

Ci

XIV

138

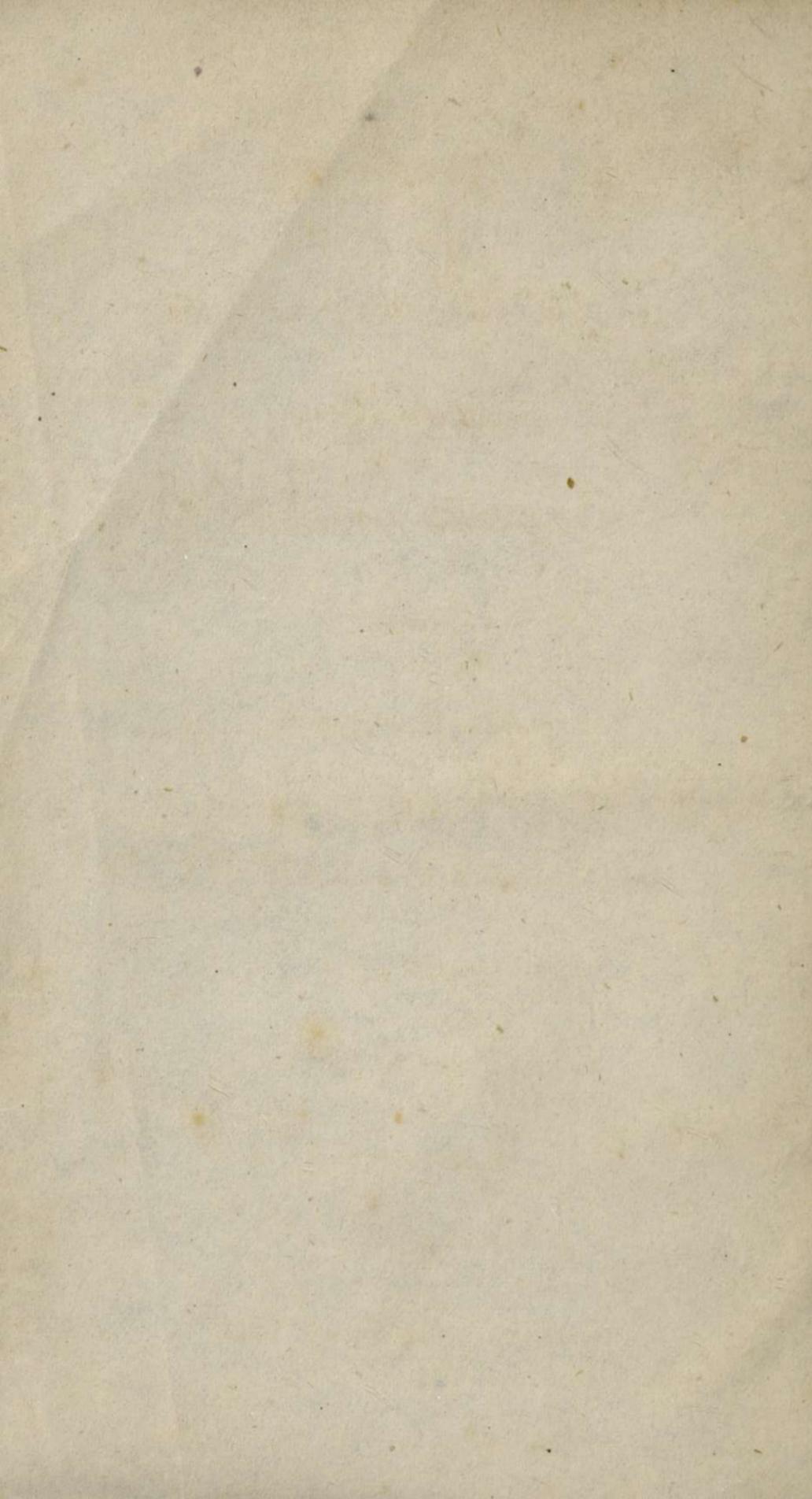
Xes. Kome April 1958
Scans 9

N12<526908965 021

ubTÜBINGEN

ഇന്ദ്രയാസിപെ

സ്രീ ജ ന ണ്ങ ൾ ക

പ്രയോജനത്തിനായിട്ട

ഒരു മദ്രാസ് അദ്ധ്യക്ഷ

എഴുതിയ

ഇമ്പമായ ചരിത്രങ്ങൾ.

PHULMANI AND KARUNA

TRANSLATED BY THE

REV. JOSEPH PEET

MAVELICARA.

COTTAYAM: C. M. PRESS. 1858.

UNIVERSITY OF TUBINGEN

UNIVERSITY OF TUBINGEN

UNIVERSITY OF TUBINGEN

UNIVERSITY OF TUBINGEN

UNIVERSITY OF TUBINGEN

Li XIV 138.

UNIVERSITY OF TUBINGEN

മുൽമോനി എന്നും കോരണ

എന്നും പേരായ

രണ്ടു സ്രീകളുടെ കഥ.

മാം അദ്ധ്യായം.

വളരെ കാലം മുമ്പെ ഇന്ത്യയിൽ ഗംഗാനദിയുടെ തീരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു പാപ്പാനായിട്ടു ഞാൻ പോയി. അവിടെ നിന്ന ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരെ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ പാൽ ചില നാട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളുമായിട്ടു ഇരിക്കുണ്ടായിരുന്ന സഹവാസത്തെ കുറിച്ച് ഞാൻ പിന്നീട് പലപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ വിചാരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേകമായിട്ടു അവരിൽ ദൈവഭയമുള്ള ഒരു കുടുംബക്കാരുടെ കാര്യം ഞാൻ ഇപ്പോഴും നല്ലവണ്ണം ഓർക്കുന്നു. അതു മുഖാന്തരം എന്റെ സ്വന്തം വിശ്വാസം ബലപ്പെടുകയും, സുവിശേഷത്തെ കുറിച്ചുള്ള സത്യത്തെയും ഇനിക്കുള്ള മുറിയെയും ഞാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടാതെ, നാം കണ്ടു പഠിക്കുന്നതിനായിട്ടു ശുദ്ധമുള്ള ആളുകളുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ കുടുംബക്കാരുടെ കഥയും അവിടെ ഞാനുമായിട്ടു അരിമുഖംവന്ന മറ്റു ചിലരുടെ വസ്തുതയും ചുരുക്കമായിട്ടു എഴുതുകയും എന്റെ സ്വഭാവത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനി സഹോദരിമാരിൽ വല്ലവരും അതിനെ വായിപ്പാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യാൽ, അവർക്കു ഉപകാരം വരാതെയിരിക്കയില്ല എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു ഞാനും കഥ എഴുതുന്നു.

ഞാൻ മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥലത്തു എത്തിയതിന്റെ ശേഷം, എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിട്ടു ഉത്തമന്മാരായവരെ തെരിഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു, ആദ്യംതന്നെ അവിടത്തെ മിശിയോനറിയെയും ആയാളുടെ ദായ്യയെയും ചെന്നുകണ്ടു, അവരോട, ദൈവദയവും ദക്തിയും ഉള്ളവർ ഇവിടെ ആരുള്ളു എന്നു, താല്പ്യമായിട്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അയ്യോ! ഇവിടെയുള്ള വെള്ളക്കാരിൽ മാഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും താല്പ്യമുള്ള ഒന്നൊരണ്ടൊപേർ മാത്രമേയുള്ളൂ. ശേഷംപേരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ലോകകായ്മങ്ങളിലും അതിലെ കൌതുകങ്ങളിലും മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ കൊളോകുന്ന ഒരു ചെറിയ നാട്ടുകൃഷ്യാനിസഭയുണ്ടു. അതിൽ ചിലർ തങ്ങൾ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന മാഗ്ഗത്തിന്നു സാക്ഷാൽ അലങ്കാരങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത കേട്ടുളടനെ ഞാനും കൊളോകുന്ന ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ കായ്മങ്ങളെ ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു കഴിയുമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലേക്കു വേഗത്തിൽചെന്നു അവരെ കാണണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചുംകൊണ്ടു, മിശിയോനറിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു ഞാൻ പോയി.

ഇതു ഉണ്ടായി കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം, എന്റെ ഭർത്താവു ഒരു ദിക്കിൽ അത്യാവശ്യജോലിയായിട്ടു പോകയാൽ അന്നു വൈകുന്നേരം ഇനിക്കു തന്നിച്ചിരിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നാട്ടുകൃഷ്യാനികളെ കാണാൻ പോകുന്നതിന്നു ഇപ്പോൾ നല്ല സമയം എന്നു തോന്നിട്ടു, അവരിൽ ചിലരുമായി അരിമുഖംപിടിപ്പാൻ ഒരു ശിപായിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഞാൻ കാൽനടക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ആ നാട്ടുകൃഷ്യാനികൾ പാർത്തഗ്രാമം എന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു ഒരുമൈൽ ദൂരെ ആയിരുന്നതിനാൽ

അവിടെ നടന്ന ചെന്നപ്പോൾ ഞാൻ ക്ഷീണിച്ചു തുടങ്ങി. ആ ഗ്രാമത്തിൽ കേറിയ ഉടനെ മൂന്നനാലു വൃത്തികെട്ട പുരയിടങ്ങളും പുരകളും ഞാൻ കണ്ടു. അവയുടെ വാതിലുകൾ അനേകംപൈതങ്ങൾ തീരെ വസ്രംകൂടാതെ, മൺപുരകളും മൺതുണകളും ഉണ്ടാക്കി കളിച്ച ആപ്പിടുംകൊണ്ടു നിന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും അജ്ഞാനികളുടെയും വീടുകൾ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ച അറിയുന്നതിന്ന ഒരു വ്യത്യാസവും കാണാൻ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ആ വീടുകൾക്കു അകത്തു കേറുന്നതിന്ന ഇനിക്കു മനസ്സില്ലാതെ മുന്നോട്ടുതന്നെ പോയി.

ഇങ്ങിനെ നടന്നപ്പോൾ നല്ല വൃത്തിയും പാക്കുന്നതിന്ന സൌഖ്യവുമുള്ള ഒരു വീട് കണ്ടു. അതിനകത്തു പാക്കുന്നവരുടെ സമ്പ്രദായെ വരുത്തുന്നതിന്ന ഒരു നല്ല സമയം വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നല്ലതായ ഒരു പച്ചകിട്ടി ആ പുരയിടത്തിന്റെ കടമ്പയ്ക്കു അരികെ നില്ക്കുന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ താഴത്തെ കൊമ്പത്തു ഇരുമ്പു കോലിന്ദ്രമൽ തുങ്ങി കിടക്കുന്നത കണ്ടു, ഇനിക്കു ആശ്ചര്യംതോന്നി. രണ്ടു കാക്കകൾകൂടെ ആ പക്ഷിയെ നന്നാകൊത്തി നൊമ്പരപ്പെടുത്തികൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ കാലിന്ന ഒരു തുടൽ ഇട്ടിരുന്നതിനാൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ എന്ന കണ്ടിട്ടു, ഞാൻ ആ ഇരിമ്പുകോൽ മരത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ നിന്നു എടുത്ത കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിനകത്തു കേറിയപ്പോൾ എന്റെ കാലോരുകേട്ട വൃത്തിയുള്ള ഒരു ഇടപ്രായക്കാരത്തി വെളിയിൽവന്നു. അവളോട, ഇതു നിന്റെ പക്ഷിയാകുന്നുവോ? രണ്ടു കാക്കകൾ കൂടെ ഇതിനെ കൊത്തുന്നത കണ്ടു ഞാൻ എടുത്ത ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, അമ്മ ചെയ്യുത

വലിയ ഉപകാരമാകുന്നു. എന്റെ മകൻ ആ കിളി
 യെ സൂക്ഷിക്കാതെ, വെളിയിൽ ഇട്ടുപോയപ്പോൾ
 തൂങ്ങി. ഇന്നിങ്ങു ജോലി ധൃതിയായിരുന്നതുകൊണ്ട്
 അതിന്റെ കരച്ചിൽ ഞാൻ കേട്ടതുമില്ല എന്ന പറ
 ഞ്ഞത കൂടാതെ, ആ കിളിയുടെ എഴുന്നിരുന്ന രൂപ
 ലുകളെ തടവി ഒതുക്കി. കിളിയും അതിനെ വളർത്തി
 യവളെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുഭാവം കാണിച്ചു. അ
 ത എങ്ങിനെയെന്നാൽ കിളി അറവളെ കൊത്തുന്ന
 തിന്ന പകരം അറവളുടെ മുണ്ടിന്റെ ഞെരിക്കുക്കത്ത
 മറെഞ്ഞ ഇരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. പിന്നത്തേതിൽ അ
 വൾ എന്നോട പറഞ്ഞു, അയ്യോ! മദാമ്മ ഞങ്ങളു
 ടെ ഗ്രാമത്തിൽ വരുവാൻ ഇടവന്നത എങ്ങിനെ
 എന്ന ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. ഇതിന്നു മുമ്പിൽ പാതി
 രിസായ്യിന്റെ മദാമ്മ അല്ലാതെ, പിന്നെ വലിയ
 ആളുകളിൽ ആരും ഇവിടെ വന്നിട്ടില്ല എന്ന തോ
 നുന്നു. അതിന്നു ഞാൻ, “അങ്ങിനെയൊക്കുന്നുഎങ്കി
 ൽ ഇന്നിങ്ങു കുറെ ദുഃഖം ഉണ്ടു. ഞാൻ മാന്തോപ്പി
 ന്റെ മുകളിൽ കാണുന്ന വലിയ മാളികവീട്ടിൽ പാ
 പ്ലാനായിട്ടു കുറെ മുഖവന്ന പുത്തൻ അധികാരി
 യുടെ ഭാര്യ ആകുന്നു. ഞാനും ഗ്രാമത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാ
 നികളുടെ വസൂത പാതിരിസായ്യി പറഞ്ഞതിനെ
 കേൾക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ വന്ന നിങ്ങളിൽ ചിലരു
 മായിട്ടു അറിമുഖം പിടിക്കണമെന്ന വിചാരിച്ചി
 ട്ടു ഞാൻ ഇവിടെ വരികയാകുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു.
 അപ്പോൾ എന്റെ പുതിയ സഖി എന്നോട, മദാ
 മ്മ കരേറിവന്ന വണ്ടി വെളിയിൽ കിടപ്പുണ്ടു എ
 ന്നു ഇന്നിങ്ങു തോന്നുന്നു. ഇല്ലയോ? അതിന്നു ഞാൻ
 ഇല്ല; ഇന്നു വൈകുന്മാട ഉണ്ണിം ഏറെ ഇല്ലാത്തതി
 ന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ശിപായ് യെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കാ
 ൽനടക്കു വരികയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇന്നിങ്ങു ഇ
 പ്പോൾ വളരെ കഷ്ടിണം തോന്നുകകൊണ്ടു എന്തെ

ജിലും ഒന്ന ഇരിക്കുന്നതിന്നു കിട്ടിയാൽ കൊളോം എന്ന പറഞ്ഞ ഉടനെ ആ സ്ത്രീ വീട്ടിനകത്തു ഓടിക്കേറി മാന്യന്മാർ വന്നാൽ ഇരിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടു വെച്ചിരുന്ന ഒരു പഴയകസേര എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അത നല്ല വൃത്തിയുള്ളതായിരുന്നു എന്നിട്ടും, അവൾ അവളുടെ മുണ്ടിന്റെ തുവക്കൊണ്ടു അതിനെ തുടച്ചുവെച്ചു, “മദാമ്മ ഇരുന്നാലും ഞാൻ ഇത മുഖേതന്നെ തന്നെ എന്നാൽ ഒരു അധികാരിയുടെ ഭായ്യ എന്നപോലെയുള്ള ഒരു ഗതിയില്ലാത്ത സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമെന്ന ഞാൻ ധിച്ചാരിച്ചിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടത്രെ തരാത്തത” എന്ന പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഇരുന്നഉടനെ ആ സ്ത്രീയുടെ കൂത്തു ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു നിലപിളിക്കയാൽ അവൾ വീട്ടിനകത്തു കൂത്തിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ പോയി. അന്നേരം ഇനിക്കു ആ ചെറിയ പുരയിടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത ഒക്കെ ഒന്നു നോക്കി കാണുന്നതിന്നു കുറെനേരം ഉണ്ടായി. ആ പുരയിടം നല്ലജാതിയായിട്ടു മുളകൊണ്ടും പാകൊണ്ടും വേലികെട്ടിത്തുടച്ചതായിരുന്നു. മുൻ വശത്തു ഒരു തടത്തിൽ വെള്ളരി തഴച്ചു പടന്നു വന്നിരുന്നു. ഒരുവശത്തു തൊഴുത്തിനകത്തു ഒരു പശുവും ഒരു കാളക്കിടാവു മൺതൊട്ടിയിൽനിന്നു വയ്യാൽ തിന്നുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. ആ തൊഴുത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു മത്തു പടന്നുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു വശത്തു അടുക്കളയായിരുന്നു. അതിന്റെ കരകുപാതിതുറന്നു കിടന്നിരുന്നതിനാൽ, രണ്ടുമൂന്നു ഓട്ടുകിണ്ണങ്ങളും, പാനപാത്രങ്ങളും, വളരെ ചട്ടികളും ഇവ എല്ലാം പെരുമാറ്റത്തിന്നു തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്ന പ്രകാരത്തിൽ അടുക്കി വെച്ചിരുന്നു. ആ ചെറിയമുറം അപ്പോൾ അടിച്ചുവരിയെള്ളു. എന്നാൽ അടിച്ചുവരുന്ന ചപ്പംകുപ്പയും ഒരു കോണിൽ കൂട്ടുന്ന

ത പതിവായിരുന്നു എങ്കിലും അവുടെ ചപ്പുംകുപ്പ
 യും ഒരു കോണിൽപോലും കാണാനില്ലാത്തു. വാ
 തിലിന്റെ ഇരുവശത്തും ഇറമ്പടിക്ക പന്ത്രണ്ടു ചെ
 ടികൾ ചട്ടികളിൽ വെച്ചിരുന്നു. അവയിൽ മൂ
 ന്ന നാല, ഔഷധചെടികൾ ആയിരുന്നു. ശേ
 ഷമുള്ളവ മറിഗോൽസും, തുളസിയും ഗോണ്ടാരാ
 ജച്ചെടികളും പൂത്തതടങ്ങിയ ഒരു നല്ല ചീനപനി
 നീർചെടിയും ആയിരുന്നു. ഇത്രയും നേരമായപ്പോ
 ലും എന്റെ പുത്തൻ സ്റ്റേഹിതി വെളിയിൽ വന്ന
 ഇരിക്കണമെന്ന ഞാൻ പറകയും ചെയ്തു. അ
 പ്പോൾ അവൾ വന്ന ആ വാതില്പടിയിന്മേൽ ഇ
 രുന്ന കുഞ്ഞിന്ന മൂല കൊടുത്ത തുടങ്ങി. അത ഒരു
 വയസ്സു പ്രായവും സൗന്ദര്യവും ഉള്ള ആൺകു
 ണ്ണെ ആയിരുന്നു. ആ കുഞ്ഞും തള്ളയും ഓരൊകമ്പി
 ളിച്ചു ഇട്ടിടുങ്ങായിരുന്നു എന്ന ഞാൻ അപ്പോൾ
 കണ്ടു. റം ക്രമവും വിലസഹായവുമുള്ള ഉടുപ്പ ന
 മുടെ നാടുക്രിസ്ത്യാനിസ്മീകൾ എല്ലാവരും ധരിച്ചു
 എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന അപ്പോൾ ഞാൻ മ
 നസ്സിൽ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നത്തേതിൽ
 ഞാൻ ആ സ്ത്രീയോട, അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ
 തൊഴിലിനെയും, അവളുടെ കുടുംബക്കാരെയും കു
 റിച്ചു ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. അവൾ ഉത്തരമായിട്ട പറ
 ഞ്ഞത, എന്റെ ഭർത്താവ പാതിരിസാജിന്റെ തപാ
 ല്ക്കാരൻ ആകുന്നു. അവൻ പലസ്ഥലങ്ങളിൽ എഴു
 തുകൾ കൊണ്ടുപോകയും, പള്ളിക്കൂടംവകയ്ക്കു വ
 രുന്ന ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും, ചില
 പ്പോൾ സാജിന്റെ വീടുവകെക്കു വേണ്ടുന്ന കോ
 പ്ലകൾ വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നു കല്പത്തായിക്കു പോക
 യും ഉണ്ടു. എന്റെ പേര എൽമോനി എന്നാകുന്നു.
 ഇനിക്കു നാലമക്കൾ ഉണ്ടു. രണ്ടു ആൺ. രണ്ടു
 പെണ്ണും. എന്റെ പുതിയസ്റ്റേഹിതി അവളുടെ സ

മാചാരങ്ങളെ ഇത്രത്തോളം പറഞ്ഞപ്പോൾ വൃത്തി കെട്ട ദേഹവും പന്നത്തലമുടിയുമായിട്ട ഒരു സ്ത്രീ പടിവാതിൽ ഘോരത്തോടെ തള്ളിത്തുറന്ന അകത്തുകേറി കുറെനേരം എന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയശേഷം ഒരു തിരക്കുനോട്ടത്തോടെ ഘൃൽമോനിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ ഇത ആര? എന്നുചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഘൃൽമോനി ഇത പുത്തനായിട്ട വന്ന അധികാരിയുടെ മദാമ്മ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൾ, വിരണ്ട താണവീണ സലാംചെയ്തു. പിന്നെ മററവളോട, ഒരു പതിഞ്ഞസ്വരത്തിൽ ഘൃൽമോനീ! നീ ഭാഗ്യവതിയാകുന്നു. ധ്വരമാരൊക്കെ നിനക്കു ഉപകാരംചെയ്യുന്നത അതുതന്നെ. ആരെങ്കിലും ഒരുമദാമ്മക്കു എന്നോട് ദയതോന്നിഎങ്കിൽകൊള്ളായിരുന്നു, എന്നു പറയുന്നതിനെ ഞാൻ കേട്ടു. ഘൃൽമോനി, ഇത കേട്ടിട്ട, ഒന്നുംഉത്തരംപറയാതെ കൊള്ളാംകോരണെയെ! നീ ഇത്രതിടുക്കത്തോടെ വന്നുകാര്യം എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞത, നീ ഇനിക്കു ഒരുകറിക്കു അല്പം എണ്ണ തരണം. എന്റെവീട്ടിൽ ഒരു കാശപോലും കിടപ്പില്ല; എന്റെ മകൻ കുറെമീൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. അത അത്താഴത്തിനു കറിവെപ്പാനാകുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവു എത്ര അന്യായക്കാരൻ എന്നു നിനക്കു അറിയാമല്ലോ. അവൻ ചിലവിന്നു എന്റെകയ്യിൽ ഒരുപൈസാപോലും തരികയില്ല. അത്താഴം തയ്യാറാക്കിയില്ല എങ്കിൽ രാമുഴുവനും കലമ്പുകയുംചെയ്യും. അപ്പോൾ ഘൃൽമോനിപറഞ്ഞു, ഇത എല്ലാം കേട്ടതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹുദുഃഖം ആകുന്നു എങ്കിലും ഇന്നകാലത്തു ദേവസഹായം ഉപദേശി നിന്നെ വിളിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാൻ പോകുമ്പോൾ ആയാളുടെ ദീനക്കാരത്തിയായ ഭാര്യയോടുകൂടെ നീ ഇരുന്നാൽ ഇന്നത്തേക്കു പത്തു കാശു നിനക്കു

തരാമെന്ന പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ കേട്ടന്ന ഇനിക്കു തോന്നിയല്ലോ. അത കേട്ടു, കോരണ ചിരിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, അത ഉള്ളത തന്നെ. എന്നാൽ ഞാൻ പോകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു ദേവസാഹായം തന്റെ ഭായ്യയോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ പരമായിട്ടെ വിളിച്ചാക്കി. ഞാനൊ മോശയുടെ ഭായ്യ ഒരുമാസം മുൻപെ ഒളിച്ചു ഓടിപ്പോയ കഥ മുഴുവൻ കേട്ടു രസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുപോയി. അവളെ ഇന്നലെ കാളീപുരത്തുവെച്ചു കണ്ടുവസൂത നീ അറിഞ്ഞുവോ? അവുടെ അവൾ ചുള്ളിൽ പെരുകി വിററാകുന്നു ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നത. അവൾ ഇവിടെനിന്നു പോയപ്പോൾ അവളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആദരണങ്ങളുടെ കായ്ത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നുംതന്നെ ഇപ്പോൾ ഉൾയാടുന്നില്ല. അവ എല്ലാം ആദ്യം അവളോടു ബഹു ഭയയായിരുന്ന ഒരു കിഴവിയുടെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങി കിടന്നപ്പോൾ, ആ കിഴവി എടുത്തുകൊണ്ടു താകുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചിരിക്കയാകുന്നു. പിറ്റേദിവസം കാലത്തു ചീവത്തനം എഴുന്നീറ്റ അവളുടെ ആദരണങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊണ്ടു എന്ന കണ്ടു കരഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ കിഴവി അവൾക്കു രണ്ടു രൂപ കൊടുത്തു അവളെ പിടിച്ചു വീട്ടിൽനിന്നു വെളിയിൽ ഇറക്കി നീയും കായ്ത്തെ പററി എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുകയുണ്ടായാൽ നിന്നെ ന്യായാധി കാരിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു എന്റെ ആദരണങ്ങൾ നീ മോഷ്ടിച്ചു പ്രകാരത്തിൽ നിന്നെക്കുറും ധരിപ്പിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞു. ഇത എങ്ങിനെ ആയാലും അവൾ ആദരണങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നില്ല എങ്കിൽ അവളെ കള്ളിയാക്കി ഡാനോവിൽ അയക്കുമെന്ന അവളുടെ കെട്ടിയവൻ പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഘൽമോനി പറഞ്ഞത, അവനെ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ വഹിയാ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ ആദരണ

ങ്ങളിൽ ചിലത അവരുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ അവൻ അവൾക്കു കൊടുത്തതാകുന്നു. അത തന്നെയുമല്ല അവയിൽ ചിലത അവളുടെ സ്വന്ത അമ്മ അവൾക്കു സമ്മാനമായിട്ടു കൊടുത്തു. അയ്യോ! ചീവത്തന്നത്തിന്റെ കായ്കൊണ്ടു ഇനിക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും പരിതാപം തോന്നിയിരിക്കുന്നു. അവൾ ചെയ്ത ശരിയല്ല നിശ്ചയം തന്നെ എങ്കിലും, ഇത്രമേൽ ക്രൂരത അവളോടു ചെയ്യാൻ മുറയില്ല. പ്രത്യേകം അവളുടെ അമ്മാപിയമ്മ അവളോടു ചെയ്തപരുന്നത ഒട്ടും ശരിയല്ല ; ആ പാവപ്പെട്ടപെണ്ണിന്റെ കഥ ഉള്ളത തന്നെ സംശയമില്ല. അവൾ ഒളിച്ചു ഓടി പൊയ്ക്കുളഞ്ഞത ബഹു ഭോഷതയായി പോയി, എങ്കിലും അവൾ ദിവസംപ്രതി കൊള്ളുന്ന അടി സഹിപ്പാൻ ബഹു പ്രയാസം തന്നെ. അതിന്നുകോരണ പറഞ്ഞു, ഓഹൊ ഘൽമോനീ! അവൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ച പെണ്ണുങ്ങളിൽ ഒരത്തിയും, ഒരിക്കൽ നിന്റെ മകൾ സാരായുടെ സ്നേഹിയും ആയിരുന്നതകൊണ്ടു നീ അവളുടെ പക്ഷമെ പറകയുള്ളൂ. എന്നാൽ കായ്കൊണ്ടു ഞാൻ പറയാമല്ലോ. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ഇങ്ങിനെ ആയിപോകുന്നതകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആത്മക്കളെ കൊണ്ടു റം പെണ്ണുങ്ങളെ കെട്ടിക്കയ്യില്ലെന്ന പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഘൽമോനീ അതൊക്കെ പാഴാക്കാകുന്നു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾക്കു ഒക്കെ പതിനാറുപതിനേഴും വയസ്സാകുന്നതിന്നു മുൻപെ ഓരോ ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നില്ലയോ? സാമാന്യമായിട്ടു നോക്കുമ്പോൾ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത റം ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളതിലേക്കും ഗ്രാമസ്ഥന്മാർ അല്ലയോ? നമ്മുടെ ദേവസഹായം ഉപദേശിയുടെ ഭായ്യയെയും, വേദമാണിക്കും കണക്കുപിള്ളയുടെ ഭായ്യയെ

യും, സുവിശേഷമുത്തുവിന്റെ രണ്ടു മക്കളെയും
 നോക്ക. അവർ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ചു പെണ്ണു
 ങ്ങളാകുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ പേരിൽ കുറും പഠ
 വാൻ എന്തുളളു? എന്നാൽ ചീവത്തനത്തിന്റെ
 യും മോശയുടെയും വിവാഹം ശരിയല്ലാതെയായി
 പോയി. എങ്ങിനെയെന്നാൽ പാതിരിസാധിന്ന
 രാത്രി വിരോധമായിരുന്നു. ഞങ്ങളും രാത്രി മുടക്കുന്ന
 തിന്ന ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ചീവത്തനത്തിന്റെ രാ
 മ്മ ഒരു ഭോഷിയായാകുന്നു. രാത്രിനെയുമല്ല, ആ വ
 ലിയത്തുദരണം സമ്മാനം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു അവളു
 ടെ കണ്ണു മയങ്ങിപ്പോയതിനാൽ അവൾ അവളുടെ
 തന്നിപ്പുപ്രകാരം കല്ലാണം കഴിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. മോ
 ശക്കു നിലത്തുഴത്തുപോലും അറിവാൻ പറ്റിയില്ല.
 എന്നാൽ ചീവത്തനമൊ അവൾക്കു വീടുവേലക്കു
 ഇപ്പോൾ എന്ന് വരികിലും, വായനക്കു മിടുക്കിക
 ളായുള്ള പെണ്ണുങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു എന്നുള്ളത
 നിനക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമല്ലോ. ഇങ്ങിനത്തെ
 വിവാഹംകൊണ്ടു സൗഖ്യം വരുന്നത എങ്ങിനെ?
 എന്നാൽ കളു; ആ വർത്തമാനം പറഞ്ഞിട്ടു നമുക്കു
 എന്ത കാര്യം? പുരക്കകത്തു കേറി വരിക, നിനക്കു
 വേണ്ടുന്ന എണ്ണ തരാം. രാത്രി കേട്ടു, കോരണ ഘ
 ങ്ങൾമോനിയുടെ പുറകെ കേറി ചെന്നപ്പോൾ അവ
 ളുടെ മുണ്ടിന്റെ വിട്ടുവ കീറിയിരുന്നിടത്തു ആ
 പനിനീർ ചെടി ഉടക്കി അതിന്റെ ഇളന്തണ്ടു അ
 ടിവരെയും ഒടിഞ്ഞുപോയതിനാൽ കോരണ തനി
 ക്കു പിന്നെത്തു അബദ്ധത്തെ കുറിച്ചു ഭുഖിച്ചു, അ
 തിലെ മൊട്ടുകളും, പുഷ്പങ്ങളും സൂക്ഷ്മത്തോടെ പഠി
 ച്ചു ഉരിയാടാതെ നിന്നു. അന്നേരം ഘർമോനി ഒ
 രു കൊച്ചുകിണ്ടിയിൽ എണ്ണയും കൊണ്ടു വെളിയി
 ൽ വന്നു പുഷ്പചെടി ഒടിഞ്ഞു വിണുപോയത ക
 ങ്ങിട്ടു വളരെ ഭുഖത്തോടും കൂടെ കോരണയോട,

കോരണേ! നീ എന്റെ സാറായുടെ പുഷ്പം കളഞ്ഞത വേണ്ടിയില്ലാത്തുവല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കോരണേ, ഹൃൽമോനീ! ഇത എന്നോട ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം; ഇനിക്കു അതുകൊണ്ടു വെള്ളം ടുടം തോന്നുന്നു. സാറായെ പ്രതി നീ ആ പുഷ്പത്തെ നന്നാ വിചമതിച്ചു വന്നു എന്ന ഇനിക്കു അറിയാം. ഇത കേട്ട ഉടനെ ഹൃൽമോനിയുടെ കോപം അടങ്ങി; അവൾ പുഞ്ചിരിയിട്ടും കൊണ്ടു പറഞ്ഞു എന്നെന്നാൽ, കൂട്ടാക്കേണ്ടാ, അത പൊയ്ക്കൊട്ടെ. മനോഹരമായും, ആശ്വാസകരമായും ഉള്ള ഒരു വേദവാക്യം ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഓർത്തു "പുല്ലുവാടുകയും പുഷ്പം ഉതിന്നു പോകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ യഹോവായുടെ വചനം എന്നന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു" എന്നുള്ളത തന്നെ. കോരണേ! എന്നെ പോലെ നീ അതിന്റെ സാരം ഗ്രഹിച്ചു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന പറകയും ചെയ്യൂ. കോരണേ ദീർഘശ്വാസം ഇട്ടു. ഞാൻ ഹൃൽമോനിയെ പോലെ ആയി എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന അവൾ പറഞ്ഞു പ്രകാരം അവളുടെ മുഖഭാവംകൊണ്ടു ഇനിക്കു തോന്നി എങ്കിലും പോകണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹംമാത്രം അവൾ കാണിച്ചു. പിന്നത്തേതിൽ അവളുടെ സ്നേഹിതക്കു സലാം പറകയും ഇനിക്കു താങ്ങുവീണ സലാം തരികയും ചെയ്യുംവെച്ചു പോകയും ചെയ്യൂ. മേൽ പറഞ്ഞു സംഭാഷണം കേട്ടതുകൊണ്ടു, എന്റെ പുത്തൻ മമതക്കാരിയോട, ഇനിക്കു പക്ഷം കൂടിയതിനാൽ ഞാൻ അവളോടു വീണ്ടും, ഇനിയും നിന്റെ കഥ മുഖെ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയതിന്റെ ശേഷം തുടങ്ങി പറക. എന്നാൽ ആദ്യം തന്നെ സാറാ ഇന്നാരെന്നും, ഒടിഞ്ഞപോയ പുഷ്പം അവളുടെ ആയി തീർന്നതു എങ്ങിനെ എന്നും എന്നോ

ട പറക എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഘൽമോനി
 ഉത്തരമായിട്ട്, മദാമ്മെ! സാറാ എന്റെ മുത്ത മക
 ൾ ആകുന്നു. അവൾക്കു ഇപ്പോൾ പതിനാറു വയ
 സ്സുണ്ട്. രണ്ടു സംവത്സരം മുൻപു അവളുടെ അപ്പ
 ന് ഒരു കഠിന ദീനം വന്ന ഏകദേശം ആറു മാസ
 തോളം കിടപ്പിൽ ആയിപ്പോയി: അപ്പോൾ ഞ
 ങ്ങൾക്കു ബഹു ബുദ്ധിമുട്ടു ആയിരുന്നു. അക്കാലം
 ഒക്കെ റം വീട്ടിൽ പയറും, അരിയും, ചീരയും അല്ലാ
 തെ മറെറാന്നും വേവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന പറയാം, എങ്കി
 ലും ഞങ്ങൾക്കു കടം ഒട്ടും വന്നില്ല. കടം എന്ന പ
 റയുന്നത ഇനിക്കു ബഹു ദയം ആകുന്നു. ഒരു സ
 പ്തത്തെ കണ്ടാൽ ഇനിക്കു എത്ര ദയമുണ്ടോ അത്ര
 യും ദയം ഇനിക്കു കടത്തോടും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ എ
 ങ്ങിനെ യാവന കഴിച്ചു കൂട്ടി എന്ന പറയാം. ഇം
 ഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടത്തിലെ ആശാനായ സത്യനാഥ
 ന് എന്നയാൾക്കു ഒരു കുശിനിക്കാരത്തി വേണമെ
 ന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ വേല ഞാൻ ഏറ്റ, വീട സൂ
 ക്ഷിക്കുന്നതിനും, അപ്പന്റെ അരികെ ഇരിക്കുന്ന
 തിനും ആയിട്ടു സാറായെ വീട്ടിൽ ആക്കിയും വെ
 ച്ചു ഞാൻ ദിവസംപ്രതി കുശിനി വേലക്കു പോ
 യി. അതിന ഇനിക്കു മാസം തോറും മൂന്നു രൂപാ
 ശമ്പളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത കൂടാതെ പാൽ വിറ്റ
 മാസത്തോറും ഒന്നര രൂപാ കൂടെ കിട്ടി വന്നിരുന്നു.
 ഇത ഇത്രയും ഞങ്ങൾക്കു അരിയും, പയറും, ചില
 പ്പോൾ ഓരോ മുണ്ടും വാങ്ങിക്കുന്നതിനു പൊത്ത
 വരുത്തം തികഞ്ഞു പററി. സാറായുടെ അപ്പന
 ദീനം വരുന്നതിനു കുറെ മുൻപു പതിനാറു രൂപാ
 ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ മിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ
 അഞ്ചു രൂപാ ചിലവിട്ടു ആ തൊഴുവം ഉണ്ടാക്കി.
 ശേഷം രൂപാ കൊടുത്തു ആ പശുവിനെയും വാ
 ങ്ങിച്ചു. റം ബുദ്ധിമുട്ടു വരുവാൻ പോകുന്ന കഥ

ഞാൻ മുഖിൽകൂട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ
 ആ ഹൃദ്രൂപായും ചിലവിടാതെ വെച്ചേച്ചേനെ
 എങ്കിലും അത ചിലവിട്ടതുകൊണ്ടു ഗുണമെ വന്നു
 ള്ളു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അതിൽ പിന്നെ ഇത വ
 രെയും മാസം ഒന്നുക്കു ഒന്നരയും രണ്ടും രൂപാ വീ
 തം കിട്ടി വരുന്നു. എന്നാൽ ഇത പോകട്ടെ. ഇനി
 യും മുഖെ പഠഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പറയാമല്ലോ.
 ആരമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവകൃപയാൽ എ
 ന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ദീനം സൗഖ്യമായി തുടങ്ങി,
 വേല ചെയ്യാൻ ശേഷിയായി. എന്നാൽ അന്നേ
 രം ഇരുപത്തനാലു രൂപാ കൊടുക്കുന്നതിന്നു നാട്ടു
 വൈദ്യന്റെ ഒരു കുറിമാനം വന്നു. ഇതിന്നു ഞങ്ങ
 ളുടെ കയ്യിൽ ഒരു പാങ്ങും ഇല്ലാത്തു. അന്നേരം ഞ
 ങ്ങളുടെ സ്വന്തമെന്ന പറവാൻ അഞ്ചു രൂപാ കൂടെ
 ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഇല്ല. എന്നാൽ ആ ഇടയിൽ
 ഞങ്ങളുടെ പാതിരി സാജിന്റെ പെങ്ങൾ ഒരു മദാ
 മ്മ ഇവിടെ വന്നു. ആ മദാമ്മ മദ്രാസിലെ ഡാ
 ക്കരിന്റെ ഭായ്യയും നല്ല ശീലക്കാരത്തിയും ആകു
 ന്നു. എന്റെ ഭർത്താവിന്നു ദീനമാകുന്നതിന്നു മുഖെ
 എന്റെ മകൾ പാതിരിസാജിന്റെ മദാമ്മയുടെ പ
 ള്ളിക്കൂടെത്തിൽ ഊണു കഴികയും അവിടെ പഠിക്കു
 യും ചെയ്യുന്നത ആ മദാമ്മ പലപ്പോഴും കണ്ട അ
 വളോട എപ്പോഴും ബഹു പക്ഷമായിരുന്നതിനാൽ
 ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ വിവരത്തെ കുറിച്ചു
 കേട്ടപ്പോൾ ആ മദാമ്മ എന്ന ആളയച്ചു വിളി
 പ്പിച്ചു, എന്നോട പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, സാറാ
 എന്നോട കൂടെ മദ്രാസിന്നു പോരട്ടെ. ഞാൻ അവ
 ളെ ആയ വേല പഠിപ്പിക്കാം. അവൾ ഒരു നല്ല
 പെണ്ണാകുകൊണ്ടു അവളെ എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു
 ആയയാക്കുവാൻ ഇനിക്കു ഇച്ഛമുണ്ടു. അവൾക്കു
 ഞാൻ ഊണും ഉടുപ്പും ആദ്യം ഒരാണ്ടുക്കു മാസം

തോറും ഓരൊ രൂപാ വീതവും ശമ്പളം കൊടുക്കാം. നാട്ടുവൈദ്യന്റെ കുറിമാനത്തിൻ പ്രകാരമുള്ള പണം കൊടുക്കുന്നതിന്നു നിന്റെ പക്കൽ ഇപ്പോൾ ഗതിയില്ലാത്തതിനാൽ സാറായുടെ ഒരാണ്ടത്തെ ശമ്പളം ഇപ്പോൾ മുൻകൂട്ടി തരുവാനും ഇനിക്കു മനസ്സുണ്ടു. ആ പണം നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നു, ഞാനും വർത്തമാനം സാറായുടെ അപ്പനോട് പറഞ്ഞു. എങ്കിലും വളരെ നാൾ കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ സാറായെ അയപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതം ആയുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ അയപ്പാൻ ഒക്കെയും അതിന്നു തീരെ വിരോധം ആയിരുന്നു. മാനക്കേടല്ലയോ? ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ എന്തു പറയും? പെണ്ണിനെ പാഴിൽ കളകയല്ലയോ? വൈദ്യന പണം വല്ലവരോടും വായിപ്പു വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കു. എന്നാലും പെണ്ണിനെ ആയയായിട്ടു അയക്കേണ്ടോ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാക്കു. എന്റെ മനസ്സും അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ സാറാ തന്നെ പറഞ്ഞു, ഞാൻ പോയി നോക്കട്ടെ: നിങ്ങൾ പണം വായിപ്പു വാങ്ങിച്ചാൽ അത വീട്ടുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും ഒരാണ്ടത്തേക്കു കൂടെ പയറും അരിയും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തിന്മാൻ ഇട വരികയില്ല. അത തന്നെയുമല്ല അപ്പന ശരീരം നന്നാകത്തക്ക നല്ല ഭക്ഷണം ചെന്നില്ല എങ്കിൽ ബലം വരികയില്ലെന്നു വൈദ്യൻ പറഞ്ഞിട്ടും ഉണ്ടല്ലോ. ആയതുകൊണ്ടു ഞാൻ മദ്രാസിന്നു പോകട്ടെ. ഞാനും ജനങ്ങൾ പറയുന്നതിനെ പ്രമാണിക്കേണ്ടോ. ഞാൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു സേവിച്ചാൽ ഇനിക്കു ഒരു ആപത്തും വരികയില്ല. ഘൽമോനി പിന്നെയും പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ, ഡംഭത്തോടും കൂടെ ഒരു കിഴവി എന്റെ അടു

കുൽ വന്ന എന്നോട, ഘൽമോനി! കഴിഞ്ഞ ആ
 ങ്കിൽ നിന്റെ മകളെ എന്റെ മകനായ മോശ
 യെ കൊണ്ട വിവാഹം ചെയ്യിക്കുന്നതിന നിനക്കു
 മനസ്സില്ലാത്തല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ നിനക്കു ബുദ്ധിമു
 ള്ളാകുന്നുവല്ലോ. ഞം വിവാഹം ഇങ്ങിനെ തന്നെ ക
 ഴിച്ചാൽ, നിനക്കു പരമസൗഖ്യം വരും. സംശയമില്ല.
 അങ്ങിനെ ഉറച്ചു എങ്കിൽ അവളെ മദ്രാസിന അ
 യക്കാതെ, നമുക്കു വിവാഹം ഇപ്പോൾ കഴിക്കാം.
 വൈദ്യന കൊടുപ്പാനുള്ള പണം നിന്റെ മരുമക
 ന് കൊടുത്ത തീക്കും ചെയ്യും എന്ന പറഞ്ഞു. അ
 തിന്ന ഞാൻ ഇല്ല, ഇല്ല. നിന്റെ മകൻ ചാരായ
 ക്കടയിൽ കൂടക്കൂടെ പോകുന്നത ഞാൻ കണ്ടിട്ടു
 ങ്ക. ഒരു കുടിയനെ കൊണ്ട എന്റെ മകളെ വി
 വാഹം ചെയ്യിക്കയില്ലെന്ന ഞാൻ ഒരു സംവത്സ
 രം മുൻപെ പറഞ്ഞത പോലെ ഇപ്പോഴും പറയുന്നു.
 അവൾ ആയ. വേലക്കു പോകുന്നത ഇതിൽ നൂറി
 രട്ടി നല്ലതാകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ കിഴ
 വി കടുങ്കോപത്തോടെ പോയി. സാരായെ ഭൂരികി
 ൽ അയപ്പാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത അവൾക്കു ഗർ
 മുജ്ജതകൊണ്ട, ഗോപ്യമായി പിള്ള അഴിപ്പാനാ
 യിട്ട ആകുന്നു എന്ന ഒരു കള്ള ശ്രുതി പറഞ്ഞ പ്ര
 സ്ഥാപപ്പെടുത്തി. ഞങ്ങൾ അത ഗണ്യമാക്കിയില്ല.
 ഞങ്ങളുടെ ആശ്രയം ദൈവത്തിൽ ആയിരുന്നു.
 അത ഉജ്ജത എന്ന ആരും വിശ്വസിച്ചതും ഇല്ല.
 എന്തെന്നാൽ എന്റെ മകൾ ഒരു പതിവുതയായി
 രുന്നു എന്ന എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഘൽമോനി പിന്നെയും പറഞ്ഞു, അമ്മ! സാ
 റായെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചു ബാല്യ
 ക്കാരനെ കുറിച്ച ഇവിടെ വന്ന പറഞ്ഞ സ്രീയു
 ങ്ക മകൻ ഞം മോശ തന്നെ. അവന്റെ പാവ
 പ്പെട്ട ഭായ്യയുടെ വസ്തുതയെ കുറിച്ച അപ്പം നിങ്ങ

ു കേട്ടല്ലോ. അവൾ കൂടക്കൂടെ ഇവിടെ രഹസ്യ
 മായിട്ട വന്ന കുറെ നേരം ഇരുന്ന അവളുടെ ദുഃ
 ഖങ്ങളെ എന്നോട പറകയുണ്ട. അവൾ ഇവിടെ
 വന്ന വിവരം വീട്ടുകാർ അറിഞ്ഞാൽ അവൾക്കു ത
 ല്ല കൊള്ളുമെന്നും അവൾ പറയും. എന്നാൽ ഇത
 വിട്ടും വെച്ചു നമുക്കു സാറായുടെ കഥ പറയാം.
 അവളെ ആയ വേലക്കു അയക്കുന്ന സംഗതി
 യെ പറ്റി പാതിരി സാജിനോട ഗുണഭോഷം
 ചോദിച്ചുനായിട്ട ഞാൻ ചെന്നു. ആയാൾ പറ
 ഞ്ഞത ഇതാകുന്നു. ബെങ്കാളത്തെ പെണ്ണുങ്ങളിൽ ഹരം
 വേലക്കു കൊള്ളാമെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നവർ
 തുലോം ചുരക്കുമെയുള്ളു എങ്കിലും സാറായുടെ നടപ്പു
 ഹരം കഴിഞ്ഞ രണ്ടാണ്ടിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു നോ
 ക്കിയാറെ അവൾക്കു ദൈവഭയമുണ്ടെന്നും, അവ
 ു സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ അവളുടെ ര
 ക്ഷിതാവിന്റെ സഹായത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു
 എന്നും ഇനിക്കു നല്ല ബോധം വന്നിരിക്കുന്നു.
 ദൈവം തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ആശ്വാസത്തിനായിട്ട
 ഹരം വഴിയെ തുറന്നിരിക്കുന്നു എന്നും, അത നിങ്ങളു
 ളുടെ സ്വമേധപ്രകാരം അന്വേഷിച്ചുതല്ല എന്നും
 തോന്നുന്നു. ആകയാൽ അവളെ വിട്ടു തന്നെ ന
 ല്ലത എന്ന ഞാൻ ഗുണഭോഷം പറയുന്നു. ഞാനും
 കായും അങ്ങിനെ തന്നെ വേണമെന്ന വ്യവസ്ഥ
 യായിട്ട ഉറച്ചും കൊണ്ടു വീട്ടിൽ വന്നു. അന്നു
 വൈകുന്നേരം തന്നെ വൈദ്യന്ന കൊടുപ്പാനുണ്ടാ
 യിരുന്ന പണം കൊടുത്തു. ഉടനെ സാറാ പോകു
 ന്നതിനു വട്ടം കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടി
 ു ക്രിസ്തു ജനിച്ചു പെരുന്നാൾ സമയത്തു അവൾ
 ഇവിടെ വന്നു. ഇനിയും ആറു എട്ടു മാസത്തിനകം
 സാറായുടെ യജമാനസ്ത്രീ ഇവിടെ വരുമെന്ന പാ
 തിരി സാജി ഇന്നു എന്നോട പറകയാൽ എന്റെ

പ്രിയമുള്ള കുഞ്ഞിനെ ഇനിക്കു ഒന്നുകൂടെ കാണാം. മദാമ്മ! നിങ്ങളും അവളെ അറിഞ്ഞാൽ അവളെ സ്നേഹിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല.

ആ ചീനപനിനീർചെടി പൊയ്യോയതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹു ദുഃഖം തോന്നുന്നു. അത സാദാ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ പുഷ്പിച്ചു കാണണമെന്ന ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ അവൾ വന്നപ്പോൾ അത കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു, അമ്മ, ഇത എന്റെ യജമാനസ്രീയുടെ തോട്ടക്കാരൻ തന്നെ ചെടി ആകുന്നു. അത ഇപ്പോൾ തെ ആകുന്നു എന്ന വരികിലും നിങ്ങൾ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചാൽ അത വളർന്നു പൂക്കുകയും, വേദപുസ്തകത്തിലെ മനോഹരമായ ഒരു വാക്യത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആയത “ഇന്നു ഇരിക്കുന്നതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടപ്പെടുന്നതുമായുള്ള പഠനത്തിലെ പുല്ലു ദൈവം ഇപ്രകാരം ഉടുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്ലവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളെ എത്രയും അധികം ഉടുപ്പിക്കും”? എന്നുള്ളത തന്നെ. അങ്ങിനെ അമ്മ, ബഹു വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ ആ പുച്ചെടിയെ വളർത്തി. അത എന്റെ മകളെ കുറിച്ചു എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയത മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ സ്വന്തം ജനങ്ങൾ തെക്കളെയും പുഷ്പങ്ങളെയുംകാൾ അധിക വില്പനയോടെ വരാകകൊണ്ടു, ദുഃഖസമയത്തിൽ ദൈവത്തിൽ എൻ്റെ ശ്രദ്ധണം വെക്കുന്നതിന്നു എന്നു ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

രം ചരിത്രത്തിൽ ഇനിക്കു ബഹു രസംതോന്നിപ്പോയി എന്നും, കുറെനേരംകൂടെയിരുന്ന അത കേൾക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു മനസ്സുവരാതെയിരിക്കയില്ലെന്നും വായനക്കാരനെന്ന വിചാരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു, എങ്കിലും അസൂയമനശോഭകഴിഞ്ഞ മിക്കവാറും ഇരട്ട തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു എന്റെ ശിപായിക്കു എന്റെ

സൗഖ്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്നെക്കാൾ അധിക താല്പ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ തുലോം രാജ്യപുത്രന്മാരും താമസിച്ച് പൊക്കമെന്ന കണ്ടിട്ടു, വീട്ടിൽ ഓടിചെന്ന വണ്ടി കൊണ്ടുവരുവാൻ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. ഘർമോനി പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ഉൾം വർത്തമാനം പറഞ്ഞ നിരന്തര ഉടനെ കുതിരകൾ പോകുവാൻ തിടുക്കംവെക്കുന്നു എന്ന പറകയാൽ എന്റെ സ്നേഹിതിയുമായിട്ടു വിട്ടുപിരിയുന്നതിന്നു ഇനിക്കു മനസ്സില്ലാത്തു എന്ന വരികിലും അവളുമായിട്ടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിസംഭാഷണത്തിൽ ഇനിക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തെ കാട്ടുകയും അവളെ കൂടക്കൂടെ വന്നു കാണാമെന്ന വാക്കുകൊടുക്കയും ചെയ്തും ചെയ്തു യാത്രപറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ വണ്ടിയോടിച്ചു വീട്ടിൽ പോരുംവഴിയിൽ അനേകം വിചാരങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായി. ഘർമോനി തന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയ അയലുകാരോടുകൂടി കാണിച്ചു ശീലം ഞാൻ വിചാരിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഇനിക്കു അവളെക്കാൾ അധികം അറിവും ബോധവും ഉണ്ടെന്നുവരികിലും അവളെ പോലെ സ്നേഹവും ക്ഷമയും ഉള്ളവളായിത്തീർന്നാൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ആശ്രയിച്ചു കൂടാതെ, ഇനിക്കുള്ള ഭയങ്ങളെയും സംശയങ്ങളെയും ഞാൻ ഓർത്തിട്ടു അവയെ ഘർമോനിക്കു ഭുജസമയത്തു ദൈവത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കപടമില്ലാത്ത വിശ്വാസത്തോടും ആശ്രയത്തോടും ശരിക്കുട്ടിനോക്കിയപ്പോൾ കർത്താവേ, എന്റെ അവിശ്വാസത്തിന്നു സഹായിക്കണമെന്ന മാത്രമേ ഇനിക്കു പറവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ആ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ ഞാൻ പോയി താമസിച്ച് അല്പനേരത്തെ ഇടകൊണ്ടു അവിടങ്ങളിൽ ശീലത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചാൽ ഘർമോനിക്കു ശരിയായ ആത്മകൾ ഇല്ല എന്ന ബോധംവ

രവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള കായ്ങ്ങൾ കണ്ട കേട്ടത കൊണ്ട ഇനിക്കു ബഹുഭുഖം ഉണ്ടായി. അവിടെയുള്ള എല്ലാവീടുകളിലും ദൈവത്തിന്നായി ഒരു ആലയം കാണുന്നതവരെ ഞാൻ അടങ്ങി പാക്കാതെ കഴിയുന്ന സാഹസം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ദൈവാത്മാവ എന്ന ഉദ്യോഗിപ്പിക്കയും ആത്മാക്കളോടുള്ള അത്യന്തസ്നേഹം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നമെന്ന ഞാൻ താല്പയ്ക്കത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചു. ഞാൻ വീട്ടിൽ ചെന്ന കുറെ ആശ്വസിച്ച്തിന്റെശേഷം എന്റെ മഹമ്മദകാരി ആയയെ വിളിച്ചു, അവളോട ചീവർത്തനത്തിന്റെ കഥയാകട്ടെ, സാദാ എന്ന പേരായ ആയയുടെ കഥയാകട്ടെ ഒന്നുംതന്നെ വിട്ടുകളയാതെ, ഞാൻ പൊയ ഇടത്ത ഉണ്ടായ സംഗതിയും സംഭാഷണവും മുഴുവൻ വിവരംവിവരമായി പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൾക്കു ബഹു സന്തോഷം തോന്നി, അമ്മെ, ഇനിയത്തെ തവണ പോകുമ്പോൾ എന്നെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യാമെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞുവെച്ചു ഉറക്കത്തിന്നു പോയി. അന്നേരം രാട്ടുതിയായിട്ട ഒരു കോട്ടുക്കാറ്റു അടിക്കയാൽ എന്റെ ഭർത്താവിന്നു എന്ത വന്നേക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചു ഭയം തോന്നി. ഉടനെ സാദാ അവളുടെ അമ്മെക്കു പറഞ്ഞു കൊടുത്ത ആ മനോഹരമായ വേദവാക്യത്തെ ഞാൻ ഓർത്ത കിടന്ന ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

൨ാം അദ്ധ്യായം.

മുമ്പിലത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഉണ്ടായി പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം, പുൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ വീണ്ടും പോകണമെന്ന

ഇന്നിന്ന തോന്നി. അന്നെദിവസം കാറ്റും മഴയും ഇല്ലാതെ നല്ല തെളിവും, ഇന്ദ്രാധിപതി വർഷകാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പതിവുള്ള പ്രകാരം ബഹു ശീതവും ഉള്ള ദിവസം ആയിരുന്നതിനാൽ അന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ തങ്ങളുടെ ജന്മദേശത്തെ കുറിച്ചു സന്തോഷമായ നിനവുകൾ മനസ്സിൽ പരാതെയിരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. വെളിയിൽ നല്ല കാറ്റു ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും ശനിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം ആയിരുന്നതിനാൽ, എന്തെല്ലാം ആയാലും ഘൽമോനിയുടെ മക്കളെ കാണാമെന്ന വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടും, ആയതെയും ശിപായിയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ആ ക്രിസ്ത്യാനിഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. എന്റെ സ്നേഹിതിയായ ഘൽമോനിക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നു അപ്പോൾ പൂക്കളുള്ള ഒരു വിശേഷമായ ഇംഗ്ലീഷ് ചെടി പൂച്ചട്ടിയിൽ വെച്ചു ശിപായിയുടെ കൈവശമായി കൊണ്ടുപോയി. എന്തെന്നാൽ ഘൽമോനിക്കു പൂക്കളുണ്ടോട ബഹു കൗതുകമായിരുന്നതും അത മുഖാന്തരം കൊള്ളാകുന്ന ചില നിനവുകൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുംകണ്ടു ഇന്നിന്ന ബഹു സന്തോഷമായിപോയി. ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവസംപ്രതി സൂപ്പിപ്പിന്റെ ഭംഗിയെ കണ്ടിട്ടും അവയെ സൂപ്പിച്ചു ഭവൈതെക്കുറിച്ചു തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വിചാരിക്കുകയോ, തൻ സൂപ്പിപ്പിൻ ക്രിയകൾ തന്റെ ദിവ്യവിചാരണയ്ക്കും കൃപയ്ക്കും സദൃശമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു കാണുകയാകട്ടെ, ചെയ്യാത്തതു ആശ്ചര്യംതന്നെ. ഞാൻകണ്ടു ബങ്കാളസ്മൃതികളിൽ ഭവൈതെത്തിന്റെ കൈവേലകളെ നോക്കി ഇപ്രകാരം ധ്യാനിക്കു ശീലമുള്ളവൾ ഘൽമോനിമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്നിന്ന ഓരോ വസൂക്കളെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം ധ്യാനിച്ചു നല്ല ശീലമുള്ളതുകൊണ്ടു ഘൽമോനിയിൽ ഞാനും ശീലം കാണുകയാൽ എന്റെ ഹൃദ

യം അപേക്ഷിച്ച് ഹൃദയത്തോടെ ഐക്യരൂപപ്പെട്ടുപോയി എന്ന ഇനിക്കു തോന്നി. പ്രത്യേകമായിട്ട് ഞാൻ ഒരു ദിക്കിൽകൂടെ തന്നിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ ഒരു കാട്ടുപുഴുതൊഴുത്തുകൾ കളയെയാകട്ടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എന്തൊരു വസ്തുവിനെയാകട്ടെ ഞാൻ കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി അതിന്റെ ഭംഗിയും ഉപകാരവും, ലക്ഷണവും ശോധനചെയ്യു, അതിൽ വിളങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹത്തെയും ജ്ഞാനത്തെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നത ഇനിക്കു ഒരു പതിവായിരുന്നു. ഏറിയനാളായിട്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മജീവന്റെയൊ, ദൈവം നമ്മോടു ഇന്നപ്രകാരം വ്യാപരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയാൻ ഒരു സദൃശമായിത്തീരുമല്ലോ. ദുഷ്ടാന്തമായിട്ട്, പലപ്രാവശ്യം തോട്ടക്കാരൻ ഓരോ സസ്യങ്ങളുടെ തല നമുക്കുന്നതിനെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചപ്പോൾ, “കർത്താവതാൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നു” എന്നും, “ഫലം തരുന്ന കൊമ്പ് അത അധികം ഫലം തരുന്നതിനായിട്ട് അതിനെ ശുദ്ധം ചെയ്യുന്നു” എന്നുമുള്ള വേദവാക്യങ്ങളെ ഞാൻ ഓർത്തു. പിന്നെ ശോഭയുള്ള സൂര്യൻ അസ്മമിക്കുന്നതുകാരണമേയും അത വിശ്വാസിയുടെ മരണത്തിന്നു സദൃശമാകുന്നു എന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആദിത്യൻ ഒരു ദിവസം മുഴുവനും നന്നാപ്രകാശിച്ചപ്പോൾ ആരും വിചാരിക്കാതെ അസ്മമിച്ചുപോകുന്നപ്രകാരം ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഒരു ഭീഷ്മായുസ്സു കഴിച്ചതിന്റെശേഷം ആരും വിചാരിക്കാതെ മരിച്ചുപോകുന്നു. മറ്റു ചിലർ ദുഃഖംകൊണ്ടും പ്രയാസംകൊണ്ടും കാമേഷ്വരത്തിന്റെ കീഴിൽ എന്നപോലെ ഏറിയനാളായിട്ടു നടന്ന ശേഷം എല്ലാവരും കാരണത്തക്കവണ്ണമായി അവ

ർ ആനന്ദത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ മരിപ്പാൻ ദൈവം ഇടവരുത്തുന്നു. ദൈവംതാൻ ഗുപ്തനാണെന്ന വിളിക്കുന്ന വെറെ ചിലർ ഉണ്ടു. അവർ പക്ഷെ വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണനാഭം മഴക്കാലത്തു ആദിത്യൻ ഉദിക്കയും അസ്മിതയും ചെയ്യുന്നതമനുഷ്യർ അറിയാതെ ഇരിക്കുന്നതപോലെ ഇവർ ശോഭിക്കയും അസ്മിതയും ചെയ്യുന്നതു ആരും അറികയില്ലായിരിക്കും. എങ്കിലും സൂര്യൻ അസ്മിച്ചുവീണ്ടും ശോഭയോടെ ഉദിക്കുന്നപ്രകാരംതന്നെ ഇത്തരം വിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും മഹത്വത്തോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്ക്കുമെന്നുള്ളത നിശ്ചയംതന്നെ.

രം തവണ ഞാൻ ഫുൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ഗംഗാനദീതീരത്തിങ്കൽകൂടെ ആയിരുന്നു. ഇതിന്റെ നീരൊഴുക്കു ചില ആറുകളുടേതിനെക്കാൾ ബഹു ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ പോയപ്പോഴിവിൽ ആ കടുപ്പമുള്ള നീരൊഴുക്കെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചതു എന്തെന്നാൽ, മഹാനദിയെ! നീ പരിശുദ്ധാത്മാവ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിക്കു സദൃശമുള്ളതാകുന്നു. നീ ഉന്നതമായ ഹിമാലയ പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഒഴുകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവും ഉന്നതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതാകുന്നു. നിന്റെ ഒഴുക്കുകൾ ഒരനാളും വറ്റിപ്പോകാതെയിരിക്കുന്നപ്രകാരംതന്നെ മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവും, നിത്യജീവജലേക്കു പൊങ്ങിവരുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു ഉറവയാകുന്നു. നിന്റെ വെള്ളത്താൽ സകല വസ്തുക്കളെയും നീ നന്നെക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരീരത്തെ മാത്രമേ ശുദ്ധംവരുത്തുവാൻ നിനക്കു കഴിയാ. പരിശുദ്ധാത്മാവോ സകല പാപത്തിൽനിന്നും അശുദ്ധതയിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധിയാക്കുന്നു. നീ ഭൂമിയെ ഫലവത്താക്കുന്നതപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാ

വമുലം മനുഷ്യർ കൃപയിൽ വളരുന്നു. മനസ്സുള്ളവർക്കു എല്ലാവർക്കും നിന്റെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കുടിക്കാം. അത സൌജന്യമായിട്ടു കിട്ടുന്നതാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവുപറയുന്നതാണെന്നാൽ, “ദാഹമുള്ളവൻ വരട്ടെ, ആക്കെങ്കിലും മനസ്സുണ്ടോ അവൻ ജീവന്റെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കുടിക്കട്ടെ.” നീ ബഹു ലക്ഷ്യം ആർക്കു കഴുതെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവോ അക്രമങ്ങളിലും പാപങ്ങളിലും മരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. നീ നിന്റെ ഒഴുക്കിനെ തടയുന്ന തടങ്ങളുകളും വിരോധങ്ങളും എല്ലാം തീർത്തു മുമ്പോട്ടു പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന പ്രകാരം തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവും ആ വലിയ തടങ്ങളിൽ ആകുന്ന മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള പാപസ്തോമത്തെ നീക്കികളഞ്ഞു ദൈവേഷ്ടത്തിനു പ്രകാരം നടപ്പാൻ ഹൃദയത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു നിർബന്ധിക്കുന്നു. തീച്ചെക്കു മഹാനദിയെ! നീ ഒന്നിനാലും തടയപ്പെടാതെ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു വീഴുന്ന പ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ താൻ ചെയ്യുന്ന വേലയെ തികെച്ചു, ആത്മാവിനെ ഭാഗ്യമുള്ളൊരു നിത്യത്വമാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ ഇറക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ധ്യാനിച്ചും കൊണ്ടു പോയതിനാൽ ഞാൻ ഹൃൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നെത്തിയത അറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നു കേറിയ ഉടനെ അഴകുള്ള രണ്ടു ചെറിയ പൈതങ്ങൾ വെളിയിൽ ഓടിവന്ന ഞാൻ അകത്തു കേരുന്നതിനായിട്ടു വാതിൽ തുറന്നു ഇട്ടുവെച്ചു ഇനിക്കു സലാം ചെയ്യൂ. ആ പൈതങ്ങളിൽ ഒന്നു ആണും ഒന്നു പെണ്ണും ആയിരുന്നു. ചെറുകുന്ന് അവന്റെ അമ്മയെ വിളിച്ചു നാനായിട്ടു അകത്തു പോയപ്പോൾ ഏകദേശം ഏഴുവയസ്സുള്ള ആ കൊച്ചു പെണ്ണെത്തൽ മുമ്പിലത്തെ തവണ അവളുടെ അമ്മ ചെയ്യുന്നതുപോലെ കസേ

ര എടുത്ത കൊണ്ടുവന്ന വീട്ടിന്റെ ഉൾമുറഞ്ഞ ഇ
 നിക്ക ഇരിപ്പാനിട്ടു, ഏതാണ്ടേ ചോദിച്ചറിവാൻ എ
 ന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ എന്റെ അരികെ നിന്നു. അവ
 ളിൽ ഇനിക്കു പ്രസാദമായി. അവളുടെ മുഖം ഒരു
 ചെറിയ വട്ടമുഖമായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടാൽ ന
 ള്ല സന്തോഷവും സൌഖ്യവുമുള്ള ഭാവം തോന്നും.
 അവളുടെ നീണ്ട കറുത്ത തലമുടി നല്ല ഭംഗിയായി
 പിന്നി ശാഖതലിപ്പത്തിനായിട്ടു യത്നമായിരുന്ന
 ന്നു. മറ്റുള്ള ബങ്കാളപൈതങ്ങൾ ചെയ്യുമായിരിക്കു
 ന്നപ്രകാരം അവൾ ഓടിപൊയ്ക്കൂഴയാതെ ആയയ്ക്ക
 ഇരിപ്പാൻ ഒരു താനവങ്ക കൊണ്ടുവന്ന ഇട്ടുംവെ
 ച്ച, എന്നോട സന്തോഷമായി സംഭാഷിച്ചു തുടങ്ങി.
 നിന്റെ പേര് എന്താകുന്നു? എന്ന ഞാൻ അവളോ
 ട ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ എന്റെ പേര് സത്യ
 ബോധിനി എന്ന ആകുന്നു. എന്റെ പേരിന്റെ
 അർത്ഥപ്രകാരം സത്യം സംസാരിപ്പാൻ ഞാൻ എല്ലാ
 ജ്യോഴും ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അത നല്ല പേ
 രതന്നെ: എന്നാൽ നിന്റെ ശീലം നിന്റെ പേരി
 നോട ഒത്തിരിക്കുന്നതിന്നു മാത്രമൊ നീ സത്യം സം
 സാരിക്കുന്നത? എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവ
 ള് പൂജിരി ഇട്ടും ഇങ്ങിനെ ഓക്കാനെ പറഞ്ഞതി
 ന്നാൽ നാനിച്ഛംകൊണ്ടു ഹേ! അങ്ങിനെ അല്ല.
 സത്യം സംസാരിക്കണമെന്നും സകല അസത്യ
 വാദികൾക്കും അഗ്നിയും ഗന്ധകവും കത്തുന്ന ക
 ടലിൽ തങ്ങളുടെ ഓഹരി ഉണ്ടാകുമെന്നും ദൈവം
 കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ സത്യം സംസാ
 രിക്കുന്നത എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. ആ വേദവാ
 ക്യം നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചത ആരെന്ന ഞാൻ ചോദി
 ച്ചു. അതിന്നു അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു പറഞ്ഞു, അ
 ത്താഴം കഴിഞ്ഞിട്ടു അപ്പൻ ഞങ്ങളെ വേദവാക്യം
 പഠിപ്പിക്കയും അർത്ഥം നല്ലതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞു

രികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വേദപുസ്തകത്തിൽ സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇന്നിന്ന അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു. അവയിൽ ഇന്നിന്ന ഇവയായിട്ടുള്ളത “ഞാൻ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു,” എന്നുള്ളത തന്നെ, അത യേശുവിന്റെ വാക്കുകളാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയും വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം അപ്പൻ ഞങ്ങളോട പറഞ്ഞ കേൾപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നസമയത്തു ആ ചെറുക്കൻ വെളിയിൽ വന്ന അവന്റെ പെങ്ങളുടെ അരികെനിന്നു, അമ്മ പുരൈക്കകം മെഴുകുകയാകുന്നു, അല്ലനേരത്തിനകം മെഴുകി തീർത്തുംവെച്ചു പുറത്തു വരും എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ, ഇരിക്കട്ടെ, നിന്റെ പേർ എന്താ? എന്നു ചോദിച്ചു. [ആ ചെറുക്കനെ കണ്ടാൽ നല്ല ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവനെ തോന്നും. അവന്റെ പെങ്ങളെകാൾ ഏകദേശം രണ്ടു പയസ്സു കൂടെ അധിക പ്രായം കാണും.] മദാമ്മ! എന്റെ പേർ ശുദ്ധൻ എന്നു ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉടനെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സത്യബോധിനി പറഞ്ഞു. അവൻ ശുദ്ധൻ എന്നു പറഞ്ഞത ശരിതന്നെ, ശുദ്ധതയെക്കുറിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ എല്ലാം അവനെ അറിയാതാന്നും. ശുദ്ധതയും സത്യവും തമ്മിൽ സഹോദരനും സഹോദരിയും ആകുന്നു എന്നും, അവ രണ്ടും തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞു ഇരുന്നു കൂടാ എന്നും, പാതിരിസായിന്റെ മദാമ്മ ഇന്നലെ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു മുന്പിലത്തേതിലും അധികം ഞങ്ങളുടെ പേരിനോട ഇന്നിന്ന പക്ഷമുണ്ടു. പിന്നെ അവൾ കൈകൊട്ടി മുററത്തിന്നു ചുറ്റും നടന്നു ആടിക്കൊണ്ടു, ഹാ! ഞങ്ങളുടെ പേർ എത്ര വിശേഷമാകുന്നു എന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറകകൂടെ ചെയ്തു. ഞാൻ ഇതിന്നു മുന്പിൽ വളരെ ബങ്കാളപിള്ളേരെ ക

ണ്ടിട്ടുണ്ടു, എന്നാൽ അവർ ആരും ഇത്രനല്ല വോ
ഡത്തോടെ പറയുന്നത ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ലായ്കയാൽ
എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ണുനീരുകൾകൊണ്ടു നിറയ
പ്പെടുകയും, പിന്നെ “പിതാവെ ശിശുക്കളുടെയും, മു
ലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്ന നീ സൂതി
യെ പുണ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു, നിന്നെ ഞാൻ സൂതി
ക്കുന്നു എന്ന എന്റെ ഉള്ളിൽ ഞാൻ പറകയുംചെ
യ്തു. എന്നാൽ ഞാൻ ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതിനെ
ആ പൈതൃകങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ അമ്മയു
ടെ ജോലിതന്നെ വരുന്നതവരെക്കും സമയം ആ
കുന്നിടത്തോളം സ്നേഹത്തോടെ കഴിച്ചുകൂട്ടണ
മെന്ന അവർ ആഗ്രഹിച്ചപ്രകാരം അവരുടെ ഭാ
വംകൊണ്ടു ഇനിക്കു തോന്നുകയുംചെയ്തു. അന്നേ
രം ശുദ്ധൻ എന്നോട മദ്ധ്യമെ കരവിവസംമുഖ
കോരണ എന്ന ചീത്തസ്ത്രീ ഞങ്ങളുടെ സഹോദ
രിയുടെ പുഷ്പച്ചെടിയെ കളഞ്ഞപ്പോൾ ഇവിടെ വ
ന്നിരുന്നത നിങ്ങൾ അല്ലാഞ്ഞോ? നിങ്ങൾ ഇവിടെ
വന്നിരുന്നു എന്നും അപ്പോൾ അമ്മസാരായുടെ വ
ർത്തമാനം എല്ലാം നിങ്ങളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു എ
ന്നും ഞങ്ങളോട അമ്മ പറഞ്ഞു. അന്നേരം ഞാൻ ഉ
ച്ചു, ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. ഒടിഞ്ഞുപോയ ചീന
പനിനീർചെടി നിന്ന ആ ഇടത്തു വെക്കുന്നതിന്ന
നല്ലതിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്ചെടി ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നി
ട്ടുണ്ടു അപ്പോൾ ശിപായി ആ വിശേഷപ്പെട്ട ചെ
ടിയെ കാണിച്ചു. അവർ അത കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെ
ടുകയുംചെയ്തു. ഉടനെ ശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു, ഇത വെ
ക്കുന്നതിനായിട്ട ആ പനിനീർചെടിയെ നാം വെ
ട്ടിക്കളഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ അമ്മ അതിനെ താല്പ
യ്യത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. അതതന്നെ
യുമല്ല, അത ഇപ്പോൾ വഴങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നതി
നാൽ അതിൽനിന്നു വേറൊരു പാഠം പഠിപ്പാനു

ണ്ടെന്നും അമ്മ പറയുന്നു. അപ്പോൾ സത്യബോധിനി ചോദിച്ചത, ആ പാഠം എന്താകുന്നു? മറ്റുള്ള ചെടികളിൽനിന്ന പഠിപ്പാനുണ്ടെന്ന അമ്മ പറയുന്നപാഠം എല്ലാം ഇനിക്കു അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു. അതിന്നു ശുദ്ധൻ ഉത്തരമായിട്ടു, അമ്മ പറയുന്നത ഇതാകുന്നു. ആ ചെടിയെപ്പോലെ ഞാൻ ഉണങ്ങിയ കൊമ്പായി പോകാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു, ആ ചെടി കാണുമ്പോൾ ഇനിക്കു പാപം ചെയ്യാൻ ഭയം തോന്നും എന്നതന്നെ. ഇത പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ പൈതൃകങ്ങൾക്കു നന്നാ വിചാരം കൊണ്ടുപ്രകാരം തോന്നി. പിന്നീട് സത്യബോധിനി പറഞ്ഞു, ഹാ! ചീനപ്പനിനീർചെടി നില്ക്കട്ടെ, അത വെട്ടിക്കളയട്ടെ. ആ വിശേഷപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് ചെടി അതിന്നരികെയും വെക്കാമല്ലോ. എന്തെന്നാൽ ആ പനിനീർചെടിയിൽനിന്ന പഠിപ്പാനുള്ള ഭയക്കരമായ പാഠം ഇനിക്കും ശുദ്ധനും കൂടക്കൂടെ ഓപ്പാനുണ്ടു. അതിന്റെ ശേഷം അവൾ മറന്നപോയ ഏതാണ്ടു ഒരു കായ്ത്തെ പെട്ടന്നു ഓർത്തുപ്രകാരം തോന്നി. ഉടനെ എന്റെ ആയയെ കൈകാട്ടി വിളിച്ചു കൊണ്ടു അടുക്കളക്കകത്തു കേറിപോകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഞാൻ ശുദ്ധനോട, നിന്റെ അമ്മക്കു ഇന്നു ഇത്ര വളരെ ജോലി എന്താകുന്നു? കഴിഞ്ഞു തവണ ഞാൻ വന്നപ്പോൾ ഞാനും സമയത്തു അവളുടെ ജോലി എല്ലാം തീർന്നു സ്വസ്ഥമായിരുന്നു എന്നു തോന്നിയല്ലോ, എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നേരം അവൻ പറഞ്ഞു, അത ശരിതന്നെ. പതിവായിട്ടു ഞാനും സമയത്തു അമ്മയുടെ ജോലി തീരും. എന്നാൽ ഇന്നു ആയയുടെ ഒടുക്കത്തെ ലിവസമാകുന്നു. ശനിയാഴ്ചതോറും അമ്മക്കു ജോലി വളരെയുണ്ടു. ഇന്നു ഞങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു വന്നതിൽപിന്നെ അമ്മ എന്തെല്ലാം ജോലി തീർത്തു എന്നു ഞാൻ പ

റയാമല്ലോ. പന്ത്രണ്ടമണിക്ക ആദ്യംതന്നെ സത്യ
 ബോധിനിയെ കുളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അവളു
 ടെ നീണ്ടതലമുടി ചവല്ലാരംകൊണ്ട തേച്ചു കഴ
 കിയുംവെച്ചു തിരിച്ചുവരുന്നവഴി അലക്കുകാരന്റെ
 വീട്ടിൽകേറി ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. അ
 പ്പന്റെ അജ്ഞായും എന്റെ ചട്ടയും വളരെ കീറി
 പോയതിനാൽ നാളെ പള്ളിയിൽ പോകുന്നവകെ
 ക്ക അത ഉടൻതന്നെ തയ്യു നന്നാക്കി. അത കഴി
 ണ്തെഉടനെ മുററം അടിക്കുന്നതിനും പുരകൾ മൂന്നും
 മെഴുകുന്നതിനും തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ വലിയ പുരയു
 ടെ അകത്തെ കിടക്കമുറി ഒഴികെ ശേഷം എല്ലാട
 വും മെഴുകിത്തീർത്തു എന്നിരിക്കുന്നു. ശനിയാഴ്ച അ
 മ്മക്ക ജോലി വളരെയുള്ളതകൊണ്ട പുര മെഴുകു
 ന്നത മറ്റു ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം ആകട്ടെ എ
 ന്ന അപ്പൻ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. എങ്കിലും
 ഇന്നെദിവസം മാത്രമേ അമ്മ മെഴുകുകയുള്ളൂ. എ
 ന്തെന്നാൽ ഞായറാഴ്ച കാലത്തെ പ്രസംഗം കഴി
 ണ്തിട്ട ചിലർ ഇവിടെവന്ന തിണ്ണെക്ക ഇരുന്ന കാ
 ലത്ത കേട്ട പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് തമ്മിൽ സംസാരി
 ക്കയും സങ്കീർ്തനം പാടുകയും അമ്മ അവർക്കു പുക
 യിലയും പുലഹാരവും കൊടുത്തശേഷം ചുരുക്ക
 ത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുംവെച്ചു അ
 വരവരുടെ വീട്ടിൽ പോക പതിവുണ്ടു. ഇങ്ങിനെ
 ശാബ്ദദിവസത്തിൽ വളരെ ആളുകൾ ഇവിടെ വ
 രുന്നതാകകൊണ്ട വീട നല്ല വൃത്തിയായിട്ട കിട
 ക്കണമെന്നാകുന്നു അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം. എന്ത
 ന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനി സ്ത്രീകൾ ഒക്കയും നല്ല സൂക്ഷ
 ക്കാർ ആയിരിക്കണം എന്ന അമ്മ പറയുന്നു. ഇ
 ങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ
 മയത്ത ഘൽമോനി വന്നു, അപ്പോൾ ശുദ്ധൻ അ
 വന്റെ പെങ്ങളും ആയയും എന്ത ചെയ്യുയായിരു

ന്നു എന്ന കാണാനായിട്ട ഓടി. ഘർമോനിയുടെ വസ്ത്രം മുന്പിലത്തെതവണ കണ്ടതപോലെ വെളുത്തു യല്ലാത്തു. അവൾ വേലകൊണ്ട നന്നാമുഷിഞ്ഞ ഭാവമുള്ളവളായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൾ പുഞ്ചിരിയോടും കൂടെ ഇനിക്കു സലാം തന്ന മദാമ്മ! ഇന്ന ശനിയാഴ്ച അല്ലാത്തുഎന്നുവരികിൽ നിങ്ങൾ വന്നുളടനെ ഞാൻ വെളിയിൽ വന്നെന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അന്നേരം ഞാൻ അവളോട, ഇപ്പോൾ നിന്റെ വേല എല്ലാം തീർന്നാ ഘർമോനീ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ മുഴുവനും തീർന്നില്ല മദാമ്മ! ഇനി നാളത്തെവകെക്ക ഒരു കറി വെച്ചു നണ്ട എന്ന പറഞ്ഞതകേട്ട ഇനിക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നി. നാളത്തെവകെക്കൊ? എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾ ഉത്തരമായിട്ട ശനിയാഴ്ച ചെയ്യാകുന്നത ഒന്നും ഞായറാഴ്ച ചെയ്തു ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ചട്ടമില്ല. അതകൊണ്ട ശനിയാഴ്ചതോറും ഞങ്ങൾ കുറെശ്ശെ ഇറച്ചി വാങ്ങിച്ചു കറിവെക്കുക പതിവുവന്നു. അത മീൻ പോലെ ചീത്തയായിപോകാതെ രണ്ടുദിവസത്തേക്കു ഇരിക്കുന്നത തന്നെയുമല്ല കഞ്ഞുങ്ങൾക്കു അത ഒരു വിരുന്നത്രേകുന്നുതാനും. വേനൽകാലത്തു ഞങ്ങൾ പയറതന്നെ തീന്നുകയല്ലാതെ അന്ന ഒന്നും വാങ്ങിക്കു പതിവില്ല എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ അവളോട ഘർമോനീ! നിന്നെ ഞാൻ നിറുത്തി താമസിപ്പിക്കയില്ല. ശാബ്തദിവസത്തെവകെക്ക തലേദിവസംതന്നെ വട്ടംകൂട്ടുന്നത കൊള്ളാം. നിന്റെ മക്കളെ ഇങ്ങോട്ടു അയച്ചുവെച്ചു നീ പോയി നിന്റെ വേല തീർക്കുവേണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ സലാംചെയ്തു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ, ആ പുത്തൻ പുച്ചെടിയുടെ അലങ്കാരംകണ്ട അവളുടെ കണ്ണു മയങ്ങി മദാമ്മ! ഞാൻ നട്ടു വളർത്തുന്ന പുച്ചെടികളോട കൂടെ റം പുച്ചെ

ടി കണ്ടിട്ടു അത നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നതായിരിക്കും എന്നു തോന്നുന്നു. ഇത ബഹു ഭംഗിയുള്ളതതന്നെ "ശലോമോൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഒക്കെയും ഇവയിൽ ഒന്നുപോലെ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല"ല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു അടുക്കളക്കകത്തു കേറി പിള്ളേരെയും ആയയെയും എന്റെ അടുക്കൽ അയക്കയും ചെയ്യൂ. ആയ വന്നുടനെ അമ്മെ! ഞെ പൈതങ്ങൾ എന്നെ ക്രിസ്ത്യാനി ആക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന പറഞ്ഞത ഞാൻ കേട്ടു ഉടനെ ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു അത ഉച്ചൊ സത്യബോധിനീ! നീ എന്റെ ആയയോട എന്നു ചെയ്യൂ? നീ നിന്റെ കത്തിയിൽ പക്കു അവളെ കുടിപ്പിച്ചായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആയ സത്യബോധിനിയുടെപേർ ഉത്തരം പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, അതില്ലമ്മെ, അവൾ എന്നോട ഭയവും മയ്യാഭയമെ കാണിച്ചുള്ളു, ഇനിക്കു പുകവലിക്കണ്ടിട്ടു മുമ്പിൽ ആരും കൈകായ്ക്കും ചെയ്യിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുത്തൻ (ഇക്കാ) ആകുന്നുതന്നെ. എന്നാലൊ അവൾ ക്രിസ്ത്യാനി കളുടെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ചില വാക്കുകളും അവയുടെ അർത്ഥങ്ങളും എന്നെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അവയിൽ ചില വാക്കുകൾ ബഹു ഇമ്പമായിരുന്നുതാനും അവയെ മദാമ്മയെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്ക, സത്യബോധിനീ! ഉടനെ സത്യബോധിനി മദാമ്മെ! ആയെക്കു ഞെ വാക്യം ബഹു പക്ഷമായിപ്പോയി. അതെന്തെന്നാൽ "ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാർക്കു വേണ്ടി തൻ ജീവനെ വെക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികസ്റ്റേഫം ആർക്കുമില്ല. ഞാൻ കല്പിക്കുന്നത എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാർ ആകുന്നു." ആയ പാപനിവാരണത്തിൻവഴിയെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, ഞെ നല്ലപൈതങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു കേട്ട

പ്ലോം അവളുടെ മനസ്സിൽ കോളകൊണ്ടതപോ
 ലെ ഇതിന്ന മുമ്പിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവൾ ഉരി
 യാടാതെനിന്നു എന്നുവരികിലും, അവളുടെ കണ്ണിൽ
 കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞുനിന്നു. ഞാൻ ആ പൈതൃകങ്ങളോ
 ട സംസാരിക്കണമെന്ന അവൾക്കു ആഗ്രഹമുള്ള
 പ്രകാരം തോന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ
 ശാബത ദിവസത്തെ ശുദ്ധമായി ആചരിക്കുന്നത
 ഇന്നപ്രകാരമെന്ന കേട്ടതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹു
 സന്തോഷമായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് കുറെക്കൂടെ
 കേൾക്കണമെന്ന ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു, ശുദ്ധാ നിങ്ങൾ
 ശാബതദിവസം മുഴുവനും ആചരിക്കുന്നത എങ്ങി
 നെയെന്ന എന്നോട പറക എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ
 അവൻ ഉത്തരമായിട്ടു, അതിനെക്കുറിച്ച് വിവരം
 പറയണമെങ്കിൽ ഇന്ന രാത്രിതുടങ്ങിയുള്ള വസ്തു
 ത പറയണമല്ലോ. എന്നെന്നാൽ ശാബതദിവ
 സം തുടങ്ങുന്നത ശനിയാഴ്ചരാത്രിയിൽ ആകുന്നു എ
 ന്ന അപ്പൻ പറയുന്നു. ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഞങ്ങളു
 ടെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞ അമ്മയുടെ വീട്ടുവേല തീരു
 മ്പോൾ ഞങ്ങൾ സജീർത്തനങ്ങൾ പാടുകയും പി
 ന്നീട അപ്പൻ വേദവാക്യത്തിൽനിന്ന ഒരു അദ്ധ്യായം
 വായിക്കുകയും ചെയ്യുശേഷം നാളത്തെ ദൈവശു
 ശ്രൂഷയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന ദൈവത്തോട
 അപേക്ഷിക്കും. ആ അപേക്ഷയിൽ ഞങ്ങൾ പട്ട
 കാരണവേണ്ടിയും അവനിൽനിന്ന കേൾക്കുന്ന
 വചനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച അവയാൽ പ്രയോജനം
 വരേണ്ടുന്നതിന്ന ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒരുക്കേ
 ണമെന്ന ഞങ്ങളുടെ തന്നതപേക്ഷവേണ്ടിയും പ്രാ
 ര്ത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ സത്യബോ
 ധിനി പറഞ്ഞത എന്നെന്നാൽ, ശാബതദിവസം
 തുടങ്ങുന്നത എങ്ങിനെയെന്ന ഞാൻ പറയാമല്ലോ.
 അന്നകാലത്തു ചോദമാത്രം തയ്യാറായാൽ മതി. അ

തകൊണ്ട മുത്താഴം വേഗത്തിൽ കഴിയും. അത കഴി
 യുന്നഉടനെ അപ്പൻ ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥന
 കഴിക്കും. പിന്നെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വെള്ളമുണ്ട
 മാറി പുര പൂട്ടിയുംവെച്ചു പള്ളിയിൽ പോകും. പ
 ള്ളിയിൽനിന്ന വന്നശേഷം ശുദ്ധൻ മുഖെ പര
 ണ്ണതപോലെ ഏതാനുംപേർ ഇവിടെ കൂടിവരിക
 യും സംസാരിക്കയുംചെയ്യും. അപ്പോൾ ഞാനും ശു
 ഡനും ഒരു വേദവാക്യവും ഒരു പാട്ടും കാണാപാഠം
 പഠിച്ചു, ജനങ്ങൾ പോയശേഷം, അവ അപ്പനെ
 ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും. അപ്പോൾ യോസേഫ, മോ
 ശ, ദാവീദ, ദാനിയെൽ മുതലായവരുടെ കഥ ഞ
 ണ്ങളോട പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കയും ഞങ്ങൾക്കു അത
 കേട്ടു ബഹു സന്തോഷമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇത
 കൊള്ളാമല്ലോ എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞത കൂടാതെ ന
 മുടെ മിശിയോൻ സമൂഹക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടെ റം
 ഒരു കുഡുംബക്കാരെ അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരുത്ത
 രെയും ക്രിസ്ത്യാനി സഭയോട ചേർത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും
 അവരുടെ വേല നിഷ്ഠലമായിപോകയില്ലെന്ന എ
 ണ്റെ മനസ്സിൽ അപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിക്കയും
 ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഞാൻ ശുദ്ധനോട ആ ദിവസ
 തെ മുഴുവനും കഴിക്കുന്നത ഇന്നപ്രകാരമെന്നുള്ള
 ത നീ പറഞ്ഞു തീർന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവ
 ന് എന്നോട അമ്മമണിക്ക അപ്പനും ഞാനും പ
 ള്ളിയിൽ പോകും. എന്നാൽ അമ്മയും സത്യബോ
 ഡിനിയും വീട്ടിൽ ഇരുന്ന അമ്മ അത്താഴം തയ്യാറാ
 ക്കുകയും സത്യബോഡിനി ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചു സ
 ഹോദരനായ പ്രിയനാഥനെ സൂക്ഷിക്കയുംചെയ്യും
 അവന സത്യബോഡിനിയോട ബഹു പക്ഷം ആ
 കയാൽ അവളെ കാണുമ്പോൾ ഒക്കയും അവന്റെ
 കൈകൊട്ടി തുടങ്ങും. പിന്നെ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ
 സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടുകയും പരദേശി മോക്ഷയാ

രൂപസ്യകം ഞാൻ ഉറക്കെ വായിക്കുകയും ചെയ്തു ശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചും വെച്ചു ഉറക്കത്തിന് പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ ചോദ്യം ചോദിച്ചു നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ഇനിക്കു ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു ഞാൻ വരുന്നതിന് അവൻ സമ്മതിക്കുമോ എന്തു തോന്നുന്നു? എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ, ശുദ്ധൻ ഉത്തരമായിട്ടു ഉറപ്പു സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പാഠം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം. എന്ന പറയല്ലാതെ, നിങ്ങൾ ഇരിക്കെ അപ്പൻ പഠിപ്പിക്കുകയല്ല എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സത്യബോധിനിപറഞ്ഞത, നിങ്ങൾ നല്ലൊരു മദാമ്മ ആകുകൊണ്ടു ഞാൻ പഠിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും ജ്ഞാനകീർത്തനങ്ങളും നിങ്ങളെ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കണമെന്ന ഇനിക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ബെങ്കാളദാഷ് അറിവാൻ വഹിയാത്തതുകൊണ്ടു എങ്ങിനെ? അതിന്നു ഞാൻ അവളോടു പറഞ്ഞു, ഇനിക്കു ബെങ്കാളദാഷ് അറിവാൻ വഹിയാ എന്നു നിന്നോടു ആര പറഞ്ഞു? ഞാൻ അറിയുന്നതിൽ ഒരു കൊച്ചുപെണ്ണിനെക്കാൾ നല്ലവണ്ണം ഞാൻ വായിച്ചാലോ? അപ്പോൾ സത്യബോധിനി ഒരു ലജ്ജാഭാവത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ പാതിരിസാജ്ഞാരുടെ മദാമ്മമാക്കു മാത്രമെ ബെങ്കാളദാഷ് അറിയാവൂ എന്നു വിചാരിച്ചു. നിങ്ങൾ പാതിരിസാജ്ഞിന്റെ മദാമ്മ അല്ലല്ലോ. അല്ല, എന്നാൽ റം പാവപ്പെട്ട നാട്ടുകാരുടെ ആത്മാക്കളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ പാതിരിസാജ്ഞിന്റെ മദാമ്മ അല്ലെന്നുവരികിലും നാട്ടുകാർ ഗുണം ചെയ്യുന്നത എന്റെ മുറയാകുന്നു എന്നു വെച്ചു, അതിനായിട്ടു റം ബെങ്കാളദാഷ് പഠിക്കുന്നതിന് ഞാൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ഞാൻ

നിങ്ങളെ പാഠം കേൾക്കണമെന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ
 ഗ്രഹമുള്ളതാകകൊണ്ടു, ഒരിക്കൽ ഞാൻ വന്ന നി
 ങ്ങളെ കേൾക്കാം; അപ്പോൾ ഇനിക്കു എത്ര പഠിത്വ
 മുള്ളെന്നു നിനക്കു അറിയാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
 നേരം പോയതുകൊണ്ടു ഞാൻ പോകട്ടെ, എന്നി
 ങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ആ പൈതൃകങ്ങൾ
 ക്കു കാൽ രൂപാ വീതം കൊടുത്തു. ആ കാൽ രൂപാ
 കൊണ്ടു അവർക്കു ബഹു പ്രസാദം തോന്നി. ഞാൻ
 ആ ഗ്രാമം വിട്ടുനഗരം എന്റെ കൂടെ പോകുക
 യും ഞങ്ങളെ കണ്ടു കരച്ചു പട്ടികളെ എല്ലാം അട
 ിച്ചു ഓടിക്കയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടു ശാബരൻ
 വസത്തിൽ ആത്മാവിൻ പ്രകാരം നടപ്പാൻ എന്നെ
 ബലപ്പെടുത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു
 അന്നു രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങുവാൻ പോയി. കട്ടി
 ലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളിലെ അപേക്ഷ
 ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ദൈവമേ, എന്റെ ആയുസ്സി
 ന്നാൾ അപസ്മാനിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വിശ്വാസ
 തോടെ എന്റെ ഓട്ടത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നവളായും,
 കൃപകൊണ്ടും കരുണകൊണ്ടും പാപികൾക്കായിട്ടു
 നീ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പു മൂലം
 നിൻ തിരുമന്ദിരം എന്നേക്കും അനുഭവിപ്പാനുള്ള
 നിത്യശാബരയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കു
 നവളായും കണ്ടെത്തപ്പെടുവാനായിട്ടു നീ എന്നെ
 വഴി കാണിക്കുന്നവനും എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവ
 വും ആയിരിക്കണമേ.

൩ാം അദ്ധ്യായം.

പിററുദിവസം കാലത്തെ ആയ എന്റെ അടു
 ക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു, ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന ഒരു ക്രി
 സ്ത്യാനിസ്രീ, മദാമ്മയെ കണ്ടു ഒരു കാര്യം ബോധി

പിപ്പാനുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അവൾ ഇ
 ന്നലെ നമ്മൾ കണ്ട ജനങ്ങളെപ്പോലെ അല്ല; അ
 വൾ ഉടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്ത്രംതന്നെയും തുലോം മു
 ഷിഞ്ഞതാകകൊണ്ടു, അവളെ ഞാൻ മുറിക്കുകത്ത
 കൊണ്ടുപരാതെ പെറാത്തയിൽ ഇരുത്തിയിരിക്കുന്നു.
 ഉടനെ ഞാൻ ആയയോട, കൊള്ളാം അവൾ താമ
 സിക്കട്ടെ, അല്ലനേരത്തിനകം ഞാൻ ചെന്ന കാ
 ന്നാം എന്ന പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാൻ ചെന്നപ്പോ
 ഴ് അദ്ദേഹം ഘർമോനിയുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു ഞാൻ
 കണ്ടുമുഖമുള്ള കോരണ എന്ന അറിഞ്ഞ ഇനിക്കു
 ആശ്ചര്യം തോന്നി. എന്നാൽ അവൾ വന്ന കാര്യം
 ഇന്നതെന്ന ഇനിക്കു വേഗത്തിൽ മനസ്സിലായി.
 ഞാൻ ശ്രദ്ധനും സത്യബോധിനിക്കും ഇന്നുമായി
 ട്ട കൊടുത്ത കാൽരൂപായെ കോരണ കണ്ടു, അവ
 ഴ് ഇവിടെ വന്നാൽ അതപ്പോലെ ഒരു സമ്മാനം
 കിട്ടുമെന്ന വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടത്രെ വന്നത. ആക
 യാൽ അവൾ എന്നെ കണ്ടു ഉടനെ കണ്ണുനീർ
 പൊഴിച്ചു, നിങ്ങൾ ദരിദ്ര്യക്കു അപ്പനും അമ്മയും, അ
 വരുടെ സങ്കേതവും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിഴലിൻ
 കീഴെ പാപപ്പെട്ടവർ പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ ഇന്നലെ ഭ
 വ്യസ്ഥന്മാരുടെ മക്കൾക്കു നിങ്ങൾ ധർമ്മം കൊടുത്തു
 വല്ലോ; ഞാൻ ബഹു ദരിദ്രക്കാരിയാകകൊണ്ടു, ഇ
 നിക്കു വല്ലതും തന്നെകഴിവു എന്ന പറഞ്ഞു. അഗ
 തിയായ കോരണയുടെ നിലയെ കണ്ടു ഇനിക്കു
 ബഹു ദുഃഖംതോന്നി എങ്കിലും അവൾ, തങ്ങളുടെ
 സ്വന്തംകുറവുകൊണ്ടു താനെതന്നെ തങ്ങൾക്കു ദരി
 ദ്രതയെ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മടിയുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഒ
 രുത്തിയാകുന്നു എന്നു, മുഖിലത്തെതവണ കേട്ടറി
 ഞ്ഞ കാര്യംകൊണ്ടു ഇനിക്കു നല്ല ബോധംവന്നിരി
 ക്കുന്നു. അത അന്നെയുമല്ല, ആ ചെറു ഗ്രാമക്കാരു
 ടെ വസ്തുത ഇന്നപ്രകാരമെന്ന വിവരമറിയാതെ

ധമംകൊടുത്താൽ അത അവർക്കു ഗുണമായി തീരാ
 തെ അവരിൽ അസൂയയും, ദ്രോഹവും പര്യ
 ക്ഷേപവും എന്നു കണ്ടിട്ടു, ഞാൻ കോരണയോട,
 കോരണൈ! നീ ഞായരാഴ്ച കാലത്തെ പള്ളിയിൽ
 പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നതിന്നു പകരം, ഞാനും അഴ്ചക്കാല
 സ്രുതോടുകൂടെ ഇവിടെ വന്നു നില്ക്കുന്നത കണ്ടി
 ട്ടു, ഇനിക്കു ചെറു ദുഃഖം തോന്നുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ
 വീട്ടിൽ വന്നു നിന്റെ കാര്യം തിരക്കിയറിഞ്ഞല്ലാ
 തെ നിന്നു ഒന്നും തരികയില്ല നിശ്ചയം എന്നു പ
 റഞ്ഞു. അപ്പോൾ കോരണ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാ
 ന് അഗതിയാകുന്നു സത്യം; എന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു
 കൃഷ്ണാർക്കാരനും, മദ്യപാനിയും ആകുന്നു. അവൻ
 നല്ല വേലക്കാരനും ദിവസം ഒന്നു കാൽ രൂപാ
 വീതം ഭേദമായിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ പ്രാപ്തമാകുന്നു
 എന്നു വരികിലും ചിലവിന്നു യാതൊന്നും വീട്ടിൽ
 കൊണ്ടുവരുന്നില്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. എന്റെ
 പത്നിയും അഴ്ചക്കാലത്തിനെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു
 വല്ലോ. ഞാൻ ഉടുത്തിരിക്കുന്നത കൂടാതെ ഇനിക്കു
 ഒരു മുണ്ടു മാത്രമെയുള്ളു. അത അവർക്കു കാരന്റെ പ
 ററിൽ കൊടുത്തിട്ടു രണ്ടു ആഴ്ചയായി. അവർക്കു വക
 യ്ക്കു ഒരു പൈസാ കൊടുത്തല്ലാതെ അവൻ തരിക
 യില്ല. പൈസായിക്കു ഞാൻ എന്തു വേണ്ടു? എന്നു
 പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ അവളോട, കോരണൈ, അ
 തകൊണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ ഇതാ ഒരു പൈസാ. ഇത
 കൊണ്ടുചെന്നു അവർക്കു കാരന്നു കൊടുത്തു നിന്റെ
 വെള്ളമുണ്ടു വാങ്ങി ഉടുത്തുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ പോ
 എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കോരണൈക്കു പള്ളിയിൽ
 പോകുവാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. അവൾ ആ പൈസാ
 എടുത്തുകൊണ്ടു മദാമ്മ ഇനിയും വല്ലതും കൂടെ ത
 ന്നാട്ടു; എന്റെ കുഞ്ഞു വീട്ടിൽ ഭീനമായിട്ടു കിടക്കു
 ന്നു. അവന്നു ഇപ്പോഴുള്ളതു വല്ലതും വാങ്ങിച്ചു കൊടു

ക്കുന്നതിന എന്റെ കയ്യിൽ ഒന്നുമില്ല എന്ന പറ
 ണ്തു. അത കേട്ട ഞാൻ അവളോട നിന്റെ കൊ
 ച്ചിന ഭീനം ആകകൊണ്ട ഇനിക്കു ഭുഖംതന്നെ.
 എന്നാൽ ആ കായ്ക നീ മുഖെ പറയാഞ്ഞത എന്ത
 കൊണ്ട? എന്ന പറഞ്ഞു, അവൾക്കു ഒരു റൊട്ടിയും,
 കുറെ കല്ലുണ്ടുപും, കുറെ ചാമ അരിയും കൊടുത്ത
 നീ ഇപ്പോൾതന്നെ വീട്ടിൽ പോ. ാരം റൊട്ടിയും ചാ
 മ അരിയും നിന്റെ കൊച്ചിന കൊളോം. നാളെ
 വൈകുന്നേരം ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന, ഏത
 പ്രകാരത്തിൽ നിനക്കു സഹായം ചെയ്യണം എ
 ന്ന നോക്കട്ടെ എന്ന പറഞ്ഞു. ഇത കേട്ടുളടനെ
 കോരണ ഇനിക്കു സലാം ചെയ്യ യാത്ര പറഞ്ഞു
 പോകയും ചെയ്തു: എങ്കിലും അവൾ പോയത സ
 ന്നുഷ്ടിദാവത്തോടെ അല്ലാഞ്ഞു. അവളുടെ മുഖത്തു
 നോക്കിയാറെ, അവളുടെ ആഗ്രഹം പണം വേണ
 മെന്നായിരുന്നു എന്ന ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ പ
 ണം കൊടുത്താൽ അത മുഖാന്തരം അവൾ ശാബ്ദ
 ത ലംഘിക്കുന്നതിന ഇടവന്നേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം
 കൊണ്ട അത്രെ ഞാൻ പണം കൊടുക്കയില്ല എന്ന
 നിശ്ചയിച്ചത. പിറെറദിവസം വൈകുന്നേരത്തു
 ഞാൻ വണ്ടിയിൽ കേറി, ആ ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന
 തിരക്കും ചെയ്യതിന്റെശേഷം കോരണ പാർത്തവ
 രുന്ന വൃത്തികെട്ട വീട കണ്ടു. ഹാ! ഘൽമോനിയു
 ടെ വൃത്തിയുള്ള വീടും ഇതും തമ്മിൽ എത്രപ്രത്യംസം.
 ാരം വീടിനോട ചേർന്നതായിട്ട ഒരു അടുക്കള ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ മേച്ചിൽ തീരെ പഴ
 തായി ചിലയിടം കേട വന്ന പൊളിഞ്ഞു പോയ
 തിനാൽ അടുക്കള സാമാനങ്ങൾ ഒക്കെയും വെളിയി
 ൽ ഒരു ചെറിയ തിണ്ണുക്കു വെച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ചെ
 ന്ന കേറിയ ഉടനെ കോരണ ഏതാണ്ട അടുപ്പിന്മ
 ൽ വെച്ച തീ പററിച്ചതിനാൽ പുകകൊണ്ട അക

ത്ത കേരവാൻ വഹിയാത്തു. പുരേക്ക തന്നെയും
 വളരെ അറകുറങ്ങും തീപ്പാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
 മുറവും കണ്ടാൽ ബഹു വൃത്തികേട ആയിരുന്നു എ
 ക്കിലും, ഞാൻ അവിടെ തന്നെ ന്ലേക്കുണ്ടിവന്നു;
 എന്നെന്നാൽ അവിടെ ഇരിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായി
 രുന്നു. ഒരുപക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നത അന്ന കാലത്ത പി
 ങ്ങേർ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്ന കോരണ പറഞ്ഞു. റം
 വീട കണ്ടാൽ അത്യന്ത ദാരിദ്ര്യഭാവം തോന്നും എ
 ക്കിലും, അതിൽ പാക്കുന്നവർ ഭോഷന്മാരാകുകൊ
 ണ്ട ഒരു നീച നായെ വളർത്തിയിരുന്നു. അത എ
 ന്നെ കണ്ട ഉടനെ ഭയങ്കരമായിട്ട കുറെച്ച തുടങ്ങി
 യതിനാൽ അതിന്റെ കുറെച്ചിൽ നിർത്തുന്നതിനാ
 യിട്ട കുറെനേരം സാഹസം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇ
 ത്താ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഇന്ന വരുമെന്ന
 നീ അറിഞ്ഞിരുന്നതകൊണ്ട നീ നിന്നെ തന്നെയും
 നിന്റെ വീട്ടിനെയും അല്പം വൃത്തിയാക്കുമെന്ന
 ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പിന്നെ അപലം മുഖെ ഉടുത്തി
 രുന്ന മുഷിഞ്ഞ പന്ത്രം തന്നെ ഉടുത്തിരുന്നതിനാ
 ല് നീ അലക്കുകാരന്റെ പക്കൽ നിന്ന വാങ്ങിച്ച
 വെള്ളമുണ്ട എവിടെ? എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ അ
 പലം ഉത്തരമായിട്ട, മദാമ്മേ, മുണ്ട വാങ്ങിക്കുന്നത
 വേറൊരു ദിവസം ആയിക്കൊള്ളാം എന്ന വെച്ച
 വീട്ടിൽ വെററില തിന്മാൻ ഇല്ലാത്തൊട്ട നിങ്ങൾ ത
 ന്ന പൈസാ കൊടുത്ത വെററിലയും പുകയിലയും
 വാങ്ങിച്ചു. മദാമ്മേ! അത കൂടാതെ ഞങ്ങൾക്ക സാ
 ഡിപ്പാൻ വഹിയാ എന്ന നിങ്ങൾക്ക അറിയാമ
 ല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ അവളോട, ഇ
 വ രണ്ട കൂട്ടവും തങ്ങൾ പട്ടിണി കിടക്കുന്നു എന്ന
 ഭാവം നടിക്കുന്നവർക്ക തീരെ അനാവശ്യമായുള്ള വ
 സ്തുക്കൾ തന്നെ. അതതന്നെയുമല്ല, അവ വാങ്ങി
 പ്പാൻ നീ തെരുവിൽ പോയതിനാൽ ശാബ്ദത ലം

ചെന്നു ചെയ്യുന്നതൊന്നു ഇരിക്കു വെള്ള ദുഃഖം തോ
 നുന്നു എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ,
 അല്ലാതെ ഞാൻ എന്ത ചെയ്യുന്നു മദാമ്മേ! അഗതി
 കൂട്ടാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു അധിക ഭക്തിമാന്മാരായിരി
 പ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതതന്നെയുമല്ല, മറ്റു അ
 നേകം ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു എ
 ന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ, അനേകംപേർ അങ്ങി
 നെ ചെയ്യുന്നതൊന്നു നീയും ചെയ്യുന്നതു ശരി
 യാകയില്ല. നിന്റെ അയല്ക്കാരിയായ ഘർമോനി
 യുടെ ദുഷ്ടാന്തം നീ കണ്ടു പറിക്കാത്തതു എന്തൊ
 ന്നു? എന്ന ചോദിച്ചു. ഉടനെ കോരണ പറഞ്ഞു,
 അവളെപ്പോലെയാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുലോം ചു
 രക്കുമെയുള്ളു. എന്ന തന്നെയല്ല, അവൾ ആസ്തി
 യുള്ളവൾ ആകകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ചെയ്യാൻ കഴി
 യാത്ത അനേകം കാര്യങ്ങൾ അവൾക്കു ചെയ്യാൻ
 കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്നു പ്രത്യുത്തരമായിട്ടു ഞാ
 ന് അവളോട്, ഘർമോനി ആസ്തിയുള്ളവൾ എന്ന
 ഇപ്പോൾ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഞാൻ കേട്ടാറെ നിനക്കു
 അവളോട് അല്പം പൈശ്ചന്യം ഉണ്ടെന്നു ഇരിക്കു
 തോന്നുന്നു. അവളുടെ ഭർത്താവെന്ന ഏഴു രൂപയെ
 ശമ്പളം ഉള്ളു. എന്നു നിനക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമു
 ല്ലോ. പിന്നെ ഘർമോനിയുടെ വൈഭവവും ദേഹ
 പ്രയത്നവും കൊണ്ടത്രെ കാര്യങ്ങൾ നല്ലതിൻവണ്ണം
 നടന്നു പോകുന്നതു. എന്നാൽ സകലത്തിലും പ്ര
 ധാനമായിട്ടു “ആദ്യം ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെ
 യും അവന്റെ നീതിയെയും അന്വേഷിച്ചിൻ; അ
 പ്പോൾ ഹം വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും നിങ്ങൾക്കു നല്കു
 വ്വെടും” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
 സകല വഴികളിലും ആ കൂടുംവെക്കാൻ നടക്കുന്നു.
 അതുകൊണ്ടു “ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം അവരു
 ടെ കോട്ടയിലും അവരുടെ നിക്ഷേപത്തിലും” ഉണ്ടു

ന്ന സ്പഷ്ടമാകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ കോര
 ണ പറഞ്ഞു, അത ശരിതന്നെ ആയിരിക്കും; എന്നാ
 ള് ഘൽമോനിയെ എന്നോട ശരിക്കൂട്ടുവാൻ ഇല്ല; അ
 വളുടെ ഭർത്താവ നല്ല മയ്യാദക്കാരൻ; എന്റെ ഭർത്താ
 വൊ മദ്യപാനി. അവൻ എന്നോട ചെയ്യുന്ന പാ
 ട നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്ക എന്നോട അലി
 വ തോന്നാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഇത കേട്ടപ്പോൾ ഇ
 നിക്ക പരിതാപം തോന്നി ഞാൻ പറഞ്ഞു, കോര
 ണേ! നിന്റെ ഭർത്താവ നിന്നോട ദയകേട കാണി
 ച്ചാൽ അത ക്ഷമയോടെ സഹിക്കെ നിവാഹമുള്ളു.
 എന്തെന്നാൽ നിന്റെ വിവാഹഭർത്താവിൽനിന്ന
 നിന്നെ വേർതിരിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. എ
 ന്നാൽ ആ കാര്യം വിട്ടുക. ദീനമായി കിടക്കുന്നു എ
 ന്ന നീ പറഞ്ഞ ആ കൊച്ചൻ എവിടെ? ഞം ചോ
 ട്രം കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക അല്പം അന്ധാളിപ്പ തോ
 ന്നിയ വിധത്തിൽ പറഞ്ഞു, മദാമ്മേ! അവന ഇ
 ന്ന വളരെ സൗഖ്യമുള്ളതുകൊണ്ട ഓടിനടന്ന ക
 ളിക്കുന്നു. അവൻ വലിയ മുട്ടാളൻ ആകുകൊണ്ട ക
 ളിക്കുന്നപ്രകാരം ചെയ്തയില്ല. ഇന്നലെ ദീനമാ
 യിരുന്നവന ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ സൗഖ്യം വന്ന
 ത ആശ്ചര്യതന്നെ. നീ എന്നോട പറഞ്ഞത നേര
 ല്ല എന്ന തോന്നുന്നു. ഇത കേട്ടപ്പോൾ കോരണ
 നന്നാ ലജ്ജിച്ചു പറഞ്ഞു, മദാമ്മേ! രണ്ട ആള മു
 ചെ കൊച്ചിന ദീനം എത്ര കട്ടിയായിരുന്നു എന്ന
 അയൽവാസികളോട ചോദിച്ചാൽ പറയും. എന്നാ
 ള് ദൈവകൃപകൊണ്ട ഇപ്പോൾ അവന ഒന്നിന്നൊ
 ന്നീന സൗഖ്യമായിവരുന്നു. ഇത പറഞ്ഞ നിർത്തി
 യ ഉടനെ ഏകദേശം പത്ത വയസ്സു പ്രായവും, ഇ
 രണ്ടനിറവുമുള്ള ഒരു ചെറുക്കൻ അവുടെ ഓടിവ
 ന്ന കേറി. അവന വസ്ത്രമായിട്ട അവന്റെ അ
 രയിൽ ഒരു മുഷിഞ്ഞ കീറിയ തൂണിയല്ലാതെ ഒന്നു

മില്ലാത്തു. കോരണ അവനെ കണ്ടുടനെ കുഞ്ഞു,
 വന്ന, ഇന്നലെ നിനക്കു അപ്പംകൊടുത്തയച്ച ദയ
 യുള്ള മദമ്മയ്ക്കു ഒരു സലാം കൊടുക്ക എന്ന പറ
 ണ്ണെപ്പൊൾ ചെറുകുൻ അവളോട, ഞാൻ എന്തിനാ
 കുന്നു അവർക്കു സലാം കൊടുക്കുന്നത. നിങ്ങൾ അ
 പ്തം എന്നെ തീർത്തിയില്ലെന്ന അറിയാമല്ലോ. മദാ
 മ്മേ! ഇവിടെ ബോക്കൽ എന്ന പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ
 യുടെ കൊച്ചിന ഭീനമായി കിടക്കുന്നു. അവൾക്കു
 ആ അപ്പം രണ്ടു പൈസായ്ക്കു വിറ്റു ആ പൈസാ
 യ്ക്കു അമ്മ പുകയില വാങ്ങിക്കൊടുത്തു ചെയ്തു. മദാമ്മേ!
 ഒരു ദിവസം അവൾ എത്ര ചുരുട്ടു വലിക്കുമെന്ന
 കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു ആശ്ചര്യംതോന്നും. പകൽ മുഴു
 വനും വലിക്കുന്നത കൂടാതെ, രാത്രിയിൽ ഒരു നൂറു
 പ്രാവശ്യത്തോളം എന്നോട ചെറുക്കാ, എഴുന്നീറ്റു ഇ
 രുന്ന പുകയില ചുരുട്ടുക എന്ന പറയും. െം ചുരു
 ടു വലികൊണ്ടാകുന്നു അപ്പൻ പലപ്പോഴും അവ
 ളോട ഗർവ്വിക്കുന്നത. ഇത പറഞ്ഞപ്പോൾ കോരണ
 ആ ചെറുകുനോട, നീ വലിയ ഭോഷ്കാരൻ എ
 ന്ന പറഞ്ഞ അവന്റെ ചെകിട്ടത്ത ഒരു അടി അ
 ടിച്ചു, എന്നാൽ കായ്ത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം എങ്ങി
 നെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ആ ചെറു
 കുൻ പറഞ്ഞത സത്യംതന്നെ. എന്നാൽ അവന്റെ
 തള്ള അവനെ അടിച്ചത, അവളുടെ കുറുക്കൾ ഞാ
 ന് കേട്ടാൽ അവൾക്കു ഞാൻ ഒന്നും കൊടുക്കയില്ല
 എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ. ഇതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബ
 ഹു അഡൈയ്ക്കും തോന്നിപ്പോയി, എങ്കിലും “അവരു
 ടെ ജഡത്തിൽനിന്നു കല്ലായുള്ളതു ദയത്തെ ഞാൻ
 എടുത്ത കളഞ്ഞു, മാംസംപോലെയുള്ള ഒരു ഹൃദയ
 തെ കൊടുക്കും” എന്നുള്ള ദൈവവാഗ്ദത്തത്തെ ഓ
 ത്തിട്ടു കോരണയെ തൃജിച്ചുകഴിയാതെ പ്രാർത്ഥനയാ
 ലും നല്ല ഗുണഭോഷ്കത്താലും അവളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ

അടുക്കൽ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ആകയാൽ ഞാൻ കോരുന്നതോട, നിനക്കു ഒരു വേലയും ചെയ്യാൻ വഹിയായൊ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു ഉത്തരമായിട്ടു അവൾ എന്നോട, മദാമ്മേ! ഞാൻ ഏത വേല ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നിനക്കു തയ്യൽ അറിയാമൊ? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഉപ്പു, തൂവാല മുതലായ പ്രയാസം കുറഞ്ഞ തയ്യൽ ഇനിക്കു അറിയാം എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ച ആറു ഡസൻ തൂവാല ഒന്നിച്ചു ഞാൻ വാങ്ങിച്ചു. എന്റെ തയ്യൽക്കാരൻ ഒരു പൈസായിക്കു ഒരു തൂവാല വിതം തൈച്ചു തരുന്നതു വരികിലും നീ അതു തൈച്ചു തന്നാൽ അതിൽ ഇരട്ടിക്കൂലി നിനക്കു തരാം. ആ ആറു ഡസൻ തൂവാല മുഴുവനും നീ തൈച്ചാൽ രണ്ടുകൊൽ രൂപാ നിനക്കു സമ്പാദിക്കാം. അതുകൊണ്ടു നിനക്കു നല്ലതിൽ ഒരു മുറിയും, നിന്റെ ആണുക്കൾക്കു ഇരുപേക്കും ഓരോ കുറിയുമുണ്ടും വാങ്ങിക്കാം. അപ്പോൾ കോരുന്ന പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ഒരു വലിയ മദാമ്മ ആകുകൊണ്ടു ഒരു അഗതിയാകുന്ന എന്നു കൊണ്ടു വേല എടുപ്പിക്കാതെ ധർമ്മമായിട്ടു ഒരു രൂപാ ഇനിക്കു തരുവാൻ കഴികയില്ലയൊ? വേല എടുത്താൽ കൂലി എല്ലാവർക്കും കിട്ടും. അതിന്നു ഇനിക്കു നേരമില്ല. എന്റെ വീടു വേല തന്നെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇനിക്കു നേരമില്ലാതെയിരിക്കുമ്പോൾ തൂവാല തൈക്കുന്നതു എങ്ങിനെ? അവളോട, അങ്ങിനെയാകുന്നു എങ്കിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും നിനക്കു സഹായം ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമല്ല; എന്തെന്നാൽ “ഒരുത്തന്നു വേല ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഭക്ഷിക്കുകയുമരുത” എന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. സലാം ഞാൻ പോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിങ്കൽ കോരുന്നെക്കു വളരെ ഇച്ഛാഭംഗം തോന്നിയതുകൊ

ണ്ട, ഞാൻ അവളോട, നിനക്ക തൂവാല തൈക്കാ
 മൊ എന്ന ഒന്നുകൂടെ വിചാരിക്ക. ചെയ്യുമെങ്കിൽ
 എന്റെ പല്ലക്കുകാരൻ വശം ഞാൻ അവയെ കൊ
 ടുത്തയക്കാം. അതിന്ന കോരണ പറഞ്ഞു, വേണ്ടാ
 മദാമ്മേ, ഇനിക്ക നേരമില്ലാത്തത കൊണ്ട തൈച്ച
 തീപ്പാൻ വഹിയാ. അത തന്നെയുമല്ല നിങ്ങളുടെ
 കൃപയൊ വേലയൊ ഇല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പട്ടിണി
 യായി പോകുമെന്ന വിചാരിച്ചുപോകേണ്ടാ. ദൈ
 വം ഞങ്ങൾക്ക ഇതുവരെയും യാവന തന്നതപോ
 ലെ ഇനിയും തരും. ഇതകേട്ട ഉടനെ ഞാൻ കോ
 രണയോട, ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതകൊണ്ട ഒരു
 പ്രയോജനവും വരാത്തതിനാൽ ഇനിക്ക വളരെ
 ദുഃഖമായി എന്ന പറഞ്ഞു. വെച്ച ചെറുക്കനോട,
 നീ മടിയായിരിക്കാതെ എന്റെ മുഖെ ഓടി, മോശ
 പാർക്കുന്നത ഇന്നയിടത്ത എന്ന കാണിച്ചാൽ നി
 നക്ക നാല പൈസാ തരാമെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു.
 ഇത കേട്ട ഉടനെ, ആ ചെറുക്കൻ പ്രസാദിച്ച സ
 ന്തോഷത്തോട കൂടെ വഴികാട്ടിതരികയും ചെയ്തു. ഒ
 ടുകും ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ളതിലേക്കു വലിയ വീടുക
 ളിൽ ഒന്നിൽ ഞങ്ങൾ വന്നെത്തി. ഉടനെ എന്നോ
 ട കൂടെ വന്ന ആ ചെറുക്കനെ പറഞ്ഞയക്കയും ചെ
 യ്തു. എന്നാൽ അവൻ നടന്ന പോകുന്നത ക
 ണ്ടാറെ അവന സൌഖ്യം വന്നിട്ട വളരെ നാ
 ളായി എന്ന ഇനിക്ക തോന്നിപ്പോയി. ആ വീട്ടി
 ന്റെ പടിപ്പുരവാതിൽക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ
 ഉറക്കെ കരയുന്നതിനെയും, വേറൊരു ആൾ ഞര
 ങ്ങുന്നതിനെയും കേട്ടു. ഇങ്ങിനെ ദീനമായി കിട
 ക്കുന്ന വീടുകളിൽ ചെന്ന, അവരോട കൂടെ പരിത
 പിടുന്നത ആ നാട്ടുകാർക്ക ഇഷ്ടമാകുന്നു എന്ന
 ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നതകൊണ്ട തീരെ അ
 റിമുഖമില്ലാത്ത ആളുകളുടെ വീട്ടിൽ അവരോട ചോ

ദിക്കാതെ കേറിയെല്ലുന്നത മയ്യാദകേട എന്ന ഇം
 ഗ്ലാണ്ടിൽ വിചാരിക്കുന്നത പോലെ ഇവിടെ വെ
 ച്ച ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. ആകയാൽ പടിപ്പുര ത
 ജിതൂറുന്ന അകത്ത കേറിയപ്പോൾ, വിട നിറെ
 ആളുകൾ ഇരിക്കുന്നത കണ്ടു. ഇനിക്ക ആ ഗ്രാമ
 ത്തിൽ വരത്ത പോക്ക ഉണ്ടെന്ന എല്ലാവരും അറി
 ണ്തിരുന്നതുകൊണ്ട എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അവ
 ക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നിയില്ല. ഞാൻ ചെന്ന കേറി
 യ ഉടനെ പ്രാണസങ്കടത്തോടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടി
 രുന്ന ഒരു കിഴവി, അവരുടെ അനന്ത കാലത്ത
 ഞാൻ അവരെ കാണാൻ ചെന്നതുകൊണ്ട ഇനി
 ക്കു വന്ദനം ചെയ്യു, എന്നോട മദാമ്മേ! നിങ്ങൾ
 എന്റെ മകന്റെ ദീനവിവരം കേട്ടു വന്നു എന്ന
 ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. അതിന്ന ഉത്തരമായിട്ട, ഞാ
 ന് അവളോട ഇല്ല, ഞാൻ യദൃച്ഛയാൽ വരികയാ
 യിരുന്നു എങ്കിലും, ഞാൻ വന്നതുകൊണ്ട അല്പം
 പ്രയോജനം കാണുമെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നതി
 ന്നാൽ നിന്റെ മകനെ കാണുന്നതിന്ന ഇനിക്കു ആ
 ഗ്രഹം ഉണ്ട. ഇത കേട്ടു ഉടനെ അവിടെ കൂടിയി
 രുന്ന അയല്ക്കാരൊക്കെയും ഞാൻ അകത്തോട്ടു കേ
 റുന്നതിന്ന സ്ഥലം തന്നു; കിഴവി അവളുടെ മക
 ന്റെ അരികെ ഇനിക്കു ഇരിപ്പാൻ ഒരു വങ്ക ഇടു
 കയും ചെയ്യു; മോശയെ ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടത ഇ
 ത്തവണ ആയിരുന്നു. ഹം മോശ എന്നവൻ ഘ
 ണ്മോനി മുഖ ഒരു സംഗതിയിൽ പറഞ്ഞ ബാലി
 ഭിക്കാരൻ ആകുന്നു എന്ന വായനക്കാർ ഓർമ്മയല്ലോ.
 അവന ഏകദേശം ആറ മണിക്കൂറ മുഖെ നടപ്പു
 ദീനമാകുന്ന കഠിന രോഗം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായി.
 നിങ്ങൾ അവനെ എന്തെല്ലാം മരുന്നുകൾ കൊടുത്തു എ
 ന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആ കിഴവി, മദാമ്മേ!
 എല്ലാ മരുന്നും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും കൊളാമെന്ന

പറഞ്ഞ മരുന്ന ഒക്കെയും കൊടുത്തു എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ അവളോട, അത തീരെ വേണ്ടിയില്ലാഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ ഒരു മരുന്ന മരൊറാന്നിന്റെ വീയും എടുത്ത കളയുന്നു എന്നുള്ളതിന തക്കമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നാട്ടു വൈദ്യൻ കേറിവന്നു. അതിന മുഖെ അവൻ അവിടെ വന്ന, ആ വീട്ടുകാരെകൊണ്ട നാല രൂപാ ഉടമ്പടിചെയ്യിച്ചു, ചികിത്സ തുടങ്ങിയും വെച്ചു പുറത്ത തിണ്ണെക്ക ഇറങ്ങി ഇക്കാ വലിച്ച ശേഷം പുരൈക്കകത്ത വീണ്ടും കേറിവന്ന, എന്നോട, മദാമ്മേ! പല വക മരുന്നുകൾ കൊടുത്ത കൂടാ എന്ന ഞാൻ അവരോട പറഞ്ഞാറെ അവർ കേട്ടില്ല. ഇത ബങ്കാഭൂസ്മികളുടെ ശീലമാകുന്നു. അവർക്ക ബുദ്ധിയില്ല. ആ ചെറുക്കന എന്തെങ്കിലും ഒന്ന വന്നു പോയാൽ അത അവരുടെ സ്വന്ത കുറം കൊണ്ടാകുന്നു എന്ന അവർ അറിയുന്നില്ല. എന്റെ ഭൗഷഡം കൊണ്ട എല്ലായ്പ്പോഴും സൗഖ്യം വന്ന കണ്ടിട്ടുണ്ട. ആഭൗഷഡംകൊണ്ടകഴിഞ്ഞ ആദ്യ ഒരു സ്ത്രീക്ക സൗഖ്യമായി. അവൾ ചത്ത പോകുമെന്ന അവളുടെ ഭർത്താവ വിചാരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അതിന്ന ഞാൻ അവനോട, വൈദ്യോ, ഇങ്ങിനെ പറയരുത. അത നിന്റെ ഭൗഷഡം കൊണ്ടല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടത്രെ അവൾക്ക പൂണ്ണ സൗഖ്യം വന്നത എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ, അത ശരിതന്നെ; ദൈവത്തെ കൂടാതെ നമുക്ക എന്ത ചെയ്യാൻ കഴിയും? എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ ആ ചാകാരായികിടന്ന ആളിന്റെ കൈ പിടിച്ചു, “ദൈവത്തെ കൂടാതെ നമുക്ക എന്ത ചെയ്യാൻ കഴിയും”? എന്നുള്ള സാക്ഷിയെ ഒരു അജ്ഞാനിയുടെ വായിൽനിന്ന നീ കേട്ടുവല്ലോ. ആകയാൽ നിന്റെ ഹൃദം ദുഃഖസമയ

ത്ത ദൈവം നിന്നോട കൂടെ ഉണ്ടെന്ന ഞാൻ വി
 ശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിന്ന അവൻ പറഞ്ഞു, മദാമേ!
 അവൻ എന്നോട കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ദയം വേണ്ടാ
 യല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ എന്നോട കൂടെയില്ല. പി
 ശാച എന്റെ അരികെയിരുന്ന നിന്റെ ഭൃത്യ
 ത്തികൾക്കു തക്ക ഫലം ഇപ്പോൾ നിനക്കു കിട്ടുമെ
 ന്ന എന്നോട മന്ത്രിക്കുന്ന പ്രകാരം തോന്നുന്നു. ഇ
 ത കേട്ട ഉടനെ അയല്ക്കാർക്കു ദയം തോന്നിയ ഭാ
 വം കണ്ടു. അവരിൽ വളരെ പേർ ഏകശബ്ദത്തോ
 ട കൂടെ പറഞ്ഞു എന്നാൽ, ശീശ്രത്തിൽ ഒ
 രു ഇരുമ്പു നൂറുകൾ കൊണ്ടുവന്ന അവന്റെ അരി
 കെ വെക്കു. ഒരു പിച്ഛാക്കത്തിയോ ഒരു കരികയോ
 എന്തായാലും മോശമില്ല; ശീശ്രത്തിൽ വേണമെ
 ന്നെയുള്ളൂ. എന്നാൽ മോശ കണ്ണു തുറന്ന പറഞ്ഞു,
 സ്ലേഹിതന്മാരെ, നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നും
 കൊണ്ടു ഇങ്ങിനത്തു കാര്യങ്ങളെ ഇപ്പോഴും പ്രമാ
 ണിക്കുന്നുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ഒരു പ്ര
 യോജനവും വരികയില്ല. അപ്പം പോലുമില്ല. പി
 ശാച ഇരിക്കുന്നതു ഇവിടെയാകുന്നു : ഇവിടെ എ
 ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ. ഹാ! ഞാൻ ആയുസ്സോ
 ടിരുന്നപ്പോൾ പിശാചിനെ സേവിക്കാതെ ദൈ
 വത്തെ സേവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇനിക്കു ഇപ്പോൾ
 എത്ര ഭാഗ്യമായിരുന്നെന്നെ. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞും
 വെച്ചു, അവൻ ബഹു വിന്ദിപ്പുത്തോട കൂടെ കുറെ
 വെള്ളം കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഉറക്കു വിളിച്ചു പ
 റഞ്ഞു. വെള്ളം കൊടുത്താൽ വൈഷമ്യം ഉണ്ടെ
 ന്ന അയല്ക്കാരൊക്കെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതു വ
 മികയില്ലെന്നു ഞാൻ നന്നായി അറിഞ്ഞിരുന്നതി
 നാൽ നാട്ടു വൈദ്യനെ പറഞ്ഞു സമ്മതപ്പെടുത്തി.
 അവനും ഇവൻ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു ഒരു ആശ ഇ
 ല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതിന്നു അനുവദിച്ചതിനാൽ ഒ

ു മൊന്തയിൽ കുറെ വെള്ളം ഞാൻ പിടിച്ചു കൊ
 ടത്തു. അവൻ നന്നാ കുടിച്ചു അല്പം ആശ്വാസപ്പെ
 ടുകയും ചെയ്തു. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ
 ന് കണ്ണുതുറന്നു ചീവർത്തനം എവിടെ? എന്ന ചോ
 ടിച്ചു. അന്നേരത്തെ കുഴപ്പം കൊണ്ടു ഇന്നിന്നു ര
 ന്നെയും അവളെ പററി ഓർമ്മചെന്നില്ല. എങ്കിലും
 അന്നേരം ഞാൻ കിഴവിയോട, നിന്റെ മരുമകൾ
 എവിടെ? ഇപ്പോൾ അവൾ ഇവിടെ ഇല്ലാത്തത
 ബഹു ആശ്ചര്യം തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള സമയ
 ത്ത അവൾ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ അരികെ ഇ
 റിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു നിശ്ചയം എന്ന പറഞ്ഞപ്പോ
 ു കിഴവി ഉത്തരമായിട്ടു, അവൾ ഇവിടെ നിന്ന
 പോയിട്ടു പത്തു വിനാഴികയായി. എന്റെ മകനു
 മായിട്ടു കണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതിന്നു ഘർമ്മോനിയെ
 വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ അവൾ പോകയായി
 റുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ അവർ ഇരുവരും വരുമെ
 ന്നതോന്നുന്നു. ഉടനെ അവൾ പറഞ്ഞ പ്രകാരം
 തന്നെ അവർ വരികയും ചെയ്തു. ഘർമ്മോനി, ചാ
 കാരായി കിടക്കുന്ന ആളിന്റെ അരികെ ഓടി ചെ
 ന്നപ്പോൾ കരഞ്ഞു പോയി. അവർ നമ്മിൽ ഉ
 ണ്ടായിരുന്ന മുഷിച്ചിൽ എല്ലാം മാറിപ്പോയി. അ
 വൾ തന്റെ കൈ അവന്റെ തലയിൽ കീഴിട്ടു
 അവന്റെ തലയെ അല്പം പൊക്കി വെച്ചു ശോ
 ഷം. അയ്യോ! അയ്യോ! മോശയെ, നീ കുഞ്ഞാ
 യിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു ന
 ടക്കയും നീ എന്നെ അമ്മ എന്നു വിളിച്ചും കൊ
 ണ്ടു എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു പലഹാരം തിന്നുകയും
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. എന്റെ ചെറുക്കു, ഇപ്പോൾ നിന്നു
 സംഭവിച്ചത എന്തു? മോശയെ, നീ കർത്താവായ
 യേശുവിൽ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കു; നീ
 നരകത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു എങ്കിലും നിന്നെ ര

ക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ട അവൻ തന്റെ കയ്യെ നീട്ടി
 കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ കയ്യെ പിടിച്ചുകൊൾക. അത
 നിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടു പോ
 കും. യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥന ക
 ഴിക്ക. പ്രാർത്ഥിക്ക എന്റെ കുഞ്ഞേ! അപ്പോൾ മോ
 ശ വിറച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, ഇല്ല, അമ്മേ, ഇല്ല, എ
 ന്റെ രക്ഷയുടെ നാൾ കഴിഞ്ഞു പോയി, കഴിഞ്ഞു
 പോയി. യേശു എന്നെ ചെവികൊള്ളുകയില്ല. ഇനി
 ക്കു അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കാനും വഹിയ്യാ. എന്നാലും
 ഞാൻ ചിവർത്തനത്തിനോടു മാപ്പു ചോദിക്കും. പാ
 വപ്പെട്ട ചിവർത്തനമേ, ഞാൻ പലപ്പോഴും നി
 ന്നോടു കഠിനം പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇപ്പോൾ ഞാ
 ന് ചാകുകയാകുകൊണ്ടു അത എന്നോടു നീ ക്ഷമി
 ച്ചുകൊള്ളണം. എന്റെ വീടും അതിലുള്ള സകല
 വൃന്ദനികളും ഇരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നിന്റെ അമ്മാവി
 യമ്മയോടു ദയയായിരിക്കണം. അവൾ ചിലപ്പോ
 ൾ നിന്നോടു ദയകേടുകാണിക്കും, എങ്കിലും നീ ക
 റെ സഹിക്കണം. അവൾ എന്റെ അമ്മയാക
 ന്നു എന്നു ഓർത്തിട്ടു, അവളുടെ വാർഷികത്തിൽ നീ
 അവളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത. പിന്നെ അവൻ ഏൽ
 മോനിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ എന്റെ ഭാ
 യ്യയെ വിചാരിച്ചു, അവൾ നിങ്ങളെ പോലെ ഒരു
 ഉത്തമ ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീ ആകുന്നതിനും, നിങ്ങൾ ഇ
 ന്ന കാണിച്ചുതന്നപോലെ അവളുടെ ശത്രുക്കളെ കൂടെ
 സ്നേഹിക്കുന്നതിനും പഠിപ്പിക്കുമല്ലോ. പിന്നെ ക
 റെ നേരം ഉരിയാടാതിരുന്നതിന്റെ ശേഷം അവ
 ന് പിന്നെയും പറഞ്ഞു, ഏൽമോനിയമ്മേ! ചീവ
 ര്ത്തനം പ്രസവിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു സുഖമാകുംവ
 ണ്ണം. അവളുടെ കുറവുകൾ ഒക്കെ നോക്കുകയും, ക
 ണ്ണെ മുലകുടി മാറുന്ന ഉടനെ ദൈവത്തെയും, മോക്ഷ
 ത്തെയും കുറിച്ചു പഠിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതിന്നു, അ

തിനെ പാതിരി സാജിന്റെ മദാമ്മയെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമെ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ലോകജോലികളെ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ നിത്യ അരിഷ്ടതയെ നീക്കുവാൻ ഞാൻ എന്ത ചെയ്യേണ്ടു? അയ്യോ! അയ്യോ! നരകത്തിൽ എന്നന്നേക്കും പാകുന്നത ഞാൻ എങ്ങിനെ സഹിക്കും? ഇത കേട്ട ഉടനെ, അവന്റെ ഭായ്യ അവന്റെ മടിയിൽ വീണു ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു, നീ നരകത്തിൽ പോകുന്നത എന്തിന? നീ നരകത്തിൽ പോകയില്ല. പുൽമോനിയമ്മ പറഞ്ഞ പ്രകാരം യേശുവിന്റെ കയ്യെ പിടിച്ചുകൊൾക, പടിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ മോശ തലകുലുക്കി പറഞ്ഞു, ഇല്ല, ഇല്ല; യേശു എന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയും രക്ഷിക്കുകയും ഇല്ല. എന്റെ രക്ഷയുടെ നാൾ കഴിഞ്ഞുപോയി, കഴിഞ്ഞുപോയി; അയ്യോ! അയ്യോ! ഞാൻ എന്ത ചെയ്യേണ്ടു? ഇതിന്റെ ശേഷം അവൻ മലർന്നു ചരിഞ്ഞു കുറെ നേരത്തിനിടയിൽ അവന്റെ ആത്മാവ ഒരുക്കപ്പെടാതെ സകല ഭ്രമിയുടെയും വിധികർത്താവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ പോകുകയും ചെയ്തു.

അന്നു വൈകുന്നേരത്തു ഞാൻ വീട്ടിൽനിന്നു പോന്നപ്പോൾ റം. ടുഖകാഴ്ച കാണാൻ ഇടവരുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല അത കണ്ടതുകൊണ്ടു എന്റെ ഉള്ളിൽ ബഹു വിഷാദം കൊണ്ടു ചീവത്തനവും കിഴവിയും ശവത്തിന്മേൽ വീണു, ബങ്കാളസ്മികൾ ചെയ്യുവരുന്ന പ്രകാരം തങ്ങളുടെ തലകളെ കല്ലിന്മേൽ അടിക്കുകയും, ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു ആ ചത്തപോലവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതല്ലാതെയുള്ള സൂക്തങ്ങൾ അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു പ്രലാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പുൽമോനി ഉമ്മരത്ത ഇരുന്ന തന്റെ കൈകൊണ്ടു മുഖം

മൂടി വെളിയിൽ കേൾക്കാതവണ്ണം കരകയായിരുന്ന. അപ്പോൾ ദയശീലനും ഗ്രഹസ്ഥനും ഞാൻ മുഖെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവനുമായി ഏകദേശം അമ്പത വയസ്സുള്ള ഒരു ആൾ കേറിവന്ന, വിഷ്ണുദാവത്തോടെ ഹൃൽമോനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന, രണ്ടമൂന്ന വിനാഴിക നേരത്തേക്കു അവളോട പതുക്കെ സംസാരിച്ചു. വെച്ചു അവളുടെ വസ്രുത്തിന്റെ വിട്ടുപോകാണ്ട അവളുടെ കണ്ണുനീരിനെ തുടച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സംസാരിച്ച അരവം വെച്ച ആളുകളോട, നിങ്ങൾ ഇനിയും ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതകൊണ്ട ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാത്തതിനാൽ വീടുകളിൽ പോക തന്നെ നല്ലത എന്ന പറഞ്ഞു. ഞാനും കണ്ടപ്രകാരം അവരുടെ വൃഥാൽ ഉള്ള സംസാരം കൊണ്ട രോഗിക്കു മരണസമയത്ത അസഹ്യമല്ലാതെ ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടായില്ല. അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞ പോയ വഴിക്കു തങ്ങളുടെ സ്റ്റേഫിതൻ മരിച്ചതിന്റെ കാരണത്തെ പറ്റി പല വിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ കേട്ടു. ചിലർ അവൻ ലഹരിയുള്ള പാനീയങ്ങളെ അധികം കുടിച്ചതകൊണ്ട ചത്തപോയി എന്നും, മറ്റു ചിലർ, അവൻ അന്ന കാലത്ത കുളികഴിഞ്ഞ പതിവിൻ പ്രകാരമുള്ളതിൽ അധികം തൈരും മോരും കൂട്ടിയതകൊണ്ട ചത്തപോയി എന്നും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ രണ്ടു കിഴവികൾ പറഞ്ഞത, അവൻ മരിച്ചത തീരെ നടപ്പുഭീനം കൊണ്ടല്ല. നടപ്പുഭീനം രണ്ടു മണിക്കൂറിന്ന മുഖെ ഭേദം വന്ന പോയി. മദാമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതകൊണ്ട മന്ത്രവാദികളെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന പിശാചിന്ന ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങൾ കഴിക്കാത്തതിനാൽ പിശാചു അവനെ ഞെക്കി കൊല്ലുകയത്രെ ആയിരുന്നു. ആ ദുഃഖ വീട്ടുകാരോട ഇത്ര ദയയും സ്നേഹവും കാണി

ചുരുക്കത്തോടെ ഞാൻ ഹൃൽമോനിയാട ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നപ്രകാരം തന്നെ അത് അവളുടെ ഭർത്താവായെന്നു എന്ന അവൾ പറഞ്ഞു. അവൻ ചത്തപോയവന്റെ ശേഷക്കാരിൽ രണ്ടു പേരോടും കൂടെ ശവസംസ്കാരത്തിന്നു ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ ആ വീട്ടുകാർക്കു ഭവ്യസഹായം കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു, സംസ്കാരം കഴിഞ്ഞു അവരെ വന്ന കാണാമെന്നു വാക്കു കൊടുത്തു യാത്ര പറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഈ ദുഃഖ കാലയെ കണ്ടും വെച്ചു തിരികെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ഭയങ്കരമായ ചില വിചാരങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായത കൂടാതെ, മരണത്തോടും നിത്യതപത്തോടും ഞാൻ നന്നാ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ഇനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. ആയുസ്സിന്റെ പ്രഭാതത്തിൽ ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തെ നിന്നു ചേരുകപ്പെടുകയും, പാപത്തിൽ മരിക്കയാൽ എന്നന്നേക്കും ആത്മനഷ്ടം വരികയും ചെയ്യു ഒരുത്തന്റെ മരണത്തെ കുറിച്ചു ഞാൻ വിചാരിച്ചാറെ അവന്റെ അവസ്ഥ മഹാഭയങ്കരം തന്നെ. അവന്റെ അല്പായുസ്സിനെ അപ്രയോജനമായി കഴിച്ചതിനാൽ അവനെ വന്ന ആത്മനഷ്ടമാകുന്നു അവസാനം എത്ര ഭയങ്കരം! അയ്യോ! അയ്യോ! മനുഷ്യർ സുവിശേഷത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും ഈ ഭയങ്കര അവസാനം പക്ഷെ അവർക്കു വരുമെന്നും പാപം മുഖാന്തരം അവർ എന്നന്നേക്കും നരകത്തിൽ കിടന്നു നശിപ്പാൻ ഇടവരുമെന്നും അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദുഷ്ടന്മാർ നരകത്തിലേക്കു തിരികപ്പെടുമെന്നും, പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ജീവനെ കാണുകയല്ലെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ കോപം അവന്റെ മേൽ നിലനില്ക്കുന്നു എന്നും ദൈവം സൃഷ്ടിയായിട്ടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. ഹാ! ദൈവ

ത്തിന്റെ കോപവും, നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും നാം തള്ളിക്കളഞ്ഞവനും, തന്റെ കല്പനയെ നടത്തിപ്പാൻ സർവ്വശക്തിയുള്ളവനും, ദോഷത്തെ വെറുക്കുന്നവനുമായ കഞ്ഞാടിന്റെ കോപവും സഹിക്കുന്നത എത്ര ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ ആയൊ! ആയൊ! ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേർ പറഞ്ഞിട്ടും ഹം സത്യങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധകൊടുക്കാത്തവർ എത്ര പേർ ഉണ്ടു. “സ്വസ്ഥമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെ കൊണ്ടുതോവശ്ശമില്ലരോഗികളായുള്ളവർക്കുണ്ടു.” എന്നാൽ എത്ര ആയിരം പേർ പാപമാകുന്ന പ്യാഡി പിടിച്ചിട്ടും തങ്ങൾക്കു സൗഖ്യമെന്ന പറഞ്ഞ സൗഖ്യപ്പെടുവാനായിട്ടു മറ്റു വൈദ്യന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത ഉപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടാകുന്നു. അപർ ഫെലിക്സിനെ പോലെ പിന്നീട് അനുതപിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയിച്ച ഒന്നിന്നൊന്നിന താമസിക്കുകയും ആ സമയം വരുന്നതിന മുൻപെ മരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആരും തന്നെ ചോക കായ്കളിൽ ഇത്ര ദോഷം കാണിക്കുന്നില്ല. മേടമാസത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി കടുത്ത കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ഒരത്തനം നിലം ഉഴുവിക്കുന്നതിന ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉഴുന്നതിനുള്ള സമയം അപ്പോൾ ആകുന്നു എന്നും അപ്പോൾ ഉദാരതകാണിച്ചാൽ കൊയിത്ത കാലത്ത കൊയ്യ ഇല്ലെന്നും അവർ അറിയുന്നു. എന്നാലൊ മനുഷ്യർ രക്ഷയുടെ നാളിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും നിരാശയോട മരിച്ചു നഷ്ടമായി പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ മേൽ പറഞ്ഞ ബാലിദക്കാരനെ പോലെ സത്യത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. പാപം തെറ്റ എന്ന അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ തന്നെ ചെയ്യുവരുന്നു. യേശുക്രിസ്തു ഏക വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്ന

അറിഞ്ഞിട്ടും അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ അവർ മനസ്സില്ല എന്ന തന്നെയുമല്ല, ഭയം കൂടാതെ പാപം ചെയ്യാനായിട്ട തങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ ഉള്ള അവസ്ഥയെ കാണാതെയിരിപ്പാൻ അവർ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ അടച്ചു കളകയും ചെയ്യുന്നു. കപ്പനാധികാരി, ബെതസയിദാ, കോറാസിൻ എന്നുള്ളവർക്കു കാർ ദൈവ പുത്രനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞത ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ഇന്നെ വരെയും അനേകായരും പേർ അവരുടെ ദുഷ്ടദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കണ്ട പഠിക്കുന്നു. അയ്യോ! അവിശ്വാസമാകുന്ന ഞരും പാപം, സുവിശേഷത്തെ പരസ്യമായി ധിക്കരിക്കുന്ന ഞരും പാപം തന്നെ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്നതിലേക്കു വലിയ പാപവും അധിക ശിക്ഷിക്കു ഇടവരുത്തുന്നുതുകുന്നു. “യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അതിനെ ചെയ്യാത്ത ദ്രുതന അനേകം അടികൾ കൊള്ളും” ഹാ! മനുഷ്യർ ബുദ്ധിമാന്മാരായിരുന്ന, ഞരും ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

൪ അദ്ധ്യായം.

മുമ്പിലത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ സംഭവിച്ച രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം മരിച്ചു പോയ മോശയുടെ വീട്ടിൽ ഞാൻ ചെല്ലാമെന്ന പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം വീണ്ടും പോയി. ഞാൻ ഞരും വേളു ചെന്നതുകൊണ്ടു ആ വീട്ടുകാർക്കു എന്നെക്കൊണ്ടു അല്പ ഉപകാരം ഉണ്ടായി നിശ്ചയം എന്നെന്നാൽ തിരക്കും ചെയ്യുശേഷം ചീവർത്തനത്തന്ന അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞു ഉടനെ പ്രസവവേദന തുടങ്ങി ഇരുപത്തനാലു മണി നേരത്തോളം ആയാറെയും പ്രസവ

ത്തിന്റെദാവംകാണാനില്ലെന്ന കേട്ടിട്ടു, ഞാൻ വീ
 ട്ടിന്റെ അകത്തു കേറി ചെന്നപ്പോൾ മുഖിലത്തെ
 തവണ കണ്ടതപോലെ വളരെ സ്രീകൾ ഒന്നിച്ചു
 കൂടിയിരുന്ന, വേഗത്തിൽ പ്രസവിക്കേണ്ടിയവകെ
 ക്കെ ഇന്നിന്നത ചെയ്യണമെന്ന അവരവർ തോ
 ന്നിയ ഭോഷ്തപങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത
 കേട്ടു. എന്നാൽ പ്രസവം ശീഘ്രം ഉണ്ടാകാതെ ഒ
 ന്നിന്നൊന്നിന അധികം താമസിക്കുകയും തള്ളയുടെ
 വ്യസനം കൂടുകയും ചെയ്യതെയുള്ളു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ
 എന്ന പേർ പറയുന്നവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭോ
 ഷ്തപവും മൂഢ ഭക്തിയും കണ്ട ഇന്നിന്ന വെള്ളവെ
 റപ്പതോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ അവരിൽ ഹം ഭോ
 ഷ്തപം ഞാൻ കണ്ടത ഹം തവണമാത്രമല്ല. രണ്ട
 മൂന്ന മാസത്തിന മുൻ ഒരു മൂങ്ങാ ചീവർത്തനത്തി
 ന്റെ തലക്കു മേലെ ഘോരമായി മുട്ടിക്കൊണ്ടു പ
 റന്ന പോയി എന്ന ചീവർത്തനം പറകയാൽ മ
 റൊരു മൂങ്ങാ എതിർ വഴിയായി തള്ളയുടെ തലക്കു
 മീതെ കൂടെ പറന്ന വന്നല്ലാതെ കുത്തു പിറക്കു
 കയില്ലെന്ന എല്ലാവരും പറക ഉണ്ടായി. അപ്പോ
 ൾ ഒരു കിഴവി പറഞ്ഞു, മൂങ്ങായെ കുറിച്ചുള്ള മൂഢ
 ഭക്തി ഒരു വേളുള്ളതായിരിക്കും എന്നിരിക്കട്ടെ. എ
 ന്നാൽ എന്റെ സഹോദരിയുടെ തലക്കു മീതെ കൂ
 ടെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇരിക്കെ ഒരു മൂങ്ങാ പറ
 ന്ന പോയിട്ടും രണ്ടു മണിക്കൂറ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ
 അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെ ഞാൻ കണ്ടല്ലോ. ഉട
 നെ ചീവർത്തനം പറഞ്ഞു, ശരിയായിട്ടു മൂങ്ങാതിരി
 കെ വന്നായിരിക്കണം; നിങ്ങൾ അത കണ്ടില്ലാ
 യിരിക്കും. അതിന്നു ഉത്തരമായിട്ടു കിഴവി, മൂങ്ങാ
 തിരിച്ചു വന്നില്ല നിശ്ചയം. പ്രസവം ഉണ്ടായത ത
 ന്നെ ഉച്ചയ്ക്കായിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു മൂങ്ങാ പറക്കുമോ?
 എന്നാൽ ചീവർത്തനം പ്രസവിച്ചാൻ താമസിക്കു

ന്ന കാരണം ഞാൻ പറയാം. അവൾ ഇന്നാൾ ഒ
 ളിച്ച ഓടിപ്പോയപ്പോൾ ഒരു കിഴവിയുടെ കൂടെ പാ
 ത്തു എന്നും, അവൾ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന സമയത്തു ആ
 കിഴവി അവളുടെ ആദരണം മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു എ
 ന്നും കേട്ടുവല്ലോ. അവൾ ഉണർന്നപ്പോൾ അവളെ
 വിണ്ടും ഉറക്കുന്നതിന വല്ലതും ക്ഷുഭം ചെയ്യായി
 റിക്കെന്നും. അങ്ങിനെ തന്നെ അവൾ പ്രസവി
 ക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനും വല്ലതും ചെയ്യായിരിക്കെ
 ന്നും എന്നുള്ളതിന സന്ദേഹമില്ല. ഇത ആശ്ചര്യ
 വും നൂതനവുമായാൽ ഉള്ളതായിരിക്കുമെന്ന ഉട
 നടി എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. മോശയുടെ അമ്മയു
 ടെ ഭാവത്തിൽ തള്ളുക എന്ന തന്നെ വന്നാലും
 വേണ്ടപതില്ല, അവളുടെ മകന്റെ കഞ്ഞിനെ ചും
 ബിക്കണമെന്ന അവൾക്കു അത്യാശയായിരുന്നു
 എന്ന പറഞ്ഞു. അവളുടെ ആശംസകൾ ഭംഗം വരാ
 തെയിരിപ്പാനായിട്ട ആ ക്ഷുഭശ്രീയുടെ പാദത്തി
 ജൽ വീണു, അവൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ക്ഷുഭം നീക്കു
 ന്നതിന അപേക്ഷിപ്പാൻ കാലിപ്പുരത്തിന്ന ഒരാ
 ളയക്കണമെന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ചീവത്തനം പ
 റഞ്ഞു, കാലിപ്പുരത്തിന പോയി വരുന്നതിന നാ
 ല ദിവസം ഉണ്ടു. ദൈവകടാക്ഷമില്ലെങ്കിൽ ഞാ
 ന് നാളത്തേക്കു മുമ്പിൽ മരിച്ചുപോകുമെന്നിരിക്കു
 ന്നു. പിന്നെ അവൾ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പ
 റഞ്ഞു. മദാമ്മേ! ആ ജപിച്ച എണ്ണയും വെള്ളവും
 കുടിച്ചിട്ട ഇനിക്കു മർദ്ദി വരുന്നതിനാൽ അവ ഇനി
 യും തരരുതെന്ന പറയേണം. അവുടെ ഇരുന്ന
 ശ്രീകളിൽ ഒരുത്തി, അതുകൊണ്ടു ഒരു ഉപകാരവും
 വരാത്തതിനാൽ അത ഇനി നിനക്കു തരികയില്ല
 എന്ന പറഞ്ഞുത ഞാൻ കേട്ടു, അവൾക്കു വല്ലതും
 ദക്ഷിണംകൊടുക്കണമല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു. ഉട
 നെ അവളുടെ അമ്മാപിരമ്മ പറഞ്ഞു, അത ഭദ്ര

ഷതപം: പ്രസവം ആദ്യം കഴിയട്ടെ; ദക്ഷണത്തെ
 കുറിച്ച പിന്നീട് വിചാരിച്ചുകൊള്ളാം. ഇത കേട്ട ഉ
 ടനെ ഇനിക്ക കോപം വന്നു, പറഞ്ഞു, ദുഷ്ടയും
 ഭോഷിയും ആയസ്രീയെ! നിന്റെ മരുമകളെന്നോ
 ക്ക; ദക്ഷണക്കുറവുകൊണ്ട അവൾ വേഗത്തിൽ
 തളന്നുപോകും: അപ്പോൾ എന്നു സംഭവിക്കും എ
 ന്ന നിനക്കു തോന്നുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ അയല്ക്കാ
 രുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നല്ല
 കഞ്ഞിയുണ്ടെങ്കിൽ കുറെ കൊണ്ടുവരുവിൻ, എന്ന
 പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരത്തികൊണ്ടുവരു
 വാനായിട്ടു ഓടിപ്പോയി. എന്നാൽ വയസ്സു ചെ
 ന്ന സ്രീകൾ തലകളെ കുലുക്കി പറഞ്ഞു, ഇതൊ
 ക്കെയും മദാമ്മമാക്കു കൊള്ളാവൂ. ഇങ്ങിനത്ത സ
 മയത്തു ബങ്കാള സ്രീകൾ അവരുടെ ജാതിമയാദ
 പ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ പെണ്ണിന
 കഞ്ഞിമുതലായതു കൊടുക്ക എന്നു വന്നാൽ അവ
 ള്ൾ മരിച്ചു പോകും നിശ്ചയം. ഇതിന ഞാൻ ഒന്നും
 പറഞ്ഞില്ല. കഞ്ഞിക്കു പോയ സ്രീവന്നപ്പോൾ ഒ
 രു പാത്രം നിറെ പകുന്ന് കൊടുത്തു. അവൾ അത
 ആഗ്രഹത്തോട കൂടിച്ചാറെ ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു കു
 റെ വെലം ഉള്ളതുകൊണ്ട എന്നെ കിടത്തിയാൽ പ്ര
 സവം വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നു എ
 ന്ന പറഞ്ഞു. അവർ മൂന്നു മണി നേരത്തിൽ അ
 ഡികം അവളെ മുഴക്കാലിൽ നിറുത്തിയതിനാൽ അ
 വൾക്കു ബഹു ക്ഷീണം വരികകൊണ്ടു ഞാൻ വയ
 ററാട്ടിയോട, ചീവത്തന്നും കിടപ്പാൻ പറഞ്ഞാൽ ഒ
 രു വൈഷമ്മുവുമില്ല. ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ കൂടക്കൂടെ അ
 ങ്ങിനെ ചെയ്യുയുണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും അ
 ത വയററാട്ടിക്കു ഇപ്പോഴാകാത്തതുകൊണ്ടു, നിങ്ങൾ
 ഇംഗ്ലീഷുകാരോട നാട്ടുകാരെ ശരിക്കൂട്ടുന്നു. ഇനിക്കു
 ഇനിയും ആ കായ്ത്തിൽ ഏല്പാടില്ല; നിങ്ങൾ ത

നന്ന ഉത്തരവാദം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അങ്ങിനെ
 യാകട്ടെ, ഞാൻ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഗുണം വരി
 കെയുള്ളൂ എന്ന ഇനിക്കു നല്ല നിശ്ചയം ഉണ്ടു. എ
 ന്ന പറഞ്ഞു, ആ സ്ത്രീയെ ഇടത്തവശമായി കിട
 ത്തി, അവളുടെ അരെക്കു മുറുകെ കെട്ടിയിരുന്ന കെ
 ട്ട അഴിച്ചപ്പോൾ കുഞ്ഞു മേൽ കേറിപ്പോകുമെന്നു
 അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ചീവർത്തനമൊ, മദാമ്മ
 യ്ക്കു അത നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അവരുടെ മനസ്സു
 പോലെ ചെയ്യട്ടെ എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നത്തേതിൽ
 ഞാൻ അവൾക്കു പല പ്രാവശ്യം പാൽ കാച്ചിക്കുടി
 പ്പാൻ കൊടുത്തു. വേഗത്തിൽ പ്രസവിക്കുമെന്നു
 ജ്ജ ലക്ഷണം കാണുകയും ചെയ്തു. വയറൊട്ടി ഇത
 കണ്ടു കുറെ പുകച്ചലടിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചി
 ട്ട, എന്നോട മദാമ്മ! ഞാൻ എന്റെ കൈ പ്ര
 യോഗിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ
 ഒരു ക്ഷണത്തിൽ കായും എല്ലാം നേരെയാകുമെ
 ന്ന പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇതിന മുന്തിൽ മൂന്നു പ്രാ
 വശ്യം അവൾ നോക്കിയാറെ അതുകൊണ്ടു ആ
 സ്ത്രീയുടെ വ്യസനം വർദ്ധിച്ചതല്ലാതെ ഒരു ഫലവും
 വരാത്തതിനാൽ ഞാൻ അവളോട, ഉത്തരമായിട്ട,
 വേണ്ടാ, കുഞ്ഞു താനെ തന്നെ പിറന്നുകൊള്ളും എ
 ന്ന പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ തന്നെ കുറഞ്ഞൊരു നേ
 രം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരുപെണ്ടെത്ത ജീവനോട പി
 റക്കയും ചെയ്തു. ഇത കണ്ടിട്ട, തള്ളക്കു ചെയ്യു ഔ
 ഷധ പ്രയോഗങ്ങൾ വിചാരിച്ചാറെ ഇനിക്കു ആ
 ശ്ചയ്യം തോന്നിപ്പോയി. എന്തെന്നാൽ ഇതിന മുന്തി
 ൽ ഒരിക്കൽ .രം നാട്ടുസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തിയുടെ പ്ര
 സവ സമയത്തു ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നാറെ
 അവൾ പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയി. അ
 ത മനുഷ്യപ്രകാരം പറയുമ്പോൾ അവളുടെ സ്ത
 ഹിതിമാരുടെ അവിവേക പ്രവൃത്തി കൊണ്ടായി

രന്നു എന്ന പറയാം. എന്നാൽ ചീവത്തന്നും പ്രസവിച്ച കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവിടെ ഇരുന്നവരും പ്രത്യേകം ചീവത്തന്നവും ഇനിക്കു വളരെ ആശി വ്യാദങ്ങൾ ചെയ്യും. എന്നാൽ മഹത്വം ദൈവത്തിന്നു കൊടുത്ത നന്ദിയായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ചീവത്തന്നത്തോട പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിറന്ന വീണ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയ്ക്കും കുഞ്ഞിനെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു, അതിന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയ വസൂത പറഞ്ഞ പ്രലാപിച്ചുംകൊണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ അപ്പനും അമ്മയ്ക്കും രക്ഷകാരിയും നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു.

അന്നേരം അവിടെ വളരെ സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ അനേക മൂലഭക്തിയെ കേട്ടു ഞാൻ അല്പം സംസാരിച്ചു. ഒന്നാമത തന്നെ ഞാൻ അവരോട പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മൂലഭക്തികൊണ്ടു ദൈവത്തെ അവമാനിക്കുകയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും, അവന്റെ തിരു ഇഷ്ടത്തിൻ പ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നും, നിങ്ങളുടെ നാവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പറയുന്നു എങ്കിലും തള്ളിയും കുഞ്ഞുമായ രണ്ടു പേരുടെ വിലയേറിയ ജീവൻ, ഉപദ്രവിപ്പാൻ വഹിയാത്ത പക്ഷിയായ മൂങ്ങയുടെ അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും, ആ പക്ഷിക്കു ബോധിച്ചു പ്രകാരം അവരുടെ ജീവനെ എടുപ്പാനും കൊടുപ്പാനും കഴിയുമെന്നും നിങ്ങളിൽ ചിലർ വിചാരിച്ചുവല്ലോ. മറ്റു ചിലർ, കള്ളിയും പിടിച്ചുപറിക്കാരിയുമായ ഒരു ദുഷ്ട കിഴവിക്കു ജീവനും മരണത്തിനും അധികാരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അവളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനായിക്കിയല്ലോ. ഇപ്രകാരമുള്ള മൂലഭക്തികൾ തീരെ ഭദ്രാപ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു എന്നു ഇന്നു നിങ്ങൾ ക

തെ ചീവർത്തനത്തിനെയും കൂഞ്ഞിനെയും നന്നാ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഞാൻ തിരികെ വരു
മ്പോൾ ഇരുമ്പുനൂൽ, പഴയെരിപ്പ്, ചൂല മുതലാ
യ വസ്തുക്കൾ പിശാചിനെ വിരട്ടി ഓടിപ്പാനായി
ട്ടു വാതുക്കൽ കെട്ടി തൂക്കിക്കിടക്കുന്ന ത കാണാൻ ഇട
വരരുതെന്നും പറഞ്ഞു. അയ്യോ! ഇങ്ങിനെയുള്ള സ
മയങ്ങളിൽ ഇവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പറയു
ന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഇത സാധാരണമായിട്ടു നട
ക്കുന്നതാകുന്നു എങ്കിലും അത തീരെ വേണ്ടാത്തത
തന്നെ.

ഞാൻ വീട്ടിൽ തിരിച്ചുപോകുന്ന വഴിയിൽ പൂ
ത്തിയുള്ളതും വൈക്കോൽകൊണ്ടു മേഞ്ഞതുമായ ഒ
രു ചെറിയ വീട കാണുകയും, അവിടെ ഒരു പൈ
തൽ ശുദ്ധമുള്ള യോഹന്നാന്റെ ആറാം അപ്പോ
യം ഉറക്കെ വായിക്കുന്ന ശബ്ദം തെളിവായിട്ടു കേ
ൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നിന്ന ആ വീട്ടിൽ കേറാതെ
പോകുവാൻ വഹിയാഞ്ഞു: എന്തെന്നാൽ ദൈവ
വചനം എന്റെ ചെവിക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും ബഹു ഇ
മ്പവും, ആ വചനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരോട, ഇ
ന്നിന്ന എന്റെ സ്വദേശത്തോടും, ചാച്ചുക്കാരോടും
ഉള്ളതിനെക്കാൾ അധിക സ്നേഹവും ഉണ്ടു. ആക
യാൽ ഞാൻ അകത്തു കേറട്ടെ എന്ന ചൊരിച്ചു
പ്പോൾ കേറിവരികെവേണ്ടു എന്ന അകത്തു നി
ന്ന ഒരാൾ പറകയും, അത കേട്ടു ഞാൻ കേറിചെന്ന
പ്പോൾ വേളിപ്പോലെ നരച്ചതലമുടിയുള്ള ഒരു കി
ഴവി എഴുന്നീറ്റു, മദാമ്മെ, എന്ത വേണം? എന്ന
ചൊരിച്ചു. അതിന്നു ഉത്തരമായിട്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു,
ഒന്നും വേണ്ടാ. ഞാൻ ാരം വഴിയെ കൂടെ പോയ
പ്പോൾ ാരം വീട്ടിൽ ദൈവവചനം വായിക്കുന്ന
ശബ്ദം കേട്ടു, ഇവിടെ എന്റെ ആത്മാവു ഏറ്റവും
സ്നേഹിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ വിലയേറിയ ര

ക്ഷിതാവിനെ കുറിച്ച സംസാരിപ്പാൻ മനസ്സുള്ള
 വർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ട ഇവിടെ വ
 രികയാകുന്നു. അങ്ങിനെയാകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
 വരികെവേണ്ടു ; നിങ്ങളെ സന്തോഷത്തോടെ അം
 ഗീകരിച്ചുകൊള്ളാം: ഇങ്ങിനെ വഴിപോക്കരെ സ
 ല്കരിച്ചുവേളയിൽ, പലരും അറിയാതെ ദൈവഭൂത
 ന്മാരെ സല്കരിച്ചപ്രകാരം വേദപുസ്തകം പറയു
 ന്നുണ്ടല്ലോ എന്ന ആ കിഴവി പറഞ്ഞു. ആ അഗ
 തിയായ സ്രീ കാണിച്ച ക്രിസ്തുനിമാഗ്ഗ്ത്തിന്നടു
 ത്ത ആചാരമയാദകളെ കണ്ട ഇനിക്കു ആശ്ചര്യം
 തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ ഉള്ള ക്രിസ്തു
 നിമാഗ്ഗ്ം ഏതെല്ലാം ദിക്കിൽ ഉണ്ടോ, ആദിക്കിൽ ഒ
 ക്കെയും ആ മാഗ്ഗ്ത്തെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു ദയ
 യും മയാദയുക്കളോടു സ്നേഹ ശീലം കാണും. അത
 ആ മാഗ്ഗ്ത്തിന്റെ ഫലം തന്നെ. ഞാൻ ആ വീട്ടി
 ൽ കേറിയ ഉടൻ തന്നെ ആ കിഴവിയെ വേദവാ
 ക്ത്രം വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയ
 പെണ്ണെതൽ വേഗത്തിൽ ഓടിപൊയ്ക്കുളഞ്ഞു
 കൊണ്ടു അവൾ ഇന്നാണെന്ന ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല.
 എന്നാൽ അവൾ ക്ഷണത്തിൽ തിരിച്ചു വന്നപ്പോ
 ൽ, എന്റെ സ്നേഹിതിയായ സത്യബോധിനി എ
 ന്ന അറിഞ്ഞു. അവൾ ആ നല്ല കിഴവിയുടെ വീ
 ടിൽ കസേര ഇല്ലെന്ന കണ്ടിട്ട, അതിന്റെ സമീ
 പത്തുള്ള വീട അവരുടെ വീടാകയാൽ, അവിടെ
 ഓടി ചെന്ന അവരുടെ സ്വന്ത കസേര കൊണ്ടു
 വന്ന ഇനിക്കു ഇരിപ്പാൻ ഇട്ടു. എന്റെ കൊച്ചു
 പെണ്ണേ! നീ ഇപ്രകാരം നന്മ ചെയ്യുന്നത കാണു
 യാൽ ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷം തോന്നുന്നു എ
 ന്ന ഞാൻ അവളോട പറഞ്ഞാറെ, ഓ, അമ്മയു
 ടെ കണ്ണിന കാഴ്ച കുറവായിട്ട ഞാൻ വന്ന അവ
 റെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയാകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു

ചോരം, ആ പ്രവൃത്തിയാൽ അവർക്കു പുണ്യം വ
 രമെന്ന സ്വപ്നത്തിൽ പോലും അവർ വിചാരിച്ചി
 ല്ലെന്ന അവർക്കുണ്ടു ഭാവം കൊണ്ടു ഞാൻ കണ്ടറി
 ഞ്ഞു. കിഴവിയും ആ പെണ്ണിനെ കുറിച്ച് മദാമ്മേ!
 ഇവർ ഒരു നല്ല പെണ്ണെങ്കിൽ ആകുന്നു; ഇത കൂ
 ടാതെ, മറ്റു അനേകം അല്ല കായ്കൾ അവർ ഇ
 നിക്കു ചെയ്യുന്നതന്നുണ്ടു: ദൈവം അവർക്കു പ്രതി
 ഫലം കൊടുക്കും നിശ്ചയം. ഇത തന്നെയല്ല, ഇ
 വർക്കു ഒരു അമ്മയുണ്ടു; അവർ ഏലിശബേത്തി
 നെ പോലെ കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും
 ചട്ടങ്ങളിലും കുറും കൂടാതെ നടക്കുന്നവളാകുന്നു.
 ദരിദ്രനെ ഓർന്നവൻ ദാഗ്രവാൻ എന്ന അവ
 രുണ്ടു മകളാകുന്ന ഇവളെ പഠിപ്പിച്ചു. അവർ ത
 ന്നെ. ആ വയസ്സുചെന്ന സ്ത്രീയോടു ഞാൻ അല്ല
 നേരം സംസാരിച്ചതിനിടയിൽ ശരിയായിട്ടും ചേ
 ര്ച്ചയായിട്ടും ഉള്ള മൂന്നു വേദവാക്യങ്ങൾ അവളിൽ
 നിന്നു കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ വിസ്മയിച്ചു. എന്നാൽ
 അവർക്കുമായിട്ടു കരകളുടെ മുഖപരിചയം വന്ന ശേ
 ങ്കം വേദപുസ്തകം അവർക്കുണ്ടു ഭക്തിയും പാനീ
 യവും രാപകൽ ഉള്ള പ്രാണവും ആകുന്നു എന്ന
 ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഹാ! ഞാനാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനി
 സ്ത്രീകളിൽ വളരെ പേർ തങ്ങളുടെ വേദപുസ്തക
 തെ തീരെ വായിക്കാതിരിക്കുന്നു. അതിലുള്ള ചരി
 ത്രങ്ങളെ വായിച്ചാൽ അവർക്കു എത്ര ഇമ്പം തോ
 നും, എന്ന തന്നെയല്ല, പിശാചുകളെയും ക്ഷുദ്ര
 കാരെയും പഠി ദോഷപരമായുള്ള കഥകൾ അവ
 രുടെ പൈതൃകങ്ങളെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പ
 കരം ഇതിൽ നിന്നു എത്ര നല്ല കഥകൾ അവരെ
 പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാം. ദുഃഖസമയത്തു ദാവിദി
 ന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങളും, ദീപ്തദർശിമാരുടെ ബുദ്ധിയു
 പദേശങ്ങളും വായിച്ചാൽ എത്ര ആശ്വാസമുണ്ടാകും.

അങ്ങിനെ തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവപത്തമാനമാകുന്ന സുവിശേഷവും, ലേഖനങ്ങളും വായിച്ചാലോ അവരുടെ സ്വന്തം നടപ്പിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ അനേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, കല്പനകളും, അതിൽ അടങ്ങിയ രിക്ഷണം.

പിന്നത്തേതിൽ പരമായി എന്ന ആ കിഴവിപറഞ്ഞു, മദാമേ! നിങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിവാൻ നന്നാ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ദയയുണ്ടായിട്ട അതിന്റെ അർത്ഥം തെളിയിച്ചു തന്നാൽ വലിയ ഉപകാരമായി. ആ വാക്യം ഇതാകുന്നു. “എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു” എന്നുള്ളത തന്നെ. യഹൂദന്മാർ ചോദിച്ചതുപോലെ അവന തന്റെ മാംസം നമുക്കു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന തരുവാൻ കഴിയുന്നത എങ്ങിനെയെന്ന ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ യേശു ഇതസദൃശമായിട്ടൊ ആത്മ അർത്ഥത്തിലോ പറഞ്ഞതാകുന്നു എന്ന ഇനിക്കു അറിയാം. എങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം ഇന്നതെന്നുള്ളത ഇനിക്കു നല്ല നിശ്ചയം പോരാ.

പിന്നെ വീണ്ടും ജനിക്കാത്ത ഹൃദയമുള്ളവരോട് തെളിയിച്ച പറഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായുള്ള െരം വാക്യത്തിന്റെ തെളിവായും നേരായുമുള്ള അർത്ഥം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചാൻ എന്നെ പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്ന ഞാൻ ഹൃദയത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചശേഷം പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, ആത്മാവ ജീവിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഭക്ഷണം കൂടിയെ കഴിവു. ജീവനുള്ള ആത്മാവിന്റെ ജീവഭക്ഷണം വിശ്വാസത്താൽ യേശുവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നത ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മക്കളുടെ ആത്മാ

ക്ഷേമം. ഭക്തിപരമായ ആചാരവും ആഗ്രഹവും ഉണ്ടു. അതില്ലെങ്കിൽ ആത്മാക്കൾ തളന്നു നശിച്ചുപോകും. ആകയാൽ സത്യ ഭക്തിപരമായ യേശുവിൻ ശരീരത്തെയും സത്യപാനീയമായ യേശുവിൻ രക്തത്തെയും സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തുവിൻ വിശ്വാസത്തോടെ വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കണം. അവയാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ കൂടെ തന്നെ അവയെ കൈക്കൊള്ളുകയും വേണം. ആത്മാവ ശരീരത്തെ പോലെ അല്ല. അത് ക്രിസ്തുവിനെ ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത ആത്മാവിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികളാകുന്ന ധ്യാനം, പ്രാർത്ഥന, താഴ്മ, നന്ദി, സ്നേഹം മുതലായവയെകൊണ്ടു ധ്യാനിക്കുകയും ഉപജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഒരു വിരുന്ന ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കേട്ടതുകൊണ്ടു മാത്രമൊ, അല്ലെങ്കിൽ അനവധി ഭക്ഷണ സാധനം കണ്ടതുകൊണ്ടു മാത്രമൊ ശരീരം പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയില്ല. തക്കതായിട്ടുള്ള ഭക്ഷണം വാങ്ങിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു എങ്കിൽ മാത്രമേ ശരീരം വളരുകയുള്ളൂ. അപ്രകാരം കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട രക്തിതാപിനെ ലോകക്കാരോട അറിയിക്കപ്പെടുകയും, അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള പാപനിവാരണത്തെ കുറിച്ചു പലർ കേൾക്കുകയും, കാരണകയും, ചെയ്യുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഞാനും ഉപദേശത്തെ വിശ്വാസത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുകയും, കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ആത്മാവിന്നു മാത്രമേ, അതുകൊണ്ടു ജീവനൊ ഉപകാരമൊ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഞാൻ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയ ഉടനെ പരമായി പറഞ്ഞു, അമ്മേ! നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം; ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ അർത്ഥം നല്ല തെളിവായിരിക്കുവാൻ ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷവും തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അറിവോടെ കൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു

ക്കയും, അവനെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുകയും, അവന്റെ വചനത്താൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. അമ്മേ! ഞാൻ ാരം വീട്ടിൽ എത്രനാളായിട്ടു തന്നിച്ചു പാർത്തവരുന്നണ്ട. എന്റെ വിലയേറിയ രക്ഷിതാവ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇനിക്കു എന്തു ചെയ്യാം. എന്നാൽ അവൻ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ സകലവും ലഭ്യവും സന്തോഷവുമായി തീരുന്നു. ഇതുകേട്ട ഉടനെ ഞാൻ അവളോട്, പരമയീ! ഞാൻ പലപ്പോഴും വന്നു നിന്നു കാണാം: എന്തെന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവിൽ എന്റെ സഹോദരിയും മഹത്വത്തിൽ എന്നോടുകൂട്ടുവകാശിയും ആകുന്നു എന്ന ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ ബഹു അഗതിയെന്നു തോന്നുന്നു: നിനക്കു ശേഷം ആരും തന്നെ ഇല്ലയോ? ഇതിന്നു അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, മദാമ്മേ! ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ മുലകൊടുത്ത വളർത്തിയ ഒരു സാധു കല്പത്തായിൽ ഇനിക്കു ഉണ്ടു. ആയാൾ ഇനിക്കു മാസന്തോദം മൂന്നു രൂപാവിതം കൊടുത്തു കഴിയും, ാരം വീടിന്റെ അറ്റകുറ്റം തീക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ ഞാൻ അത്ര അഗതിയല്ല. എന്റെ ജന്മദേശം ബഹുദൂരമാകുന്നു; അവത്തരണ്ടു വഷം മുൻപെ ഞാൻ കല്പത്തായിൽ ഒരു ധാരയുടെ വീട്ടിൽ പോയി അയാളുടെ കുഞ്ഞിനു മുലകൊടുത്തു വളർത്തി. ആ വീട്ടിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരത്തി മദാമ്മ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എന്നെപ്രതി ബഹു സാഹസം കഴിച്ചു, അവരുടെ സ്വന്തം മാഗ്ഗുകായ്കൾ എല്ലാം എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ക്രമംകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനി മാഗ്ഗത്തിന്റെ സത്യം ഇനിക്കു നല്ല ബോധം വന്നു, എന്നു വരികിലും, മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ അനുസരിച്ചു പറവാൻ ഇനിക്കു ധൈര്യം

പോരാത്തു. ഞാൻ മുലകൊടുത്ത വളർത്തിയ കൊച്ചു
 ചെറുക്കന് പതിനഞ്ചു മാസം പ്രായം ആയപ്പോൾ
 അവന്റെ മുലകുടി മാറ്റാണെന്നെ എന്റെ യജ്ഞ
 മാനസ്യീ ഭാവിച്ചു. എന്നാൽ എന്റെ സ്വന്തമക്ക
 കളെക്കാൾ അധികം ആ ചെറുക്കനെ ഞാൻ സ്നേഹി
 ച്ചതുകൊണ്ടു, അവനെ വിട്ടുപിരിയുന്നതു ഇനിക്കു
 കൂടുതലും ആയിരുന്നതിനാൽ അവനെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന
 ഒരു കാര്യംപോലും ഞാൻ മറ്റൊരാൾക്കു കൊണ്ടും
 ചെയ്യിക്കാതെ ഞാൻ തന്നെ ചെയ്യുവന്നു. അവൻ
 പകൽ മുഴുവനും എന്റെ അരികെ ഇരിക്കുകയും, ഞാ
 ൻ അടന്നോട സംസാരിക്കുകയും, അവനെ പാടികേ
 ൾപ്പിക്കുകയും, രൂപകടലാസ കാണിക്കുകയും ചെയ്യു
 അവനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വന്നതിനാൽ
 അവനെ എന്നോട മുഖിലത്തേതിലും അധികം പ്രീ
 യമായിപോയി. വിശേഷിച്ചും ഞാൻ വീട്ടിൽ
 പോയാൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെ സാന്ത്വംഗം
 വീഴ്ചണ്ടിവരുമെന്നു ചെയ്തു വീട്ടിൽ പോകുന്നതി
 നു ഇനിക്കു ഭയവുമായിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇ
 നിക്കു വിശ്വാസമില്ലാതെയിരുന്നു എന്നു തന്നെയുമ
 ല്ല, വിഗ്രഹാരാധന ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു
 വലിയ പാപം എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുകയും ചെയ
 യ്തു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസി കാലത്തു
 ഇനിക്കു ബഹു വാത്സല്യമായിരുന്ന എന്റെ യോ
 മന്നാൻകുഞ്ഞിനു നടപ്പുഭീനംവന്നു പിടിപെട്ടു.
 ആ ഭീനത്തിൽനിന്നു സൌഖ്യം വരികയില്ലെന്നു
 വൈദ്യൻ പറകകൊണ്ടു, ഇനിക്കു ഉണ്ടായ കൂടുതലും
 പറയാവതല്ല. അന്നേരം ഞാൻ എന്റെ വിഗ്രഹ
 ങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കാതെ, പൈതലിന്റെ ഭീനം
 സൌഖ്യമാക്കണമെന്നു ക്രിസ്തുനികളുടെ ദൈവ
 തോട ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനെ ഞങ്ങളുടെ
 കൊച്ചുമാമ്മ കേട്ടു, എന്നോട സൌഖ്യകാലത്തു

ല്ല ഉപദ്രവം ഭയന്ന, ദൈവത്തെ ഏറ്റുപറയാതെ
 ഇരുന്ന നിങ്ങൾ ആപത്തകാലത്തു അവനോടു അ
 പേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നിങ്ങളെ കേൾക്കുമെന്നു
 ണ്ടോ? എന്ന ചൊരിച്ചവാക്കു എന്റെ മനസ്സിൽ
 നന്നാ പറ്റി. അതിനെ മുഖ്യതന്നെ യത്നമാക്കു
 പ്പെട്ടും, മയംവരുത്തപ്പെട്ടു മിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദ
 യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഉപയോഗമാക്കി ഫലി
 പ്പിച്ചതിനാൽ അപ്പോൾ അവിടെ കൂടെയുണ്ടായി
 രുന്ന അജ്ഞാനികളായ ആയയും പല്ലക്കുകാരനും
 കേൾക്കെ, ദൈവമെ, ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആ
 കുന്നു; പൈതങ്ങളുടെ അപേക്ഷയും കൂടെ കേൾക്കാ
 മെന്ന നീ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ടു, എന്റെ
 അപേക്ഷകൾ ശ്രദ്ധകൊടുപ്പാൻ തിരുമനസ്സാകെ
 ണമെന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ യോഹന്നാ
 ന് ക്ഷത്തിന സൗഖ്യമായും, ഒരു മാസത്തിനകം
 അവന മുഖിലത്തെപോലെ ആരോഗ്യം വരികയും
 ചെയ്തു. ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണു
 കളിൽ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞുകൊണ്ടു, ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാ
 നി ആകുന്നു എന്ന അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞ നാൾമു
 തൽ ഇതുവരെയും അമ്പത സംവത്സരമായിട്ടു ക്രി
 സ്തുവിനെ സേവിച്ചുവരുന്നു. അവന്റെ നിമിത്ത
 മായിട്ടു എന്റെ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും, മൂന്നു
 വിലയേറിയ മക്കളെയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്ന
 വരികിലും, ഇനിക്കു പശ്ചാത്താപം തോന്നിയില്ല. അ
 വക്കെല്ലാവർക്കും പകരം യേശു എന്റെ സ്നേഹിത
 നായിരിക്കുന്നതിനാൽ അത ഇനിക്കു മതി. യോഹ
 ന്നാൻ ക്ഷത്തിന സൗഖ്യമായശേഷവും ഞാൻ
 ജ്ഞാനസ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിന്നു വ്യവസ്ഥയായി നി
 ശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന എന്റെ മദാമ്മ അറിഞ്ഞു
 പ്പോൾ, എന്റെ ഭർത്താവിനെ ആളയച്ചു വരുത്തി,
 റം വർത്തമാനം അവനോടു അറിയിച്ചു. ഞാൻത

നന്നെ പറയുന്നതിന്നു ധൈര്യം പോരാത്തതിനാൽ
 അത്രെ അവരെകൊണ്ടു പറയിച്ചു. എങ്കിലും അവ
 ൾ പറഞ്ഞതു എന്റെ ഭർത്താവു വിശ്വസിക്കാതെ,
 ഞാൻതന്നെ അതു പറഞ്ഞു കേൾക്കണമെന്നു പ
 റഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ദൈവം ഇനിക്കു
 കൃപ തരികയും ചെയ്യൂ. എന്നാലൊ ഞാൻ ക്രിസ്തു
 നി ആകുന്നതിന്നു നിശ്ചയമായി ഉറച്ചിരിക്കുന്നു
 എന്നു അവൻ കേട്ടപ്പോൾ അവൻ നന്നാകോപി
 ച്ചു, സകലവിധമായുള്ള ശാപംകൊണ്ടു എന്നെ പ്രാ
 കി, ഞാൻ ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചതു മറ്റൊ ഹീനമാ
 യ ചില കാരണങ്ങളെപ്രതി ആകുന്നു എന്നും ഭ
 ങ്ഗിപറഞ്ഞു, എന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പണമെന്നു ത
 റന്റെ സ്വന്തമക്കളോടുകൂടിക്കൂടിയുചെയ്യൂ. എന്നാൽ
 അവരൊ, അവരുടെ അപ്പനെക്കാൾ അധികം അ
 ലിള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ ഒരു തള്ളയുടെ മനസ്സു
 ഉരുകത്തക്കവണ്ണമായിട്ടു എന്റെ കഴുത്തിനുമേൽ കെ
 ങ്കിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ,
 അയ്യോ അമ്മേ! നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനി ആകരുത. ക്രി
 സ്തുനി ആയാൽ നിങ്ങളുടെ ജാതിയിൽനിന്നു ത
 ങ്കപ്പെടുകയും, ആരും നിങ്ങളോടുകൂടെ പന്തിഭാജ
 നം കഴികയുമില്ലാത്തതാകയാൽ ഞങ്ങളോടുകൂടെ വ
 റിക. ഞങ്ങൾ ഏറിയ നാളായി നിങ്ങൾക്കായിട്ടു കാ
 ത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ ആളയച്ചു ഇവിടെ
 വരുത്തിയതു നിങ്ങളെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതി
 നാകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു, നിങ്ങൾ ധരയുടെ
 വീട്ടിൽ ആയതിൽപിന്നെ ഇതുവരയും അപ്പം തി
 ന്നാറില്ലെന്നും പറഞ്ഞു അമ്മേ ബഹു വിശേഷ
 പ്പെട്ടു അപ്പം ചൂടുന്നു. ഹാ! ഞങ്ങളോടുകൂടെ വാരു
 മമ്മേ. എന്തല്ലാം തന്നെ ആയാലും ഞങ്ങളോടുകൂ
 ടെ വന്നുകഴിവു. മദാമ്മേ! അതു ഇനിക്കു ഒരു പ
 രീക്ഷിതമേ. ആയിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ ആ പ

രീക്ഷകൾ സമ്മതിക്കാതെ അവരോട, എന്റെ മക്ക
 ളെ! നിങ്ങളോട കൂടെ പോരുന്നതിന ഞാൻ ഒരുങ്ങി
 തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനി ആ
 യെ കഴിവു; ഇനിക്കു വിശ്വസ്യങ്ങളെ വന്ദിച്ചുകൂടാ:
 അവയെ വന്ദിക്കാമെന്ന ഞാൻ വാക്ക കൊടുത്തല്ലാ
 തെ നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ എന്നെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു
 പോകയില്ലല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ കോ
 പത്തോടും കൂടെ വ്യാജം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന എ
 ന്നോട, കഠിനഹൃദയക്കാരീ, നിന്നെ ഞാൻ കൊണ്ടു
 പോകയില്ല നിശ്ചയം എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു, എ
 ണ്റെ പൈതങ്ങളെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്ന പിടിച്ചു
 വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. എന്റെ കൊച്ചുപെണ്ണു എ
 ന്നോടകൂടെ പാപ്പാൻ ആശ്രയിക്കയും, അവൾ എ
 ണ്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കട്ടെ എന്ന നന്നാ നിബന്ധി
 ച്ചു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു, എങ്കിലും അവ
 ന് അനുസരിക്കാതെ അവളെ കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടു അ
 ക്ഷണം തന്നെ പോയ്ക്കളഞ്ഞു. അതിൽപിന്നെ ഇ
 തവരെയും അവരെ കൂടിച്ചു ഒന്നുംതന്നെ കേൾപ്പാ
 റില്ല. എങ്കിലും അവർ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ അവ
 രെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കണമെന്ന ഞാൻ ഇപ്പോഴും
 ദൈവത്തോട അപേക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാ
 നിമാറ്റും അനുസരിച്ചതിൽപിന്നെ ആദ്യംതന്നെ
 എന്റെ കൊച്ചുസാജിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ ഒരാളി
 നോടും പിന്നീട് വേറൊരു ആളിനോടും കൂടെ പാ
 ത്തവന്നു. എന്റെ സാജി ഇപ്പോൾ നല്ല ദൈവഭ
 ക്തൻ ആകുന്നു. ആയാൾക്കു ഏഴമക്കളും ഉണ്ടു. കു
 ണ്തായിരുന്നപ്പോൾ മൂല കൊടുത്ത വളർത്തിയ എ
 ന്നോട ഇപ്പോൾ ബഹു പക്ഷംതന്നെ. ഏറിയനാ
 ൽ ഞാൻ ആയാളോട കൂടെ തന്നെ പാക്കയും ചെയ
 യ്തു. എന്നാൽ ആവർഷംമുമ്പെ അദ്ദേഹം എന്നെ
 ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു ഞാൻ വീട് വെച്ചിട്ടു, അതി

ൽ ആക്കി മാസനോടും അടുത്തുണും കല്പിച്ചു തരുന്നൂ. കല്പത്തായിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജ്ഞാന വേലക്കാരോട കൂടെ പാർക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഇവിടെ ക്രിസ്ത്യാനി സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുന്നത എന്റെ വയസ്സുകാലത്തിൽ ഇനിക്കു അധിക സന്തോഷമായിരിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ ആയാൾ എന്നെ ഇവിടെ ആക്കിയത. അങ്ങിനെ തന്നെ ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷം ആകുന്നുതാനും. ഇവിടുത്തെ പാതിരിസാലിന്റെ മദാമ്മെക്കു എന്നോട ബഹു സ്നേഹമാകയാൽ മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ എന്നെ വന്ന കാണുകയും, എന്റെ കൊച്ചുസാലി കൊടുത്തയക്കുന്നപണം അപ്പോൾകൂടെ കൊണ്ടുവന്ന തരികയും ചെയ്യുന്നു. ഘർമോനിയും അവളുടെ വീട്ടുകാരും എന്നോട കാണിക്കുന്ന ദയ പറവാൻ കഴിയുന്നതിൽ അധികമാകുന്നു. സത്യബോധിനിയുടെ അപ്പൻ എന്നെ അമ്മ എന്നും ആ പൈതങ്ങൾ എന്നെ അമ്മമ്മ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവർ വിളിക്കുക മാത്രമല്ല, സ്വന്തപുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറ അവർ നല്ലവണ്ണം ഇനിക്കു ചെയ്യുംവരുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതിൽപിന്നെ എന്റെ കൊച്ചുസാലിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ആയാൾ റം ആറുവഴി പോകുമ്പോൾ ബോട്ടു അടുപ്പിച്ചു എന്നെ വന്ന കാണുകയുണ്ടു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും ഇരുപാട്ടുകാർക്കും ബഹു സന്തോഷംതന്നെ. ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പിരികയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെതന്നെ നിങ്ങളും ഇവിടെനിന്നു പോകുന്നതിനുമുമ്പെ എന്നോടകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു അവളോട പറഞ്ഞു. അവളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരംതന്നെ ഞാൻ അവളോട കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ മേലാൽ ഞങ്ങൾ ഇ

രൂപെരും തമ്മിൽ കണ്ടെ സംസാരിപ്പാൻ ഇടവരെ
 നമെന്നും അതിന പരമപിതാവിന്റെ അനുഗ്ര
 ഹം നല്ലെന്നുമെന്നും വിശേഷാൽ അപേക്ഷിക്കുക
 ടെ ചെയ്യൂ. ഞങ്ങൾ മുട്ടിന്മേൽനിന്ന എഴുന്നീറ്റ ഉട
 നെ അപം എന്നോട മദാമ്മ! നിങ്ങൾ ചിലപ്പോ
 ഡം എന്നു വന്ന കണ്ട, വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അ
 ത്തംപറഞ്ഞു തരുന്നതിനും അഗതിയാകുന്ന എന്നോ
 ടകൂടെ സാഷ്ടാംഗംവീണ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനും,
 നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷാൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അ
 പ്പോൾ ദാവീദിനെപ്പോലെ “കണ്ടാലും എന്റെ പാ
 നപാത്രം കവിഞ്ഞു ഒഴുകുന്നു” എന്ന ഇനിക്കു നേ
 രായിട്ട പറയാം. ഞം മനോഹരമായ വാത്മ മുഴുവ
 നും വയസ്സുചെന്ന പരമായി എന്നോട പറഞ്ഞു
 പ്രകാരംതന്നെ ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ
 അതിനോട ഒന്നും കൂട്ടി പറഞ്ഞുകഴിവാണില്ല
 ല്ലൊ. പിന്നത്തേതിൽ ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു
 ബഹു ദൂരം പോന്നുപോയി എന്ന കണ്ടിട്ട, ക്രിസ്തു
 വിന്റെ ആ ശിഷ്യത്തിയുമായിട്ട സ്നേഹത്തോട
 യാത്രപറഞ്ഞു വണ്ടിയിൽ കേറി ഓടിച്ചു. ഞാൻ വീ
 ട് ലേക്കു തിരിച്ചു പോകുന്ന വഴിയിൽ എന്റെ മന
 സ്സിൽ ഉണ്ടായ വിചാരങ്ങൾ എഴുപ്പത്തിൽ വണ്ണി
 ച്ചു പറയാകുന്നത അല്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാ
 യിരുന്നതപോലെയുള്ള സന്തോഷം ഞം അജ്ഞാന
 വന്നാത്തരെ ആക്കു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ, അവർ മാത്ര
 മെ ആ വിചാരങ്ങളെ എഴുപ്പത്തിൽ അറികയുള്ളു.
 ഒരു ആത്മാവതന്നെ, സഭയുടെ കർത്താവും തലവ
 നുമായ രിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ ശരീരത്തിന്റെ അവ
 യവങ്ങളെ എല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു എന്ന നമുക്കു ന
 ല്ലു ബോധത്തോട കൂട യ അറിവ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ,
 ആ അറിവ രാശ്രൂപിന്റെ രക്തത്തിൽ നമുക്കു ത
 ന്നെന്ന അവകാശം ഉണ്ടെന്ന ഒരു നല്ല സാക്ഷിയായ

കുന്നു. ലോകത്തിൽ ഇനിക്കുള്ള സകല ബന്ധുക്കളോടും ചാച്ചുക്കാരോടും ഉള്ളതിനെക്കാൾ അധികസ്നേഹമാകുന്ന പാശംകൊണ്ടു ഹം സ്രീയും ഞാനും തമ്മിൽ കെട്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്ന ഇനിക്കു തോന്നി. ഞങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള ഹം അടുപ്പം നിത്യമായി നില്ക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന തന്നെയുമല്ല, താമസയാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ കല്യാണവിരുന്നിനാണങ്ങൾ ഒന്നിച്ച ഇരിക്കേണ്ടിവരും എന്നുള്ള വിചാരം എന്റെ മനസ്സിൽ നന്നായിട്ടുണ്ടാകയും ചെയ്തു.

൭ാം അദ്ധ്യായം.

പാവപ്പെട്ട കോരണയെ ഞാൻ മറന്നുകളഞ്ഞു എന്നൊ, അവൾ നന്നായി വരുമെന്നുള്ളതു അശയില്ലാത്ത കാര്യം എന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നൊ വായനക്കാർക്കു തോന്നിപ്പോകുമായിരിക്കും. എന്നാൽ കാര്യം അങ്ങിനെയല്ലാത്തു. അവളുടെ വൃത്തികെട്ട വീടിനെയും മുഷിഞ്ഞ മുഖഭാവത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മപലപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിന വിരോധമായിട്ടു എന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അവളുടെ കാര്യം ദിവസംപ്രതി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഞാൻ ബോധിപ്പിച്ചുവന്നു എങ്കിലും, അവൾക്കു നിലനില്ക്കുത്തക്ക ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ഏതെങ്കിലും ഒരുവഴി നോക്കിയല്ലാതെ അവളെ ചെന്ന കാണുകയില്ലെന്നു വെച്ചു അവളുടെ വീട്ടിൽ ഞാൻ പോകാതിരുന്നു. മുമ്പാണു അവളുടെ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ടു കൊച്ചു ചെറുക്കൻ ഡെയ്യും ഉണച്ചുയും ഉള്ളവൻ എന്നു തോന്നിയതു കൂടാതെ അവന്നു ഒരു ജ്യേഷ്ഠൻ ഉണ്ടെന്നും കേട്ടിരുന്നതിനാൽ, ഏതു വിധത്തിൽ എങ്കിലും

ആ പൈതൃക്കളെ വേലചെയ്യാൻ ശീലിപ്പിച്ചാൽ
 അതുകൊണ്ടു അവർ വളരെ ഉപകാരവും അവരു
 ടെ പാവപ്പെട്ട തള്ളക്കു വലിയതിൽ ഒരു സഹായ
 വുമായി തീരുന്നെ എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ വി
 ചാരിക്കയാൽ, കോരണയുടെ മക്കൾക്കു മേട്ടിവേല
 ക്കാകട്ടെ പല്ലക്കു വേലക്കുകാകട്ടെ ഇഷ്ടമുണ്ടെന്നു വ
 റികിൽ അവരെ എന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു ആ
 വേലക്കു ശീലിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊ
 ണ്ടുടനന്നെ താമസിയാതെ കോരണയുടെ വീ
 ടിൽ പോയി. എന്നാൽ അവുടെ ചെന്നപ്പോൾ ക
 ണ്ടു കാഴ്ച ബഹു കഷ്ടതന്നെ: കോരണ വാതിൽ
 പടിയേൽ ബഹു ദുഃഖത്തോടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരി
 ക്കയും അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ഒരു വലിയ മുറിപാടി
 ൽനിന്നു രക്തം ഒഴുകി ചെകിട്ടത്ത കൂടെ ഒലിക്കയും
 ചെയ്തു. എന്നെ കണ്ടു ഉടനെ അവൾ എന്നോട, മ
 ദാമ്മേ! നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വന്നതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു
 ബഹു സന്തോഷം. എന്റെ അരിഷ്ട അവസ്ഥയെ
 നിങ്ങൾ കണ്ടല്ലോ. ഞാനിങ്ങാടുകാരിയാകുന്ന ഇ
 നിക്കു വൃത്തിയുള്ള വീടും നല്ല മുണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നത
 എങ്ങിനെ? പട്ടിണിതന്നെ എങ്കിലും നല്ല ഭയവാ
 ക്കുണ്ടെങ്കിൽ അത സഹിക്കാം. എന്നാൽ കൂടക്കൂടെ
 ശൗന്ദര്യവും അടികൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നത ഇ
 നിക്കു സഹിപ്പാൻ പറ്റിയാ. ഞാൻ ജീവിച്ചുരിക്കു
 ന്നതിനെക്കാൾ ചത്തു പോകു തന്നെ നല്ലതെന്നു
 ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ
 എന്റെ കുപ്പായ ഉറയിൽനിന്നു ലേശു എടുത്തു ആ
 വിടെ ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ ഇരുന്ന തണുത്ത വെ
 ജ്ജത്തിൽ അതിനെ മുക്കി രക്തപരവ നിർത്തുന്നതി
 നു തലയിൽ വെച്ചുവെച്ചു, അവളോട ഭയമായിട്ടു
 പറഞ്ഞു, കോരണയെ നിനക്കു സംഭവിച്ചത എ
 ന്ത? അതെല്ലാം വിവരമായിട്ടു എന്നോട പറക എ

ന്ന ദയയോട പറഞ്ഞു. അതിന്ന അർദ്ധം ഉത്തര
മായിട്ട മദാമ്മെ! ഇന്ന ഞാൻ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കുക
ണ്ടായിട്ടില്ല. ഉച്ച കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ പുൽമോ
നിയോട രണ്ടു പൈസാ ഇരുന്ന വാങ്ങിച്ച ആ പൈ
സാകൊണ്ട കുറെ മീൻ വാങ്ങിച്ച കഴുകി വൈകീട്ട
കുറി വെക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ച ആ കാണുന്ന
കൊട്ടയിൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവ മ
റ്റ രണ്ടു മൂന്നുപേരോട കൂടെ കുടിച്ചു കൊണ്ട വന്ന
ഭക്ഷണം തയ്യാറായോ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്ന
ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട, നാലുമണിക്ക ഭക്ഷണം പ
തിവുണ്ടോ? അത തന്നെയുമല്ല, ഭക്ഷണക്കായ്
ചോദിക്കുന്നതിന്ന താൻ ചിലവിന്ന വല്ലതും എ
ന്റെ കയ്യിൽ തന്നിട്ടുണ്ടോ? എന്ന ചോദിച്ചു. ഉടനെ
അവൻ എന്നോട, ഏതെങ്കിലും നീ നിന്റെ തന്നത
കായ് കരതിയല്ലോ. അതകൊണ്ട ഞം മീൻ ഞാൻ
നിന്നു ക ഉപകാരമാക്കി തീർന്നില്ല എന്ന പറഞ്ഞു,
ആ മീൻ കൊട്ട എടുത്ത എച്ചിൽകഴിയിൽ കുടഞ്ഞു
കളഞ്ഞു. പിന്നീട കൂട്ടുകാരോട, സ്നേഹിതന്മാരെ, വ
രുവിൻ; നമുക്കു പോകാം. നമ്മുടെ കയ്യിൽ വളരെ
പൈസായുളളതകൊണ്ട, ഇവൾ ഭക്ഷണം തന്നി
ല്ല എങ്കിലും തരുന്നവരുണ്ട, അവരെ നാം അരിക
യ്ക്കും ചെയ്യുമല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞു എന്നെ അടിച്ചും
വെച്ചു പോകയും ചെയ്തു എന്ന പറഞ്ഞു. ഇത അ
വൾ പറഞ്ഞു ഉടനെ ഞാൻ അവളോട, അവൻ
എച്ചിൽകഴിയിൽ മീൻ കുടഞ്ഞുകളഞ്ഞപ്പോൾ നീ
അവനോട ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലയോ? എന്ന ചോദിച്ചു.
അതിന്ന അവൾ പറഞ്ഞു, ഉച്ച മദാമ്മെ, ഞാൻ വ
ളരെ അധികപ്പെടുപവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ
ചെയ്യാൽ സമ്മതിക്കുന്നത ആര? ഒന്നും ഇല്ലാത്ത
പ്പോൾ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്താൽ
അത സന്തോഷത്തോടെ ഭക്ഷിക്കും. എന്നാൽ എ

പ്ലോഷെങ്കിലും അവൻ വേല എടുത്ത കുറെ പൈസ
 സാ കിട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ പടുതി ഇതാകുന്നു. ഇ
 ന്ന അവന്റെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പൈസാ
 എല്ലാം നാളേക്കുമുമ്പിൽ കുടിച്ചായിട്ടും ദുഷ്ടസ്രീകൾ
 കൈകൊടുത്തായിട്ടും ചിലവഴിക്കും. അപ്പോൾ ഞാൻ
 പറഞ്ഞു കോരണയെ! അവൻ കുടിച്ചിരുന്നതിനാ
 ല് അവൻ ചെയ്യുന്ന ഇന്നതെന്ന അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.
 അത തന്നെയല്ല, അധികേപ്പം പറഞ്ഞതുകൊ
 ണ്ട നിന്റെ ഭർത്താവിന കോപം വരുത്തുകയും നീ
 അടികൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ എന്ത പ്രയോജ
 നം ഉള്ളൂ. അതിന്ന കോരണ ഉത്തരമായിട്ട, മദാ
 മമ്മ! ഘൽമോനിയും ഇത പലപ്പോഴും എന്നോട
 പറകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത കേട്ട ഇനിയത്തെ തവ
 നെ എന്റെ ഭർത്താവിനോട് ദയയായിട്ട ഉത്തരം
 പറയണം എന്ന പലപ്പോഴും ഞാൻ എന്റെ ഉ
 ള്ളിൽ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവൻ കുടിച്ചും
 കൊണ്ട ഒരു ഗൃഹത്തെപ്പോലെ സുബോധമില്ലാതെ
 വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ അവനോട ഇനിക്ക ദയയായി
 ട് പറവാൻ വഹിയാ. അതെന്നതുകൊണ്ടോ ഞാൻ
 അറിയുന്നില്ല. അത പക്ഷെ ഞാൻ മുൻകോപ
 ശീലക്കാരത്തിയാകുന്നത കൊണ്ടായിരിക്കും. അത
 തന്നെയുമല്ല, കടുപ്പം പ്രവൃത്തിക്കയും സംസാരിക്ക
 യും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആക്കെങ്കിലും കോപം വരാതിരി
 ക്കയില്ല. എന്റെ ഭർത്താവ പ്രകൃതിയാൽ ഒരു ദയ
 ശീലൻ എന്ന ഘൽമോനി ഇന്നലെ എന്നോട പ
 രകയുണ്ടായി. അവൾ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഇ
 ന്നതെന്ന ഇനിക്ക മനസ്സിലായില്ല: അവൻ ഒരി
 ക്കൽപോലും എന്നോട അല്ലദയകാണിച്ചിട്ടില്ല. എ
 ന്നാൽ ഘൽമോനിക്ക, ഉത്തമശീലക്കാരനായോരു ഭ
 ര്ത്താവുള്ളതുകൊണ്ട അവൾ എന്നോട അങ്ങിനെ
 പറയുന്നത ശരിയല്ല. അവളുടെ ഭർത്താവ എന്റെ

ഭർത്താവിനെപ്പോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അവർ
അങ്ങിനെ പറകയില്ലായിരുന്നു. ഇത കേട്ട ഉടനെ
ഞാൻ അവളോട, കോരണയെ! നിന്റെ ഭർത്താവ
ഒരു ദുഷ്ടീചക്കാരനെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദിഗ്ധം ഇല്ല എ
ങ്കിലും അവൻ നിന്റെ വിവാഹഭർത്താവാകുകൊ
ണ്ട ഇപ്പോൾ നിന്നു അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ,
അവനെ നന്നാക്കുന്നതിന്നു വഴി എന്തുള്ളൂ എന്ന
നോക്കുക തന്നെ വേണ്ടുന്നത. എന്നാൽ കോപവാ
ക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ട അവൻ ഒരുനാളും നന്നായി
വരികയില്ല നിശ്ചയം. പിന്നെ ഭായ് നല്ലവളായിര
ുന്ന വീട നല്ല വൃത്തിയാക്കിയിടുകയും, ദയവാക്കു പ
റകയും ചെയ്യാൽ, അവന്റെ ശീലം അല്പം നന്നാ
യി വരികയില്ലെന്നു ആർക്കുപറയാം. എന്നാൽ കോ
രണയെ! നമ്മോട ഭോഷം ചെയ്യുന്നവരെ സ്തു
ഹിക്കുന്നതു ബഹു പ്രയാസംതന്നെ. അങ്ങിനെ
ചെയ്യുന്നതിന്നു ശ്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവ
നെ കൊടുത്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ ശീലം നമുക്കുണ്ടെങ്കി
ൽ മാത്രമെ കഴിവു എന്നും പറയാം. ഹാ കോരണ
യെ! കാലക്രമംകൊണ്ടു നീ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനി
യായി തീർന്നു എങ്കിൽ അപ്പോൾ നിന്റെ ഭർത്താവും
നല്ല ശീലക്കാരനായി വരുമെന്നു ആശപ്പെടുന്നതി
നിടയുണ്ടു. എന്തെന്നാൽ ഞാനും താഴെ വരുന്ന വാക്യ
ങ്ങൾ അർത്ഥംകൂടാതെയല്ല പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത. അവ
ഹൃദയത്തെയെന്നാൽ “മുട്ടുവായുള്ള ഉത്തരം കോപത്തെ
ശമിപ്പിക്കുന്നു.” “ഒരു നീതിമാനായ പുരുഷന്റെ
യൊശ്രിയുടെയൊ പ്രാർത്ഥന വളരെ സാധിക്കു
ന്നു.” “അവിശ്വാസിയായ ഭർത്താവ ഭായ്യാൽ ശു
ദ്ധമാക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതു തന്നെ. ആകയാൽ
നീ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നാൽ അവൻ
നീനോടു ചെയ്യുന്ന ഭോഷത്തിന്നു നീ അവനോടു
നന്മ പറകയും ചെയ്യയും, അവന്റെ പേർക്കുവേണ്ടി

പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ സത്യമായി മനസ്സു
 തിരിഞ്ഞില്ല എന്നുവരികിലും നിന്റെ നിമിത്തമായി
 ട്ടു ദൈവം അവനെ ദൃഷ്ടതയിൽനിന്നു തടുക്കും എ
 ന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, കോരണ പിന്നെയും കണ്ണു
 നീര പൊഴിച്ചു പറഞ്ഞു, മദാമ്മ! അവൻ നന്നാ
 യി വരുമെന്ന ഇനിക്കു ഒട്ടും ആശയില്ല; അവൻ
 നന്നായില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനി
 ആയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ചിലപ്പോ
 ൾ ഞാൻ നന്നാ ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടു. ഇഹലോകത്തി
 ൽ ഇനിക്കു വളരെ അരിഷ്ടതയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു എന്ന
 ദൈവത്തിനു അറിയാം. ഇതിനെക്കാൾ ഭാഗ്യമായി
 ട്ടും മഹിമയായിട്ടും ഉള്ള വേറൊരു ലോകത്തിന്നായി
 ട്ടു കാത്തിരിപ്പാനുണ്ടെന്നു വരികിൽ അതു ഇനിക്കു
 ബഹു ആശ്വാസമായിരിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവി
 ന്റെ സേവ തുലോം കടുപ്പമായിട്ടുള്ള സേവ ആകു
 ന്നു. അവൻ കല്പിക്കുന്നതു മുഴുവനും ചെയ്യാൻ എ
 ന്നാൽ ശേഷിയല്ല. ഇതു കേട്ടു ഉടനെ, ഞാൻ കോ
 രണയോടപറഞ്ഞു, കോരണയെ! ക്രിസ്തുവിന്റെ
 സേവ കഠിനമായിട്ടുള്ളതു തന്നെയോ? വേദപുസ്ത
 കത്തിൽ പറയുന്നതു, “കർത്താവായ യേശുവിൽ വി
 ശ്വസിക്കു അപ്പോൾ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും” എന്നാകു
 ന്നു. അതിന്നു കോരണ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു എന്തെ
 ന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു എളുപ്പംത
 ന്നെ; ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ
 അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതു തന്നെ
 അസാധ്യകാര്യം ഇതിന്നു ഞാൻ അവളോട, അ
 യ്യോ കോരണയെ! നീ പറഞ്ഞതു പുതിയതാക്കപ്പെ
 ടാത്ത ഹൃദയമുള്ളവർ പറയുന്നതുപോലിരിക്കുന്നു.
 പരിശുദ്ധാത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ നി
 ന്നു എടുത്തു നിന്നു കാണിക്കുമാറാകട്ടെ. വിശ്വസിക്കു
 ന്നു എന്നു നീ പറയുന്നു; എന്നാൽ നീ ചെയ്യു

ന്നത എന്ത? നി പാപിയും അഗതിയും ആകുന്നു
 എന്നും, നരകത്തിൽ നിത്യശിക്ഷകപാത്രമുള്ളവ
 ളാകുന്നു എന്നും വിചാരിച്ചു, നിന്നെ രക്ഷിപ്പാനാ
 യിട്ട യേശു തന്റെ വിലയേറിയ രക്തം നൽകി എ
 ന്നും നീ വിശ്വസിച്ചു എന്നവരികിൽ ആ വിശ്വാ
 സത്തോടുകൂടെ നിന്നിൽ സ്നേഹവും ഉണ്ടായേനെ:
 അങ്ങിനെ ക്രിസ്തുവിനെ നീ സ്നേഹിച്ചു എങ്കിൽ അ
 വന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമല്ല എന്ന എഴുപ്പത്തിൽ
 നീ അറികയും ചെയ്യേനെ. എന്നാൽ കോരണയെ
 നിന്റെ വിശ്വാസം ഏതപോലിരിക്കുന്നു എന്ന പ
 റയാം. സർവരോഗങ്ങളും സൌഖ്യമാക്കുവാൻ ഇന്ന
 വൈദ്യൻ സമർത്ഥൻ എന്ന വിശ്വാസമുണ്ടെ എങ്കി
 ലും, തനിക്കു പൂർണ്ണസൌഖ്യമായിരിക്കുന്നു എന്ന വി
 ചാരിച്ചിട്ട വൈദ്യനെകൊണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന ക
 രുതി വൈദ്യനെ പ്രമാണിക്കാതെയും, അവനോട
 നന്ദിയില്ലാതെയും, അവന്റെ കുറിപ്പടിപ്രകാരം
 ചെയ്യാതെയും ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യനോട സദശമുള്ള
 വൾ ആകുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവാനിയുടെ വിശ്വാ
 സവും ഇതും തമ്മിൽ വളരെ പ്രത്യാസമുണ്ടു. ക്രി
 സ്തുവാനി രോഗംകൊണ്ട മരിപ്പാറായ ഒരു മനുഷ്യ
 നോട സദശനാകുന്നു. ആ രോഗക്കാരൻ ഭ്രമിയില്ല
 ൂ ഔഷധങ്ങൾ ഒക്കെയും സേവിച്ചാറെയും ഒരു
 ഭേദവും വരാതെ, ഒന്നിനൊന്നിന ഭീനം വർദ്ധിച്ച
 മരിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഭീതികൊണ്ട ഒരു കേൾവി
 പ്പെട്ട വൈദ്യന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന ഭീനവിവരം
 ബോധിപ്പിക്കയും വൈദ്യൻ അവന്റെ വേദന
 ശമിപ്പിച്ചു, രോഗം സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുയാ
 ൽ ആ ഭീനക്കാരന തന്നെ രക്ഷിച്ച വൈദ്യനോട
 എത്ര സ്നേഹവും നന്ദിയും കാണും. വൈദ്യന ചി
 ററായു ചെയ്യുന്നതിനൊ, അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യൻ ചെ
 യ്ക്കു ഉപകാരത്തിന്നു എന്തെങ്കിലും പകരം ചെയ്യുന്ന

തിന്നൊ അവന എത്ര സന്തോഷമായിരിക്കും? കോ
 രണയെ! ദൈവത്തിൽനിന്ന സത്യമായി ജനിച്ചി
 ട്ടുള്ള ഒരുത്തന്റെ വിശ്വാസം ഇതപോലിരിക്കുന്നു.
 അത മനോരാജ്യംകൊണ്ടുള്ള വിശ്വാസം അല്ല; പ
 രിജ്ഞാനംകൊണ്ട പരീക്ഷിച്ച അറിഞ്ഞ വിശ്വാ
 സംആത്രെ. കോരണയെ! നീയും ഞാനും ലോകക്കാ
 രെല്ലാവരും പാപമാകുന്ന രോഗംകൊണ്ട ബാധി
 ക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ നിന്റെ രോഗത്തെ നീ അറി
 വാൻ സംഗതി വരുത്തണമെന്ന ദൈവത്തോട
 അപേക്ഷിക്ക. അപ്പോൾ നീ പരമ വൈദ്യന്റെ
 അടുക്കൽ ഓടിചെല്ലുകയും അവനാൽ സൗഖ്യം
 പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ സൗഖ്യം പ്രാപി
 ച്ചശേഷം, അവന്റെ കല്പനകളെ എല്ലാം പ്രമാണി
 ക്കുന്നതിന വേണ്ടുന്ന ബലവും, കൃപയും, നന്ദിയും
 അവൻ നിനക്ക തരികയും ചെയ്യും. ഇത ഇത്രയും
 കേട്ടപ്പോൾ കോരണ കീഴ്കോട്ട കുനിഞ്ഞ മിണ്ടാ
 തെയിരുന്നു. ദൈവം അവളെ നന്നാക്കുന്നതിന ക
 രണയോട നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും,
 അവൾ തങ്കംപോലെ ആയി തീരുന്നതിന മുന്പെ
 കഠിന ഉപദ്രവമാകുന്ന അഗ്നിച്ചൂളയാൽ സ്സടം ചെ
 യ്യപ്പെടേണ്ടിവന്നു.

ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഞാനും കോരണ
 യും അല്ലാതെ പിന്നെ ആരും കൂടെ ഇല്ലാത്തു. എ
 ന്നാൽ ഇപ്പോൾ കോരണയുടെ ആഞ്ചകൾ രണ്ടും
 വീട്ടിൽ വന്ന കേറി അവരിൽ ഇളയവൻ ഇനിക്ക
 സചാം ചെയ്യൂ. മൂത്തവൻ പതിന്നാല പതിനഞ്ച
 വയസ്സു പ്രായമായി, ഉഗ്രഭാവിയും, ഭൃശ്ശീലനമാ
 യിരുന്നു. അവൻ വന്ന ഉടനെ ഒരു വെറുംകുപ്പി
 എടുത്തുംകൊണ്ട ഓടി പൊയ്ക്കൂളത്തു. അവന്റെ അ
 മ്മ പിറകെ ചെന്ന, കയ്യെപിടിച്ച യോസേഫേ! ഇ
 ന്ന അത്യാഴത്തിന ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ നിന്റെ

കയ്യിൽ പൈസ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത നിന്റെ അപ്പ
നെപോലെ ചാരായം കുടിപ്പാൻ ചിലവാക്കികള
യാതെ ഇങ്ങ തരിക എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആ വി
കൃതിചെറുക്കൻ ഉത്തരമായിട്ട, ഞാൻ ഇന്ന പഞ്ചീ
സ കളിച്ച നാല ചുറ്റും നേടി എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത നി
ങ്ങൾക്കു വേണമല്ലയോ? അത കൊടുത്ത ഞാൻ ചാ
രായം വാങ്ങിച്ച കുടിച്ചാൽ പിന്നെ ഇനിക്കു അ
ത്താഴം വേണമെന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ കായ്ത്തിന നി
ങ്ങളും തന്നെ നോക്കുകൊൾവിൻ എന്ന പറഞ്ഞ
അവൻ തന്റെ കൈ ഉതറിച്ച് വെച്ച ഓടിപൊയ്ക്ക
ളഞ്ഞു. അവന്റെ അനുജനും അവന്റെ പിറകെ
പൊയ്ക്കളവാൻ ഭാവിച്ചാറെ, ഞാൻ അവനെ നി
റുത്തി പറഞ്ഞു നിന്റെ ജേട്ടൻ ഒരു ഭൃട്ടൻ ആ
ക്കുന്നു എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. അവന്റെ കായ്തും
കൊണ്ടു നിന്റെ അമ്മ കരയുന്നത നോക്ക. നീയും
അവനെപോലെ ഭൃട്ടനായാൽ നിന്റെ അമ്മ എ
ന്നു ചെയ്യേണ്ടു? ഉടനെ ആ ചെറുക്കൻ പറഞ്ഞു,
എന്റെ കയ്യിൽ പൈസ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അ
മ്മക്കു കൊടുക്കും. മുമ്പാരിക്കൽ മോശയുടെ വീട
കാണിച്ചുതന്നതിന മദാമ്മ ഇനിക്കു നാല പൈ
സ തന്നതിൽ രണ്ടു ഞാൻ അമ്മയ്ക്കു കൊടുത്തു. എ
ന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടോ ഞാൻ ചുതകളിക്കു പോയാ
ൽ തോല്പയല്ലാതെ ഒരിക്കലും ജയിക്കുന്നില്ല. ഇത
കേട്ടുഉടനെ ഞാൻ അവനോട, ചുതകളിയിൽ നീ
ജയിക്കുന്നില്ല എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹു
സന്തോഷം. അതെന്നന്നാൽ ഭൂവ്യം സമ്പാദിക്കുന്ന
തിന ചുതകളിയേക്കാൾ നല്ലതായിട്ടുള്ള വേറൊരു
വഴിയുണ്ടെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആ ചെറുക്ക
ൻ ഉത്തരമായിട്ട അത ഏതെന്നു കേൾക്കട്ടെ. ചില
പ്പോൾ ഞാൻ ധാരമാരുടെ വകെക്കായിട്ട ചന്തയി
ൽനിന്നു കോപ്പുകൾ ചുമന്നു കൊണ്ടുപോയി അ

വരടെ വീടുകളിൽ കൊടുക്കുക പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ അത തുടലാം ദീപ്തവഴി എന്ന തന്നെയല്ല, ചുമട്ടുകൂലി മൂന്നു പൈസാ തരാമെന്ന മേട്ടിമാർ പറയും. എങ്കിലും, ഒടുക്കം ഒരു പൈസായെ തരികയുള്ളൂ എന്ന പറഞ്ഞു നിർത്തിയ ഉടനെ ഞാൻ അവനോട, ഒരു തലപ്പായും, അരൂക്കായും, കാൽച്ചുട്ടയും തന്നു നിന്നു മേട്ടിയായിരുന്നില്ലേ? എന്ന ചോദിച്ചു. എന്നാറെ അവൻ സന്തോഷഭാവത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞു, അതിന്നു ഇനിക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടംതന്നെ. നിങ്ങൾ എന്നെ ആ വേലക്കു എടുക്കുമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ, തൽക്ഷണം തന്നെ ഞാൻ കൂടെ പോരാം. കോരുന്നേയും ഇത കേട്ടു ഉടനെ പറഞ്ഞു, മദാമ്മേ! അവനെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു മയതോന്നിയാൽ വലിയതിൽ ഒരു ഉപകാരംതന്നെ. എന്റെ റം. ആലോചനയെ അവർ അംഗീകരിച്ചതിനാൽ ഇനിക്കു സന്തോഷംതോന്നിട്ടു, കൊള്ളാം, അവൻ കൂടെ പോരട്ടെ. ഞാൻ അവന്നു ഭക്ഷണവും ഉടുപ്പും കൊടുത്തു മേട്ടിവേല പഠിപ്പിക്കാം. അവൻ നല്ല ശീലക്കാരനായിരുന്ന, മേലാൽ ചൂതുകളിക്കാതെ ഇരിക്കുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു മാസംതോറും ഓരോ രൂപാവിതം ശമ്പളവും കൊടുക്കാം എന്ന പറഞ്ഞു. ആ ചെറുക്കൻ ഇത കേട്ടുഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞുതന്നെത്തന്നാൽ, ഇനിയും ഞാൻ ഒരുനാളും ചൂതുകളിക്കു പോകുകയുണ്ടാകയില്ല. മാസം ഓരോ രൂപാവിതം കിട്ടിയാൽ പിന്നെ ഞാൻ ചൂതുകളിക്കു പോകേണ്ടിയ കാര്യം ഇല്ലല്ലോ. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു, ചെറുക്കനെ പിറ്റേദിവസം കാലത്തു എന്റെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നതിന്നു കോരുന്നേയെ ചട്ടംകെട്ടിയതിന്റെശേഷം ഞാൻ അവനോട, നിന്റെ മകൻ യോസേഫിനെ നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു ബഹു പ്ര

യാസമെന്ന ഇന്ന കണ്ടുകാഴ്ചകൊണ്ട ഞാൻ ശ
 ജിക്കുന്നു എങ്കിലും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഒക്കെയും
 സമ്മതിച്ചു നില്ക്കുന്നതിന്നു രാവന മനസ്സാകുന്നു
 എങ്കിൽ രാവനെയും ഹരം വേലക്കു കൊള്ളിക്കാമൊ
 എന്ന ശോധനചെയ്തു നോക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു
 വിരോധമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത കേട്ട ഉടനെ
 കോരണ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ, രാവ്യോ രാജെ!
 യോസോമ ഒരനാളും വേലയെടുക്കുകയുണ്ടാകയില്ല.
 രാവൻ രാവന്റെ അപ്പനെക്കാൾ വഷളനാകുന്നു.
 എന്തെന്നാൽ എന്റെ അമ്മാവിയമ്മ ജീവിച്ചിരുന്ന
 നാളൊക്കെയും എന്റെ ഭർത്താവ രാവന്റെ രക്ഷി
 ച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്നു വരികിലും, എന്റെ മകന്നു
 എന്തെങ്കിലും തീരെ താല്പ്യമില്ല. രാവനെ എന്റെ
 വീട്ടിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയുന്നതിന്നു ന്യായമുണ്ടു എ
 ന്കിലും, രാവൻ എന്റെ മകനാകകൊണ്ടു ഇനിക്കു
 അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതാ. അപ്പോൾ ഞാൻ രാവളോ
 ട, കോരണയെ! ഇനിക്കു നിന്നെപ്രതി ദുഃഖംതോ
 നുന്നു, എങ്കിലും ഇത എല്ലാം നിന്റെ സ്വന്ത ക
 റംകൊണ്ടാകുന്നു. കുറെനാൾ മുമ്പെ സത്യം സം
 സാരിച്ചതിന്നായിട്ടു നീ ആ ചെറുക്കനെ അടിച്ചു,
 രാവനെ ഭോഷ്ടകാരൻ എന്നു വിളിച്ചതു ഞാൻ മ
 റന്നുപോയില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇങ്ങിനെ ചെ
 യുന്നു എങ്കിൽ മക്കൾ വഷളായിപോകുന്നതിന്നു സം
 ശയമുണ്ടോ? എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കോരണ ഭീ
 ച്ചശ്വാസം ഇട്ടു പറഞ്ഞു, പക്ഷെ അതു എന്റെ ക
 റംകൊണ്ടായിരിക്കും; എന്നാൽ യോസോമ ഞങ്ങളുടെ
 മൂത്തമകനാകുന്നു: രാവൻ ഉണ്ടായതിൽപി
 ന്ന രാജ്യ സംവത്സാരത്തേക്കു ഞങ്ങൾക്കു വേറെ
 മക്കളില്ലായ്കയാൽ രാവനോടുള്ളു വാത്സല്യംകൊണ്ടു
 രാവൻ കുറം ചെയ്യുമ്പോൾ രാവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നു
 ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. ഇതിനാൽ രാ

ഒരു അവൻ മഹാ ഭൃശ്ശീലകാരനായിത്തീർന്നു. ഉട
 നെ ഞാൻ പറഞ്ഞു, കോരണയെ, ഇതുകൊണ്ടാ
 കുന്നു നാം ദൈവകല്പനയെ അനുസരിക്കാതെയി
 രിക്കുമ്പോൾ “അവനെ വടകൊണ്ടു അടച്ചു അവ
 ണ്റെ ആത്മാവിനെ നരകത്തിൽനിന്ന രക്ഷിക്ക”
 എന്ന ദൈവം പറയുന്നത. എന്നാൽ നീ ഇപ്രകാ
 രം ചെയ്യാത്തതിനാൽ, നീ വാത്സല്യിച്ചു വളർത്തിയ
 ആ പൈതൽ തന്നെ നിനക്കു വിരോധം നോക്കു
 നു; ഇപ്പോൾ അവൻ എന്റെയും നിന്റെയും ആ
 ജ്ഞയിൽ അനുസരിക്കാത്തവിധം ആയിപ്പോയി
 എന്നു തോന്നുന്നു: ആകയാൽ അവനെ നന്നാക്കു
 ന്നതിന്നു എന്തു വഴിയുള്ളൂ എന്നു എന്റെ ഭർത്താവി
 നോട് ചോദിക്കട്ടെ. എന്നാൽ വീട്ടിൽ പൊകുന്നതി
 ന്നു സമയമായി എന്നു കണ്ടിട്ടു, ഞാനും തവണ അവ
 ൾക്കു അല്പ ഭൂവ്യസനായും ചെയ്തു കൊടുത്താൽ അ
 ത പ്രയോജനമായി തീരമൊ ഇല്ലയൊ എന്നിങ്ങി
 നെ എന്റെ മനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു. അപ്പോൾ
 കോരണ എന്നോട്, മദാമ്മേ! മുഖിൽ നിങ്ങൾ ഇ
 നിക്കു തൈപ്പാൻ തരാമെന്നു പറഞ്ഞു തുവാല ഇ
 പ്പോൾ കൈവശമുണ്ടോ എന്നു ഭീതിയോടെ ചോദി
 ച്ചു. ഇല്ല, അവ എല്ലാം തൈച്ചു തീർന്നിട്ടു ഏറിയനാ
 ളായി. അവയെ കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ നീ ചോദിച്ചതി
 ണ്റെ താല്പ്യം എന്തെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ
 ഉത്തരമായിട്ടു, എന്റെ ഭർത്താവും മകനും ഇനിക്കു
 ചിലവിന്നു യാതൊന്നും തരായ്കയാൽ ഞാൻതന്നെ
 വല്ലതും ഉപായം നോക്കിയില്ല എന്നുവരികിൽ പ
 ട്ടിന്നിയായിപൊകുന്നതിന്നു ഇടവരുന്നതാകുകൊ
 ണ്ടു, ആ തുവാല കിട്ടിയെങ്കിൽ തൈക്കായിരുന്നു
 എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ ഞാൻ ചോദിച്ചതു എന്നു
 പറഞ്ഞു. കോരണയുടെ ശീലത്തിന്നു ഇത്രയും ഒരു
 മാറ്റംവന്നു കണ്ടതിനാൽ ഇനിക്കു സന്തോഷംതോ

ന്നിയതകൂടാതെ ആളുകളുടെ വസ്തുത മുഴുവൻ വിവരം തിരിച്ചറിയായതെ ധർമ്മം കൊടുത്താൽ, അതുകൊണ്ടു വാങ്ങിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഗുണത്തെക്കാൾ അധികദോഷത്തിന്നു ഇടയുണ്ടെന്നു ഇനിക്കു മുഖിലത്തേതിലും ബോധം വരികയും ചെയ്യൂ. ദുഷ്ടാന്തമായിട്ടു, കോരണെക്കു ഞാൻ ഒരു രൂപാ ഇന്നും കൊടുത്തിരുന്നു. എങ്കിൽ തയ്യൽവേലക്കു അവൾ അപേക്ഷിക്കയില്ലായിരുന്നു നിശ്ചയം. സാക്ഷാൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു സഹായം ദരിദ്രർക്കു ചെയ്യു കൊടുക്കുന്നത, വേല എടുത്ത തങ്ങളെതന്നെ സഹായിപ്പാനുള്ള വഴി അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത തന്നെ. ആകയാൽ കോരണയെ അധൈര്യപ്പെടുത്താതെയിരിപ്പാനായിട്ടു ഞാൻ അവളോട, കോരണയെ! രൂപാലകൾ എല്ലാം തയ്യു തീന്നുപോയി എങ്കിലും, ഒരു കൂത്തു പടവശീലത്തുണി ഇരിപ്പുണ്ടു. അത കട്ടിൽ തുപ്പട്ടിയായി മുറിക്കട്ടെ; നാളെ കാലത്തു നിന്റെ ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ടു നീതന്നെ വന്നാൽ അത തയ്യൻ തരാം; തയ്യൽവേല ചെയ്യാൻ നീ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു നിന്നു ചിലവിന്നു ബഹു ബുദ്ധിമുട്ടാകുന്നു എന്നു ഞാൻ അറികയാൽ കൂലിവകയിൽ ഒരു രൂപാ ഇപ്പോൾ ഞാൻ മുഖിൽകൂട്ടി അച്ചാരമായിട്ടു തരുന്നെന്നു പറഞ്ഞു. കോരണ ആ രൂപാ സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങിച്ചു സലാം ചെയ്യയും ചെയ്യൂ.

എന്റെ ചെറിയ സ്നേഹിതന്മാരായ ശുദ്ധനും സത്യബോധിനിക്കും കുറെ പലഹാരം ഞാൻ വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ പലഹാരം അവർക്കു കൊടുക്കണമെന്നു കരുതി ഘൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ കേറിയപ്പോൾ, ആ പൈതങ്ങളുടെ അപ്പനായ ഭാഗ്യനാഥൻ അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനും അവന്റെ ഭായ്യയായ ഘൽമോനിയുംകൂടെ കുറെ രൂപായും പൈസായും അരികെവെ

ചു കണക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഒന്നരണ്ടവിനാഴികനേരം വാതുക്കൽ നിന്നാറെ അർദ്ധം എന്നെ കണ്ടില്ല; പിന്നീട് ഞാൻ അകത്തു കേറിയ ഉടനെ അവരിരുവരും എഴുന്നീറ്റു. ഘർമ്മോനി രൂപായും പൈസായും എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നോട, മദാമ്മേ! എന്റെ ഭർത്താവ ഇപ്പോൾ ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു വന്നെയുള്ളൂ; അത ഉപകാരമാകുംവണ്ണം ചിലവഴിക്കുന്നത എങ്ങിനെയെന്നു ഞങ്ങൾ കണക്കുകൂട്ടുകയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട പറഞ്ഞു, എന്നാൽ കൂട്ടുകെവേണ്ടു; നിങ്ങളുടെ വേലക്കു വില്ലംവരുത്തുന്നതിന്നു ഇനിക്കു മനസ്സില്ല; ബങ്കാകൂത്തുകാർ വീട്ടുചിലവനുടത്തുന്നതു ഇന്നപ്രകാരമെന്നു കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു ആഗ്രഹിച്ചുണ്ടു: അതതന്നെയുമല്ല, നിങ്ങളുടെ അയല്ക്കാരത്തിയായ കോരണയുടെ കായ്ക്കങ്ങൾ നേരാംവണ്ണം നടത്തുന്നതിന്നു അവർക്കു സഹായിക്കണമെന്നു വളരെ വാങ്ങിയുള്ളതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ചിലവിന്റെ ഖണ്ഡിതം അറിഞ്ഞാൽ അതിന്നു എടുപ്പുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ബഹുനേരം പറഞ്ഞു അവരെ സമ്മതം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഭാഗ്യനാഥനും ഘർമ്മോനിയും പിന്നെയും കണക്കു കൂട്ടുവാനിരുന്നു. ഭാഗ്യനാഥൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, സാധിന്റെപറ്റിൽ നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന രൂപായോടു കൂടെ ഒരു രൂപാ ഹരം മാസവും നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടു. (അതു ഇപ്പോൾ ആകെ പഴ രൂപാ കാണും) ശേഷം നൂ രൂപായും ഇതാഇരിക്കുന്നു. നിന്റെ കയ്യിൽ എത്ര ഉണ്ടു? കേൾക്കട്ടെ: അതിന്നു, ഘർമ്മോനി, പാൽപിറവകു നൂ രൂപായും പതു അണിയും ഉള്ളതിൽ ഒരു രൂപായും പതു അണിയും പശുവിന്നു വൈക്കോലിന്റെപേക്കു ചിലവായതന്നിരിക്കുന്നു രണ്ടു രൂപായുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭാഗ്യ

നാഥൻ അവളോട, നിനക്ക ആ പൈസ എവിടെകിട്ടി എന്ന ചോദിച്ചു. ഉടനെ ഘൽമോനി ഉത്തരമായിട്ട പറഞ്ഞു, കോരണെക്ക ഒരു കച്ചമുറി വാങ്ങിക്കുന്നതിന പത്ത അന്നോ ഞാൻ സ്വരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൾക്കും റം കുളിരകാലത്ത കച്ചമുറി ഇല്ലാത്തത കണ്ടിട്ട, ഇനിക്കു ബഹു ദുഃഖം തോന്നിപ്പോയി. റം പത്ത അന്നായിൽ നൂ. അന്നോ സത്യനാഥൻ പിള്ളയുടെ ഭാര്യക്കു മൂന്ന പട്ടതെച്ച കൊടുത്തതിന കിട്ടിയതാകുന്നു; ശേഷം അന്നോ നാലും മുപ്പൊരുസമയത്ത റം മദാമ്മ നമ്മുടെ മക്കൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും നന്നാല അന്നോ കൊടുത്തതിൽ റം രണ്ടു അന്നോ അവർ തന്നതാകുന്നു: എന്തെന്നാൽ ഒരു കച്ചമുറി വാങ്ങിക്കുന്നതിന കുറെനാളായി ഞാൻ ഉദ്യോഗിക്കുന്ന വിവരം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇത കേട്ട ഉടനെ ഭാഗ്യനാഥൻ പറഞ്ഞു, നിന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു കാണുകയാൽ ഇനിക്കു സന്തോഷം തോന്നുന്നു. എന്നാൽ റം മാസത്തിൽ എല്ലാംകൂടെ ഒമ്പത രൂപയും പത്ത അന്നായും വരവുണ്ട്. അതിൽ മിച്ചം വെക്കുന്ന രൂപാ ൧. കോരണയുടെ കച്ചമുറിവകെക്ക ചിലവഅന്നോ പത്ത. സക്രമെന്ത വകെക്ക അന്നോ ൨. മിശിധോനരി സമൂഹം വകെക്ക അന്നോ ൨. ഇങ്ങിനെ ആകെ ചിലവ ഒരു രൂപയും ൧൪ അന്നായും നീക്കിശേഷം ൭ രൂപയും ൧൨ അന്നായും ഉണ്ട്: ഇല്ലയൊ? കുറെനേരം കണക്ക കൂട്ടിയതിന്റെശേഷം ഘൽമോനി പറഞ്ഞു, ഉച്ച ശരിതന്നെ; എന്നാൽ ശുദ്ധന്റെ വലിയ വേദപുസ്തകം വകെക്ക മാസംതോറും റം രണ്ടു അന്നോ നമ്മൾ എടുത്ത വെക്കുന്ന വിവരം നീ മറന്നു പോയല്ലോ. ഉടനെ ഭാഗ്യനാഥൻ അത ശരിതന്നെ; ഞാൻ ആ കാര്യം മറന്നുപോയി: ഇതകൂടാതെ നമ്മുടെ സമീപത്തുള്ള അജ്ഞാനഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ഭ

രിഭനെ ഞാൻ ഇന്ന കണ്ടു; അവന നാല അന്നാ
 കൊടുത്തെകഴിവു: ഇങ്ങിനെ വകരണ്ടിൽ ആറ അ
 ന്നായും പോകെ, വീട്ടുചിലവുവകെക്ക ഏഴ രൂപാ
 യും ആറ അന്നായും ഉണ്ട. അതുകൊണ്ട കായ്കും ശ
 റിയിടുന്നതിന നിന്നാൽ ശേഷിയെന്ന ഞാൻ അ
 റിയുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഹുൽമോനി ചി
 രിച്ചുകൊണ്ട, ഓഹൊ! അതകൂടാതെ നമ്മുടെ പ്രി
 യനാഥൻകുഞ്ഞിന ഒരു അത്രക്കായിക്കു കുറെ ശീല
 ത്തരവുംകൂടെ വാങ്ങിക്കാമെന്ന തോന്നുന്നു: എന്നാ
 ൽ അതിന പണം പോരായെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ
 സത്യനാഥന്റെ ഭായ്യക്കു എന്തെങ്കിലും തയ്യൽവേല
 ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും അത സാധിക്കും എന്ന
 പറഞ്ഞു. പിന്നത്തേതിൽ ധർമ്മവകെക്കുള്ള പണം
 എല്ലാം ഭാഗ്യനാഥൻ എടുത്തുകൊണ്ട വീട്ടുചിലവി
 നുള്ളത എല്ലാം അവന്റെ ഭായ്യവശം ഏല്പിച്ച “യ
 മോവാ നമ്മുടെ ഇടയൻ ആകുന്നു, നമുക്കു ഏറെ
 കുറവുണ്ടാകയില്ല; അവൻ നമ്മുടെ ദിനംപ്രതിയു
 ൽ അപ്പം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു.
 ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ട കാഴ്ചയെ കുറെ മുഖെ കോര
 നയുടെ വീട്ടിൽ കണ്ടതിനോട ശരിക്കൂട്ടി നോക്കി
 യപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഞാൻ ധ്യാനിച്ചത എ
 ന്തെന്നാൽ, “ദൈവഭക്തനായ മനുഷ്യൻ സന്തോ
 ഷകരമായ വഴിയിലും, സമാധാനത്തിന്റെ ഊടു
 വഴികളിലും നടക്കുന്നു നിശ്ചയം: എന്നാൽ ഭക്തന്മാ
 ൾ അലയുന്ന സമുദ്രം പോലെ ചേരും ചെളിയും
 മേല്പോട്ടു കളയുന്നു.”

അപ്പോൾ ഹുൽമോനി പൈതങ്ങളെ കാണാത്തതി
 ങ്ക, വിഷാദത്തോടുംകൂടെ വെളിയിൽ ഇറങ്ങിനോക്കി
 പറഞ്ഞത, അവർ വല്ലതും അബദ്ധം വന്നുവെ
 ള്ലായൊ, അരമണിക്കൂറ മുൻ അവർ വീട്ടിൽ വ
 രേണ്ടുന്നതായിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ ഭാഗ്യനാഥ

പുസ്തകം

നും വെളിയിൽ ഇറങ്ങി നോക്കി, ഉടനെ അവന്റെ മുഖഭാവം മാറി ഒരു ക്രൂരനോട്ടം നോക്കിയതിനാൽ ഏതാണ്ടോ അനിഷ്ടമായിട്ടുള്ളത കണ്ടപ്രകാരം തോന്നി. അവന്റെ ദയയുള്ള മുഖം ഇങ്ങിനെ മാറിയത ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഉടൻതന്നെ പരമ്പചെററയിൽ ചൊരുകിയിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ചൂരവടി എടുത്തുകൊണ്ട ശീശ്രുത്തിൽ പോയി. അതകണ്ട ഹൃദയമാനി, ദൈവമെ! എന്റെ കണ്ണിനെ സാത്താന്റെ കയ്യിൽനിന്ന രക്ഷിക്കേണമെ എന്ന കരഞ്ഞുകൊണ്ട അപേക്ഷിച്ചു. ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായത ഒരു മാത്രനേരംകൊണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഞാനും ധൃതി കണ്ട ഇനിക്കു ദ്രമം തോന്നുകയാൽ ഇതിന്റെ കാരണം എന്തെന്ന അറിയുന്നതിന്ന ആകുന്നിടത്തോളം വേഗത്തിൽ ഭാഗ്യനാഥന്റെ പുറകെ ഞാനും പോയി. ശുദ്ധനും സത്യബോധിനിയും വരുവഴിയിൽ കോരണയുടെ മകൻ യോഗേശ്വരൻ പൈസാ എറികയും അത ശുദ്ധൻ പിടിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ആയിരുന്നു. ഭാഗ്യനാഥൻ ഇത കണ്ട ഉടനെ അടുത്ത ചെന്നിട്ട ചൂരവടികൊണ്ട ശുദ്ധന്റെ പുറത്ത രണ്ട അടി അടിച്ച അവന്റെ കൈക്ക പിടിച്ച അവനെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഉടനെ ശുദ്ധൻ ഭാഗ്യനാഥനോട, അപ്പാ! ഗർവ്വിക്കേണ്ടോ, ഗർവ്വിക്കേണ്ടോ: അത എന്റെ കുറ്റം അല്ലാത്തു നിശ്ചയം എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവന്റെ അപ്പൻ ഭ്രഷ്ടതയോടുകൂടെ പറഞ്ഞു, എന്ത? നീ ഭൃഷ്ടസഖിത്വം കൂടിയത നിന്റെ കുറ്റമല്ലയൊ? നീ ചൂതകളി പഠിച്ചത നിന്റെ കുറ്റം അല്ലയൊ? നീ ഭ്രഷ്ടം മോഹിച്ചത നിന്റെ കുറ്റം അല്ലയൊ? ആ കുറ്റം നീ മറെപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നിന്റെ ദോഷത്തെ കൂട്ടരുതെ. അന്നേരം സത്യബോധിനി അവളുടെ കൈ ശുദ്ധന്റെ കഴുത്തിന്ന ചുറ്റിപിടിച്ച അവന്റെ ചെങ്കിട്ടത്ത ഉ

മകൊടുത്ത, എന്റെ പ്രിയമുള്ള ശൂഡാ! ആ ഭൃഷ്ട
 യോഗസേവിന നിന്നോട കായ്മില്ലാത്തല്ലോ എന്ന
 പറഞ്ഞു. ശൂഡൻ അടികൊണ്ടപ്പോൾ കരഞ്ഞില്ല
 എന്ന വരികിലും, സത്യബോധിനി പറഞ്ഞ വാക്കു
 കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണു രണ്ടും കണ്ണുനീര നി
 റഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭാഗ്യനാഥൻ സത്യബോധിനി
 യോട, സത്യബോധിനി! ഇരി: ശൂഡനോട ഞാൻ
 ചില ചോദ്യം ചോദിക്കാം, അവൻ ഉത്തരം പറയ
 ള്ളെ എന്ന പറഞ്ഞു. സത്യബോധിനി ഉറക്കെ ഏ
 ങ്ങലിടിച്ചുകൊണ്ട, അവളുടെ അപ്പൻ പറഞ്ഞപ്ര
 കാരം ഇരിക്കുകയുചെയ്തു. പന്നെ ഭാഗ്യനാഥൻ ശൂ
 ഡന്റെനേരെ തിരിഞ്ഞ അവനോട, നീ ആ ഭൃഷ്ട
 ചെറുക്കനോട കൂടെ കൂടുവാൻ ഇടവന്നത എങ്ങി
 നെ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്ന ശൂഡൻ ഉത്തരമാ
 യിട്ട, അവൻതന്നെ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; ഞാ
 ന് അവനെ വിട്ടുപോരുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ അവ
 ന് സമ്മതിച്ചില്ല എന്ന പറഞ്ഞത കേട്ട, അവന്റെ
 അപ്പൻ അവനോട, നീ എന്തുകൊണ്ട അവനെ
 വിട്ടേച്ചു വീട്ടിൽ പോരാഞ്ഞു? എന്ന ചോദിച്ചാറെ,
 ശൂഡൻ, അപ്പാ! എന്റെ പൈസാ അവന്റെ ക
 യ്യിൽ അകപ്പെട്ടുപോയതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന
 ഇനിക്ക പള്ളിക്കൂടത്തിൽവെച്ചു പ് പൈസാ സമ്മാ
 നം കിട്ടി; അത യോഗസേവ തട്ടിപ്പറിച്ചുകൂടുത്തു എ
 ന്ന ഏങ്ങലിടിച്ചുകൊണ്ട പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭാ
 ഗ്യനാഥൻ അവനോട, നീ ചൂതകളിക്കുന്നത ഞാ
 ന് കണ്ടില്ലയൊ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്ന ശൂഡ
 ന്, ഇല്ല അപ്പാ, ഞാൻ ചൂതകളിച്ചില്ല; ഞാൻ ചൂത
 കളിക്കണമെന്നും കളിക്കുന്നത ഒത്താൽ എന്റെ
 പൈസാ ഇനിക്ക തന്നേക്കാമെന്നും, ഒത്തില്ലെങ്കി
 ൽ അവൻതന്നെ അത എടുക്കുമെന്നും യോഗസേവ
 എന്നോട പറഞ്ഞതെയുള്ളൂ എന്ന പറഞ്ഞ ഉടനെ

ഭാഗ്യനാഥൻ അപനോട, നീ കളിച്ചില്ലയോ? നി
 ശ്ചയം പറക എന്ന പറഞ്ഞു. അതിന്ന ശ്രദ്ധൻ,
 ഇല്ല അപ്പാ, ഞാൻ എന്റെ പൈസാ കരസ്ഥമാ
 ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതല്ലാതെ ചുതകളിച്ചിട്ടില്ല എന്ന
 പറഞ്ഞു. അത കേട്ട അപ്പൻ അപനോട കൊളോ
 ശ്രദ്ധാ! ഇക്കായ്ത്തിൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചുടത്തോളം
 ദോഷം നീ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട ഇനിക്ക സ
 നോഷം തന്നെ എങ്കിലും, ഇതിൽ ദോഷത്തിന്റെ
 ക്ഷായ്യുണ്ടായിരുന്നു. ആ ക്ഷയ്യുടെ നാം ഒഴിഞ്ഞിരി
 ക്കണമെന്നുള്ളത നിനക്ക അറിയാമല്ലോ. അത ത
 ന്നെയുമല്ല, ആ ദുഷ്ടചെറുക്കനോട കൂടെ ഒരു വി
 നാഴികനേരമെങ്കിലും നീ താമസിച്ച്കൂടെക്കിൽ
 അതതന്നെദോഷം. ഞം ദോഷവും പൈസായുംകൂ
 ടെ ശരികൂട്ടിനോക്കിയാൽ പൈസാ എന്തുള്ളൂ? ആ
 പൈസാ നിന്നിൽനിന്ന കൈക്കലാക്കിയ ചെറുക്ക
 ന് നിന്നെക്കാൾ വലിയവനും ആരോഗ്യശാലിയും
 ആകയാൽ അത തിരികെ കിട്ടുമെന്ന വിചാരിപ്പാ
 ന് ഇടയില്ലാത്തല്ലോ. ആ പൈസാ പോയതുകൊ
 ണ്ട ഇനിക്ക സനോഷമെയുള്ളൂ എന്ന പറഞ്ഞു.
 അപ്പോൾ അപന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞത, ഹേ ശ്രദ്ധാ!
 ശ്രദ്ധാ! നീ ആ ദുഷ്ടചെറുക്കനോട കൂടെ താമസി
 ക്കാത്തതുകൊണ്ട ആ പൈസാ പൊയ്ക്കൊടുക്കുന്ന
 ണ്ടെങ്കിൽ പോകട്ടെ എന്ന വിചാരിപ്പാൻ മാത്രമെ
 ഉള്ളല്ലോ. ആ ചെറുക്കനോടകൂടെ സംസർഗ്ഗംചെയ്യ
 ഭയന്ന നിന്റെ അപ്പൻ നിന്നോട വിലക്കിട്ടുള്ള
 ത നിനക്ക അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ നീ ഭ്രൂപകാം
 ക്ഷയ്യകൊണ്ട ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതായിരിക്കുമെന്ന ഇ
 നിക്ക തോന്നുന്നു. “ഭ്രൂപസ്തേഹം സകല പാപത്തി
 ന്ന്റെയും മൂലം ആകുന്നു”വല്ലോ. അതിന്ന ശ്രദ്ധൻ,
 ഉത്തരമായിട്ട, ഇല്ല അമ്മ, പൈസായെക്കുറിച്ച്
 ഞാൻ അത്ര വിചാരിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിലും അത എ

ന്നിൽനിന്നു ബലാച്ഛാരമായി പിടിച്ചുപറിച്ചതു ഇ
 നിക്കു ബോധിച്ചില്ല; യോഗസേവ അങ്ങിനെ ചെയ്
 യുത ബഹു തെറ്റായിരുന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. അ
 പ്തോൾ അവന്റെ അമ്മ, അത തെറ്റതന്നെ സം
 ശയം ഇല്ല, എങ്കിലും അതകൊണ്ടു നീ ചെയ്യുത ശ
 രിയെന്നു വരികയില്ലല്ലോ. "എന്നെ പരീക്ഷയിലേ
 ക്കു അകപ്പെടുത്തരുതെന്ന" ഇന്ന കാലത്തു നീ അ
 പേക്ഷിച്ചില്ലയോ? അങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ചുകൊ
 ണ്ടുനീതന്നെ പരീക്ഷയിൽ വീണു. നിന്റെ അപ്പ
 ന്നിന്നെക്കണ്ടില്ലാത്തു എങ്കിൽ നീ ചുരുക്കളി തുടങ്ങു
 കയും ചുരുക്കളിക്കുന്ന ദുഷ്ടശീലവും, അതിനോട കൂ
 ടെ സകലവിധ പാപങ്ങളും ചെയ്യു ശീലിക്കുന്നതി
 ന്നുടയായിതീർന്നെന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ
 പിന്നെ ശുദ്ധൻ തന്റെപേരിൽ കുറ്റം ഇല്ലെന്ന
 പറവാൻ തുനിയാതെ അവന്റെ അപ്പനോട അ
 പ്താ! ഇത്തവണ എന്നോട ക്ഷമിച്ചാൽ മേലാൽ
 സൂക്ഷിച്ചു നടക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഭാഗ്യ
 നാഥനും ഘർമ്മാനിയും അവനെ അകത്തെ മുറി
 യിൽ കൊണ്ടുപോയി. സത്യബോധിനിക്കു അത ക
 ണ്ടാറെ ആശ്വാസം തോന്നി എന്നോട, ദൈവം ശു
 ങ്ഗന മാപ്പ കൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചാനാ
 യിരുന്നു അപ്പനും അമ്മയും പോയത; ഇങ്ങിനെ
 അപേക്ഷ കഴിഞ്ഞിട്ട അവർ മുഖിലത്തെപോലെ
 തന്നെ അവനെ സ്നേഹിക്കും: ഗർവ്വ ഒക്കെ തീരുക
 യും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ദോഷം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒക്കെ
 യും അവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യു പതിവാകുന്നു എന്ന
 പറഞ്ഞു. ഇന്ദ്രായിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിമാതാപിതാക്ക
 ന്മാരെ, നിങ്ങളും പോയി അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യി
 ന്. ഇനിയും ഞാൻ അവിടെ താമസിക്കുന്നത യു
 ക്തമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട, ഞാൻ കൊണ്ടുപോയി
 രുന്ന പലഹാരം സത്യബോധിനിയും അവളുടെ

ഉടുപ്പു തൈക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ എന്റെ തയ്യൽക്കാരനെ ചട്ടംകെട്ടി. അവന്നു ഉടുപ്പു തൈക്കുന്നതിന്നു അളവു എടുത്തപ്പോൾ അവന്റെ ദാവംകണ്ടു ഇനിക്കു അതിശയംതൊന്നി. ആ ചെറുക്കൻ ഇതിന്നു മുഖിൽ ജീണ്ണുവസ്രമെ ഉടുത്തിട്ടുള്ളു. ഇപ്പോഴൊന്നല്ല നേരിയ ശീലത്തരംകൊണ്ടു തൈച്ചു ഉടുപ്പു ഇട്ടു നടപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു, അവൻ ഒരു ധര എന്നു അവന്നു തോന്നിപ്പോയി. എന്നാൽ കോരണൈക്കു ദുഃഖമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവൾ വിഷാദദാവത്തോടുകൂടെ ആ കട്ടിൽതുപ്പട്ടികളെ എണ്ണിമടക്കി, പിന്നീട് എന്നോട് മദാമ്മേ! നിങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ എന്നെ വന്നു കാണുകയും, എന്റെ പേക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്റെ കൊച്ചുചെറുക്കനൊ, അവനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പററിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു, അവൻ ഇനിമെൽ എന്റെതല്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ അവളോട് കോരണയെ! നിന്നെ ഞാൻ ആദ്യം ഘൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടനാൾമുതൽ ഇതുവരെ നിന്റെപേക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നു; നീ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയാണിതീരുന്നെന്നാകുന്നു എന്റെ പ്രധാന ആഗ്രഹം: നീ അങ്ങിനെ ആയിവരുമെന്നും, നിന്റെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ സന്തോഷമായി പാർത്തു കാണാൻ ഇടവരുമെന്നും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ വീട്ടിൽ വരികയുണ്ടായോ? ഇല്ല മദാമ്മേ! ഇന്നു വൈകുന്നതിന്നു മുഖിൽ വരുമെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല; വരുമ്പോൾ വിശന്നായിരിക്കുംവരുന്നത; അത്താഴം കാലമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇന്നു ലത്തേപോലെ വഴക്കുമുണ്ടായേക്കും. അതിന്നു ഞാൻ അവളോട്, ഇന്നു അങ്ങിനെയുണ്ടായേകഴിവു എന്നില്ലല്ലോ; ഇന്നു നല്ല മോടിയായിട്ടു അത്താഴം

ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ പണം ഉണ്ടാകയാ
 ൽ ഇത്തവണ നല്ലവണ്ണം പെരുമാറി സകലവും
 നല്ല വൃത്തിയാക്കിയിട്ട നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കാ
 ർന്നെ ഉടനെ വന്നാട്ടെ, എന്ന പുഞ്ചിരിയോടുകൂ
 ടെ പറകെവേണ്ടു. ചീത്ത ഭർത്താവിനെ നല്ലവനാ
 ക്കുന്നതിന എന്റെ റം ഔഷധം പരീക്ഷിച്ച
 നോക്കു; അതുകൊണ്ടു മലം വരുമൊ എന്ന കാണ
 ള്ളെ എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, കോരണ ദുഃഖത്തോടെ
 മദാമ്മ! നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ട അ
 ങ്ങിനെ ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഒന്നുകൊണ്ടും അവൻ
 നന്നാകുമെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല എന്ന പറ
 ണ്തു. അതിന്നു ഞാൻ അവളോട, നീ പരീക്ഷിച്ച
 നോക്കുകതന്നെ. ദൈവത്താൽ സകലവും കഴിയു
 ന്നവയാകുന്നു എന്ന ഓർത്തുകൊള്ളുക എന്ന പറ
 ണ്തു ഉടനെ അവൾ സലാം ചെയ്തു, പോകുവാൻ
 ഭാവിച്ചപ്പോൾ, പരമായി പറഞ്ഞയച്ച ഒരു വർത്ത
 മാനം ഓർത്തിട്ട തിരിഞ്ഞു നിന്നു, മദാമ്മ! പരമാ
 യിക്കു ദീനം കടുപ്പമായി കിടക്കുന്നു; നിങ്ങളെ കണ്ടു
 എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ബഹു അപേക്ഷ
 യായിരിക്കുന്ന വിവരം എന്നോട പറഞ്ഞയച്ചു എ
 ന്ന പറഞ്ഞു. ഇന്നു വൈകുന്നേരത്തതന്നെ ഞാൻ
 അവളെ ചെന്നു കാണും. റം വിവരം മുഖെ അറി
 യാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖമെയ്യുള്ളു എന്ന ഞാൻ ഉ
 ത്തരം പറകയും ചെയ്തു. വയസ്സുചെന്ന പരമായി
 യും ഞാനും തമ്മിൽ ആദ്യം കണ്ടതിൽപിന്നെ പല
 പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണുകയുണ്ടായി: അ
 തിന്നാൽ ഇനിക്കു അവളോടുള്ള സ്നേഹവും അവളെ
 യുള്ള ബഹുമാനവും വർദ്ധിച്ചതെയ്യുള്ളു. അന്നു വൈ
 കുന്നേരത്തു ഞാൻ യാത്രതിരിച്ചു. അവൾക്കു കൊടു
 ക്കുന്നതിനായിട്ട കുറെ മാതൃനാരെങ്ങായും എടുത്തും
 കൊണ്ടു പുറകെ വരണമെന്ന ഞാൻ ആയയോ

പരകയ്യുംചെയ്യും. ഞാനും ആയയ്യുംകൂടെ ഘൃൽമോ
 നിയുടെ വീട്ടിൽ പോയനാൾമുതൽ ആയയ്യും ക്രി
 സ്ത്യാനിമാഗ്ഗത്തോട ഉണ്ടായിരുന്ന വിരോധം ക്രി
 മത്തിന കുറെത്തേ വരികയും, എന്നെ അറിയിക്കാ
 തെ അവൾ പലപ്പോഴും ഘൃൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ
 പോകയും, ചിലപ്പോൾ ശുദ്ധനും സത്യബോധി
 നിയും കൂടെ എന്റെ വളർച്ചിനകത്തേ ആയ പാക്കു
 ന്ന ചെറിയവീട്ടിൽ വന്നു, ആയ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭ
 ചികരമായ പലവാരം അവരുടെ കൈനിറെ കൊ
 ണ്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നത ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഇങ്ങി
 നെയുള്ള അടയാളങ്ങളാലും, അവരുടെ സൌമ്യത
 യും അടക്കവും ഉള്ള നടപ്പിനാലും, പരിശുദ്ധാത്മാ
 വ തൻ വേലയെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നടത്തു
 ന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്ന ഇനിക്കു നല്ല ബോധമായി
 എങ്കിലും, മുമ്പ വേദകായ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവളോട
 പറയുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവയെ
 കൈക്കൊള്ളാതെ ഞാൻ അവരുടെ യജമാനസ്ത്രീ
 ആകുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു, പുറമെ അവയെ
 അനുസരിച്ചതെയുള്ള എന്ന അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ
 ഞാനും കായ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അവളോട അധികം
 സംസാരിച്ചില്ല. ആകയാൽ ഞാൻ അവളോട പറ
 യുന്നതിനെക്കാൾ ഘൃൽമോനിയും അവരുടെ മക്കളും
 പരകതന്നെ നല്ലതെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നാ
 ല് ക്രിസ്ത്യാനിമാഗ്ഗത്തിൻപ്രകാരം മറ്റുള്ളവർ നട
 ക്കുന്ന നല്ല ദൃഷ്ടാന്തത്തെ ആയ കാണെണമെന്ന
 ഇനിക്കു ബഹു അപേക്ഷയായിരുന്നു. അതുകൊ
 ണ്ടു പരമായിട്ടു വീട്ടിൽ നല്ലകായ്യങ്ങൾ വല്ലതും
 കേൾക്കുന്നതിന ഇടവരുമെന്ന ഇനിക്കു നിശ്ചയ
 മുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവിടെ ആയയ്യെകൂടെ
 കൊണ്ടുപോകുന്നതിന സംഗതി വന്നതുകൊണ്ടു
 ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷം ആയിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഏൽമോനി അ
 വട്ടുടെ സ്റ്റേഫിതിയുടെ വീട്ടിന്റെ തിണ്ണെക്ക കുറെ
 ചാമക്കഞ്ഞി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു.
 പരമായിക്കു ഭീനം ബഹു കലശലായി നന്നാ മെ
 ലിത്തുപോകയും ചെയ്തു. അവൾ എന്നെ കണ്ടുള
 ടനെ മുഖപ്രസാദത്തോടുകൂടെ, മദാമ്മെ! ഞാൻ താ
 മസിയാതെ വീട്ടിൽ പോകുമെന്നു തോന്നുന്നു: ഞ
 ഭീനം എന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു എന്നെ
 തന്റെ സ്വർഗ്ഗരാജധാനിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകു
 ന്നതിന്നു അയച്ചു ഭൂതാകുന്നു.

ഞാൻ മാറ്റത്തിൽ നിന്നു സന്തോഷമല്ലയോ പ
 രമായി? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾ എ
 തിരുത്തരമായിട്ടു, ഉച്ച മദാമ്മെ! സന്തോഷംതന്നെ
 സംശയമില്ല. ആ മാറ്റംകൊണ്ടു ഞാൻ എങ്ങിനെ
 യായിതീരുന്ന വിചാരിപ്പിൻ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ
 പാർക്കുന്നതും അരിഷ്ടതയായ വീട്ടിൽ ആകുന്നു.
 അപ്പോഴൊ, ഞാൻ യേശുവിനോടുകൂടെ വാഴും. ഇ
 വിടെ ഞാൻ പാപവും ശരീരരോഗവുംകൊണ്ടു ബാ
 ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവിടെയൊ, ഞാൻ മഹത്താ
 യും അഴിവില്ലാത്തതായുമുള്ളൊരു ദേഹംപുണ്ടു, ദിവ്യ
 സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പാകെ കുററുകൂടാതെ നില്ക്കും.
 ഹാ മദാമ്മെ! സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പ്രധാനഭാഗ്യം ഇന്ന
 തന്നെ എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്നതു എന്നെന്ന
 പറയാം. അവിടെ നമ്മിൽ ആകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരിൽ
 ആകട്ടെ പാപം തീരെ ഇല്ല. ഹാ! അത എത്ര ഭാഗ്യ
 മേറിയ സ്ഥലം!

അതെ പരമായി! സ്വർഗ്ഗം ഭാഗ്യമേറിയ സ്ഥലം
 തന്നെ തർക്കമില്ല. എന്നാൽ ആ സ്ഥലം നിനക്കായി
 ടു സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പ്രിയരക്ഷിതാവു നീ
 മരണനിഴലിൻ താഴ്വരയെ കടക്കുന്ന ഞാൻ സമയ
 ത്തെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിലയേറിയവൻ അല്ല

യൊ? അതിന്നു പരമായി, ഉവ്വ മദാമ്മേ! “അവൻറെ കോലും അവൻറെ വടിയുമായവതന്നെ എന്നെ ആശ്ചസിപ്പിക്കുന്നു.”

ഹാ! കുരിശിന്മേൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആട്ടിൻകുട്ടി തന്നെ എൻറെ ലാഭം. ഹാ യേശുവേ! സാത്താൻറെ കയ്യിൽനിന്ന നിൻറെ സ്വന്ത വില്പനയായിരുന്ന രക്തം കൊണ്ടു എന്നെ രക്ഷിച്ചതിനായിട്ടു, നിൻ തിരുനാമം സ്മരിക്കപ്പെടട്ടെ. ഹാ! നിൻറെ സ്നേഹം എത്ര അത്ഭുതമായിട്ടുള്ളതേ. അതിൻറെ ഉയരവും ആഴവും നീളവും വീതിയും ഇത്രമേൽ എന്ന ആക്കു പറവാൻ കഴിയും.

ഇത ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ പരമായി ക്ഷീണിച്ചു തലയിണമേൽ വീണു. അപ്പോൾ ആയ അവൾക്കു ഒരു മാതളനാരകപ്പഴം നീട്ടി. അത വേണമെന്നു പരമായി പറകയാൽ, ആയ അത തൊലിച്ചു കൊടുത്തു. അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പരമായി അതിനെ വാങ്ങിച്ചപ്പോൾ അവൾ മനോഹരമായിത്തോടും, താല്പയ്യത്തോടുംകൂടെ അവളുടെമേൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, അവളോട, ആയയെ, നി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി അല്ലെന്നു തോന്നുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അല്ല, ഞാൻ ഒരു മഹമ്മദകാരത്തി ആകുന്നു എന്നു ആയ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആ വൃദ്ധസ്രീ ആയയുടെ തലക്കു കൈവെച്ചു അങ്ങിനെയെങ്കിൽ യേശുക്രിസ്തുതന്നെ സത്യരക്ഷിതാവ എന്നും, അവൻറെ മാഗ്നം മാത്രം സത്യമുള്ളതെന്നും എൻറെ ഹൃദയം മരണശ്വാസത്തോടുംകൂടെ ഞാൻ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ദൈവം ഇനിക്കു സംഗതി വരുത്തിയിരിക്കയാൽ അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു. ആയയെ എന്നെ നോക്കു; രണ്ടമൂന്നു ദിവസിക്കകം ഞാൻ എൻറെ നിത്യവീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടും. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ഒട്ടും ദയമില്ല.

ൻവ

െരം ലോകത്തിൽ അല്പകാലംകൂടെ പാപ്പാൻ എ
 ന്ന മനസ്സുവരുത്തുന്നതിനായിട്ട, അനേകായിരം
 രൂപാന്തരം ഇനിക്കു തരാമെന്ന പറഞ്ഞാലും ഇ
 വിടംവിട്ടുപോകണമെന്ന ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കു.
 അതെന്തെന്ന പറയാം. ഞാൻ ചെയ്യു നീതിക്കടുത്ത
 പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രതിഫലമായിട്ടു സ്വർഗ്ഗം ഇനിക്കു
 കിട്ടുവാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടല്ല. ആയയെ, നിങ്ങളു
 ളുടെ കോറാൻപുസ്തകം പറയുന്നതു എന്തെന്നാൽ,
 നീതിയെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ അതിനാലെ സ്വർഗ്ഗം
 പ്രാപിക്കും എന്നും, പാപി നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടു
 മെന്നും ആകുന്നു. എന്നാൽ ആയയെ ഇങ്ങിനെ നീ
 തിക്കടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യു, അവയാൽ നിന്ന
 ക്കു എങ്കിലും, ഇനിക്കു എങ്കിലും, മറ്റു യാതൊരു പ
 രുഷ്ണന എങ്കിലും, സ്ത്രീക്കു എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 പോകുവാൻ കഴിയുമൊ? അയ്യോ! കഴികയില്ല. എ
 ന്തെന്നാൽ, എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
 മിവസന്തോദം നാഴികത്തോദം നാം പാപംചെയ്യ
 ന്നു. നീതിയെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ നമ്മുടെ സ്വശക്തി
 യാൽ കഴിയുന്നതല്ലായ്ക്കൊണ്ടു പുണ്യപ്രവൃത്തിക
 െ ചെയ്യാൽ അവയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടാമെന്ന നി
 ങ്ങളുടെ കോറാനിൽ പറയുന്നതു എന്തപോലെ എ
 ന്ന പറയാം. നാം ഒരു മുടന്തനെ കണ്ടു, അവനോട
 നീ മരിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഓ
 ടി ചാടണമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുരുടനെ ക
 ങ്ങെ അവനോട, നീ ഒരു വിശേഷമായ ചിത്രം വ
 രരക്കണമെന്നോ പറയുന്നതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു.
 എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ആ കുരുടന്നാ
 കട്ടെ, മുടന്തന്നാകട്ടെ കഴികയില്ലെന്നുള്ള വിവരം
 നമുക്കു എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ആകയാൽ അവ
 രുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേറൊരു വഴി ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ
 അവർ ചാകേ നിവ്വാഹമുള്ളു. എന്നാൽ മഹമ്മദമാ

ഗുണത്തിൽ അതിന ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. നീതിയെ പ്രവൃത്തിക്ക, അപ്പോൾ ജീവികൾ എന്നാകുന്നു കോറാൻ പറയുന്നത. എന്നാൽ പാപിയായ മനുഷ്യന ഭോഷമെ ചെയ്യാൻ കഴികയുള്ളൂ: ആകയാൽ അവൻ മരിച്ചുകഴിവു. ഒന്നാമത പറഞ്ഞത പോലെ, നീതി പ്രവൃത്തിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുള്ളത സത്യംതന്നെ എങ്കിൽ, രണ്ടാമത പറഞ്ഞത പോലെ മരിക്കണമെന്ന പറഞ്ഞതും സത്യംതന്നെ. എന്നാൽ ദൈവം കരുണയുള്ളവനാകകൊണ്ട, അനേകം പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കും എന്നും മഹമ്മദ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയായാൽ, അവന്റെ നീതിക്കു തല്പണം വരുന്നത എങ്ങിനെ? ഒരു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതി ഒരു കുറ്റത്തെയും ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല. കുറ്റക്കാരുടെ അപേക്ഷകൾക്കും നിലവിലികൾക്കും അവൻ ശ്രദ്ധിക്ക എന്നു വന്നാൽ ബഹുജനം അവനെ സ്മരിക്കാതെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ. മേലും സകല പാപവും ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ വെറുപ്പാകുന്നു എന്നും, പാപം ഒക്കെയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നും ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കയാൽ നാം ശിക്ഷയെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു വിചാരിക്കുന്നത എങ്ങിനെ? ഇതൊക്കെയും ആയ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു. എന്നാൽ പരമായി ഇങ്ങിനെ സംസാരിക്കുന്നതിനാൽ, അവരുടെ ശിക്ഷയുള്ള അല്ലായ്മസ്തു വേഗത്തിൽ കുറ്റത്തുപോകുന്നതാകകൊണ്ട, സംസാരം നിർത്തണമെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവരുടെ സ്നേഹിതിയായ എൽമോനിക്കൊണ്ടുവന്ന ചാമകത്തിയിൽ കുറെ കുടിച്ചശേഷം പിന്നെയും പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, അങ്ങിനെ അല്ല മദാമ്മ! ഞാൻ കുറെകൂടെ പറയട്ടെ. മഹമ്മദ മാഗ്ഗത്താൽ പാപികളാകുന്ന മനുഷ്യർ രക്ഷയുണ്ടാകയില്ലെന്ന ഞാൻ ആയയോട പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാപനിവാരണത്തിനായിട്ടുള്ള ആ വലിയ ബലി
 യെകുറിച്ചു, ഞാൻ ഇതവരെയും അവളോട പഠത്തി
 ടില്ല. ആയയെകേട്ടുകൊൾക. ദൈവമായിരുന്നയേ
 ശൂ, മനുഷ്യർക്കു ന്യായപ്രമാണം നിവൃത്തിപ്പാൻ ക
 ശികയില്ലെന്നും, അവരെല്ലാവരും അക്രമത്തിൽ ന
 ശിച്ചുപോകുന്നു എന്നും കണ്ടിട്ടു, അവരുടെ പേർ
 ന്യായപ്രമാണത്തെ നിവൃത്തിയാക്കുവാനും, മരണ
 ത്താൽ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ സഹിപ്പാനുമാ
 യിട്ട ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി, മനുഷ്യനായി തീർന്നു;
 നീതിമാനായവൻ നീതികെട്ടവർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു.
 ആയയെ! ദൈവത്തിന മാത്രമെ ഹൃദം പാപപരിഹാ
 രം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിവു എന്നു ഓർത്തുകൊൾക. ഒ
 രു മനുഷ്യനാലും അത കഴിയുന്നതല്ല, എന്തെന്നാ
 ല് എല്ലാമനുഷ്യരും താന്തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ശിക്ഷ
 യെ സഹിക്കേണ്ടിയവരാകുന്നു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒ
 രു ദൈവഭൂതനാലും കഴിയുന്നതല്ല; എന്തെന്നാൽ ഒ
 രു ദൈവഭൂതന്റെ മരണംകൊണ്ടു ലോകം എല്ലാ
 വർഷം ജീവൻ കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ആകയാ
 ല് ദൈവത്തിന മാത്രമെ അത ചെയ്യാൻ കഴിവു.
 അവന്റെ ജീവൻ അനേകായിരം ലോകങ്ങളിലെ
 കൂടിയായവരുടെ ജീവനെക്കാൾ വിലയേറിയതായി
 രുന്നതിനാൽ അവന്റെ മരണംകൊണ്ടു മനുഷ്യ
 റെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങി
 നെ അവൻ മരണത്തെ സഹിക്കയും ചെയ്തു. ഹാ!
 ആയയെ! ഇത്ര അത്ഭുതമായ സ്തംഭത്തെകുറിച്ചു
 കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ക്രിസ്തു തന്റെ ശരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 മരിച്ചു. ഇനി പാപികൾക്കു യേശു തങ്ങളുടെ രക്ഷി
 താവെന്ന അനുസരിച്ചു പറകയും, അവരുടെ സ്വ
 സ്വനീതിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ യേശുവിൻ നീതി
 യിൽ ആശ്രയിക്കയും മാത്രമെ വേണ്ടി: അപ്പോൾ
 ദൈവം അവരെ നീതിമാനായിട്ടു സ്വീകരിക്കയും

ചെയ്യും. ഹാ! ആയയെ, നീ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാ
 രിക്ക. യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു, നിന്റെ കുറ്റത്തി
 നായിട്ടു അവൻ പ്രായശ്ചിത്തം ഒടുക്കിയിരിക്കുന്നു
 എന്ന അനുസരിച്ചു പറക. എന്റെ കുറ്റത്തിനായി
 ടു പ്രായശ്ചിത്തം അവൻ ഒടുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന
 ഇനിക്കു ബോധമുള്ളതിനാൽ, ഇന്നുമേൽ ന്യായാ
 ഡിപതിയുടെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ ഇനിക്കു ഭയമില്ല.
 അവൻ ഇനി എന്നെ കുറ്റം വിധിക്കയില്ല; എന്തെ
 ന്നാൽ എന്റെ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ എന്റെ അ
 നുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട രക്ഷിതാവു സഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അ
 തകൊണ്ടു “എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്ക
 പ്പെട്ടവളെ വരിക; ലോകത്തിന്റെ ആഭിമുഖത്ത് നി
 ന്നുകായിട്ടു ഒരുകുറിച്ചിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തെ അവകാ
 ശമായി അനുഭവിക്ക” എന്ന അവൻ എന്നോട പ
 റയും എന്ന ഇനിക്കു പൂർണ്ണനിശ്ചയം ഉണ്ടു. ആയ
 യെ! നിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എതിരേറ്റൊക്കിൽ കൊ
 ള്ളായിരുന്നു. ഹാ! എന്റെ ആശങ്ക ഭംഗം വരുത്ത
 ത്തെ. അപ്പോൾ ആയ വാചിട്ടു കരഞ്ഞു പറഞ്ഞ
 തെന്തെന്നാൽ, നീയും ഘൽമോനിയും അവളുടെ മ
 ക്കളും എന്നെ മിക്കവാറും ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിയിരിക്കു
 ന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങിനെയൊക്കുമൊ, ഇല്ലയൊ
 എന്ന ഇനിക്കു ഇപ്പോൾ നിശ്ചയം പറവാൻ വ
 ഹിയാ. ഒരു കാര്യം ഞാൻ അറിയുന്നു. മരണസമ
 യത്തു ഇത്രമേൽ സന്തോഷം ഇനിക്കു ഉണ്ടാകുമെ
 ക്കിൽ, അപ്പോൾ ഞാൻ ഭാഗ്യവതിയെന്ന ഇനിക്കു
 തോന്നും നിശ്ചയം. അപ്പോൾ പരമായി പറഞ്ഞു,
 വിശ്വസിക്ക. വിശ്വസിക്ക. ഞം വാക്കുകൾ അവ
 ളുടെ വായിൽനിന്നു വീണുളടനെ അവൾക്കു ഒരു
 മറ്റും വന്നു. പരമായിക്കു പെട്ടെന്നു ഉണ്ടായ ഭീന
 ത്തെക്കുറിച്ചു അന്നേരം ഞാൻ ഘൽമോനിയോട
 ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ,

മദാമ്മേ! ഇന്നലെ വൈകുന്നേരം നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്ന പോയതിൽ പിന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ വരികയുണ്ടായി. അപ്പോൾ പരമായിക്കുപകൽ മുഴുവനും ജപരം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നും, അവൾ അത ആരെയും അറിയിച്ചില്ലെന്നും കണ്ടിട്ട, ഞാനും വിവരം പാതിരിസാജിനെ ബോധിപ്പിച്ചാൻ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടു അപ്പനെ അയച്ചു. പാതിരിസാജിന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ഇവിടെത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ഡാക്ടർസാജി ഇവിടെ വന്നു, മരുന്ന കൊടുത്തുവരുന്നു, എങ്കിലും വയസ്സുകൊണ്ടു ഭേദത്തിനെ ബലക്കൂടെ വന്നുപോയതിനാൽ, ഞാനും കഠിനരോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതു അസാധ്യം എന്നു സാജി പറയുകയുണ്ടായി. ചുറ്റിലും ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളിൽ മിക്കപേർക്കും പരമായിയോട ബഹു ഭയയാകയാൽ അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു ഒരിക്കലും ആളൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ തന്നെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു: ഇന്നു രാത്രിയിൽ ചീവത്തന്നു വന്നു ഇരിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. മദാമ്മേ! ഞാനും ഇട നിങ്ങൾ ചീവത്തന്നത്തിനെ കാണാറുണ്ടോ? എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു. ഞാനും ഇട കാണാറില്ലെന്നും കഴിഞ്ഞതവനെ ഞാൻ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ശീലം മുന്തിലത്തേതിൽ വളരെ നന്നായി എന്നു ഇനിക്കു തോന്നി എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, അത ശരിതന്നെ മദാമ്മേ! അവൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു താമസിയാതെ പറയുന്നതിന്നു ഇടവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഗുണഭോജ്യങ്ങൾകൊണ്ടു അവൾക്കു വളരെ ഗുണം കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരുന്നപോക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞാനും ഗ്രാമക്കാർക്കു ആകപ്പാടെ ഗുണം കാണാനുണ്ടു നിശ്ചയം. അതിന്നു ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ടു, പുൽമോനീ! നമുക്കല്ല, ദൈവ

ത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിന തന്നെ മഹത്വം ഒക്കെ കൊടുത്തുകൊൾക. എന്നാൽ മുഖസൂതി പറയുന്ന മെന്ന ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും കായ്പ്പറ യാമല്ലെ. ദൈവവചനമാകുന്ന നല്ല വിത്ത ഞാൻ വിതച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ നീ എന്റെ സഹായക്കാരിയായി ഇരിക്കാതെയും, നിന്റെ നല്ല ഗുണദോഷംകൊണ്ടും, പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും, ദയകൊണ്ടും ആ വിത്തിനെ നന്നെക്കാതെയും ഇരുന്നെ എങ്കിൽ, അത സൂക്ഷിക്കുവകൊണ്ടും, വളക്കുവകൊണ്ടും ഉണങ്ങി നശിച്ചുപോയെന്നെ. ഹാ! നമ്മുടെ നാട്ടുസഭകളിൽ ദൈവഭക്തിയുള്ള സ്ത്രീകൾ ആയുള്ളവർ വഴിതെറ്റിപോയവർക്കു ഗുണദോഷം പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും ബലഹീനന്മാരായ ശിഷ്യരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും, തങ്ങളുടെ അയൽപക്കത്തുള്ള അജ്ഞാനികൾക്കു തങ്ങളാൽ ആകുന്ന നന്മ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുന്നത തങ്ങളുടെ മുറ ആകുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചെങ്കിൽ എത്ര നല്ല കായ്മായിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതിനെക്കാൾ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗുണദോഷംകൊണ്ടു, ഞരം അജ്ഞാനികൾക്കു അധികം ഗുണം വരുന്നതിന ഇടയുണ്ടു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ നാട്ടുകാർ ഗുണദോഷം പറയുമ്പോൾ, ഇവർ ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരും അജ്ഞാനിമാഗ്ഗ്ത്തിന്റെ സാരം അറിഞ്ഞവരുമായിരുന്നു: എന്നാൽ ഇവർ ഞരം പുത്തൻ മാഗ്ഗ്ത്തെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞശേഷം അത പഴയതിനെക്കാൾ നല്ലതെന്ന കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന അവർ വിചാരിക്കും എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഏൽമോനി അത ശരിതന്നെ എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന മാഗ്ഗ്ത്തിന്റെ ശക്തിയെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിൽ സത്യമായിട്ടു അറിയുന്ന സ്ത്രീകൾ വേണം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരെയും അത

അറിയിക്കുന്നതിന ഉദ്യോഗിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഹാ മദാമേ! യാതൊരുത്തൻ എങ്കിലും ഒരു കഠിന വ്യാധിയിൽനിന്ന അതുതുമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ആ വ്യാധിയാൽ തന്നെ നൊമ്പരപ്പെടുന്നു എന്ന അറിഞ്ഞാൽ, ആ വൈദ്യനെ കുറിച്ചു അവരോട പറകയില്ലയൊ? ഇങ്ങിനെ തന്നെ യേശു മഹാവൈദ്യനാകുന്നു എന്നും, പാപത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്ന അവൻ എന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നും ഒരു ആൾ അറിഞ്ഞാൽ ശേഷം നശിച്ചുപോകുന്ന പാപികളോട, ആ രക്ഷിതാവിനെ കുറിച്ചു അവൻ പറയേണ്ടുന്നതാകുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായം പറയാമല്ലോ. യാതൊരു ക്രിസ്ത്യാനി എങ്കിലും തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമധേയം ഒരിക്കൽപോലും പറയുന്നത ഞാൻ കേൾക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിതന്നെയൊ എന്ന ഇനിക്കു സംശയം തോന്നിപ്പോകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ഇത കേട്ടുടനെ ഞാൻ അവളോട, ഘർമോനിയേ! നീ പറഞ്ഞത സത്യംതന്നെ. ചില ആളുകൾ ജാത്രിൽ ഭീരുശീലക്കാരാകയാൽ മാഗ്ഗത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നതിന മറ്റുള്ളവരെ പോലെ ധൈര്യം അവർ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ ഇവർ തന്നെയും പാപികൾ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുന്നത കാണുമ്പോൾ, മിണ്ടാതെയിരിപ്പാൻ മനസ്സു വരികയില്ല.

പരമായി പിന്നെയും മറുപിടിച്ചു കിടന്നതിനാൽ അവളെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിന ചട്ടംകെട്ടി. അവൾക്കു ഭചികരമായ പദാർത്ഥങ്ങൾ വല്ലതും വേണമെന്ന ഇച്ഛതോന്നിയാൽ ആ വകെക്കായിട്ടു രണ്ടരൂപാ ഘർമോനിവശം ഏല്പിച്ചുവെച്ചു യാത്രപറഞ്ഞപ്പോൾ “ഞാൻ സമാധാനം നിങ്ങൾക്കു വെച്ചേക്കുന്നു, ഇനിക്കുള്ള സമാധാനം ഞാൻ നി

ങ്ങൾക്കു തരുന്ന: ലോകം തരുന്നതപോലെയല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ചഞ്ചലപ്പെടരുത, വ്യാകുലപ്പെടുകയും അരുത്' എന്ന രക്ഷിതാവ പറഞ്ഞ വാഗ്ദത്തം നമ്മുടെ വൃദ്ധസ്ത്രീ ഹിതീയുടെ പക്ഷാത്തിൽ എത്ര ശരിയായിട്ടു നിവൃത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

പോരുംവഴിയിൽ കോരണയുടെ വീട്ടിൽ കേറിയൊരു അപകൃഷ്ട ഭർത്താവു തിണ്ണെക്കു ഇരുന്ന ചോര ഉണ്ണുന്നത കണ്ടു. കോരണ അവനോട, അവരുടെ കൊച്ചനെ ഞാൻ വീട്ടുവേലക്കു ആക്കിയ വിവരത്തെയും, എന്റെ വലിയ ബജ്ജാവിനെയും അനേകം വേലക്കാരെയും, കുറിച്ച ഒരു സ്ത്രീഹസ്വലത്തിൽ പറയുന്നതിനെയും കേട്ടു. അവൾ എന്നെ കണ്ടു ഉടനെ ഓടി ഒരു വജ്ര എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു, ഞാൻ തയ്യൽവേലക്കു കൊടുത്ത രൂപാകൊണ്ടു അവൾ ആദ്യം വാങ്ങിച്ചു വസ്തു ആ വജ്ര ആയിരുന്നു എന്ന എന്നോട പറുകയും ചെയ്യൂ. ആ വജ്ര തിരുമാനം എന്നെ പ്രതി വാങ്ങിച്ചതുകൊണ്ടു ആകാശം ഇരിക്കു വോധിച്ചു, എന്തെന്നാൽ ഞാൻ കൂടക്കൂടെ അവിടെ ചെല്ലുന്നത കൊള്ളാമെന്നു അവൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു ഇതിനാൽ അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ കോരണയും അപകൃഷ്ട ഭർത്താവും തമ്മിൽ ഒന്നാമത രമ്യമായി കണ്ടുത, അന്നെ ദിവസം ആയിരുന്നതിനാൽ അന്നരാത്രി അവർ തന്നിച്ചിരിക്കുന്നതന്നെ നന്ന എന്ന വിചാരിച്ചിട്ട, ഇന്ന ഞാൻ ഏറെ താമസിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ഇവിടെ കേറിയത കൊച്ചൻ സൗഖ്യമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു എന്ന പറവാൻ മാത്രം ആകുന്നു: മേശക്കത്തിയും മുളും തുടങ്ങുന്നത പഠിപ്പാൻ അവനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു, പോരികയും ചെയ്യൂ. കോരണയുടെ വീട്ടുകാരും ഇങ്ങിനെ അല്പം എങ്കിലും

നന്നായി കണ്ടതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷം തോന്നി. “കർത്താവേ, നിന്റെ ദാസന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിന്റെ വേലയെ നീ പൂർണ്ണമാക്കേണമെ” എന്ന അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കുറെത്തോളം നേരത്തിനകം ആ വീട്ടിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേക്കു ദുഃഖമേറിയ കാഴ്ച കാണാൻ ഇടവരുമെന്നുള്ളത അല്പം പോലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്തെന്നാൽ പിറെറ ദിവസം രാവിലെ ഞാൻ വിലാസുവാൻ പോയിവരുമ്പോൾ, ആ കൊച്ചൻ കരഞ്ഞും ഭ്രമിച്ചും കൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മദാമ്മേ! എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തുപോയി എന്ന എന്റെ അയൽപക്കത്തുള്ള ഒരു ചെറുക്കൻ പറകയാൽ വീട്ടിൽ പോകുന്നതിന ഇനിക്കു അനുവാദം തരണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഭക്തിമീനനായ ആ ബാല്യക്കാരന്റെ നാശത്തെ ഓർത്ത ഞാൻ നടുങ്ങിപ്പോയി എങ്കിലും, ദുഃഖമെല്ലാം അമർത്തിയും വെച്ചു ഞാൻ ആ ചെറുക്കനോട, റം ദുഃഖവർത്തമാനം ഉള്ളതൊ, കള്ളമൊ എന്നു അറിവാനായിട്ടു ഇപ്പോൾതന്നെ നമുക്കു ഗ്രാമത്തിൽ പോകേണം; നീ ഓടിചെന്നു, വണ്ടി കൊണ്ടുവരുവാൻ പണ്ടിക്കാരനോട പറക: അല്പനേരത്തിനകം ഞങ്ങൾ കോരണയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ചേരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മുററം നിറെ ആളുകൾ നിന്നിരുന്നു; അവരിൽ പൊല്ലീസ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മോഷണം എന്നും, കുലപാതകം എന്നു മുളു വാക്കുകൾ എല്ലാവരും പറയുന്നതും കേട്ടു. എന്നാൽ ചിലർ പറഞ്ഞത, “കൊള്ളാം, ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇവരുടെ മാഗ്ഗും ശുദ്ധമെന്നു പറയുന്നവരും ആകുന്നുവല്ലോ.” കൊച്ചൻ വീട്ടിനകത്തു ഓടിപോയി എന്നാൽ ഞാനൊ, കായ്ത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം മുഴുവൻ അറിഞ്ഞല്ലാതെ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ചെ

നന്ന കേരകയില്ലെന്നുവെച്ചു പൊല്ലിസ്സു ശേഖരകരി
 ൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു, ഞാനും വീട്ടുകാരുടെ മകൻ മു
 ഞ്ജിചത്തപോയി എന്ന കേട്ടത സത്യംതന്നെയോ?
 എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ ഉത്തരമായിട്ടു
 ഉച്ച മദാമ്മ! അത സത്യംതന്നെ; ശവം അകത്തു
 കിടപ്പുണ്ടു. യോസേഫ എന്ന പേരായ ഞാനും ബാ
 ല്യക്കാരനും ഒരു അജ്ഞാനിയും കൂടെ ഇന്നലെ രാ
 ത്രിയയിൽ സത്യനാഥൻ ഉപദേശിയുടെ വീട്ടിന്റെ
 ചുവര ഇടിച്ചു, അകത്തു കേറി ആയാളുടെ ഭായ്യയു
 ടെ ആഭരണങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
 ആ സ്ത്രീ ഉണരുകയും, അത കണ്ട അവരിൽ ഒരു
 ത്തൻ അവളുടെ വിലാപത്തെ കേൾക്കി, ഉപദേശി
 അവളുടെ നിലവിളി കേട്ടു ഉണരുകയാൽ കള്ളന്മാ
 ൽ അത കണ്ട അക്ഷണംതന്നെ ഓടി പൊയ്ക്കള
 ണ്തു. ഉപദേശി അവരുടെ പുറകെ ചെന്നു എന്ന
 വരികിലും, അന്നു രാത്രി ഇരിട്ടും മണ്ണും ആയിര
 ന്നതിനാൽ അവരുടെ കാലോശകേട്ടതല്ലാതെ അ
 വരെ കാണാൻ വഹിയാഞ്ഞു എന്നും, ഉടനടി വെ
 ള്ളം തെറിക്കുവാൽ അവർ വലിയ കുളത്തിന്റെ അ
 റികത്തു ആയിരന്നു എന്ന അറിഞ്ഞപ്രകാരവും ഉ
 പദേശി പറഞ്ഞു. യോസേഫ മുഖെ ഓടിചെന്ന
 കുളത്തിൽ വീണുകുളഞ്ഞു. അവന്റെ നെറ്റിയിൽ
 ഒരു വലിയ മുറിവു കാണാനുള്ളതുകൊണ്ടു കല്ലടമേ
 ൽ വീണു മരവിച്ചുപോയി എന്ന ഞങ്ങൾ ഊഹി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ അവൻ നീന്തി
 ന സമർത്ഥൻ ആകുകൊണ്ടു കൂടിച്ചു ചാകുന്നതിന്നു
 ഇടയില്ല. മറ്റൊരു കള്ളൻ പുറകോട്ടു ഇടറി വീഴുകയാ
 ൽ ഉപദേശി അവനെ പിടികൂടി, അപ്പോൾ ഞങ്ങ
 ൾ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്തു.
 യോസേഫിന്റെ ശവം ഇന്നു കാലത്തു മാത്രമേ ക
 ണ്ടുള്ളൂ; ഇങ്ങിനെയുള്ള മോഷ്ടണകായ്യങ്ങളിൽ അ

വൻ ഏല്പിച്ചിരുന്ന വിവരം അവന്റെ അമ്മയപ്പ
 നാർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന അവർ പറയുന്നു എന്നാ
 ഞ് എങ്ങിനെ ആയാലും അവർ അധികാരിയുടെ
 അടുക്കൽ പോയെകഴിവു. ഉപദേശിയുടെ ഭായ് ച
 ത്തപോകുമെന്നതന്നെ തോന്നുന്നു; അവളെ കുത്തി
 യത യോഗസേവ ആയിരുന്നു എന്ന ഡാനോവിൽ
 കിടക്കുന്ന കള്ളൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ അ
 ഭിപ്രായം അങ്ങിനെയല്ല അത അവൻതന്നെ ചെ
 യ്യതായിരിക്കണം; എന്തെന്നാൽ യോഗസേവ തു
 ലോം ചെറുപ്പമാകയാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കായ് ചെ
 യ് ശീലംപോരാ: ഇവനോ മുന്പാരികൾ ഒരു സം
 ഗതിവശാൽ അഞ്ചുവർഷം ഡാനോവിൽ കിടന്ന
 കൊടിയ ചണ്ഡാലൻ ആകുന്നു: ഇതുവരെയും അ
 വൻ നല്ല മയ്യാദ പഠിക്കാത്തതിനാൽ ഇത്തവണ
 അവനെ തൂക്കുന്നതിന ഉത്തരവ ആകുമെന്ന തോ
 നുന്നു. എന്നാൽ അധികാരി ഇവിടെ ഇല്ലാത്തത
 കൊണ്ട ഇത ഒരു തക്കം എന്ന കള്ളനാർ വിചാരി
 ച്ചു: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഇവിടെനിന്ന അത്തുറ നാ
 ശിക ഭൂമിയുണ്ടാകുന്ന മോഷ്ടംകൂടെ തന്റെ ശ
 യനമുറിയിൽ ഇരുന്ന കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന ബു
 ഡി ഉണ്ടെന്ന അവർ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു. വേ
 റൊരു സമയത്തായിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്റെ േരം
 സൂത്രവാക്ക കേട്ട ഞാൻ ചിരിച്ചേനെ. എന്നാൽ
 അപ്പോൾ ഞാൻ ബഹു ദുഃഖത്തോടെ ഇരുന്നതി
 നാൽ ചിരിക്കാതെ, സാധ്യ ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊ
 ണ്ട ഇനിക്കു ബഹു ദുഃഖംതോന്നുന്നു; വരുമ്പോൾ
 േരം വിവരം കേട്ട മനസ്സാപമായിരിക്കും എന്ന ഞാ
 ന് പറഞ്ഞതെയുള്ളു. ശേഷംപരോട ചോദിച്ചാറെ
 േരം ശവുകൻ പറഞ്ഞത ശരിതന്നെ എന്ന അറി
 ഞ്ഞു. കോരണ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചത ഇനിക്കു

വെളിയിൽ കേൾക്കായിരുന്നു; അവൾ വിഷ്ണുവിന്റെ
 രിക്കയാൽ അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നതിന്നു ഇനി
 ക്കു ചെല്ലു ദുഃഖമായിരുന്നു എന്നു വായനക്കാർക്കു അ
 റിയമായില്ല. ഹും ആപത്തു ഉണ്ടായത ഒരു വർഷം മു
 ഖ്യെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എല്ലാ തള്ളമാരെയും പോ
 യെ അവളും തന്റെ മകൻ ചത്തപോയി എന്നു ഓ
 ത്ത ദുഃഖിക്കുമായിരുന്നു; അത തന്നെയുമല്ല ഒരു ക
 ശ്ചുന്ന അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷെ ഒരു കുലപാതകന്ന ത
 ശ്ചയായിരിക്കുന്നത മാനുഷനിയെന്നും വിചാരി
 ക്കുമായിരുന്നു: അവനെ സന്മാർഗ്ഗശീലമായി വള
 ര്ത്താത്തത അവളുടെ കുറ്റമായിരുന്നു എന്നു വിചാ
 രിച്ചു. അവന്റെ അടിമത്തത്തു ആത്മാവിന്റെ
 നാശത്തെ വിചാരിച്ചു മനോചഞ്ചലം കാണുകയി
 ല്ലായിരുന്നെന്നു. എന്നാൽ കുറെമുഖ്യ മാർഗ്ഗത്തെ
 കുറിച്ചു തെളിവായിട്ടുള്ള അറിവു അവൾക്കു ഉണ്ടാ
 യതിനാൽ പുതുവായ്ചയായി ഉണരപ്പെട്ട അവളു
 ടെ മനസ്സാക്ഷി അവളെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയതുകൊ
 ണ്ടു ഞാൻ അകത്തോട്ടു കേറിയെന്നു ഉടനെ അവ
 ഴ്കു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുന്നതിനെ കേട്ടാറെ അ
 വളുടെ ആധികൊണ്ടു അവൾക്കു ദ്രാന്ത പിടിച്ചു എ
 ന്ന ഇനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. അവൾ നിലവിളിച്ചു
 പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, അവൻ കുലപാതകൻ എ
 ന്ന പറഞ്ഞത ആര? ഇല്ല, ഇല്ല, അവനല്ല കുല
 പാതകൻ ഞാൻതന്നെ കുലപാതകി; എന്നു അ
 ഡികാരിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി കുറ്റം ധരി
 പ്പിച്ചു തൂക്കിക്കൊടു: ദൈവം എന്നു നരകത്തിൽ ത
 ശ്ചി കുലപാതകന്റെ ശിക്ഷ എന്നു ഏല്പിച്ചാൽ
 അതിന്നു ഞാൻ പാത്രമാകുന്നു. അയ്യോ! അയ്യോ! ത
 ശ്ചയായ ഞാൻതന്നെ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ കൊന്നു
 വല്ലോ; അവനെ ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടു വള
 ര്ത്താത്തതിനാൽ അവന്റെ ശരീരത്തെയും ആത്മാ

വിനെയും ഞാൻ നശിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അവൻ ശാ
 ബതദിവസത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിനും അവന്റെ ഉ
 ത്തിൽ കോപവും ദ്രോഹവും വളർന്നു വേരുകൾ
 നന്നതിനും ഞാൻ സമ്മതിച്ചുവല്ലോ; അവൻ ഇനി
 ക്കളുത മോഷ്ടിക്കുന്നതിനും, അവന്റെ അനുജനെ
 തെരുക്കുന്നതിനും ഞാൻ സമ്മതിച്ചു കൂടാതെ ചു
 തകളി മുതലായ ലീലകൾ ദൈവകല്പനകൾ വി
 രോധമാകുന്നു എന്ന അവനോട് ഒരിക്കൽപോലും
 പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാതെ ആ കളിവകകൾ പണ
 വും ഞാൻ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തുവല്ലോ: ഇവ എ
 ല്ലാം അവനോടുള്ള വാത്സല്യം കൊണ്ടല്ലോ ഞാൻ
 ചെയ്തത. ഹാ! അത ഇപ്പോൾ എത്ര പരിഹാസമാ
 യി തീർന്നിരിക്കുന്നു! ആ വാത്സല്യം കൊണ്ടു എന്റെ
 കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചതിനാൽ ഇനിക്കു ഹാ
 കഷ്ടം! എന്റെ സമന്മാരുടെ മുഖത്തു നോക്കുകയും
 പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദൈവത്തിങ്ക
 ലേക്കു ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു എങ്ങിനെ? ഹാ!
 ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനു ഇ
 നിക്കു മനസ്സില്ല. മരിക്കുന്നതിനു ഇനിക്കു ഭയവുമാ
 കുന്നു: എന്തെന്നാൽ ഇനിയത്തെ ലോകത്തിൽ എ
 ന്റെ മകനെ ഞാൻ കാണുമ്പോൾ അവൻ എന്നെ
 കുറ്റം വിധിക്കും. കർത്താവേ! നിന്റെ സന്നിധിയി
 ൽനിന്ന ഞാൻ എവിടേക്കു പോകേണ്ടു? ഇങ്ങിനെ
 പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവന്റെ ഇളയമകനെ
 നോക്കി അവനോട്, കൊച്ചുചെറുക്കാരെ, നിന്റെ ഭൃ
 ങ്ങന്റെ ആത്മാവിനെ നശിപ്പിച്ചപ്രകാരം നി
 ന്റെ ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കയില്ല; നിന്റെ ആ
 ത്മാവിനെയും നശിപ്പിച്ചാൻ ഞാൻ ആരംഭിച്ച
 പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. നിന്നെ
 നീതിയുടെ വഴിയിൽ നടത്തുന്നതിനു ഇനിക്കു ശ്രാ
 ണിയില്ലാത്തതിനാൽ മദാമ്മവശം നിന്നെ ഏല്പി

ചിരിക്കുന്നു: നല്ലത ഇന്നത എന്ന അവർ നിന്നെ
 പഠിപ്പിക്കും: അവർക്കു മകനായിരിക്ക. ഞാനൊ പൈ
 തങ്ങളെ വളർത്തുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവളല്ല എന്ന
 പറഞ്ഞിട്ട, ആ ശവത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു അ
 തിനെ ചുംബിച്ചു, അതിന്റെ മുഖത്തെ തടവി പറ
 ഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, ഏതൊരു തള്ളക്കും അശ്രദ്ധ
 പ്പെടാത്ത ഒരു ശിശു ഉണ്ടായി, ആ ശിശു അവളു
 ടെ മടിയിൽ ഇരുന്ന ചാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ, അ
 വളുടെ അടുക്കൽ പോയി അവൾക്കു സന്തോഷം
 സന്തോഷം എന്ന പറക; അവൾ ആ ശിശുവി
 ന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചു എണ്ണ പുശി പുഷ്പാല
 കാരം ചെയ്യുമ്പോൾ അവൾ അവളുടെ കുഞ്ഞിനെ
 ഒരു കല്യാണ വിരുന്നിന്നു ചമയിക്കുമ്പോഴത്തെ
 പോലെ സന്തോഷിപ്പാൻ അവളോട പറക: അവ
 ളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ ആ ശവത്തെ സംസ്കാരത്തി
 ന്നു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ആ മേലാടിയത്രയുടെ
 പുറകെ അവൾക്കുട്ടെ ചെന്ന ആ ശവത്തെ അതി
 ന്റെ വിശ്രമസ്ഥലമാകുന്ന ശവക്കുഴിയിൽ ഇറക്കു
 ന്നത കണ്ടു മന്ദസ്ഥിതം ചെയ്തു വേണ്ടു എന്ന അവ
 ളോട പറക. എന്തെന്നാൽ അവളുടെ പൈതൽ
 പോരാട്ടം എല്ലാം തികച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വർണ്ണ
 മാളികയിൽ വാസം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവൾക്കു
 ദുഃഖംകാണണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ അടുക്ക
 ൽ ഹരട്ടെ. ഹാ! എന്മകനെ നീ എവിടെ? നിന്റെ
 ആത്മാവിനെ നശിപ്പിച്ചു ആര? അത നിന്റെ
 അമ്മയായ ഞാൻതന്നെ, ഞാൻതന്നെ. പിന്നെ
 കോരണെക്കു ദുഃഖം സഹിയല്ലാഞ്ഞിട്ടു ബോധക്ഷ
 യമായി അവൾ നിലത്തു വീണു. അപ്പോൾ എല്ലാ
 വരും മൌനമായിരുന്നു; തള്ളമാരുടെ എല്ലാവരുടെ
 യും കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞു. തന്തമാരൊ
 ക്കെ ആകാശത്തിലേക്കു കണ്ണു ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു

അശുദ്ധിയുടെ ഫലങ്ങളും പാപത്തിൻ വഴികളുമായ അത്യന്ത അരിഷ്ടത അപ്പോൾ തെളിവായി. അത എല്ലാവർക്കും ഭയങ്കരമായ ഒരു പാപം ആയിരുന്നു. അതുവരെയും എല്ലാവരും മൌനമായിരുന്നു എങ്കിലും അപ്പോൾ ആ മരിച്ചുപോയ ഭാഗ്യഹീനനായ ചെറുക്കന്റെ അപ്പൻ ഒരു ദീർഘശ്വാസമിട്ടു. അവൻ തലേദിവസി രാത്രിയിൽ എങ്ങും പോകാതെ വീട്ടിൽതന്നെ സുബോധത്തോടെ പാർക്കുകയായിരുന്നു. അത വിചാരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ പൂർണ്ണശിക്ഷ അവൻതന്നെ അറിയത്തക്കവിധത്തിൽ അവനെ ആക്കുന്നതിന ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്ന തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ കഠിനഹൃദയം അവന്റെ ഭായ്യയുടെ ഹൃദയംപോലെ അല്ലാത്തതിനാൽ ഞം സംഗതിയാൽ ദൈവം പഠിപ്പിച്ച പാപംകൊണ്ടു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പശ്ചാത്താപം തോന്നിയില്ല. അവൻ സ്വഭാവപ്രകാരം ഭൂഖിച്ച് കരഞ്ഞതല്ലാതെ ഇതിൽനിന്ന കോരണ പഠിച്ചപാപം അവൻ പഠിച്ചില്ല. അവൻ അവളെ നിലത്തിൽനിന്ന താങ്ങി പൊക്കിയപ്പോൾ അവൾക്കു സുബോധം വരുന്നതിനായിട്ടു ഞാൻ അവളുടെമേൽ പച്ചവെള്ളം തളിക്കുകയും എന്റെ മൂക്കിൽ വലിക്കുന്ന മരുന്നുകുപ്പി അവളുടെ മൂക്കിൽ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവൻ കോരണയോട മന്ത്രിച്ചതെന്തെന്നാൽ, കോരണയെ! നീ പറഞ്ഞത ബഹു ബുദ്ധിഹീനതയായിപ്പോയി: ശേഷംപേരുടെ മക്കൾ കുടിച്ച ചാകുന്നത പോലെ മാത്രമെ നമ്മുടെ മകനും ചത്തുക്കൂ. അത ദൈവത്തിന്റെ ഹിതമാകയാൽ നമുക്കു അതിന്നു നിവ്വാഹമില്ല എന്ന പറഞ്ഞുളടനെ അവൾ ഒരു ക്ഷീണസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞതാവിത, ഞം ഇടയിൽ ഞാൻ വേദപുസ്തകം വായിച്ചതപോലെ നീയും

വായിക്കയും നീതിമാനായ ഏലിയുടെ മക്കൾ വഷ
 ളായപ്പോഴാറെ ഏലി അവരെ ശാസിച്ചു നന്നാ
 ക്കാഞ്ഞതിനാൽ ദൈവം അവന്റെ കൂഡംബത്തെ
 അശേഷം നശിപ്പിച്ചുപിറവരും നീ അരികയും ചെ
 യ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞത ബുദ്ധിഹീനത
 എന്ന നീ പറകയില്ലാത്തു. ഞാൻതന്നെ എന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ ഒരു തീകത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അത എന്ന
 നേക്കും എരിഞ്ഞുകഴിവു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ
 ഘർമോനി കേറിവന്നു എന്നോട മന്ത്രിച്ചത എ
 ന്തെന്നാൽ, ഞം കായ്ത്തിന്റെ വസൂത ഇന്നപ്ര
 കാരം ഇരിക്കുന്നു എന്ന ഇനിക്ക അറിയാം; എങ്കി
 ലും നമ്മുടെ പൂഡസ്സേഹിതിയെ തന്നിച്ച ഇടകൂടാ;
 അവൾ നിത്യത്വത്തിന്റെ വിട്ടുപുത്ത ഇരിക്കുന്നു;
 നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുവാനായിട്ട എന്നെ പറഞ്ഞ
 യച്ചുമിരിക്കുന്നു. മദാമ്മേ! കോരണയെ നമ്മോടകൂ
 ടെ കൊണ്ടുപോയാൽ പരമായിയുടെ പരിശുദ്ധ
 സംഭാഷണംകൊണ്ട അവളുടെ മനസ്സിന്ന ശാന്ത
 തയും ഗുണവും ഉണ്ടാകയില്ലയോ? എന്നാൽ പര
 മായിയുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങളുടെ ആയ അല്ലാതെ
 പിന്നെ ആരും ഇല്ലാത്തതിനാൽ നമുക്ക ശീലും
 പോയെകഴിവു; ശേഷംപേരൊക്കെയും അവളെ
 കുറിച്ച വിചാരിക്കാതെ ഞം ദുർമ്മരണകായ്ത്തിൽ
 ഏല്പിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു; എന്റെ ഭർത്താവിനെ പാ
 തിരിസായ് അവർക്കും ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ ഒരു അ
 ടിയെന്തിരജോലിയായിട്ട കല്പത്തായിക്ക അയച്ചി
 രിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്ക വിസ്മയം
 തോന്നിട്ട, എന്റെ ആയ പരമായിയുടെ അടുക്കൽ
 ഉണ്ടോ? അവൾ അവിടെ എപ്പോൾ വന്നു? എന്ന
 ചോദിച്ചാറെ, ഘർമോനി ഉത്തരമായിട്ട, മദാമ്മേ!
 അവൾ വന്നിട്ട അരമണാനേരമായി; അവൾ വ
 ന്നതിൽപിന്നെഇതുവരെയും കാഞ്ഞനിലം തണുപ്പ

ുള മഴവെള്ളത്തെ വേഗത്തിൽ കുടിക്കുന്നതപോ
 ലെ ആ ചാകാരായ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ വായിൽനി
 ന്ന വീഴുന്ന വാക്കുകളെ ആഗ്രഹത്തോട കേൾക്ക
 യായിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. കോരണ അപ്പോൾ
 വാവിട്ട കരയാതെ ഭൂഃഖത്തോടുംകൂടെ കൈകെട്ടിയും
 തന്റെ മരിച്ച മകനെ നോക്കിയുംകൊണ്ട ഇരുന്നി
 രുന്നു. ഘൽമോനിയും ഞാനുംകൂടെ അവളുടെ ഓരൊ
 കൈക്കു പിടിച്ചു അവളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.
 ഞങ്ങൾ അവളെ എവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു എ
 ന്ന ചോദിക്കുകയുടെ ചെയ്യാതെ ഞങ്ങൾ പരമായി
 യുടെ വീട്ടിൽചെന്നു ചേരുന്നതവരെ അവൾ ഞ
 ങ്ങളുടെ പുറകെ ഉരിയാടാതെ വരികയും ചെയ്തു.

പരമായി എന്നെ കണ്ട ഉടനെ അവളുടെ പതി
 വിൻപ്രകാരമുള്ള സന്തോഷഭാവം കാണിച്ചു, മദാ
 മേ! നിങ്ങൾ എന്റെ മരണം കാണാൻ വരിക
 യായിരുന്നുവോ? എന്ന ചോദിച്ചതിന്നു ഉത്തരമാ
 യിട്ടു ഞാൻ അവളോട, ഇനിയും സ്വപ്നത്തിൽ ന
 മ്മൾ എതിരേല്ക്കുന്നതവരെക്കു നിനക്കു സലാംപറ
 വാൻ ഞാൻ വരികയായിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അവ
 ളുടെ മരണം അടുത്തിരുന്നതിനാൽ അവൾക്കു
 അല്പവാക്കു മാത്രമേ പറവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ; അതും
 ഉറക്കെയല്ലാഞ്ഞു. അന്നു കാലത്തു ഉണ്ടായ വർത്തമാ
 നം അവളോട ആരും അറിയിച്ചില്ല; ആ ഭയങ്കര
 സംഗതി കേട്ടാൽ അവളുടെ മനസ്സിന്നു ചഞ്ചലം
 വരുമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ ഘൽമോനി ആ വി
 വരം പറയാഞ്ഞത. എന്നാലും അവൾ തത്സമയ
 ത്ത കോരണയോട ഒരു വാക്കു പറയണമെന്ന
 ഇനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു എങ്കിലും പര
 മായി അവളെ അറിയാഞ്ഞതിനാൽ ഞാൻ അവ
 ളോട, പരമായി, തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ബോ
 ധം വന്നിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഇവിടെ ഉണ്ടു. അവ

ഭൂടെ പാപത്തെ ദൈവം ക്ഷമിക്കയില്ലെന്ന സന്ദേശം
 വിചിത്രമായൊരു കഥയാൽ അവളോട് നിന്റെ മരണ
 സമയത്തുള്ള ഗുണദോഷം എന്താകുന്നു എന്ന
 ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവൾ നന്നാ സാഹസംകഴിച്ച
 തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, നീ
 കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യാ
 ൽ, കുരിശിന്മേൽ ആണികൊണ്ടു തരപ്പെട്ടത
 ന്റെ കൈ എടുത്ത നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഒക്കെയും
 എഴുതപ്പെട്ടുരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഓർമ്മപുസ്തക
 ത്തിൽനിന്നു അവയെ മാറ്റിയിട്ടു കളയും; ആകയാൽ
 ദൈവം ഇനി നിന്റെ പാപങ്ങളെ കാണുകയില്ല;
 എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം അവയെ മൂടി
 കളയും. അപ്പോൾ കോരണ നിരാശയോടുകൂടെ
 പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, യേശു എന്റെ പാപങ്ങൾ
 മാറ്റിയിട്ടു കളകയില്ല; ഞാൻ നരകത്തിൽ പോകുകയു
 ള്ളു ഇനിക്കു അറിയാം. അതിന്നു ആചാകാരായ സ്രീ
 ഉത്തരമായിട്ടു ഇല്ല, ഇല്ല, “നിന്റെ പാപങ്ങൾ ക
 ടിപ്പുവെച്ചു ആയിരുന്നാലും അവ ഉറച്ചു മഞ്ഞുപോ
 ലെ പെണ്ണയായിരിക്കും; അവ രക്തംബരംപോ
 ലെ ചുവപ്പുള്ളവ ആയിരുന്നാലും അവ പഞ്ഞി
 പോലെ ആകും” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നത്തേതിൽ
 അവൾ കണ്ണടച്ചു കുറെനേരം തീരെ അനങ്ങാതെ
 കിടന്നു. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ അവൾ, യേശുവേ!
 നീ എത്ര വിലയേറിയവനാകുന്നു! ഹാ! സ്വർഗ്ഗം എ
 ത്ര ഭാഗ്യസ്ഥലം ആകുന്നു; യേശുവേ! നിന്റെ ര
 ക്തവും നീതിയുംതന്നെ എന്റെ സൌന്ദര്യവും എ
 ന്റെ മഹത്തായുള്ള ഉടുപ്പും ആകുന്നു: ഹേ മരണ
 മേ! നിന്റെ മൂച്ചു എവിടെ? അത എന്നെ കുത്തു
 ന്നില്ലല്ലോ; എന്റെ രക്ഷിതാവു അതിനെ എടുത്തു
 കളഞ്ഞു എന്നിങ്ങനെ മന്ത്രിക്കുന്നതെങ്ങും കേട്ടു
 ാരം നേരം ഒക്കെയും എന്റെ ആയ കരകയായിരു

ന്ന. പിന്നെ അവൾ പരമായിട്ടെ ഉണർത്തുവാൻ
 ശ്രമിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, പരമായിത്തന്നെ!
 ഞാൻ പറയുന്നത കേൾക്ക; നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നതി
 ന മുഖെ എന്റെ വാക്കിന്ന ശ്രദ്ധകൊടുക്കണ
 മെ: നിങ്ങളുടെ മരണത്താലെ ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാ
 നി ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു: ഇപ്പോൾതന്നെ ഞാൻ
 ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആകുന്നു. പരമായി ഞാൻ വാക്കുക
 ലെ കേട്ടായിരിക്കണം; എന്തെന്നാൽ എന്റെ പി
 താവേ! ഞാൻ നിന്നെ സൂത്രം ചെയ്യുന്നു എന്ന
 അവൾ മുഖപ്രസാദത്തോടുകൂടെ പറയുകയുണ്ടായി.
 മരണമയക്കം ശീലിച്ചതിൽ വരികയാൽ അവളുടെ
 പഞ്ചെന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ശക്തികുറവു വന്നപോയി
 എങ്കിലും, അവൾ, ഞാൻ പോകുന്നു; പ്രിയമുള്ള ഹ
 ര്മദാനീ! എന്റെ തലയെ നിൻ മടിയിൽ വെക്ക
 ടെ; നിന്റെമേലും, നിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ മേലും,
 മദാമ്മെ നിങ്ങളുടെമേലും എന്റെ ആശീർവാദം ഇ
 രിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുവേ, വരിക, വരിക;
 അവന്റെ കോലം വടിയുമായവതന്നെ എന്നെ
 ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു: ഹാ! സമാധാനം, സമാധാനം,
 മഹത്വം, മഹത്വം എന്നിങ്ങനെ മന്ത്രിക്കുന്നതിനെ
 കേട്ടു. ഞാൻ ഒടുക്കത്തെവാക്കു അവളുടെ വായിൽനി
 ന്ന വീണുളടന്ന അവൾ അവളുടെ കർത്താവിന്റെ
 സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ശാ
 ന്തമായിട്ടു കിടക്കുന്ന ആ ശവത്തെ ഞാൻ നോക്കി,
 അതിൽ കുറെ മുഖെ വാസം ചെയ്തിരുന്ന ആത്മാവ
 സ്വർഗ്ഗസേനകളുടെ ആരവത്തോടുകൂടെ വീണ്ടെടു
 ക്കപ്പെട്ടവരുടെ വാസസ്ഥലത്തു ഉൾപ്രവേശിച്ചു ത
 ക്കുകിരീടത്തെ ധരിച്ചു അവളുടെ പ്രിയമുള്ള രക്ഷി
 താവിന്റെ പാദത്തിങ്കൽ സാഷ്ടാംഗംവീണു വന്ദി
 ക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു വിചാരിച്ചപ്പോൾ, ഇനി
 ക്കു ഒട്ടും കരച്ചിൽ അല്ല, സന്തോഷം അത്രെ ഉണ്ടാ

യിപറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, “ഞാൻ നീതിമാന്മാരുടെ മരണമായി മരിക്കട്ടെ; എന്റെ അവസാനവും അവരുടേതേപോലെ ആകട്ടെ.”

പിന്നെ ഘൽമോനിയും, കോരണയും, ആയയും, ഞാനുംകൂടെ മരിച്ചുപോയ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹിതിയുടെ കിടക്കക്കു ചുറ്റും മുട്ടുകുത്തി, അന്നെദിനം ഉണ്ടായ മുഖ്യമായ സംഗതികൾ ആയയുടെയും കോരണയുടെയും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു, അതിനാൽ അവർ ആട്ടിൻകുഞ്ഞിനെ സത്യമായി പിന്തുടരവാൻ ഇടവരുത്തേണമെന്ന താല്പയത്തോടുകൂടെ ഞാൻ ചുരുക്കമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പരമായിക്കർന്നമായി കിടന്ന സമയത്തു അവളെ കൂടക്കൂടെ വന്ന കാരണയും, അന്നെദിവസം കോരണയുടെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പാൻ ഇടവരികയും ചെയ്തു പാതിരിസാജ്ജ അപ്പോൾ അവിടെ വരികയും പരമായി ജയസന്തോഷത്തോടുകൂടെ മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവസ്തുത ഞാൻ ആയാളിനോട പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ നല്ലമനുഷ്യൻ സന്തോഷവും സന്താപവും കൂടെ കലർന്നവിധത്തിൽ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, അതെ അവൾ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നു; അവളിൽ ഒരു വഞ്ചനയും ഇല്ലാത്തു. അന്നു രാത്രിയിൽതന്നെ അവളെ ഒരു വിശേഷമായ കടുത്ത ശവപ്പെട്ടിയിൽ വെച്ചു അടക്കുകയും ചെയ്തു. അവളെ അടക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ മിക്കപേരും പാതിരിസാജിന്റെയും എന്റെയും വീട്ടിൽ ഉള്ളവർ എല്ലാവരുംകൂടെ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുറെകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം എന്റെ ഭർത്താവ അവരുടെ ശവക്കല്ലറമേൽ ഒരു വെണ്മട്ടക്കല്ലു പതിപ്പിച്ചു അതിന്മേൽ അവരുടെ പേരും താഴെവരുന്ന വേദവാക്യവും കൊത്തി എഴുതിച്ചു. അതായത “ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാ

സം ഞാൻ ഇസ്രായേലിലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നെയും ഞാൻ നിങ്ങളോട പറയുന്നു, പലർ കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വന്നഅബ്രഹാമിനോടും ഇസ്രായേലിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കും എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെ പുറത്തു തള്ളപ്പെടും താനും." മത്തായി ൮ അ. ൧൦ വാ.

൭൦ അദ്ധ്യായം.

മുമ്പിലത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ കുറുതപ്രായമായ സംഗതികൾ കണ്ടതുകൊണ്ടു കുറെദിവസത്തേക്കു ഇരിക്കുവെള്ള സൌഖ്യത്തോടുകൂടി ഗ്രാമത്തിലുള്ള എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ ചെന്ന കാണാൻ വഹിയായിരുന്നു എങ്കിലും മദ്യകായ്ക്കെടുത്തു ഞാൻ ആയുധമായിട്ടു വളരെ വിശിഷ്ടമായ സംഭാഷണങ്ങൾ കഴിച്ചു. അവൾ ഏറിയനാളായി എന്നു വാചാസത്തോടെ സേവിച്ചതിനാൽ ഇരിക്കു അവളോടു വെള്ള സ്നേഹമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴൊ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കർത്താവിൽതന്നെ അവളും വിശ്വസിക്കയും, ഞാൻ അനുഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന മഹത്തായുള്ള അവകാശത്തിന്നു അവളും ഓഹരിക്കാരി ആകുവാൻ പോകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു കണ്ടതിനാൽ അവളോടുള്ള എന്റെ സ്നേഹം മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം വർദ്ധിച്ചു. അവൾ ഒരു ദൂരദേശത്തിൽനിന്നു വന്നവളാകയാൽ അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന ദിക്കിൽ അവൾക്കു സംബന്ധക്കാർ ആരുംതന്നെ ഇല്ലാത്തു. അവൾ ഒരു വിധവയും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലാത്തവളും ആയിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു പരമായിയെപോലെ ഏറിയനാൾ സ്നേഹിച്ചുവന്ന സ്നേഹിതന്മാരെ വിട്ടു പിരിയണമല്ലോ എന്നുള്ള ഭൂഃഖം അവൾക്കു വിചാരി

പ്ലാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാലും അവളുടെ മനസ്സിൽ വളരെ പോരാട്ടം ഉണ്ടായതിൽപിന്നെ മാത്രമേ അവളുടെ സ്വജാതി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അവൾക്കു മനസ്സു വന്നുള്ളൂ. ആ കാര്യം ഉടനടി ചെയ്യാതെ കുറെ താമസിച്ച് നന്നാ വിചാരിച്ചിട്ടുമാത്രമേ ഖണ്ഡിക്കാവൂ എന്ന ഞാൻ ഗുണഭോഷം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിശേഷാലും. അവൾ ക്രിസ്ത്യാനി ആകുന്നതിന്നു മനസ്സു വെച്ചു നാൾ മുതൽ കൂട്ടിവായന പഠിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. ഒരുദിവസി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയത്തു അവൾ എന്റെ അരികെ ഇരുന്നു. കൊണ്ടു മുമ്മുന്ന അക്ഷരം കൂട്ടിവായിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു ആയയെ! നീ ക്രിസ്ത്യാനി ആകുന്നതിന്നു ആദ്യം മനസ്സുവെച്ചു കാരണം എന്തെന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, മദാമ്മേ! ഘൽമോനിയുടെ മക്കളുടെ നല്ല നടപ്പും, പ്രത്യേകമായിട്ടു അവർ പൈതൃകങ്ങൾ ആയിരുന്നിട്ടും മാഗ്ക് കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന താല്പര്യവും വിചാരിച്ചതിനാൽ ആത്രെ. അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു അല്പകരം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു അധികമായി ദുഃഖിക്കുകയും, അതു ദൈവത്തിന്നു കോപം ആകുന്നു എന്നുവെച്ചു ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കണ്ടാറെ, കാര്യം അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ദൈവകല്പനയെ എല്ലാം നാൾതോറും ലംഘിക്കുന്ന റംപാപിയായ ഇനിക്കു എന്തു വരുന്നേക്കും എന്നു ഞാൻ വിചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. റം പാപബോധത്തോടും കൂടെ, എന്റെ പാപം പരിഹരിക്കപ്പെടുണില്ലെന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തീരെ നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള വിചാരവും ഇനിക്കു ഉണ്ടായി. റം പാപപരിഹാരത്തെ കുറിച്ചു ഘൽമോനിയുടെ മക്കൾ പലപ്പോഴും എന്നോടു പറകയുണ്ടായി. യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അവരോടു ചോദിച്ചിരിക്കയും, അവർ വേ

ദവാക്യങ്ങളെയും ജ്ഞാനപ്പാട്ടുകളേയും എന്നെ വാ
 യിച്ച കേൾപ്പിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ ക്രമംകൊണ്ട
 ആ രക്ഷിതാവിനോട ഇനിക്കും സ്നേഹം ഉണ്ടായി
 തുടങ്ങി: എങ്കിലും അവന്റെ മരണംകൊണ്ട പാപി
 ക്കു രക്ഷയുണ്ടാകുന്നത എങ്ങിനെ എന്നുള്ള പൂണ്ണ
 അറിവ ഇനിക്ക ഇല്ലാത്തു. എന്നാൽ പരമായി ത
 ന്റെ മരണസമയത്ത അതിനെ കുറിച്ച കോരണ
 യോട വിസ്മരിച്ച പറഞ്ഞത കേട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തുവി
 ന്റെ രക്തംമൂലം പാപിയുടെ പാപം ക്ഷമിക്കപ്പെ
 ടുകയും അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിമാനാ
 യി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന ഞാൻ അറി
 ണ്തു. ഇനിയും ഇത്രുവലിയ രക്ഷയെക്കുറിച്ച ഉപേ
 ക്ഷ വിചാരിച്ചുകൂടാ എന്ന അപ്പോൾ ഇനിക്ക തോ
 ന്നി. യേശുവിന്റെ രക്തം ഒലിക്കുന്ന കൈ ദൈവ
 ത്തിന്റെ ഓർമ്മപുസ്തകത്തിൽനിന്ന പാപങ്ങളെ മാ
 യിച്ചുകളയുന്നു എന്ന പരമായി പറഞ്ഞ സദുശവാ
 ക്കു ബഹു വിശേഷമായിരുന്നു. അത ബഹു വി
 ശേഷം ആയിരുന്നു എന്ന ഇനിക്കും അപ്പോൾ
 തോന്നി. ഹാ! പരമായി ഇത പറഞ്ഞപ്പോൾ അ
 വളുടെ പാപങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു
 ന്നു എന്ന അവൾക്കു എത്ര നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു
 എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു. ആ മരണം പ്രാപിച്ച ശു
 ഭാസ്രിയുടെ പേര കേട്ടുളടനെ ആയ കണ്ണുനീരൊ
 ഴുക്കി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, മദാമേ! നമ്മൾ അ
 വളുമായിട്ട രണ്ട പ്രാവശ്യം കണ്ട സംസാരിച്ചത
 പലപ്പോഴും ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട: ഹാ! ക്രിസ്ത്യാനി
 സ്ത്രീകൾ ഒക്കെയും പരമായിയെയും ഘൽമോനി
 യേയുംപോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ഹിന്ദുമാഗ്ഗ്കാ
 രും മഹമ്മദകാരും എല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളായിതീർന്നു
 നെ. ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
 ന്വോൾ, ആരാണ്ടോ വന്ന ആയയെ വിളിച്ചു: അ

ത സത്യബോധിനി എന്ന അറിഞ്ഞിട്ട, അവളോട
 അകത്തു വരുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ കേറിവ
 ന്ന മദാമ്മേ! ഞങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നു വരു
 ന്ന വഴിയിൽ ഇവിടെ കേറി നിങ്ങൾക്കു സൌഖ്യം
 ഉണ്ടോ എന്ന ആയയോട ചോദിക്കണമെന്ന അ
 മ്മ പറഞ്ഞയച്ചു. അതിന്നു ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട, എ
 ണ്റെ കൊച്ചുപെണ്ണു ഇനിക്കു സൌഖ്യം ഉണ്ടു: അ
 തിന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ കുറെ താമസിക്കേ വേ
 ണ്ടി: ശുദ്ധനും അകത്തു വരുവാൻ പറക എന്ന
 പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശുദ്ധൻ കേറി വന്ന അവന്റെ
 പതിവിൻപ്രകാരം ആചാരത്തോട സലാം തന്നു.
 അവർ രണ്ടുപേരും എന്റെ വലിയ മുഖക്കണ്ണാടി
 കണ്ടു, അതു മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവാക
 യാൽ വിസ്മയം തോന്നിപ്പോയി. സത്യബോധിനി
 സന്തോഷംകൊണ്ടു കൈകൊട്ടി പറഞ്ഞതെന്തെ
 ന്നാൽ, ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു മുഖഛായയുള്ള രണ്ടു
 ആയമാരെയും രണ്ടു മദാമ്മമാരെയും കണ്ടു എന്ന
 അമ്മയോട പറയും; അതിന്റെ സാരം അവർ ഗ്ര
 ഹിക്കുകയുമില്ല. പിന്നെ എന്റെ ഉടുപ്പമേടമേൽ
 സൌരഭ്യകുപ്പികൾ കണ്ടു അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആ
 തൈലങ്ങളുടെ വാസന മനക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ അ
 വരോട പറഞ്ഞു അവയിൽ ഒരു ഡകൊലോൻ എ
 ന്ന പേരുള്ള തൈലത്തിൽ കുറെ അവരുടെ ഉടുപ്പി
 ന്നേൽ തളിച്ചപ്പോൾ അവർ നന്നാ പ്രസാദിച്ചു:
 എങ്കിലും അവിടെ കണ്ടതിൽ ഒന്നിനെയും ആഗ്ര
 ഹിക്കുകയെങ്കിലും തൊടുകയെങ്കിലും ചെയ്യുകില്ല. അ
 പ്പോൾ ഞാൻ ദീനക്കാരി എന്ന ശുദ്ധൻ ഓർത്തിട്ട,
 മദാമ്മേ! നിങ്ങളെ അസഹ്യപ്പെടുത്താതെ ഞങ്ങൾ
 പോകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു കേട്ടു ഞാൻ സന്തോ
 ഷിച്ചു അവനോട നിങ്ങൾ പോകേണ്ടോ; കുറെ നേ
 രം കൂടെ ഇരുന്ന ഇന്നു നിങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ

പഠിച്ച പാഠം ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കുന്ന പഠത്തോടുകൂടി സത്യബോധിനി ഉത്തരമായിട്ട്, ഒരു ഞായറാഴ്ച ഞങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങളെ കേൾക്കുന്നതിന് വരാമെന്ന കരനാൾ മുഖേന നിങ്ങൾ പഠത്തോടുകൂടുന്നതോടുകൂടി ഇതുവരെയും വരായ്കയാൽ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ഞങ്ങൾ പഠിച്ച വിശേഷമായ വേദവാക്യങ്ങളെ ഇപ്പോൾ കേൾപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യം ഉണ്ടായി. ഉദ്യമം വേദവാക്യങ്ങളും, അവയെ കുറിച്ച നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ വിസ്മയിച്ച പഠത്തോടുകൂടി ഇന്നിന്ന വളരെ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്ന പഠത്തോടുകൂടി സത്യബോധിനി ആദ്യം ചൊല്ലുന്നതെന്ന വിചാരിച്ചിട്ട് കൈകെട്ടി നിന്നു; ശുദ്ധൻ അത കണ്ട അവന്റെ കൈയ്ക്ക് സഹോദരിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനായിട്ട് മിണ്ടാതെ നിന്നു. പിന്നീട് സത്യബോധിനി ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയത എന്തെന്നാൽ “പൈതൽ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക; എന്നാൽ അവൻ വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ അതിനെ വിട്ടുമാറുകയില്ല.” “ദോഷമുള്ള ഒരു പൈതലിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കോൽ അതിനെ അവനിൽനിന്ന ദൂരത്താക്കും” സുഭാഷി. ൨൨ അ. ൧൫ വാ.

“പൈതലിനെ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടുകൂടി കർത്താവിൽ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്തൊക്കെയാണെന്നാൽ ഇത മയ്യാദയായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.” എഫെസിയ. ൩ അ. ൧ വാ.

“ചെറിയ പൈതലിനെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ സമ്മതിപ്പിൻ അവരെ വിരോധിക്കുകയും അതും; എന്തൊക്കെയാണെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെ ആകുന്നു.” മക്കോ. ൧൦ അ. ൧൪ വാ.

സത്യബോധിനി ചൊല്ലി നിറുത്തിയ ഉടനെ അവൾ എന്റെ മുഖത്തനോക്കി പറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ ഞാനും ഒടുക്കത്തെ വാക്യം എല്ലാറ്റിലും വിശേഷമാകുന്നു. “പൈതൃകങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ സമ്മതിപ്പിൻ” എന്ന യേശു പറഞ്ഞത ബഹു സ്നേഹമല്ലയോ? ഞാൻ അവനെ അധികമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ എന്റെയും മനസ്സു ഉരുകി എന്റെ കണ്ണിൽകൂടെ കണ്ണുനീര പൊഴിഞ്ഞു. അവൾ അത കണ്ട ഉടനെ തന്റെ മുണ്ടിന്റെ വിട്ടുവെക്കട്ടെ അതിനെ തുടച്ചു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശുദ്ധൻ അവളോട, സത്യബോധിനീ! പൈതൃകങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിച്ചതിനായിട്ട ഞാനും ജന്മത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം വായിച്ചു ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങൾ മറന്നുപോകരുതെ എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ സത്യബോധിനി പറഞ്ഞത, അവയെ എല്ലാം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കില്ല; ഞാൻ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ച ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങൾ രണ്ടും ഞാൻ മറക്കാത്തതിനാൽ അവയെ ഞാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം. ഏതേതെന്നാൽ യോസേഫ് തന്റെ പിതാവിന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചു ദോതാനിൽ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു പോയതിനാൽ എജിപ്തുദേശത്തിൽ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും അവിടെ ഒരു രാജാവിനെ പോലെ ആയി തീരുകയും ചെയ്തു. ശാവുലും തന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം കാനോതെ പോയ കഴുതകളെ അന്വേഷിച്ചുപോയി തിരിച്ചുവരുന്നതിനുമുമ്പെ ഇസ്രായേലുകാരുടെ രാജാവായ ആക്കപ്പെട്ടു. ഞാനും ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളോട കൂടെ അവൾ പറഞ്ഞ അർത്ഥവുംകേട്ട ഇനിക്കു ചിരിവന്നുപോയതിനാൽ ഞാൻ അവളോട നീ നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിച്ചാൽ ഒരു കൊച്ചുരാജ്ഞി ആകുമെന്നു

ണ്ടോ? എന്ന മന്ദഹാസത്തോടെ ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ ഭക്തിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, ഇല്ല, ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളോടൊന്നിടത്തു സർവ്വമായിട്ടു വെറും എന്നെ സ്നേഹിക്കും; അതിൽ വലിയ ബഹുമാനം ഇനിക്കു വേണ്ട. ഇനിയും ശുദ്ധൻ ചൊല്ലുന്നതു കേൾപ്പിൻ: അവൻ എന്നെക്കാൾ നല്ലവണ്ണം ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും.

അപ്പോൾ ശുദ്ധൻ നല്ല ആദരവോടെ കൈകെട്ടി പുറകോട്ടു മാറിനിന്നു ചൊല്ലിതുടങ്ങിയതു എന്തെന്നാൽ “യഹോവായെ കുറിച്ചുള്ള ഭയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം ആകുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധിഹീനന്മാർ ജ്ഞാനത്തെയും വിദ്യയെയും നിരസിക്കുന്നു.” സുഭാഷി. ൧ അ. ൧ വാ.

“എന്റെ പുത്രാ, പാപികൾ നിന്നെ വശീകരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ സമ്മതിക്കരുത. എന്റെ പുത്രാവഴിയിൽ അവരോട കൂടെ നടക്കരുത. നിന്റെ പാപത്തെ അവരുടെ ഉറപ്പുവഴിയിൽനിന്നു വിലക്കി കൊൾക.” സുഭാഷി. ൧ അ. ൧൦, ൧൫ വാ.

“ഭോഷനായ പുത്രൻ തന്റെ പിതാവിനെ വ്യസനവും തന്നെ പ്രസവിച്ചവൾക്കു കൈപ്പും ആകുന്നു.” സുഭാഷി. ൧൭ അ. ൨൫ വാ.

“ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു, നല്ല ഇടയൻ തന്റെ ജീവനെ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി കൊടുക്കുന്നു; എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു, അത്രയുംല്ല ഞാൻ അവയെ അറിയുന്നു; അവയും എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഞാൻ അവെക്കു നിത്യജീവനെ കൊടുക്കുന്നു, അവ ഒരു നാളും നശിച്ചുപോകയുമില്ല, ഒരുത്തരും അവയെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പഠിച്ചുകളകയുമില്ല. യോഹന്നാൻ. ൧൦ അ. ൧൧, ൨൭, ൨൮.

“ഞാൻ മൂന്നിരിങ്ങാവളി ആകുന്നു നിങ്ങൾക്കു കൊ

മ്പുകൾ ആകുന്നു; യാതൊരുത്തൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നുവോ, അവൻ വളരെ ഫലംതരുന്നു; അതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്തെങ്കിലും തെ നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. യോഹ. ൧൫. ൫.

ശ്രദ്ധൻ ഞാനും വാക്യങ്ങളെ ചൊല്ലിതിന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട യേശുക്രിസ്തുതന്നെ ഇടയൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന കാരണം എന്തെന്നു പറയാമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ ഉത്തരമായിട്ട്, ഉച്ച മദാമ്മേ! ഒരു ഇടയൻ തന്റെ ആടുകളെ ഭ്രമമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതപോലെ, യേശു തന്റെ ജനങ്ങളെ ജാഗ്രതയായിട്ട് സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു വാക്യത്തിൽ പിശാചിനെ ഗജ്ജിക്കുന്ന സിംഹം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ശക്തിയിൽനിന്നു യേശു തന്റെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. ശക്തി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ പരീക്ഷയോട് എത്രത്തു നില്ക്കുന്നതിന്നു അവരെ സഹായിക്കുന്നു എന്നതന്നെ. അപ്പോൾ സത്യബോധിനി ഇടയിൽ പറഞ്ഞാൽ എന്തെന്നാൽ, അപ്പൻ പറഞ്ഞ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കുറിച്ചു നീ മറന്നുപോയി. നല്ല ദയയുള്ള ഇടയൻ ആട്ടിൻകുട്ടികൾ തളരുമ്പോൾ അവയെ തന്റെ തോട്ടിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതപോലെ യേശുവും ചെയ്യുന്നു. “ചെറിയ പൈതങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ സമ്മതിപ്പിൻ” എന്നു അവൻ പറയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട് അത ശരിതന്നെ സത്യബോധിനീ: അത തന്നെയുമല്ല, യേശു താൻ തന്നെ ഒരു ചെറിയ പൈതൽ ആയിരുന്നതിനാൽ പൈതങ്ങളുടെ ബലഹീനതകളെ എല്ലാം അവന ശരിയായിട്ട് അറിയാം. ഇത കേട്ടു അവളുടെ ചെറിയ മുഖം സന്തോഷംകൊണ്ടു

തെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ അത പരമാർത്ഥം തന്നെ. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും ഇതിനെ കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. പുതുതായി പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു കടുവായെ കാണുന്നതിനായിട്ടു ഞങ്ങളെ ആറ്റിന അക്കരെ കൊണ്ടുപോകാമെന്ന പാതിരി സാജിന്റെ മദാമ്മ പറയാൽ അന്നു മഴ പെയ്യരുതെന്ന ആഗ്രഹിച്ചു; എങ്കിലും മഴ പെയ്യിക്കരുതെന്ന ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാൻ ഒരു ഭോഷിയും ഭൃഷ്ടിയും ആകുന്നു എന്ന ദൈവം വിചാരിച്ചേക്കും എന്ന ആദ്യം ഞാൻ ഭയന്നു. പിന്നീട് യേശു ഒരിക്കൽ ഒരു ചെറുചെതൽ ആയിരുന്നതിനാൽ കടുവായെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചായിരിക്കും എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കയും എന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം അന്നു മഴ പെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൻ ഇത കേട്ടാറെ അത ശരിയായിപ്പോയി എന്നും “നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ കൂടെ പരിതപിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രധാനാചാര്യൻ നമുക്കു ഇല്ല.” (എബ്രായ. ൪: ൧൫.) മുതിർന്നവരെപ്പോലെ തന്നെ പൈതൃകങ്ങൾക്കും താന്താങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അവനോടു ചോദിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു എന്ന ശുദ്ധൻ പറഞ്ഞതിനെ കേട്ടു, ഞാൻ അവനോടു, ശുദ്ധാ, നിന്റെ അപ്പൻ പറഞ്ഞത ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അത വിട. ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു അവൻ അർത്ഥം പറഞ്ഞത എന്താ? എന്ന ചോദിച്ചു. നാം യേശുവിനെ വിട്ടു പിരിയാതെ എപ്പോഴും അവനോടു അടുത്തു നില്ക്കണമെന്നു തന്നെ എന്ന ശുദ്ധൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നാം യേശുവിനെ വിട്ടു പിരിയാതെ ഇരിക്കുന്നത എന്തിനായിട്ടു? എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു. അതിന്നു ശുദ്ധൻ ഉത്തരമായിട്ടു, നാം യേശുവിനെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞാൽ അവ

ന്റെ കൃപ നമുക്കു ഇല്ലായിരിക്കും. അവന്റെ കൃപയില്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധമുള്ളവരായിരുന്നുമുട്ടാ. എന്തെന്നാൽ നമ്മെകൊണ്ടു ദോഷം ചെയ്യിപ്പിച്ചാനായിട്ടു സാത്താൻ എപ്പോഴും നമ്മെ പരീക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയം ദുഷ്ടതയുള്ളതാകയാൽ യേശു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തെക്കാൾ അധികം സാത്താനെ പിന്തുടരുന്നതിന നമുക്കു മനസ്സു വന്നുപോകും.

ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ നേരം പോയതു അറിഞ്ഞില്ല. ആ പൈതൃക്കളുടെ തള്ള അവരെ അന്വേഷിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്നു എന്ന ഞാനും, അങ്ങിനെതന്നെ പൈതൃക്കളും തിരെ മറന്നുപോയി. കുറെ നേരമായപ്പോൾ ഒരാൾ താഴത്തെ വെറാന്തയിൽ നടക്കുന്ന കാലോശ കേട്ടു, അതു ആരെന്നു തിരക്കിയപ്പോൾ എൽമോനി തന്റെ പൈതൃക്കളെ അന്വേഷിച്ചു വരികയായിരുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു. പൈതൃക്കൾ എന്നോട സംസാരിക്കുകയാകുന്നു എന്നു കണ്ടിട്ടു അവർക്കു ഒട്ടും അനിഷ്ടം തോന്നിയില്ല. എന്നാൽ അവർ എന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തി എന്റെ സമയം കളയുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു മദാമെ! പൈതൃക്കൾ ഏറിയ നേരമായി നിങ്ങളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ ഇപ്പോൾതന്നെ ഞാൻ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ടു, അവർ എന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; ഞാൻ ദൈവത്തെ കുറിച്ചും മോക്ഷത്തെ കുറിച്ചും അവരോട പറയുകയായിരുന്നു: ക്രിസ്തുവിന്റെ തൊഴുത്തിലുള്ള കുത്തൊട്ടകളെ മേയിക്കുന്നതിനു ശരിയായിട്ടു ദൈവത്തിനു ഇപ്പോൾ വേല മറ്റൊന്നുമില്ല. അപ്പോൾ ആ പൈതൃക്കൾ ഞാൻ വളർത്തിയ ഒരു വലിയ ചുവന്ന കിളിയെ

കാണാൻ വെറാന്നയിൽ ഇറങ്ങി പോകയാൽ ഞാൻ ഘർമോനിയോട, നീ റം പൈതങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ വകെക്കായിട്ട വളർത്തിയതകൊണ്ട ദൈവത്തിന്റെ ആശീർവാദം നിന്റെമേൽ ഇരിക്കും നിശ്ചയം: എന്തെന്നാൽ മാഗ്സംബന്ധമായ കായ്ങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ സ്വഗ്ഗ്സ്ഥനായ പിതാവിന ഇഷ്ടമുള്ളവയെ ചെയ്യുന്നതിനും എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിച്ചാനും അവർക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ ഘർമോനിയുടെ ഹൃദയം നന്ദികൊണ്ട നിറഞ്ഞ പഠഞ്ഞതാവിത, ശമുയേലിനെ ചെറുപ്രായംമുതലെ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ദൈവത്തിനായിട്ട കൊടുക്കയാൽ അവനെയും, തീമോഥെയുസ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ വേദപുസ്തകം പഠിച്ചിരുന്നതകൊണ്ട അവനെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ച വിവരം വായിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്മരിപ്പാനുള്ളവരാകുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആശ്രയത്തെ കർത്താവിൽ വെക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ പൈതങ്ങളെ അവന്നായിട്ട വളർത്തുന്നതിന ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും ശമുയേലിനും തീമോഥെയുസിനും നല്കിയ അനുഗ്രഹത്തെ അവർക്കും നല്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്ന ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട ഘർമോനീ! അവൻ നിങ്ങളുടെ ആശ്രയം ഭംഗം വർദ്ധിക്കുകയില്ല. “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കും,” എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ആശ്രയം വെച്ചവരെ അവൻ വെറുതെ വിട്ടയച്ചിട്ടുമില്ല. നിന്റെ മക്കളെ നന്നാക്കുന്നതിനായിട്ട നീ കഴിക്കുന്ന സാഹസങ്ങൾ പാവപ്പെട്ട കോരണയും കഴിക്കുകയും, നിന്നെപ്പോലെ അവർക്കും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിനായിട്ട അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള വ്യാകുലം

അവൾക്കു ഉണ്ടാകാഞ്ഞെന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം അവളുടെ മകന്റെ രക്തത്തിൽനിന്നു അവളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പൈതൃകങ്ങൾ വരികയാൽ എന്താണു നിവീട്ടിൽ പോകുന്നതിന്നു എഴുന്നീറ്റു. ഹാ! ഞാനും സാധുശീലക്കാരിയായ സ്ത്രീയോടും അവളുടെ മക്കളോടും ഞാൻ സംസാരിച്ചു ചുരുക്കമായ സംഭാഷണം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു എത്ര സന്തോഷമായിരുന്നു: ആകയാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു തന്നെത്തന്നാൽ, ഹിന്ദുദേശത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു വടകരിയുള്ള ആളുകളെ കണ്ടു തന്നെക്കാൾ നല്ലതായിട്ടുള്ള കാലം വരുമെന്നുള്ളതിന്നു ഒരു അച്ഛാനും ആകുന്നു. ആ കാലത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടു പേർ മാത്രമല്ല, കൂരിരുളാൽ മൂടപ്പെട്ട ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കടികളിൽ അനേകായിരം പേർ ദൈവനാമത്തിൽ വിളിക്കും. കർത്താവേ ഇപ്രകാരമുള്ള കാലത്തെ ശീലത്തിൽ വരുത്തുകയും ഞാനും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു വേലയെ നടത്തുന്നതിന്നു നിന്റെ ദാസിയെ ഒരു വിവേകവെട്ടുകാരിയെ വെള്ളം കോരുന്നവളോ ആയിട്ടെങ്കിലും ഏല്പിച്ചുതരികൊള്ളണമെ.

ഏകദേശം ആറു ആഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്കു മുഖിലത്തെ പോലെ നടക്കാരായതിനാൽ ആദ്യംതന്നെ ഞാൻ കോരണയുടെ വീട്ടിൽ പോയാറെ അവൾക്കു എന്നെ കണ്ടുതന്നെക്കൊണ്ടു സന്തോഷമായിരുന്നു എങ്കിലും മുഖിലത്തെ തവണ തെങ്ങും തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ കാര്യം ഓർത്തു അവളുടെ കണ്ണിൽ കൂടെ കണ്ണുനീർ വന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ, മദാമ്മ! എന്റെ നിർദ്ദാഗ്യം എത്ര കഠിനം. ഞാൻ അരിഷ്ടയാകുന്നു. അങ്ങിനെ തന്നെ അവളെ കണ്ടാറെ ബഹു അലസവും പരവശവും ക്ഷീണവും തോന്നി. ആകയാൽ കഴിഞ്ഞു ദുഃഖവർത്തമാ

നത്തെ കുറിച്ചു പറയാതെ ഇരിക്കു തന്നെ നല്ലതെ
 ന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു, ഞാൻ അവളോട കോരണയെ!
 നിനക്കു ഇപ്പോൾ വേണ്ടുന്നത ആത്മഭക്ഷണം
 ആകുന്നു: എന്നാൽ നിന്റെ നിർദ്ദാഗ്യം കട്ടിയാകു
 ന്നു എന്ന സങ്കടം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടന്നാൽ
 ആ ഭക്ഷണം കണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ നീ
 നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ദൈവവഴികൾക്കു വിരോധ
 മായി കഠിനപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ: നിന്റെ കണ്ണുനീ
 രും വൃഥാവായിപ്പോകും. ലോകത്തിൽ ദുഃഖം വരു
 ന്നതിനുള്ള കാരണം എന്തെന്ന നിനക്കു പറയാ
 മൊ? അതിന്നു അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു പാപം തന്നെ
 അതിന്റെ കാരണം എന്നു പറഞ്ഞു. അതെ ശരിത
 ന്നെ; ആകയാൽ ദുഃഖം തീരുന്നതിനുള്ള വഴി അ
 തിന്റെ കാരണമാകുന്ന പാപങ്ങളെ കുറിച്ചു ദുഃ
 ഖിച്ചു കരുകയും അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ
 യുന്നത തന്നെ. “ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അ
 തെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെ
 ടും” എന്ന യേശു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്തായി. ൫. ൪.
 പാപത്തെ കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരെ
 ന്ന ആകുന്നു അതിന്റെ അർത്ഥം. എന്തെന്നാൽ
 ഞാൻ മുഖൊരിക്കൽ പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ
 പ്രാധിയെ നാം അറിഞ്ഞു അതിന്നു തക്കതായിട്ടു
 ജ്ജ ഔഷധം സേവിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ ആ രോഗം
 സൌഖ്യം ആകുകയില്ല, എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
 ഉടനെ അവൾ, അത സത്യംതന്നെ എന്നാൽ ഇ
 നിക്കു ഞരം നിർദ്ദാഗ്യം ഒക്കെയും വന്നിരിക്കുന്നത
 എന്റെ സ്വന്ത കുറ്റം കൊണ്ടല്ല; അവയിൽ മിക്ക
 തും എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കുറ്റം കൊണ്ടത്രെ. ദു
 ഷ്ടാന്തമായിട്ടു, ഇന്നതന്നെ ഭക്ഷണസാധനം വാ
 ണ്ണിപ്പാനായിട്ടു പണം ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ചാരാ
 യകട വരെക്കും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നാറെ

അവൻ എന്നെ അധികേഷ്വരം പറഞ്ഞു വിട്ടതെ
യുള്ളു.

അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, കോരണെ! അവ
ൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ അവനെ സന്തോഷം വരു
ത്തുവാൻ ശ്രമിക്കൂ; എന്നാൽ അവൻ വീട് വിട്ട
പോകാതെ താൻ ദേഹം ധരിച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്ന പണം
നിന്റെ കയ്യിൽ തരുകയായിരിക്കും എന്ന പറഞ്ഞതി
ന്ന കോരണെ എന്നോട, അത ചെയ്യേണ്ടുന്നത എ
ങ്ങിനെയാണെന്ന് ഇനിക്കു അറിവാൻ വഹിയാ; എ
ന്നെ ചൊല്ലി നടത്തുന്നതിന് വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കി
ൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന പറയാൻ ഞാൻ ഉത്ത
രമായിട്ടു എന്റെ ആലോചനപ്രകാരം ചെയ്യാൻ
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എന്നാൽ കഴിയു
ന്ന സഹായം ചെയ്യാം. ആദ്യം തന്നെ ദൈവത്തി
ന്റെ കല്പനകളെ മനഃപാഠം പഠിച്ചു അതിൻപ്രകാ
രം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കൂ; ശാബതദിവസത്തെ ശുദ്ധ
മായി ആചരിച്ച അന്നദിവസം കർത്താവിന്റെ
ആലയത്തിൽ പോകൂ; അങ്ങിനെ നീ എല്ലായ്പ്പോഴും
ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ സത്യമാഗ്നിയെ കുറിച്ചു നിനക്കു
ഇപ്പോഴുള്ളതപോലെയുള്ള അറിവുകേട് ഇല്ലായിര
ുന്നെന്നെ എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ കോരണെ മദാമ്മേ!
ഇനിക്കു വെള്ളവസ്ത്രമില്ലാതെ ഞാൻ പള്ളിയിൽ
പോകുന്നത എങ്ങിനെ? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു
ഞാൻ അവളോട, എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രത്യേകം കർത്താവി
ന്റെ ദിവസത്തിലും വൃത്തിയായിട്ടിരിപ്പാൻ ആഗ്ര
ഹിക്കുന്നത കൊള്ളാം; എന്നാൽ നല്ല വസ്ത്രമില്ലെന്ന
വെച്ചു പള്ളിയിൽ പോകാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ദി
വസംപ്രതി ഉടുത്തുവരുന്നതിനോട കൂടെ എങ്കിലും
പോകതന്നെ നല്ലത. എന്നെന്നാൽ ശരീരം ഏറെ
സാരമുള്ളതല്ല; ആത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയിൽ
ധരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു വലിയ കാര്യം. “യഹോ

വായുടെ പവ്തത്തിലേക്കു ആര കരേറും? അവന്റെ ശുദ്ധമുള്ള സ്ഥലത്തു ആര നിലനില്ക്കും?" എന്നു ദാവീദു ചോദിക്കുമ്പോൾ ദൈവം തന്നെത്തന്നെ ഉത്തരം പറയുന്നതെന്നാൽ, "വെടിപ്പുള്ള കൈകളും ശുദ്ധഹൃദയവുമുള്ളവനായി, തന്റെ ആത്മാവിനെ മായയിലേക്കു കരേറാതെയും വഞ്ചനയായി ആണയിടാതെയും ഉള്ളവൻതന്നെ." സങ്കീ. ൧൪. ൪. മേലും കോരണയെ! നിന്റെ അഴുകുവസ്ത്രത്തോടുകൂടെ ഒരാൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ സകല അശുദ്ധപാപങ്ങളോടും കൂടെ കർത്താവിന്റെയും, അവന്റെ പരിശുദ്ധ ഭൂതന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ കാണപ്പെടേണ്ടിവരുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ നീ എന്തു ചെയ്യും? എന്നാൽ നിനക്കു വൃത്തിയായിരിപ്പാൻ എന്തെങ്കിലും നോക്കുകതൊ?

അപ്പോൾ കോരണ പറഞ്ഞു, അതെങ്ങിനെ? എന്റെ ഭർത്താവു ഇനിക്കു ഭക്ഷണം പോലും തരാതിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ വസ്ത്രം വാങ്ങിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ? അതു തന്നെയുമല്ല ഞാൻ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചാൽ ഫലവുമില്ല. എന്റെ പാപപ്പെട്ട ചെറുക്കന്റെ ആത്മാവിനെ നശിപ്പിച്ചതിനാൽ കഷ്ടമിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു കൊടിയ പാപത്തെ ഞാൻ ചെയ്തിരിക്കുകൊണ്ടു, അവനോടുകൂടെ ഞാൻ നരകത്തിൽ ശീശ്രം കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു, കോരണയെ! പരമായി മരണസമയത്തു പറഞ്ഞു ഇന്നുദോഷത്തെ നീ ഇത്ര ശീശ്രം മറന്നുപോയോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ഇല്ല മദാമ്മ! അവൾ പറഞ്ഞു ഇമ്പമായ വാക്കുകളെ ഞാൻ മറക്കാതെ പലപ്പോഴും ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞുവരുന്നു: എന്നാൽ യേശുവിന്റെ

രക്തത്തിന എന്നെപോലെയുള്ള കൊടിയ പാപി
 യുടെ പാപത്തെ കഴുകി ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയ
 മെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല; ഇല്ല, ഒന്നുംതന്നെ
 എന്റെ പാപത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കയില്ല എന്ന കോ
 രണ പഠത്തപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, കോരണ
 യെ! ഉച്ച, അതിന്ന നിന്റെ പാപത്തെ ശുദ്ധീക
 രിപ്പാൻ കഴിയും സംശയമില്ല. “യേശുവിന്റെ ര
 ക്തം സകല പാപത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു”
 എന്നുള്ളത നിന്നെ ബോധം വരുത്തണമെന്ന
 നീദിനംപ്രതി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന എന്നോ
 ട വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുമൊ? എന്ന ചോദിച്ചു.

കോരണ അങ്ങിനെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാ
 ന് അവളോട, എന്റെ ഗുണദോഷപ്രകാരം ചെയ്യാ
 മെന്ന നിനക്കു സമ്മതം ആകയാൽ, നിന്റെ ഭർത്താ
 വ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ സന്തോഷം വരുത്തുവാൻ
 ഇന്നത വേണമെന്ന ഞാൻ പറയാം. നിന്റെ
 സ്വന്ത നടപ്പിനെ മാറ്റിത്തുടങ്ങുക; പക്ഷെ ആദ്യം
 അവൻ അത അറികയില്ലായിരിക്കും, എങ്കിലും ശ്ര
 മേണ അറിയുന്നതിന്നു ഇടവരും. നീ പൂർത്തിയും ഉ
 സ്സാഹവും സമാധാനശീലവും ഉള്ളവളായിരിക്ക. ഫു
 ൾമോനി ഭാഗ്യനാഥനായ ചെയ്യുന്നതപോലെ നീ
 യും നിന്റെ ഭർത്താവ നിന്നോട ഒരു അന്യായവും
 ചെയ്യിട്ടില്ലാത്തപ്രകാരത്തിൽ അവനെ സൌഖ്യമാ
 ക്കുംവണ്ണം സകലവും യത്നമാക്കുകയും, നേരായിട്ടു
 ള്ള പഴിയിൽ നടപ്പാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കണ
 മെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഇരുവരുടെയും ഹൃദയങ്ങളെ
 ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയ്ക്കണമെന്നും പ്രാർത്ഥിക്ക
 യും ചെയ്യാൽ അല്ലനാൾക്കകം നിന്റെ വീട്ടുകാർ
 ത്തിന്നു വ്യത്യാസം വരികയില്ലയൊ എന്ന പരീക്ഷി
 ച്ചുനോക്കുക. നിന്റെ കൊച്ചുചെറുക്കനൊ അവൻ
 മിക്കപ്പോഴും എന്റെ വിചാരത്തിൻകീഴാകുന്നു എ

ജിലും നീ അവന്റെ തള്ളയും അവന്നായിട്ട ദൈവത്തോട ഉത്തരവാദിയും ആകയാൽ നീ ഇതുവരെയും പാപത്തിൽ നടക്കുകയായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ ശുദ്ധതയുടെ വഴിയെ അന്വേഷിച്ചാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും അവനോട പറഞ്ഞാൽ, അതിന്നായിട്ട അവൻ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കാതെയിരിക്കയില്ല; എന്നെന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവകല്പനയിൽ പ്രകാരം ചെയ്യാതെയിരിക്കുമ്പോൾ, അവർ ചെയ്യേണ്ടുന്നതിനെ ചെയ്യാതെ വിടുകയാകുന്നു എന്നുള്ളത അവന്ന നല്ലവണ്ണം അറിയാം: നിനക്കു വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ കാണുമെന്ന വരികിലും, ഞാൻ പറഞ്ഞു ഹം പുതിയ ചട്ടത്തിൽ പ്രകാരം ചെയ്യാൻ ഇന്നതന്നെ ശ്രമിക്ക. പക്ഷെ നിന്റെ ഭർത്താവ ഇപ്പോൾ കുടിച്ച സുബോധമില്ലാതെ ചാരായകടയിൽ കിടക്കുകയായിരിക്കും; എങ്കിലും ദൈവകീട്ട അവൻ വീട്ടിൽ വരുന്നതിന്ന മുന്പെ സകലവും മോടിയാക്കി ഇടുക: അതിന്ന നിന്റെ കയ്യിൽ പണം ഇല്ലെന്ന ഞാൻ അറികയാൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു രൂപാ തരുന്നു. അത ഞാൻ തരുന്നത നീയും നിന്റെ ഭർത്താവുംകൂടെ വൃത്തിയായിട്ടുള്ളൊരു വീട്ടിൽ സൗഖ്യത്തോടെ രാത്രികാലങ്ങളിൽ പാക്കയും വെള്ളവസ്രങ്ങൾ ധരിച്ച കയ്യോട കൈപിടിച്ച് പള്ളിയിൽ പോകയും ചെയ്യുന്നത കാണാൻ ഇട വരുത്തണമെന്ന താല്പര്യത്തോട അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ആകുന്നു. ഇത കേട്ട ഉടനെ കോരണയുടെ മുഖം സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു പറഞ്ഞു, ഹാ! അതിന്ന ഇടവരുമൊ? ഞങ്ങളുടെ വീട ഭാഗ്യനാഥന്റെയും ഘൽമോനിയുടെയും വീടപോലെ ആയി തീരുമൊ? എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, ഉവ്വ, കോരണെ! അങ്ങിനെ ആയിതീരുന്നതും: എന്നാൽ നീ ഉണർന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കണം.

നിന്റെമേൽതന്നെ ഒരു കാവൽ വെക്കുക; നിന്റെ സ്വന്ത ഹൃദയത്തെ സൂക്ഷിച്ചിട്ട, നിനക്കു പ്രയാസമെന്ന തോന്നുന്ന ചില അല്ലകായ്കൾ ഇന്നപ്രകാരം നടത്തണമെന്ന ഘൽമോനിയോട ആലോചനചോദിക്ക എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ കോരണയുടെ ഭർത്താവു കൂടിച്ച സുബോധമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു ചെറുകുമാരനാൽ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ കോരണയുടെ മുഖം കോപംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ചെറുകുമാരൻ അത കണ്ടു കോരണയെ വിളക്കായ്യാൽ, ഞാൻ കോരണയോട, സൂക്ഷിക്ക, സൂക്ഷിക്ക, സുബോധമില്ലാത്ത ഒരാളിനെ ശാസിച്ചിട്ട പ്രയോജനമില്ല; അവനെ സാവധാനത്തിൽ കിടത്തുക; കാലത്ത അവൻ എഴുന്നീല്ക്കുമ്പോഴും അവനെ കുറപ്പെടുത്തേണ്ട എന്ന ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു ഞാൻ ഒരു കാവൽക്കാരനെപോലെ അവിടെ നിന്നപ്പോൾ, അവൾ ഒരു മെത്തയും പായും തലയിണയും കൊണ്ടുവന്ന പുരയുടെ ഒരു കോണിൽ ഇട്ടു കിടന്നുറങ്ങുന്നതിന്നു അവനോട അപേക്ഷിച്ചു. അവളുടെ പതിവിൻപ്രകാരമുള്ള ശീലം മാറിക്കണ്ടതിനാൽ അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ അല്ലെന്ന വിചാരിച്ചു, ഞം സ്രീ ദയശീലക്കാരിയും ഞം വീട വൃത്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇനിയും ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടു എന്ന താനെതന്നെ പറഞ്ഞു സ്വസ്ഥമായിട്ടു കിടക്കുകയും ചെയ്തു. കോരണ പിന്നെയും തിണ്ണെക്കു ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ, ഞാൻ അവളോട, ഇന്ന നേരം വൈകിപ്പോയി എങ്കിലും നിന്റെ ഭർത്താവിന്നു നാളെ കാലത്തു ഭക്ഷണം വകെക്കുക റെ മീൻമുതലായത ഇന്നതന്നെ വാങ്ങിച്ചു വെച്ചു കൊള്ളണം; നിന്റെ വീട്ടുകായ്കൾ നന്നാക്കുന്നതിനായിട്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു മുറകൾ താല്പ്യമായിട്ടു വിചാരിച്ചു അവയിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നുകൊള്ളുക.

വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ വരും എങ്കിലും ദൈവേച്ഛ
 ന്റെയും, നിന്റെ സ്വന്ത ബലഹീനതയെയും, പാ
 പത്തെയും നീ വിചാരിച്ചാൽ ദൈവസഹായത്തി
 നായിട്ട ഇടവിടാതെ നീ അപേക്ഷിക്കും; ദൈവം
 നിന്നെ സഹായിക്കയും ചെയ്യും എന്ന പറഞ്ഞു. ഉ
 ടനെ കോരണ ദീർഘശ്വാസമിട്ട വിചാരത്തോടെ
 പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ നല്ലശീലമായി ഇരിക്കണ
 മെന്ന എന്റെ ഭർത്താവിന കൂടെ ആഗ്രഹമില്ലാതെ
 ഞാൻ തന്നെ ശ്രമിച്ചാൽ ഫലം എന്ത്? അതുകൊ
 ണ്ട ഏറെ സൌഖ്യം വരികയില്ല. അതിന്ന ഞാൻ
 അവളോട പറഞ്ഞു, കോരണയെ, നിന്റെ ഭർത്താ
 വ നന്നാകണമെങ്കിൽ നിന്റെ സ്നേഹവും ദയ
 യും കണ്ട വേണം. ഒരുവേള അവൻ നന്നാകുന്ന
 തിന്ന ഭാവമില്ലെങ്കിലും, നീ നിന്റെ സ്വന്തകായ്
 ത്തിന്ന ദൈവത്തോടെ ഉത്തരവാദം പറയാനുള്ളവ
 ളല്ലയോ? നീ അവന്റെ സൃഷ്ടി ആകയാൽ നീ അ
 വനെ അനുസരിക്കയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നത
 നിന്റെ മുറയാകുന്നുവല്ലോ; ഇതതന്നെ നിന്റെ
 നടപ്പിനുള്ള പ്രമാണം: റം മുഖ്യമായ കാരണം വി
 ചാരിച്ചിട്ട മാത്രമെ നീ നിന്റെ നടപ്പ മാറ്റാവൂ.
 എന്നാൽ ഇത വിട്ട നിന്റെ ഭർത്താവ മയാദക്കാര
 നായി ഇരിക്കണമെന്നും വീട്ടുകാരുടേയും നല്ലവ
 ണ്ണം നടക്കണമെന്നും ഉള്ള നീചകാരണം വിചാ
 രിച്ചിട്ട മാത്രം നല്ലവണ്ണം നടക്കുന്നതിന്ന ശ്രമിക്ക
 യെന്ന വന്നാൽ നിന്റെ പ്രയത്നം സാധിക്കയി
 ല്ല നിശ്ചയം: അധൈര്യം തോന്നത്തക്ക കായ്ക ഉ
 ണ്ടാകുമ്പോൾ പണ്ടത്തെ യഹൂദന്മാരെപ്പോലെ “യ
 ഹോവായിക്ക ശൂശ്രൂഷ് ചെയ്യുന്നത വ്യർത്ഥം ആക
 ന്നു; ഞങ്ങൾ അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ച
 തകൊണ്ടും, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവായിക്ക മുമ്പാ
 കെ ഭൂഃഖിച്ച നടന്നതകൊണ്ടും എന്ത പ്രയോജന

മുളു?" എന്ന നീ പറയും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവീനോടു
 ൂ സ്നേഹം വിചാരിച്ചിട്ടു നല്ലവണ്ണം നടക്കണ
 മെന്ന ശ്രമിക്കുന്നവരൊ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
 ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇഹലോകത്തിൽ
 തങ്ങൾ ഭാഗ്യമുള്ളവരല്ലെന്ന വരികിലും ഇനിയ
 തെലോകത്തിൽ ഭാഗ്യമുള്ളവരാകുമെന്നും ഉള്ള
 ബോധം അവർക്കു ഉള്ളതകൊണ്ടു അവർ ഒരുനാളും
 അധൈര്യപ്പെടുപോകയില്ല. ഇത കേട്ടു കോരണ
 നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, ഉവ്വ ശരിതന്നെ: എ
 ണ്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും,
 ഒടുക്കം ഇനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ചേരാമെന്നും
 ആശയങ്ങളിൽ ഭ്രമിയിൽ ഇനിക്കു സംഭവിക്കു
 ന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വിചാരിക്കയില്ല. ഞാൻ
 അനേകം പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു; എങ്കിലും ദൈ
 വത്തിന്നു എൻറെ ആത്മാവിനേൽ കരുണയുണ്ടാകു
 മെന്നു ഇനിക്കു ബോധമുണ്ടായിതുടങ്ങിയതിനാൽ
 ഇതമുതൽ രാവു പകലും ഞാൻ അവനോടു അപേ
 ക്ഷിക്കും. പാപിയാകുന്ന ഇനിക്കു ഗുണഭോഷം
 പറഞ്ഞുതന്നു എന്നു പഠിപ്പിച്ചതിനാൽ കർത്താവ
 നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ ഞാൻ കോരണയോടു, കോരണ
 യെ നിൻറെ നല്ല നിശ്ചയങ്ങളിൽ നിന്നെ സ്ഥി
 രപ്പെടുത്തുകയും, നിൻറെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും
 നിൻറെ ഹൃദയം നന്ദികൊണ്ടു നിറെക്കുകയും, നി
 ന്നെയും നിൻറെ ഭർത്താവിനെയും നിൻറെ കൊ
 ചുചെറുക്കനെയും മനസ്സുതിരിക്കുകയും ചെയ്യണ
 മെന്നു നമുക്കു മുട്ടുകുത്തി ദൈവത്തോടു അപേക്ഷി
 ക്കാം എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവർ, ഉവ്വ, ദൈവസ
 ഹായം കൂടാതെ എന്നാൽ തന്നെ ഇനിക്കു ഒന്നും
 ചെയ്യാൻ വഹിയാത്തതകൊണ്ടു നമുക്കു പ്രാർത്ഥി
 ച്ചു കഴിവു എന്നു പറഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയിൽ അവ

ഭൂടെ ആവശ്യങ്ങളെ ഒക്കെയും ഞാൻ അല്ല വാക്കി
ൽ അടക്കി; മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന എഴുന്നീറ്റപ്പോൾ അ
വൾ കണ്ണുനീരിൽ കുളിച്ചിരുന്നു.

ദൈവം അവളെ ചൂളയിൽ ഇട്ട ശോധനചെ
യ്ക്കയും അവളുടെ പാപകഠിനതയെ കുറിച്ച അവ
ളെ ബോധം വരുത്തുകയും ചെയ്യതിനാൽ താമസി
യാതെ അവൻ അവൾക്കു അനുതാപത്തെയും ആ
ശ്വാസത്തെയും സന്തോഷത്തെയും നല്കുമെന്ന
എന്റെ മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു, നേരം തുലോം
വൈകിയതകൊണ്ടു ഹൃദയസന്തോഷത്തോടു കൂ
ടെ അവളോട യാത്രപറഞ്ഞു പിരികയും ചെയ്തു.

ബങ്കാളത്തുള്ള ഒരു കവിതക്കാരൻ പറയുന്നത
പോലെ “നീതിമാന്മാർ ശോധനചെയ്യപ്പെടുമ്പോ
ൾ അവർ സന്തോഷിക്കും എന്നുള്ളത നിശ്ചയം ത
ന്നെ”. ആകാശങ്ങളും ഇതിന്ന സാക്ഷിപ്പെടുത്തു
ന്നു, “രാവ മുന്പും, പകൽ പിമ്പും അല്ലയൊ”? എല്ലാ
കായ്ങ്ങളിലും അവന്റെ സത്യം നാം കാണുന്നു
ണ്ടു. പൊന്നും വെള്ളിയുമൊ, അവ അഗ്നിയിൽ ഇ
ട്ടു സ്വടം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ലയൊ?

പ്യാം അദ്ധ്യായം

കോരനെയുടെ ആത്മവസ്ഥ എങ്ങിനെയിരി
ക്കുന്നു എന്ന അറിവാൻ ആഗ്രഹമാകയാൽ രണ്ടു
ദിവസം കഴിഞ്ഞൊര പിന്നെയും ഞാൻ അവളു
ടെ വീട്ടിൽ പോയി. അവളുടെ വീട കാഴ്ചക്കു മു
ന്തിലത്തേതിലും ഭംഗിയായിരുന്നു എങ്കിലും ഘൽ
മോനിയുടേതിനോട ശരിയല്ല. മുററം അടിച്ചു വാ
രി ഇട്ടിരുന്നു എന്ന വരികിലും ചപ്പുംകുപ്പയും ഭൂ
രുകളയാതെ ഒരു കോണിൽ കൂട്ടിയിരിക്കയായിരു

ന്നു. വീട്ടും അന്നമെഴുകിട്ടുണ്ടായിരുന്നു നിശ്ചയം; എന്നാൽ ചാനകവും വെള്ളവും ഇരുന്ന പാത്രം ഘർമ്മാനിയുടെ വീട്ടിലെ പോലെ പിൻ വശത്തെ വെക്കുന്നതിന പകരം വീട്ടിന്റെ മുൻവശത്തെ തിണ്ണെക്കു വെച്ചിരുന്നു. കോരണ എന്ന കണ്ട ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ ആചാരം ചെയ്തു. അ വട്ടുടെ വസ്ത്രം പരക്കൻ എങ്കിലും വെള്ളയായിര ന്നു; അത ഘർമ്മാനി അവൾക്കു സമ്മാനം കൊടു ത്തത തന്നെ. അവട്ടുടെ തലമുടി നല്ലവണ്ണം ചീ കികെട്ടിയിരുന്നു. ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ ഒ രു പഴയമുണ്ട വെട്ടി ചട്ടത്തെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാ യിരുന്നു. തയ്യൽ മിനുസവും ചട്ട അവട്ടുടെ ദേഹ ത്തിന്ന പതവും അല്ലാത്തു എങ്കിലും അവളാൽ ക ഴിയുന്നത അവൾ ചെയ്യുകൊണ്ട ഞാൻ സന്തോ ഷിച്ചു ചിരിച്ചപ്പോൾ അവൾ പ്രസാദത്തോടും കൂ ടെ മദാമ്മേ! വരുന്ന ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോ കുന്നതിന ചട്ട വേണ്ടുന്നതാകയാൽ എന്റെ സ്വ ന്ത മാതൃകപ്രകാരം ഞാൻ ഒന്ന തൈക്കയാകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ അത വേണ്ടുന്നത തന്നെയെ ന്നും വൃത്തിയായിട്ടിരിക്കുന്നതിന്ന നീ വിചാരിക്കു ന്നതപോലെയുള്ള പ്രയാസം കാണുകയില്ലെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഉടനെ കോരണ, മദാമ്മേ! അതി ന്ന ഏറെ പ്രയാസമില്ല ശരി തന്നെ: ആഴ്ചതോറും ഏകദേശം കാൽ രൂപായോളം സമ്പാദിക്കുന്നതി ന്ന ഒരു വഴി ഉണ്ടെന്ന ഘർമ്മാനി എന്നോട പ റഞ്ഞു. ഞാനും പണം ഞാൻ സ്വരൂപിച്ചു വെച്ചാൽ ഒരു മാസത്തിനകം പള്ളിയിൽ പോകുന്ന വകെ ക്ക ഒരു നല്ല കച്ച മുറി വാങ്ങിക്കാം എന്ന പറക യാൽ ഞാൻ സന്തോഷപ്പെട്ടു, നീ എങ്ങിനെ അ ത സമ്പാദിക്കും എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്ന ഉ ത്തരമായിട്ട, ഞാനും ഗ്രാമത്തിൽ കൂലിക്കാരെകൊണ്ട

ആഴയിൽ ഒരിക്കൽ പുരമെഴുകിക്കയും തവണ ഒന്നു നാലു പൈസാവിതം കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്ന സ്രീകൾ അനവധി ഉണ്ടു. ഇവരിൽ നാലു പേരോട ഒരു അജ്ഞാനിയെകൊണ്ടു ഞാനും വേല ചെയ്യിക്കാതെ, പതിവിൻ പ്രകാരം എന്തൊക്കെ ചെയ്യിക്കണമെന്നു ഘൽമോനി പറഞ്ഞാൽ അവർ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നു അവൾ പറയുന്നു. ഇതു നീച വേല തന്നെ; ഇനിക്കു അതു വെറുപ്പാകകൊണ്ടു എന്റെ സ്വന്തം വീട് മെഴുകുന്നതു തന്നെ അപ്പോൾ: ഇപ്പോൾ ശേഷം പേരുടെ വീട് മെഴുകണമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു അതു കൂട്ടാക്കണ്ടോ; നീ ചെയ്യുന്നതു ശരിയാകുന്നു എന്നുള്ളു. ബോധം നിനക്കു ഉണ്ടാകും: അപ്പോൾ ആ വേലക്കു നിനക്കു തന്നെത്താൻ ഇവം തോന്നുകയും ചെയ്യും. അതു തന്നെയുമല്ല, നീ നിന്റെ ദുഃഖത്തെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കാതെ ഓരോ ജോലിയിൽ എത്രയും ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും നല്ലതു. എന്നാൽ ഇനിയും നിന്റെ ഭർത്താവിനെ ഇന്നലെ നീ എങ്ങിനെ വശത്താക്കി എന്നു പറക. ഉടനെ അവൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, മദാമ്മ! അവൻ പതിവിൻ പ്രകാരം ക്ഷീണത്തോടും ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തോടും കൂടെ ഉണർന്നു താൻ ഇന്നിടത്തു ഇരിക്കുന്നു എന്നു അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ ചുറ്റിലും നോക്കിക്കൊണ്ടും ഇക്കാര്യം വലിച്ചുകൊണ്ടും കുറെ നേരം ഇരുന്ന ശേഷം ഞാൻ അവന്റെ തുവർത്തമുണ്ടും കുറെ എണ്ണയും കൊടുത്ത കളത്തിൽപോയി കുളിച്ചാൽ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ഞാൻ ഭക്ഷണം ഒരുക്കി വെക്കാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ഉത്തരമായിട്ടു, കോരണയെ! ഇതു ഒരു നൂതനകായ്മാകുന്നുവല്ലോ; എന്റെ സൗഖ്യത്തെ കുറിച്ചു നി

നക്ക താല്പ്യം തോന്നുന്നതിന കാരണം എന്ത? നി
നക്ക കുറെ പണം വേണമെന്ന തോന്നുന്നു: എ
ന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കാശപ്പോലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ
കുറെ താമസിച്ച് നിർവാഹമുള്ളൂ. എങ്കിലും നിന്റെ
ഗുണഭോഷം ഞാൻ കേൾക്കാം എന്നും പറഞ്ഞ
എണ്ണയും മറ്റും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു കൂലിപ്പാൻ
പോയി. അവന സൌഖ്യം വരുത്തുന്നതിനായിട്ട
ഞാൻ വളരെ സാഹസം കഴിച്ചു എങ്കിലും അവ
ൻ എന്നോട് തക്ക നന്ദികാണിച്ചില്ല എന്ന ഞാൻ
വീചാരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അവനോട് പറയാനും ഞാ
ൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവൻ എത്ര മയ്യാദകെട്ടവനാ
യിരുന്നാലും ഞാൻ ദയ കാണിക്കു തന്നെ നല്ലതെ
ന്ന നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഗുണഭോഷം ഞാൻ ഓർത്ത
മിണ്ടാതെയിരുന്നു. അവൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ
വീട് പൂത്തിയായിട്ട കിടക്കുന്നതും ചോരം കറിയും
തിണ്ണെക്ക വിളമ്പി വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ട ആ
ശ്ചയ്യപ്പെട്ട ഉമ്മാനിരുന്നു. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ എന്നോട്, കോരുണയെ! ഇന്ന ഇത്ര മോ
ടിവരുത്തുവാൻ കാരണം എന്ത? എന്ന ചോദിച്ചു.
അതിന്ന ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട നിന്നെ പ്രസാദി
പ്പിക്കണമെന്നെ ഇനിക്കു ആഗ്രഹമുള്ളൂ എന്ന
പറഞ്ഞത കേട്ട, അവൻ എതിരത്തരമായിട്ട എ
ന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാണോ? അത എന്റെ പണം
കൈക്കലാക്കുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായം ആകുന്നു ഇ
നിക്കു അറിയാം. കൊള്ളാം ഞാൻ നോക്കട്ടെ എന്ന
പറഞ്ഞ അവന്റെ അരയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും കെട്ടി
യിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ തോൽ സഞ്ചിയിൽ നോ
ക്കീട്ട ഇതാ നാലു പൈസാ ഇത മാത്രമെ എന്റെ
കയ്യിൽ ഉള്ളൂ; ഇത എടുത്തു കൊള്ളുകവേണ്ടു എന്നും
പറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോട് ആ പൈസാ എന്റെ
അടുക്കൽ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട് ഇത

അല്ലമെയുള്ളൂ എന്ന വരികിലും മേലാൽ അധികം കിട്ടുമെന്നുള്ളതിന്ന ഒരു അച്ചാരമായിരിക്കയാൽ നന്ദിയോടെ ഇതിനെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ ഇത ഗണ്യമാക്കാതെ എന്നോട ഇനിക്ക ഒരു തലക്കുത്തകൊണ്ട ബഹു സൗഖ്യക്കേടാകയാൽ വൈകീട്ടും കുറെ ഭക്ഷണം. തരാമെങ്കിൽ ഇന്ന ഞാൻ വേലക്കു പോകാതിരിക്കാം എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഉവ്വ, തരാമെന്ന ഞാൻ പറകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ രണ്ടു രൂപാ തന്ന വിവരം പറഞ്ഞാൽ അത ചിലവാകുന്നതവരെ വേലക്കു പോകയില്ല എന്ന വിചാരിച്ചിട്ട ആ വിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, കോരുന്നയെ! അത ബുദ്ധിയായിപ്പോയി. നിന്റെ ഭർത്താവ ഇന്നലെ മുഴുവനും വീട്ടിൽതന്നെ താമസിക്കുകയല്ലാഞ്ഞോ? അതെ മദാമ്മേ, അവൻ ചുമ്മാതെ ഇരിക്കാതെ വീട്ടിന്ന ചുറ്റുമുള്ള കയ്യാല നന്നാക്കി: അതകൊണ്ടാകുന്നു അത ഇന്ന വൃത്തിയായിട്ട കാണപ്പെടുന്നത. അന്നേരം ഞാൻ അവളോട, കായ്കും ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കയിൽ നിന്റെ ഭർത്താവ നിന്റെ വേലക്കു അല്പംപോലും വിഷ്ണും വരുത്താതെ നിനക്കു ഒത്താശ ചെയ്യുന്നപ്രകാരം തോന്നുന്നുവല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞ ഉടനെ അവൾ ഉത്തരമായിട്ട, അങ്ങിനെയെന്ന അത്ര ശരിയായിട്ട പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ അവനെ കൂട്ടികൊണ്ടുപോകുന്നതിന്ന അവന്റെ ഭൃഷ്ട സഖിമാർ ഇന്നലെ വൈകുന്നേരത്ത വന്നാറെ ആദ്യം പോരുന്നില്ലെന്ന പറഞ്ഞു, എങ്കിലും പിന്നീട സമ്മതിച്ചു അവരോട കൂടെ പോയി. എന്നാലും ഒമ്പത മണിക്കു വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കുറെ അധികം കുടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും തീരെ ബോധക്ഷയം വരത്തക്കവണ്ണം കുടിച്ചിട്ടില്ലാഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, ഇന്ന അവൻ എവിടെ

പോയി? എന്ന ചോദ്യത്തിന്റേ കാലത്ത ഏകദേശം പത്തമണിസമയത്തു വേലക്കു എന്നും പറഞ്ഞു പോയി. അവൻ പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെയോ എന്നു കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ ഞാൻ അവളോടു കഴിഞ്ഞുവന്നു നമ്മൾ തമ്മിൽ കണ്ടതിൽപിന്നെ നീയും നിന്റെ ഭർത്താവും തമ്മിൽ വാക്കുതർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യം. അതിന്നു അവൾ ഇല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു എങ്കിലും ആദ്യം തൽ തന്നെ അവൾ ഇങ്ങിനെ അവളുടെ ഭർത്താവിനോടു ദയ ചെയ്യിരുന്നു എങ്കിൽ അവർക്കു ഇരുപേർക്കും സൗഖ്യത്തോടെ പാക്കായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുവാൻ കിഴ്ക്കാട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു പുൽമോനി റം ഇട ഇവിടെ വരാറുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യം. ഉടനെ കോരുന്ന ഉത്തരമായിട്ടു അവൾ ഇന്നു തന്നെ ഏകദേശം രണ്ടു മണി നേരത്തോളം ഇവിടെ ആയിരുന്നു. അവൾ ഇവിടെ വന്നു കേറിയ ഉടനെ ഇവിടത്തെ വിശേഷം കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാൽ ഉണ്ടായ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും ഞാൻ വഴിപോലെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു; അവളെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തക്കാരിയും ആലോചനക്കാരിയും ആയിട്ടു ആക്കിക്കൊള്ളുന്നതിന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. ഇത കേട്ടപ്പോൾ അവൾ സന്തോഷം കൊണ്ടു കരയുന്നഭാവത്തിൽ ഭാഗ്യനാഥൻ വീട്ടിൽ കൂത്തിനെയും കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു ഇവിടെ ഇരുന്ന, ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിനെക്കുറിച്ചു എന്നോടു നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞു; അതു ബഹു ഇമ്പമായിരുന്നുതാനും. അവൾ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ഇത്തവണ ഇനിക്കു അധികം മനസ്സിലാകയും ചെയ്യൂ. പിന്നത്തേതിൽ അവൾ താഴെ വരുന്ന വേദവാക്യം എന്നു മനഃപാഠം പഠിപ്പിച്ചു. അതായതു "സകല കൈപ്പും

ക്രോധവും, കോപവും കലമ്പലും, ഭ്രഷ്ടനവും, സക
 ലംരംഭ്യയോടുംകൂടെ നിങ്ങളിൽനിന്ന ഒഴിഞ്ഞ
 പോകട്ടെ: നിങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ ദയയുള്ളവരായി
 മനസ്സുലിവുള്ളവരായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിന്റെ നി
 മിത്തം നിങ്ങളോട ക്ഷമിച്ചതപോലെ തമ്മിൽതമ്മി
 ൽ ക്ഷമിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ” എന്നുള്ളത തന്നെ.
 വിശേഷിച്ചും ക്രിസ്തു നമ്മോട കാണിച്ച വലിയ
 സ്നേഹത്തെ കുറിച്ചും എന്നോട വളരെനേരം സം
 സാരിച്ചു. യേശു എന്റെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു പ
 ക്ഷി എന്ന മോക്ഷത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുമായിരി
 ക്കും എന്ന അവൾ സംസാരിച്ചപ്പോൾ അത ഉള്ള
 തായിരിക്കും എന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചു; എങ്കിലും അ
 വൾ പോയ ഉടനെ വേറൊരു സ്ത്രീ വന്ന അവർ
 എല്ലാവരും എന്നെ പതിവായിട്ട വിളിച്ചുവരുന്ന
 പ്രകാരം യോസേഫിന്റെ അമ്മ, എന്ന വിളിച്ച
 പ്പോൾ, ഞാൻ അവന്റെ അമ്മയായിരുന്നത ശരി
 തന്നെ എങ്കിലും അവനെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചുകു
 ണ്ണെല്ലൊ എന്ന ഓർത്ത സങ്കടപ്പെട്ട ദൈവം എന്നെ
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോക എന്ന വന്നാലും അവി
 ടെ ഇനിക്ക സന്തോഷമായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നത
 ല്ല എന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന പറ
 ണ്ണു. ഉടനെ ഞാൻ കോരണയോട നിന്റെ പാ
 പം വലിയതാകുന്നു സത്യം തന്നെ, അതിനെ കുറി
 ച്ചു നീ നിസ്സാരമായി വിചാരിപ്പാൻ ഞാൻ സമ്മ
 തിക്കയുമില്ല; എന്നാലും ആ സമയത്ത സുവിശേഷ
 ത്തിന്റെ വിലയെയും അതിന്റെ ശക്തിയെയും നീ
 തന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ തങ്ങളുടെ മക്ക
 ളുടെ ആത്മസൗഖ്യത്തെ കുറിച്ചു തീരെ ഉപേക്ഷയാ
 യി വിചാരിക്കുന്നപ്രകാരം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ചില
 ക്രിസ്ത്യാനികളെപോലെ തന്നെ നിന്നെ കുറും പ
 റവാനില്ല. ഹാ! അവർ തങ്ങളെതന്നെ അധികമാ

യി കുറപ്പെടുത്തുവാനുള്ളവരാകുന്നു. അവരുടെ ചു
 മതലയും ബഹു ഭയങ്കരം തന്നെ. നീയൊ അന്ത
 പിച്ച് വിശ്വസിക്കയും മേലാൽ നല്ലവണ്ണം ചെയ്യു
 യും തന്നെ വേണ്ടുന്നത. നിനക്കു ഇനിയും വേറൊ
 രു മകനുള്ളതാകയാൽ അവനെ പഠിപ്പിച്ചു നീതി
 യുടെ പഴിയിൽ അവനെ നടത്തുക. അപ്പോൾ ദൈ
 വം നിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ കൈക്കൊണ്ടു യേശുക്രി
 സ്തുവിൻ നിമിത്തമായിട്ടു നിന്റെ കഴിഞ്ഞ കുറ
 ങ്ങൾ നിന്റെ പേരിൽ ചുമത്തുകയില്ല എന്ന പറ
 ണ്തു. ഇത കേട്ടു കോരണ കണ്ണുനീര തുവർത്തിക്കു
 ണ്തു, മദാമ്മ! എന്റെ ഇളയ മകന്റെ കായ്മൊ
 അവനെയും അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെയും കുറിച്ചു ഞാ
 ന് ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചത എന്റെ പേരിൽ കായ്മ
 കുറവുള്ളതായിരുന്നു എന്ന ഞാൻ അവനോടു പറ
 ണ്തതകൂടാതെ, യേശുക്രിസ്തു ഇന്നാരെന്നും അവ
 നിൽ വിശ്വസിച്ചു അവനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും
 എന്നാൽ കഴിയുന്നതപോലെ അവനെ ഗ്രഹിപ്പി
 ക്കയും ചെയ്യൂ എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തര
 മായിട്ടു കൊളോം കോരണയെ! അത നീ ചെയ്യേ
 ണ്ടുന്നതതന്നെ. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളാൽ ന
 മുക്ക സ്വർഗ്ഗമോക്ഷം സമ്പാദിപ്പാൻ കഴികയില്ല സ
 ത്വം തന്നെ. എന്നാലെ, അവ കൊന്നെപ്പിയൂസി
 ണ്റ് പ്രാർത്ഥനകളും ധർമ്മങ്ങളും പോലെ നാം ദൈ
 വത്തെ സേവിപ്പാനും സ്നേഹിപ്പാനും ആഗ്രഹിക്കു
 ന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ മുഖാകെ ഒരു
 സാക്ഷിയാകുന്നു. എന്നാൽ ഏൽമോനി ഇത കൂടാ
 തെ വല്ലതും പറഞ്ഞുവോ? എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു.
 അതിന്നു കോരണ പറഞ്ഞു ഉവ്വ, അവൾ ഇനിക്കു
 വളരെ ഗുണദോഷം പറഞ്ഞതരികയും പിന്നീടു
 ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു മുട്ടുകുത്തി മുഖിലത്തേതിലും അ
 ഡികം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സേവിക്കു

ന്നതിനും എന്നെ പ്രാപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്ന അ
വൾ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കടശിയിൽ പോകു
ന്ന സമയത്തു നിന്റെ ദിവസേനയുള്ള നടപ്പിനെ
ക്രമപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടു ദൈവവചനത്തിൽനിന്നു
ഏതാനും വാക്യങ്ങളെ നിനക്കു എഴുതി തരണമെ
ന്ന ശുദ്ധന്റെ അപേക്ഷ പഠയാമെന്നും അവൾ
എന്നോട പറഞ്ഞു. മദാമ്മേ! ആ വാക്യങ്ങൾ ഇതാ
എന്നും പറഞ്ഞു ഒരു താൾ വിശേഷപ്പെട്ട കടലാസു
കോരണ എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു. ആ കടലാസിൽ
താഴെ വരുന്ന വേദവാക്യങ്ങളെ ഭംഗിയും വലിപ്പ
വുമായിട്ടുള്ള അക്ഷരങ്ങളിൽ ഭാഗ്യനാഥൻ എഴുതി
യിരുന്നു. അവ വേദത്തിൽനിന്നു തെരിഞ്ഞെടുക്ക
പ്പെട്ട നല്ല മുറകളും, നടപ്പുരീതികളും ആയിരുന്ന
തിനാൽ അവ ഇന്നിന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിലും വാ
ക്യങ്ങളിലും ആകുന്നു എന്ന ഞാൻ അന്നേരം കുറി
ച്ച കൊടുത്തു: അവ വായനക്കാരുടെ ഉപകാരത്തി
നായിട്ടു വിവരംവഴി താഴെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുകയും, മക്കളെ പ്രസവി
ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിസ്രീയുടെ
നടപ്പിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ചട്ടങ്ങൾ.

അവൾ ദൈവത്തോട് ചെയ്യാനുള്ള മുറ.

൧മത. “യഹോവായെ എല്ലായ്പ്പോഴും നിന്റെ മു
മ്പിൽ വെച്ചുകൊൾക.” സങ്കീ. ൧൬. ൮.

൨മത. “ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്ക” ൧ തെസ്സ. ൫
൧൭.

൩മത. “നിന്റെ പുണ്യമൃദയത്തോടെ യഹോ
വായിൽ ആശ്രയിക്കു നിന്റെ സ്വന്ത ബുദ്ധിയി
ൽ ചാരുകയും അരുത. നിന്റെ എല്ലാ വഴികളിലും
അവനെ അറിയിച്ചുകൊൾക: അപ്പോൾ അവൻ

നിന്റെ വഴികളെ നേരെയാക്കും” സുഭാഷി. ൩. ൫, ൬. വാ.

൪ാമത. “നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകുന്നു എന്ന ഓർത്തുകൊള്ളുക.” ൧ കോറി. ൩. ൨൩.

൫മത. “അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഭക്തിക്കയൊ ക്ഷിപ്തയൊ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാലും സകലവും ദൈവത്തിന്നു മഹത്വത്തിനായിട്ടു ചെയ്യിൻ.” ൧ കോറി. ൧൦. ൩൧.

അവൾ അവളുടെ വീട്ടുകാരോട്
ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറ.

൬മത. “നിന്റെ ഭവനക്കാരുടെ വഴികളെ നല്ലവണ്ണം നോക്കുക; മടിയുടെ അപ്പത്തെ ഭക്തിക്കയും അരുത.” സുഭാഷി. ൩൧. ൨൭.

൭മത. “പ്രവൃത്തിയിൽ മടിയില്ലാത്തവരായി, ആത്മാവിൽ ശുഷ്ണാന്തിയുള്ളവരായി, കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരായി ഇരിക്കുക.” റോമാ. ൧൨ അ. ൧൧.

൮മത. “ഭായ്മാരെ കർത്താവിനോട് എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭർത്താക്കന്മാരോട് അനുസരിച്ചിരിപ്പിൻ.” എഫെ. ൫. ൨൨.

൯മത. “നിങ്ങളുടെ മക്കളെ ബാല്യശിക്ഷയോടും കർത്താവിന്റെ ഉപദേശവാക്യത്തോടും, വളർത്തുകമാത്രം ചെയ്യിൻ.” എഫെ. ൬. ൪.

അവളുടെ അയല്ക്കാരോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറ.

൧൦മത. “നിന്റെ വായിനെ ജ്ഞാനത്തോട് കൂടെ തുറക്കുക; നിന്റെ നാവിന്മേൽ ദയയുള്ള ന്യായപ്രമാണം ഇരിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.” സുഭാഷി. ൩൧ അ. ൨൬ വാ.

൧൧മത. “നിങ്ങൾ പഴയമനുഷ്യനെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളോട് കൂടെ നീക്കിക്കളയുകൊണ്ടും, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ സാദൃശം പോലെ അറിവിൽ പൂ

തുതാക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചതുകൊണ്ടും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഭോഷ്ഠി പറയരുത. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്താൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശുദ്ധിമാന്മാരായും ഇഷ്ടിമാരായും ഉള്ളവരെന്നപോലെ കരുണകളുള്ള മനസ്സുകളെയും, ദയയെയും, മനോവിനയത്തെയും, സൗമ്യതയെയും, ദീർഘക്ഷമയെയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സഹിക്കുകയും ഒരുത്തന്റെ നേരെ ഒരുത്തനെ ഒരു വഴക്കുണ്ടായാൽ തമ്മിൽതമ്മിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യിൻ. ക്രിസ്തു നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യിൻ" കൊലോസ്സി. ൩. ൯, ൧൦, ൧൨, ൧൩. വാക്യങ്ങൾ.

൧൨മത. "തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആരോടും കടംപെടരുത. ഓരോരുത്തൻ അവനവന്റെ സ്വന്തകാര്യങ്ങളെ അല്ല, ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യങ്ങളെ കൂടെ നോക്കണം." റോമാ. ൧൩. ൮. ഫീലിപ്പി. ൨. ൪.

൧൩മത. "അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സമയമുള്ളപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനക്കാരായുള്ളവർക്കും നന്മ ചെയ്യൂ." ഗലാത്തി. ൩. ൧൦.

മേൽഎഴുതിയ വാക്യങ്ങളെ വായിച്ച ശേഷം ഞാൻ കോരണയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു റം വാക്യങ്ങളെ നീ നിന്റെ നടപ്പിന്റെ പ്രമാണമാക്കി വെക്കണമെന്നും, പുൽമോനി നിന്റെ സ്നേഹിതിയാകുകൊണ്ടു നീ ഭാഗ്യവതിയെന്നും അവരുടെ ആലോചനകളെ തള്ളിക്കളയുകയോ അവരുടെ നല്ല ഗുണഭോഷങ്ങളാൽ പ്രയോജനം വരുത്താതെ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ ഉത്തരവാദം പറവാനുള്ളവളാകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ, കോരണ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നതല്ലാതെ ഒന്നും പറയായ്കയാൽ,

െരം വാക്യങ്ങളുടെ സാരം നിനക്കു അറിയാമൊ എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, അവയെ ശ്രദ്ധൻ ഇന്നു കൊണ്ടുവന്നു തന്നപ്പോൾ തുടങ്ങി ഇതുവരെയും വിചാരിച്ചാറെ അവയിൽ രണ്ടു വാക്യം കുറെ പ്രയാസമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നു പറകയാൽ ഞാൻ അവളോട്, അവ ഏതല്ലാമാകുന്നു കോരണയെ? ഞാൻ സന്തോഷത്തോട് അവയെ വിസ്മരിച്ചുപറകയും അവയുടെ രഹസ്യം നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കോരണ മദാമ്മ! നാലാമത്തെ ചട്ടത്തിൽ, "നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവരാകുന്നു എന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുവാൻ" പറയുന്നു. എന്നാൽ നാം ഇതു ഇടവിടാതെ ഓർക്കുന്നതു എന്തിനായിട്ടാകുന്നു? ഉടനെ ഞാൻ അവളോട് പറഞ്ഞു, കോരണയെ! നിന്നെ ഭൃഷ്ടമനുഷ്യൻ പിടികൂടി ഡാനോവിൽ ഇടുകയും, നിനക്കു െരംസായിട്ടു പതിനായിരം രൂപാ കൊടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു ആൾ ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ കുലക്കു തീപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്നാൽ നീ എന്തു ചെയ്യും? നിന്റെ പക്കലൊ പണമില്ല; െരം വലിയ തുകയിൽ നൂറ്റിട്ടു ഒരു പക്ക കൊടുക്കുന്നതിന്നു പോലും നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരാൽ ശേഷിയല്ലെന്നു നീ അറികകൊണ്ടു അവരോട് ചോദിച്ചാൻ നിനക്കു മനസ്സും ഇല്ല. ആകയാൽ മരണത്തിന്നു ഒരുങ്ങി ഇരിക്കു മാത്രമെ നിന്നാൽ നിവാഹമുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ യിരിക്കുമ്പോൾ കുലക്കായിട്ടു ആരാച്ചാര വാളും കൊണ്ടു അടുത്തവരികയും ദയക്കുറങ്ങളുടെരാജാവായ മരണം നിന്നെ പിടികൂടുമെന്നു നീ വിചാരിച്ചു കൊണ്ടു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ അത്യാപത്തസമയത്തു ഒരു അന്ത്യൻ വന്നു സ്നേഹമുഖഭാവത്തോടും കൂടെ നിന്നെ നോക്കി, മരണശിക്ഷയ്ക്കു തീപ്പാക്കു

പ്പെട്ട കുറുക്കാരി! നിനക്കു ജീവിക്കണമെന്ന ആ
 ഗ്രഹമുണ്ടോ? അങ്ങിനെയുണ്ടായിരുന്നാൽ എന്നെ
 സേവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും എന്റെ ഉട്ടങ്ങളെ അ
 നുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും നീ സമ്മതിച്ച ഉടമ്പടി
 ചെയ്യാൽ നിന്റെ വേക്കുള്ള പണം മുഴുവനും ഞാ
 ന് ഒടുക്കി നിന്നെ വീണ്ടുവിടാം; ഞാൻ നിന്നെ
 വിലകൊടുത്ത വാങ്ങിച്ചിരിക്കയാൽ നീ ഇനിക്കുള്ള
 വളാകുന്നു എന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുകയും വേണം; എ
 ന്നാൽ എന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമായിരിക്കുമെന്നും
 ഇനിക്കു നീ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വേല നീ ചെയ്യാതെ അടി
 മവേലയായിരിക്കും എന്നും നീ വിചാരിച്ചുപോക
 ത്താ: നേരെ മറിച്ച് ഞാൻ എന്തെങ്കിലും നിന്നോട
 കല്പിച്ചാൽ അത എല്ലായ്പ്പോഴും നിന്റെ സ്വന്ത ഭാ
 ഗ്യത്തിന്നു ഉതകുന്നതായിരിക്കുമെന്നു കരുതികൊ
 ൾകെ വേണ്ടു എന്നിങ്ങിനെ ഭയയായിട്ട നിന്നോ
 ട പറകയും ചെയ്യാൽ ഞാനും ഭയയുള്ള രക്ഷകനോ
 ട നീ എന്നു ചെയ്യണം എന്നു ഞാൻ ചോദി
 ക്കട്ടെ. ഉടനെ കോരണ ഉത്തരമായിട്ടു ഹാ! ശരിവ
 റെ അവന്റെ ഉടമ്പടികൾക്കു ഞാൻ സന്തോഷ
 തോട സമ്മതിച്ചു മേലാൽ എന്നും അവനോട ബ
 ഹു നന്ദിയായിട്ട ഇരിക്കുകയും തന്നെ വേണ്ടുന്നതു
 ഉപ്, അത ന്യായം തന്നെ; എന്നാൽ കുറെ മാസം
 കഴിഞ്ഞശേഷം നീ അവന്റെ വേലവിട്ടും കഴിഞ്ഞ
 അവന്റെ ശത്രുവിന്റെ കൂലിവേലക്കാരനായിര
 ന്നാൽ നിന്റെ നടപ്പു എങ്ങിനെയുള്ളതെന്നു വി
 ചാരിക്കപ്പെടും? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അങ്ങി
 നെ ചെയ്യാൽ ഞാൻ ബഹു നന്ദിക്കെട്ടു ഭ്രാഹ്മി എ
 ന്ന വിചാരിക്കപ്പെടും എന്നു കോരണ ഉത്തരം പ
 റകയും ചെയ്തു. അത കേട്ടു ഞാൻ അവളോട, ശരി
 തന്നെ, എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള നന്ദികേട നിന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകാതെയിരിപ്പാനായിട്ട നീ എ

ന്ന ചെയ്യണമെന്ന തോന്നുന്നു? ഉടനെ കോര
 ണ ഉത്തരമായിട്ട്, ഇനിക്കു സംഭവിപ്പാനിരുന്ന
 ദയക്കരമായ മരണത്തെയും അതിൽനിന്നു എന്റെ
 ഭയയുള്ള ഉപകാരി എന്നെ രക്ഷിച്ചതിനെയും, അ
 വൻ എന്നെ വിചക്ഷു വാങ്ങിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട
 ഞാൻ അവനുളുവനായി തീരുകയാൽ ഇനിയും മ
 റൊരുത്തനെ സേവിക്കുന്നതിന്നു മുറയില്ല എന്നും
 ഞാൻ സദാ വിചാരിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു എന്നു പ
 റഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട് കോരണയെ!
 നീ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന്നു ഉത്തരം ഞാനും ഉദാഹ
 രണത്താൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ പറയി
 ച്ചു എന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നീ ക്രിസ്തുവിനുളുവളാകു
 ന്നു എന്നു ഓക്കണമെന്നുള്ളു വേദവാക്യം ഒരു പ്ര
 മാനമായിട്ടു ഘർമ്മോനി നിനക്കു തരുവാൻ കാര
 ണമെന്തെന്നു ഇപ്പോൾ നിനക്കു അറിയാമെന്നു
 തോന്നുന്നു. ഉടനെ കോരണ സന്തോഷത്തോട
 പറഞ്ഞുതെന്തെന്നാൽ, ഉവ്വ, അതിന്റെ സാരം ഇ
 പ്പോൾ ഇനിക്കു മനസ്സിലായി; ഞാൻ അക്രമങ്ങളിലും
 പാപങ്ങളിലും മരിച്ചു നരകത്തിൽ പോകാറാ
 യിരുന്നപ്പോൾ യേശു കുരിശിന്മേൽ മരിച്ചു എന്റെ
 പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ അവൻ ഏറ്റ, പതിനാ
 യിരും രൂപാകൊണ്ടല്ല, തന്റെ സ്വന്തം തിരുരക്തം
 കൊണ്ടു തന്നെ എന്നെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുവാൻ ഞാ
 ന് അവനുളുവൻ ആകുന്നു: അവന്റെ ശരൂവായ
 പിശാചിനെ സേവിക്കുന്നതിനും ഇങ്ങിനെ
 നരകത്തിൽനിന്നു എന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിച്ചു
 രക്ഷിതാവു നോട്ടുള്ളു എന്റെ ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുന്ന
 തിനും, ഇടവരാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു ഇതിനെ കുറി
 ച്ചു എല്ലാജ്യോഴും ഞാൻ ഓക്കേണ്ടുന്നതു തന്നെ. കോ
 രണ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവു എന്റെ പ്രാ
 ര്ത്ഥനയെ കേട്ടു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സംബന്ധത്തെ

കുറിച്ചു എന്റെ സ്നേഹിതീക നല്ല തെളിവായുള്ള
അറിവ കൊടുത്തതിനാൽ എന്റെ ഹൃദയം നന്ദി
കൊണ്ട നിറഞ്ഞിട്ട സന്തോഷമുഖത്തോടും കണ്ണു
നീരോടും കൂടെ കോരണയോട, കൊളോം കോരണ
യെ! നിനക്ക അർത്ഥം അറിവാൻ പ്രയാസമായിരി
ക്കുന്ന മറ്റൊ വാക്യം ഏതാകുന്നു എന്ന ചൊരിച്ചു.
കോരണ ഉത്തരമായിട്ട “നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയോ കു
ടിക്കുകയോ എന്തെല്ലാം തന്നെ ചെയ്യാലും അവയെ
ല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനായിട്ട ചെയ്യിൻ”
എന്നുള്ളത തന്നെ. ദൈവത്തിനും നമുക്കും തമ്മിലു
ള്ള സംബന്ധത്തോട തീരെ അസംബന്ധമായുള്ള
അനേകം സാധാരണകാര്യങ്ങൾ നാം ദിവസപ്ര
തി നമ്മുടെ സ്വേച്ഛപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടു; ദുഷ്ടാന്ത
മായിട്ട മേലെഴുതിയവാക്യത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം
നാം ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: എന്നാൽ
അത ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ട ചെയ്യേണ്ടുന്നത
എങ്ങിനെ? അതിന്ന ഞാൻ എതിരത്തരമായിട്ട, അ
പ്പോസ്തോലൻ റം കാര്യത്തെ ഇവിടെ പറഞ്ഞി
രിക്കുന്നത ബഹു കട്ടിയോടാകുന്നു. അതിന്റെ ആ
ന്തരാര്ത്ഥം എന്തെന്ന പറയാം; സകല കാര്യങ്ങളും,
ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയുമാകുന്ന അത്യല്പമായ കാര്യം
കൂടെ ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ട ചെയ്യേണം എ
ന്ന തന്നെ. കോരണയെ! ഇത ബഹു ആശ്ചര്യമെ
ന്ന നിനക്ക തോന്നുന്നു എങ്കിലും അത ചെയ്യാക
ുന്ന കാര്യം തന്നെ. അനേകം ക്രിസ്ത്യാനകൾ ഇ
തിനെ നിസ്സാരമായി വിചാരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടാന്തമാ
യിട്ട ഭക്തിഹീനനായ മനുഷ്യൻ ഉജ്ജിക്കുന്നത കേ
വലം അവന്റെ മാംസേച്ഛക്കായിട്ടാകുന്നു; അവ
ന തൃപ്തി വന്നാലും പിന്നെയും മതിവിട്ട ഭക്ഷിച്ച
അവന്റെ ദേഹത്തിന മടിയും ക്ഷീണവും വരുത്തു
ന്നതിനാൽ ആ ദേഹത്തെ ദൈവസേവക്ക കൊ

ജൂതന്മാർക്കു തീർന്നു. എന്നാലോ സത്യക്രി
 സ്ത്യാനി ഭക്ഷിക്കുന്നത പരിപാകത്തോടുകൂടെ;
 ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളെ അവൻ അനുഭവിക്കു
 ന്നോടും ദൈവം കൊടുത്ത ആഹാരത്താൽ പോഷി
 പ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത
 ന്റെ ദേഹം ദൈവത്തിനുള്ളതായാൽ അത ദൈ
 വസേവകൻ മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാവൂ എന്ന വി
 ചാരിക്കും. അങ്ങിനെ തന്നെ പാനീയത്തെ കുറി
 ച്ചു; തളച്ചു തീർന്നതും നിമ്നമുള്ളതുമായി വെ
 ൂളും എന്ന ഒരു പാനീയത്തെ ദൈവം മനുഷ്യന്നു
 കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്; അതിനെമാത്രം മനുഷ്യൻ കുടിക്കു
 ന്നോടും ഒക്കെയും അവന്റെ ബുദ്ധിശക്തികൾക്കു
 മനം വരാതെ തെളിവായി നില്ക്കയും അവയെ ദൈ
 വമഹത്വത്തിനായിട്ടു പ്രയോഗിച്ചാൻ അവൻ
 പ്രാപ്തനായും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ലഹ
 റിയുള്ള പാനങ്ങളെ കുടിച്ചു തുടങ്ങുന്നോടും അവൻ
 അവയെ പിശാചിന്ന മഹിമെക്കും അവന്നു ല
 ങ്ങുക്കും അവന്റെ ശരീരത്തിന്നും ആത്മാവിന്നും
 നഷ്ടത്തിന്നും ആയി കുടിക്കുന്നു. കോരണയെ! ദൈ
 വമഹിമെക്കായി നമുക്കു പ്രയോഗിക്കാകുന്ന അല്പ
 കായ്ങ്ങൾ മറ്റു അനേകമുണ്ട്; നിന്നെ ധൈര്യപ്പെ
 ടത്തുന്നതിനായിട്ടു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും പറയാം. ഇന്നു
 തന്നെ നീ ചട്ട തെക്കുന്നത ഞാൻ കണ്ടു; ദൈവാ
 ലയത്തിൽ പോകുന്നത നിന്റെ മുറയാകുന്നു എ
 ന്ന നീ അറിയുവാൻ അത്രെ അത നീ ചെയ്യുന്നു എ
 ന്ന നീ പറകയും ചെയ്യുവല്ലോ. “സകലവും വെ
 ടിപ്പോടും ക്രമത്തോടും ചെയ്യപ്പെടട്ടെ” എന്ന ദൈ
 വവചനത്തിൽ പറകയാൽ വെടിപ്പുള്ള വസ്ത്രം ധ
 റിച്ചുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ പോകുന്നത മുറയാകുന്നു
 എന്ന നീ അറിയുന്നു; അത നിമിത്തമായിട്ടത്രെ നീ
 ആചട്ടയും തെപ്പാൻ തുടങ്ങിയത: ആകയാൽ ആ

ചട്ട നീ ഉണ്ടാക്കിയത ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടാ
 കുന്നു എന്ന പറയാം. നിന്റെ ഭക്താവിനെ അനു
 സരിച്ചിരിക്ക; അങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ നീ ദൈവത്തെ
 അനുസരിക്കയും അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും
 ചെയ്യും. നിന്റെ പൈതൽ ദൈവത്തെ മഹത്വ
 പ്പെടുത്തുവാനായിട്ട ദൈവത്തിൻ വഴികളെ നീ
 അവനെ ഉപദേശിക്ക. ദരിദ്രന്മാരോട കനിവ കാ
 ണിക്കുന്നത ദൈവത്തിനെ ഇഷ്ടമാകയാൽ അവ
 രോട ഭയയായിരിക്ക: നിന്റെ സ്വഭാവവെയുള്ള
 സൽഗുണവിചാരത്തെയോ മായാമോഹത്തെയോ
 തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനായിട്ട അങ്ങിനെ ചെയ്യയും. അ
 രത. ദരിദ്രന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിന്റെ രക്ഷി
 താവിനുളവരാകയാൽ അവരോട പ്രത്യേകമായി
 ട ഭയയായിരിക്ക നിന്റെ കൊടുക്കൽവാങ്ങലുകളി
 ൽ ഒക്കെയും പരമാത്മമുള്ളവളായിരിക്ക: നി ഒരു ക
 ജിയെന്ന വിളിക്കപ്പെടുപോകുമെന്ന ശങ്കിച്ചല്ല
 “നീ മോഷ്ടിക്കരുത” എന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്ക
 കൊണ്ടത്രെ. ഇപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം
 നിനക്ക തെളിവായോ കോരണയെ? എന്ന ചോ
 ദിച്ചു. കോരണ സന്തുഷ്ടിഭാവം കാണിക്കയും. ചെ
 യ്യ. ഞാൻ കുറെനേരംകൂടെ സംസാരിച്ചേനെ; എ
 ന്നാൽ കോരണയുടെ ഭക്താവ അപ്പോൾ വയൽ
 വഴിയായി വരികയാൽ ഞാൻ സംസാരം നിർത്തി
 കളഞ്ഞു. ഉടനെ അത ആരെന്ന അറിവാനായിട്ട
 കോരണ എഴുന്നീറ്റ നോക്കിയാറെ അവൻ കൂട്ടുകാ
 രില്ലാതെ തന്നിച്ച വെട്ടുത്ത മുണ്ടോടും സ്ഥിരമായ
 നടപ്പോടും കൂടെ വരുന്നതിനെ കണ്ട അവരുടെ മു
 ഖംസന്തോഷത്താൽ വിളങ്ങി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാ
 ൽ ഇന്ന അവനെ സുബോധമുണ്ട; അവൻ എ
 ന്ന്റെ ബാല്യപ്രായത്തിലെ ഭക്താവകയാൽ മദ്യ
 പാനമാകുന്ന ട്ടുനടപ്പിനെ മാറ്റിയെങ്കിൽ ഇനി

കു അപനെ ഇതിലുമധികമായി സ്നേഹിക്കാമായി
 രുന്നു. ഇത കേട്ട ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു എങ്കിലും നന്നാ
 യിവരുന്നതിനുള്ള ആരംഭം കണ്ട ഉടനെ വിവാഹ
 സംബന്ധമായ ാരം സ്നേഹം അവരിൽ ഉണ്ടായ
 തിനാൽ ഇനിക്കു ഒട്ടും ആശ്ചര്യം തോന്നിയില്ല. പി
 ന്നീട ഞാൻ കോരണയോട നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
 ആദ്യം പേണ്ടുന്നത ഇക്കാര്യത്തിലിരിക്കുമെന്ന ഇനി
 ക്കു തോന്നുകയാൽ ശീഘ്രത്തിൽ അത തയ്യാറാക്കുക
 എന്ന പറഞ്ഞും വെച്ച സ്നേഹത്തോട യാത്രചോദി
 ച്ചുകൊണ്ടു പടിവാതിൽക്കൽ വന്നപ്പോൾ ആ മനു
 ഷ്യൻ എന്നെ എതിരേറ്റു ബഹു ആദരവോട സ
 ലാം ചെയ്തും ചെയ്തു. കോരണ ഉറപ്പിച്ചപ്രകാരം
 തന്നെ അവൻ കുടിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഭായ് വീട്ടുകാ
 യും ഭദ്രപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി എന്ന കണ്ട മൂന്നാംപക്കം
 അവരുടെ ഭർത്താവ മദ്യപാനം വിട്ട സുബോധ
 ത്തോടെ വീട്ടിൽ വന്നവിവരം വിചാരിച്ചിട്ട, ഭായ്
 മാരായുജ്ജ്വലമെ ഇതിൽനിന്ന ഒരു പാഠം പഠിപ്പിൻ.

ഞാൻ വണ്ടിയിൽ കേറുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
 കോരണയുടെ അയൽപക്കത്തു പാക്കുന്ന ഘർമ്മോ
 നി ഓടിവന്ന സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ എന്നോട മ
 ദാമ്മേ! സാറാ ാരം ഇട വരും. പാതിരിസാജിന്റെ
 പെങ്ങളും ഒരാളെക്കുകും ഇവിടെ വരുമെന്നും വന്നാ
 ള് രണ്ടു മാസത്തോളം താമസിക്കുമെന്നും ആ മദാ
 മ്മ എഴുത്ത കൊടുത്തയച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം പാതി
 റിസാജി ഇന്ന എന്നോട പറകയുണ്ടായി. മദാമ്മേ!
 ഞങ്ങളോട ദയയായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുംകൂട സാറായെ
 കാണാമല്ലോ. ജനങ്ങൾ അവളെ ബഹു ശ്രദ്ധിപ്പി
 എന്ന വിളിക്കുന്നു: എന്നാൽ അവളെ കാണുമ്പോൾ
 നിങ്ങളുംകൂട തന്നെ അറിയാം. നിങ്ങളുംകൂട വന്നെക്കും
 ചെയ്യാനായിട്ട ഞാൻ അവളെ നിങ്ങളുടെ ബജ്ജാ
 വിൽ കൊണ്ടുവരണമൊ? അതൊ നിങ്ങളും ഒരു ദി

വസി വൈകിട്ട ഇങ്ങോട്ട വരുമോ? എന്ന ചോദ്യം
 ചു. ഉടനെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട, അങ്ങിനെ തന്നെ
 നീ അവളെ ബങ്കാവിൽ കൊണ്ടുവരണ്ടോ; ഞാൻ
 തന്നെ ഇങ്ങോട്ട വന്ന അവളെ അവളുടെ സഹോ
 ദരന്മാരോടും ജ്യേഷ്ഠന്മാരുമായിരോടും കൂടെ ഒന്നി
 ചു കണ്ട നിങ്ങളോടുകൂടെ പുണ്യമായി സന്തോഷി
 കാം. ഞാൻ നിന്നെ കാണുകയുണ്ടായ നാൾ തുടങ്ങി
 ഇതുവരെയും സാധാരണ കാരണത്തിന് ആശ്രയി
 ചുവരുന്നു; അവളുടെ പുച്ചെടി ഒടിഞ്ഞപോയ വി
 വരം ഇപ്പോഴും ഞാൻ മറന്നപോയിട്ടില്ല എന്ന പ
 റത്തു. അപ്പോൾ ഘർമോനി മദാമ്മ! അത ഉണ്ടാ
 യിട്ട ഇപ്പോൾ ബഹു നാളായതുകൊണ്ട നിങ്ങൾ
 മറന്ന പോയായിരിക്കും എന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചു
 എന്ന പറഞ്ഞാറെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട ഇല്ല, ഇല്ല,
 അതുണ്ടായിട്ട ഇപ്പോൾ ഒരു സംവത്സരം ആയി
 എങ്കിലും അത ഇപ്പോഴുണ്ടായ കാര്യം എന്നപോലെ
 ഞാൻ നല്ലവണ്ണം ഓർക്കുന്നു. ഘർമോനി! ഞാൻ ഒ
 രു മദാമ്മയും നീ ഒരു പാവപ്പെട്ട ബങ്കാശ്രീയും
 ആകുന്നു എന്ന വരികിലും അന്ന നമ്മൾ തമ്മിൽ
 കണ്ട സംസാരിപ്പാൻ ഇടവന്നതിനായിട്ട എത്രപ്രാ
 വശ്യം ഞാൻ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം ചെയ്തിട്ടുണ്ട.
 നമുക്കു തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സഹവാസം വിചാരിച്ചാ
 റെ പലപ്പോഴും എന്റെ ആത്മാവിന്നു ആശ്വാസ
 വും എന്റെ കൈകൾക്കു ബലവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട
 എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ നല്ല സ്ത്രീയുടെ കണ്ണി
 ൽകൂടെ കണ്ണുനീർ പൊഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞത, മദാമ്മ!
 നിങ്ങൾ ബഹു ദയയുള്ളവളാകുന്നു; നിങ്ങൾ ഇവി
 ടെ പാപ്പാൻ വന്നതിൽ പിറന്ന ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗു
 ണം എല്ലാം ഇന്ന കാലത്തു ഞാൻ കണക്കുകൂട്ടി നോ
 ക്കി. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട അങ്ങിനെയല്ല ഘ
 റ്മോനി! കർത്താവും അവന്റെ ആത്മാവും തന്നെ

അതിനെ ചെയ്യു: എന്നാൽ നമ്മളെകൊണ്ടു അത
 ചെയ്യിച്ചതിനായിട്ടു നാം നന്ദിയായിരിക്കുകയും വേ
 ണം. ഞാൻ മുഖിൽ ഒരു സമയത്തു പറഞ്ഞതുപോ
 ലെ ഇപ്പോഴും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നുന്നതുപ
 റയാം. വേലക്കു അധികമലം വന്നത നിന്റെ
 ഗുണദോഷവും, പ്രാർത്ഥനയും, നല്ലനടപ്പും, ദയശീ
 ലവും കൊണ്ടു ആകുന്നു. കർത്താവിന്റെ കരുണക
 ളെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതു കൊള്ളാകുന്ന കായ്മമാ
 കയാൽ ആണ്ടിൽ അവൻ നമുക്കു ചെയ്യിരിക്കു
 ന്ന നന്മകളെ ശോധനചെയ്യു നോക്കാം. ആദ്യം
 തന്നെ എന്റെ ആയയെ നോക്കു; മഹമ്മദകാര
 തിയായിരുന്ന അവൾ ഇപ്പോൾ യേശുവിൽ വി
 ശ്വസിക്കുന്നവളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഘൽമോനീ!
 അവൾ മനസ്സുതിരിയുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാര
 ണം നിന്റെ പൈതൃകം മുഖാന്തരം ആയിരുന്നു
 എന്ന അവൾ പറയുന്നു. (അതവരെയും കരഞ്ഞു
 കൊണ്ടിരുന്ന ഘൽമോനീ അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തി
 ലേക്കു നോക്കി, എന്റെ പിതാവെ ഞാൻ നിനക്കു
 സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു.) ഇതുകൂടാതെ
 ചീവത്തനം എന്നവളുടെ കായ്മം നോക്കു; അവൾ
 മനോസന്തോഷവും പ്രയോജനവും ഉള്ള ഒരു ക്രി
 സ്ത്യാനിയും ദൈവഭക്തിയുള്ളൊരു മാതാവും, അവ
 ളോടു ഇപ്പോഴും ബഹു കാഠിന്യം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന
 കിഴവിയായ അവളുടെ അമ്മവിലമ്മയെ നന്നാ
 അനുസരിക്കുന്നവളും ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഘൽ
 മോനീ! അവൾ മുഴുവനും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്റെ
 മകൾ തന്നെ ആകുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അവ
 ളെ അധികം കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു നിനക്കു അറിയാ
 മല്ലോ എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു നിൻ്തിയ ഉടനെ അ
 വൾ ഉത്തരമായിട്ടു, മദാമ്മേ അവളുടെ ഭർത്താവി
 ന്റെ ഭയങ്കരമായ മരണവും, അതുകഴിഞ്ഞു ഉടനെ

അവളുടെ പ്രസവവേദനയിൽനിന്ന അവൾ അ
 തുതമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ അ
 വൾ മനസ്സുതിരിഞ്ഞത എന്ന അവൾ എന്നോട
 പലപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട എന്ന പറഞ്ഞു. ഘൽ
 മോനി അവൾക്കു ചെയ്യേണ്ടുന്ന പക്ഷമയെ അം
 ഗീകരിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്ത പ്രകാരത്തിൽ എന്നോ
 ട, മദാമ്മേ ! ഇനിയും കോരണയുടെ വസ്തുത വി
 ചാരിക്കാം. എന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതിയായ പാവ
 പ്പെട്ടകോരണ കേവലം നിങ്ങൾക്കുള്ളവൾ തന്നെ
 ആകുന്നു; ഒട്ടകത്തെ ദിവസമാകുന്ന വലിയ നാ
 ലിൽ അവൾ നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു
 മിന്നുന്ന കിരീടം ആയിരിക്കും: എന്തെന്നാൽ അവ
 ള്ൾ സ്നേഹഹൃദയക്കാരി ആകയാൽ അവൾ സത്യ
 ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീരമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അപ്രയോ
 ജനക്കാരിആയിരിക്കയില്ല നിശ്ചയം എന്ന പറഞ്ഞു.
 ഉടനെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട ഇനിക്കും അങ്ങിനെ
 തന്നെ തോന്നുന്നു; എന്നാലും ഞാൻ വിചാരിക്കെ
 നമെന്ന നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നപ്രകാരം അവൾ മു
 ഴുവാനും ഇനിക്കുള്ളവളല്ല: എങ്കിലും അവൾ നന്നാ
 യിവരുമെന്ന നിനക്കു ആശയില്ലയൊ ഘൽമോനി?
 എന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൾ പറ
 ഞ്ഞു, ഉവ്വ, ഇനിക്കു നല്ല ആശയുണ്ടു; അവൾ അ
 വളുടെ രക്ഷിതാവിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു ഭോ
 ഷം ചെയ്യുന്നതിനെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു ഗുണം ചെയ്യാ
 ൻ പഠിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കയാൽ അത സാധിക്കാ
 തെ ഇരിക്കയില്ല എന്ന തോന്നുന്നു: ക്രിസ്തുവും അ
 പ്രകാരം പറയുന്നില്ലയൊ? ഉടനെ ഞാൻ അവളോ
 ട അവൾക്കുണ്ടായ കഠിനഉപദ്രവത്താൽ അവൾ
 ദിവ്യകാല്യങ്ങളെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതിന്നു ഇട
 യായി തീർന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ ഉത്ത
 രമായിട്ട, അതെ ഇനിക്കും അങ്ങിനെ തോന്നുന്നു.

ഹാ! നുകത്തിന നമ്മുടെ കഴുത്തുകൾ ചായിക്കുന്ന
 തിന മുഖ വടിയും അഗ്നിയും നമുക്കു എല്ലാവർക്കും
 എത്ര ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു; മദാമ്മേ കോരണസ
 ത്രക്രിസ്ത്യാനി ആയി തീരമെങ്കിൽ അവളുടെ ഭർത്താ
 വും നന്നായി വരും എന്ന വിചാരിക്കുന്നതിന ഇ
 ടയുടെ എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു.
 അതിന്നു ഞാൻ അവളോട, അത ശരിതന്നെ എ
 ന്ന ഞാനും വിചാരിക്കുന്നു: ആകയാൽ ഇനിയും
 നാം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടുന്നതു അവന്റെ ഹൃദയത്തെ
 തിരിപ്പാനാകുന്നു: അവനോട കൂടുകൂടെ സംസാരി
 ക്കുന്നതിന നമുക്കു ഇടയാകയില്ലായിരിക്കും എങ്കി
 ലും അവന്നു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നമുക്കു കഴിയു
 മല്ലെ. «ഭൂമിയിൽ ഏതുകാഴ്ചത്തെപറ്റി എങ്കിലും നി
 ങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു കൂടി അപേക്ഷിച്ചാൽ
 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അത നിങ്ങൾ
 ക്കു ചെയ്യു തരും എന്ന യേശു പറകയും ചെയ്തിട്ടു
 ണ്ടല്ലോ. പിന്നീട ഞങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞെങ്ങോട്ടു
 വീടുകൾചേക്കു പോയി. അന്നു രാത്രി ആ കഠിന
 പാപിയെ കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ ഇരുപേരും മറന്നുപോ
 കാതെ കൃപാസിംഹാസനത്തിങ്കൽ ബോധിപ്പിക്കു
 യും ചെയ്തു.

നാം അദ്ധ്യായം.

രം ചരിത്രം വേഗത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കെ
 ണ്ടിപ്പിന്നിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഇതിന്റെ തുടസ്സത്തി
 ൽ ഘർമ്മാനിയുടെയും ഭാഗ്യനാഥന്റെയും മൂത്ത
 മകളായ സാറാ എന്ന പെണ്ണെത്തലിന്ന തന്റെ
 മാതാപിതാക്കന്മാരോടുണ്ടായ സ്നേഹത്തെയും, ക
 പടമില്ലാത്ത ദൈവഭക്തിയെയും കുറിച്ചു അവളു
 ടെ അമ്മ പറഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ വായിച്ചതിന്നു

ൽ വായനക്കാർക്കു അവരുടെ കാര്യം കുറെ കൂടെ കേട്ടു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു ആഗ്രഹമിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഇനിക്കു തോന്നുകയാൽ അവരുടെ വിശേഷങ്ങൾ അല്പം പറയുന്നതിന്നു മുഖം കഥ അവസാനിപ്പിച്ചാൻ ഇനിക്കു മനസ്സില്ല. കഴിഞ്ഞ തവണ ഏൽമോനിയും ഞാനും തമ്മിൽ കണ്ടു സംസാരിച്ചതിന്റെ പിറ്റേ ഞായറാഴ്ച ഒരു അന്യ മദ്രാസ് പാതിരിസാലിന്റെ മദ്രാസായോടു കൂടെ പള്ളിയിൽ വന്നത കണ്ടാറെ അവർ പാതിരിസാലിന്റെ പെങ്ങളും സാരായുടെ യജമാനസ്ത്രീയും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ സങ്കല്പിക്കയാൽ പിറ്റേ ദിവസി വൈകുന്നേരത്തു ഏൽമോനിയുടെ മകളെ ചെന്ന കാണണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഞാൻ വണ്ടിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നത ഏൽമോനി കണ്ടു ഉടനെ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായിട്ടു അവൾ ഓടിവന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവളോടു, ഏൽമോനീ നിന്റെ മകൾ കേൾമത്തോടു വന്നു ചേർന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ഉവ്വ, മദ്രാസ്സിൽ, അതിനായിട്ടു ദൈവത്തിന്നു സ്പോത്രം ഉണ്ടാകട്ടെ: അവൾ ശരീരാകൃതിയിലും അതിനെക്കാൾ പ്രധാനമായിട്ടു മനോലങ്കാരത്തിലും മുഖിലത്തേതിലും കുറെ നന്നായി എന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ അവളോടു, അതു അവളിൽ കാണണമെന്നു നീ ആശപ്പെടുവാൻ മുറയ്ക്കട്ടെ: “എന്തെന്നാൽ നീതിമാന്മാർക്കു നന്നായിരിക്കും എന്നു അവരോടു പറക” എന്നു ദൈവം തന്നെയും പറയുന്നു. നിന്റെ മകളെ ദൈവത്തിന്റെ വകെക്കായിട്ടു നീ വളർത്തിയതിനാൽ ദൈവത്തെ നീ ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു അവനും നിന്നെ ബഹുമാനിച്ചു അവളെ നിന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സിൽ നിന്നു സന്തോഷവും പുഷ്പയുമാക്കി

തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ചെന്ന വസ്തുത അതവരെയും സാദാ അറിഞ്ഞില്ല; ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ തിണ്ണെക്ക ഇരിക്കുകയായിരുന്നു; സത്യബോധിനി അവളുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ മടിയിൽ തലയും വെച്ചുകൊണ്ട് കിടക്കയും ശുദ്ധൻ അവളുടെ അരികെ ഇരിക്കുകയും ആയിരുന്നു: അവൾ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ചെകിട്ടത്തു തടകികൊണ്ട്, സാദായെ! നീ മുമ്പിൽ നല്ല കഥകൾ പറകയുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ; അത പോലെ ഒരു നല്ല കഥ ഇപ്പോൾ പറക കേൾക്കട്ടെ എന്ന പറകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവൾ എന്നെ കണ്ടു; ഉടനെ സാദാ എഴുന്നീറ്റ ഇനിക്കു സലാം ചെയ്തു. അവൾ ബഹു രൂപിണിയെന്ന അവളുടെ അയല്ക്കാർ പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ എന്ന ഇനിക്കു അപ്പോൾ ബോധിച്ചു: അവൾ നല്ല സുന്ദരിയും മുഖത്തെളിവുമുള്ളവളും കായ്കാദികൾക്കു മിടുക്കിയും ആയിരുന്നു. മദാമ്മമാരെ കണ്ടു സംസാരിച്ച നല്ല ശീലമുള്ളവളാകയാൽ ശങ്കതീരെയില്ലാത്തു: എന്നാൽ തന്റെടം ഒട്ടും കാണിച്ചില്ല താനും. അവളെ കണ്ടു ഉടനെ ഞാൻ അവളോട് സാദായെ! നിന്നെ കാണുന്നതിന്നു ഏറിയ നാളായി ആഗ്രഹിക്കയാൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു സന്തോഷം തോന്നുന്നു: ഞാൻ ഇന്നാരെന്ന നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, ഉപ്പു മദാമ്മെ, എന്റെ അനുജത്തിയോടും, ആങ്ങളയോടും, അമ്മയപ്പന്മാരോടും നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭയ അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു: അതിന്നു ദൈവം നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകും എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ അവളുടെ കണ്ണിൽ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞതു സത്യബോധിനി കണ്ടു അവളുടെ മുണ്ടിന്റെ വിട്ടുപൊങ്ങു അതിനെ

തുടച്ചു, ജ്യേഷ്ഠത്തി, സന്തോഷ സമയത്തു നീ ക
 രയെണ്ടാ എന്ന പറഞ്ഞുവെച്ചു, ആ സംഗതി
 വിട്ടു വേറൊരു കാര്യം പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതിനാ
 യിട്ടു എന്നോട മദാമ്മേ! സാറാ കല്പത്തായിൽനി
 ന്ന ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വിശേഷ പദാ
 ത്തങ്ങളെ എല്ലാം കാണാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്ന
 ചോദിച്ചു. ഉച്ച എന്ന ഞാൻ പറകയാൽ അവ
 ട്വം ഓടിച്ചെന്നു അവയെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു.
 അവയിൽ അവരുടെ പേക്കായിട്ടു മദാമ്മമാരുടെ
 ഉടുപ്പിട്ട ഒരു മരപ്പാവയും പൌഴങ്ങളാൽ അലങ്ക
 രിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു മെഴുകുവളകളും, അവരുടെ ആ
 ങ്ങളു പഠിപ്പത്തിന്നു ഉത്സാഹമുള്ളവനായിരുന്നതി
 ന്നാൽ അവന്റെ പേക്കു സഭചരിത്രം എന്ന ഒരു
 പുസ്തകവും, പുസ്തകങ്ങൾ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതി
 ന്നു പൂട്ടുള്ള ഒരു പെട്ടിയും, ഭാഗ്യനാഥന്റെ പേ
 ക്കു ബഹുവിശേഷമായ ഒരു അങ്കുരയും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു: ആ അങ്കുരയുമേൽ സാറാ അവരുടെ
 യജമാനന്റെ മൂന്നു പഴയ സൂര്യപടകപ്പായങ്ങളി
 ന്നുമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുള്ളു തയ്യൽകളെ വെട്ടി
 വെച്ചു തെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകണ്ടു സത്യ
 ബോധിനി എന്നോട മദാമ്മേ! ഞാനും ചട്ട, ഇടുമ്പോ
 ട്വം അപ്പനെ കണ്ടാൽ ഒരു പ്രഭുവെന്നു തോന്നി
 പോകും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ സാറാ അവളോട
 അതിന്നു അപ്പനയോഗ്യതയുമുണ്ടു; ഞാൻ കല്പത്താ
 യിൽ വളരെ പ്രഭുക്കന്മാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു: എന്നാൽ
 ആ പേരിന്നു അപ്പനെക്കായിൽ അധിക യോഗ്യത
 യുള്ളവരായിട്ടു ഞാൻ ആരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. ഉത്ത
 മശീലവും, മയ്യാദയും ആയിരിക്കയും ദരിദ്രന്മാരോ
 ടും ഗ്രഹസ്ഥന്മാരോടും ഒരുപോലെ എല്ലായ്പ്പോഴും ദ
 യയായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതെന്നു സത്യപ്രഭുവി
 ന്നുള്ളു ലക്ഷണം. ഞാനും ലക്ഷണങ്ങൾ ഒക്കെയും അ

പ്പന്നുടെ എന്ന ഇനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടു: നിന
 ക്കു എന്ത തോന്നുന്നു? ഉടൻതന്നെ മറ്റൊ പ്പെന്ത
 ങ്കൾ രണ്ടുപേരും കൂടെ അത ശരിതന്നെ എ നപ
 റത്തു. ഭാഗ്യവതിയായ അമ്മ ഇത കേട്ട സന്തോ
 ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു എങ്കിലും ഒന്നും പറയാതെ
 അവളുടെ പേർ സാറാ കൊണ്ടുവന്ന ഭന്നതായി
 മൂന്ന രൂപാ വിലയുള്ള ബഹു മേത്തരമായ ഒരു ശ
 ല്യാവ എടുത്ത കാണിച്ചു; ആ ശല്യാവ സാറാ സൂ
 ക്ഷിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ പിറന്നാളിന്ന അ
 വർക്കു സമ്മാനം കിട്ടിയതായ ഭന്നു. ഇത കൂടാതെ
 പരമനാഥൻകുഞ്ഞിന്ന രണ്ടു കുപ്പായവും ഒരു കു
 ല്യാതൊപ്പിയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രംവ
 ക സമ്മാനങ്ങൾ ഒക്കെയും ബഹു വിശേഷമായി
 ഭന്നതകൊണ്ടു ഇനിക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോ
 യി. രം സമ്മാനങ്ങളെക്കാൾ വിലമതിക്കത്തക്കത
 അവളുടെ സ്നേഹശീലമായിരുന്നു എന്തെന്നാൽ
 ആ വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ
 നശിച്ചുപോകുന്നവയാകുന്നു എന്നാലോ അവ
 യെ കൊടുക്കുന്നതിന്ന അവർക്കു മനസ്സു തോന്നി
 യത അവരോടുള്ള സ്നേഹം മുഖാന്തരമാകയാൽ ആ
 സ്നേഹം ദൈവസിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കു കരേറി
 ചെല്ലുകയും സുഗന്ധവാസനയുള്ള ബലിപൂജയാ
 യിട്ട അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സാറായോ
 ട ഒരു സംഭാഷണം തുടങ്ങണമെന്ന ആഗ്രഹി
 ച്ചിട്ട ഞാൻ അവളോടു ആ ആരൂക്ഷാ തൈച്ച തീര
 ന്നതിന്ന ഏറിയനാൾ ചെന്നായിരിക്കണമെന്ന
 ഇനിക്കുതോന്നുന്നു; അതിന്ന അകശീല ഇട്ട ടുണ്ടു;
 ആ സൂര്യപടതെയ്യൽ ബഹു പ്രയാസവുമാകുന്നു
 എന്ന പറഞ്ഞു. അതിന്ന അവൾ ഉത്തരമായിട്ട ഉ
 വ്വ, മദാമ്മ! കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉറങ്ങിയശേഷമെ ഇനി
 ക്കു തൈപ്പാൻ നേരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു; അതിനാൽ

ആറു ആഴുകൊണ്ടു മാത്രമെ അത തൈച്ചു തിന്നുളളു എങ്കിലും അത പ്രയാസവേലയെന്ന ഇനിക്കു തോന്നിയല്ല; എന്തെന്നാൽ അത തൈച്ചപ്പോൾ ഒക്കെയും എന്റെ വിചാരം വീടിനെകുറിച്ചും അപ്പൻ അത ഇട്ടുംകൊണ്ടു നടക്കുന്നത കാണുമ്പോൾ ഇനിക്കു ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെകുറിച്ചും ആയിരുന്നു. ഇന്നലെ പള്ളിയിൽ പോയ സമയത്തു അപ്പൻ അത ഇട്ടുംകൊണ്ടു കണ്ണുനീരോട എന്നെ നോക്കി എന്റെ മകളെ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന പറഞ്ഞു ഇനിക്കു വലുതായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഫലം ആയിരുന്നു. (ഹാ! സാറാ; നമ്മുടെ സഭകൾക്കു അലങ്കാരവും, ദൃഷ്ടിയും വികടവുമുള്ള ഒരു ലോകത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്ന സന്തതിയും ആയിട്ടു ഇരിപ്പാൻ നിന്നെപ്പോലെയുള്ള പുത്രിമാർ അനവധി ഇല്ലാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു? എന്ന എന്റെ ഉള്ളിൽ ഞാൻ അപ്പോൾ ചിന്തിക്കയും ചെയ്തു) പിന്നെ ഞാൻ അവളോട നീ തന്നിട്ടിരുന്ന തയ്യുയായിരുന്നുവോ? എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, ഉച്ച, മദാമ്മേ! ഇനിക്കു സഖിയായിട്ടു ഒരു മഹമ്മദകാരത്തി ആയുണ്ടായിരുന്നു: എങ്കിലും അവൾ പൈതങ്ങളെ കേൾക്കെ ചെച്ചയല്ലാത്ത കായ്കളും സംസാരിക്കയാൽ ആറു മാസം മുഖെ എന്റെ മദാമ്മ അവളെ മാറിക്കളഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ അവളോട, നിന്നോട ചോദിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കായ്കും ഇത തന്നെ: ശേഷം വേലക്കാരോട കൂടെ നീ പാർത്തുകൊണ്ടുത എങ്ങിനെ അവരെല്ലാവരും അജ്ഞാനികളോ മഹമ്മദകാരോ ആയിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു, ഉച്ച, അവരിൽ വയസ്സുചെന്ന ഒരു തോട്ടക്കാരനും അവന്റെ ഭായ്യയും ഒഴികെ ശേഷം പേരൊക്കെയും അജ്ഞാനികളും മഹമ്മദകാരും തന്നെ; ഇവർ രണ്ടു

പേരും നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളും എന്നോട് വെള്ളയ
 യുമുള്ളവരാകുന്നു: ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നത
 കൊണ്ടു ശേഷം വേലക്കാർക്കു ആദ്യം എന്നോട് തീ
 റെ ഇഷ്ടമല്ലാത്തു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരും
 ഞാനുമായിട്ട് പഴകിപ്പോയതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ രമ്മു
 മായിട്ട് തന്നെ നടക്കുന്നു. ഇനിക്കു വേദം പഠിപ്പിക്കുന്ന പ
 രീക്ഷകൾ എല്ലാം ആദ്യം തന്നെ വന്ന സംഭവിച്ചു:
 എങ്ങിനെയെന്നാൽ എന്റെ പാതിപ്രത്യത്തിനും
 ഗംവരത്തുവാൻ ഒരു വൊല്യുക്കാരൻ മേട്ടി പല
 പ്പോഴും എന്നെ നിബന്ധിക്കയാൽ ആ കാര്യം ഞാ
 ന് മദാമ്മയോട് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു: എന്നാ
 ല് സാലു അവർക്കും ശേഷം വേലക്കാരെല്ലാവരും
 കാണെ അവനെ പരസ്യമായി അവമാനിച്ച ശേ
 വത്തിൽനിന്നു മാറ്റുകയാൽ ആ മാതിരിയുള്ള പരീ
 ക്ഷ അതിൽപിന്നെ ഇനിക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുശി
 നിമേട്ടിയെന്ന വേദാരവലിയ കള്ളൻ ഉണ്ടായി
 രുന്നു. പേനാക്കത്തികളും കിരീടികളും പൈസാക
 ളും കൂടക്കൂടെ മോഷണംപോകയാൽ എല്ലാവരും കു
 ശിനിമേട്ടിയെ സംശയിച്ചു എങ്കിലും സാക്ഷി ഒ
 ന്നും ഇല്ലാത്തു. കടശിയിൽ ഒരു ദിവസി അവൻ
 തെരുവിൽനിന്നു മൂന്നു ചോരനെ പെട്ടിച്ചെണ്ണു വാ
 ങ്ങിച്ചു കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ, മദാമ്മ എന്നോട് ഇ
 വിടെ കൊണ്ടുവരുന്ന പെട്ടിച്ചെണ്ണു വേഗത്തിൽ
 എത്തി കാണുകയാൽ നീ അത അളന്നു നോക്കണ
 മെന്നു എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഇത കുശിനിമേട്ടിക്കു ഇ
 ഷ്ടമല്ലായ്കയാൽ അവൻ എന്നോട് ഞാൻ ആ എണ്ണ
 അളന്നു നോക്കാതെ കിടങ്ങിൽ ഇരിക്കുന്ന വലിയ
 ഭരണിയിൽ ഒഴിച്ചുവെച്ചു അളവ ശരിയായിരിക്കു
 ന്നു എന്നു മദാമ്മ ബോധിപ്പിച്ചാൽ അര രൂപാ
 ഇന്നും തരാമെന്നു പറകയുണ്ടായി. ആ അരരൂപാ
 ഞാൻ വാങ്ങിക്കു എന്നു വന്നാൽ അത ഞാൻ ദൈ

വകല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നതിനും ആ അജ്ഞാനിയായ
 കുശിനിമേട്ടിയുടെ മുമ്പാകെ ക്രിസ്ത്യാനിമാൾ
 ഞെ അപമാനിക്കുന്നതിനും മേതുവായി തീരുക
 കയല്ലാതെ അതിനാൽ ഇനിക്കു ഗുണം വരികയി
 ല്ലെന്ന ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ആ ഇനാമം
 വാങ്ങിക്കാതെ എണ്ണ അളന്ന നോക്കിയപ്പോൾ അ
 രു ചോരന കുറവ കാണുകകൊണ്ടു അവൻ നാല
 രൂപാ ലാഭം എടുത്തു എന്ന അറിഞ്ഞ ആ വിവരം
 മദാമ്മയെ ബോധിപ്പിച്ചാറെ തരകപണത്തിന്റെ
 വീതം ഇനിക്കു കൂടെ തരണമെന്ന ഞാൻ ചോദി
 ച്ചിട്ടു അവൻ തരായ്കയാൽ കാരുഷ്യംകൊണ്ടു ഞാ
 ന് കബന്ധം പറകയായിരുന്നു എന്ന അവൻ തീ
 രെ തള്ളിപറഞ്ഞുകളഞ്ഞു. ആ എണ്ണ രണ്ടാംപ്രാവ
 ശ്യം അളന്ന നോക്കിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ
 ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. എന്നാലൊ മദാമ്മ നീതിചെയ
 യ്യാൻ ഇഷ്ടമുള്ളവളായിരുന്നു: സംശയംകൊണ്ടു മാ
 ത്രം ഒരുത്തനെ കുറകാരനാക്കുകയില്ല എങ്കിലും
 അവന്റെ കുറം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അത തനിക്കു തീ
 രെ വെറുപ്പാകുന്നു എന്ന കാണിക്കു ശീലമുള്ളവളാ
 കയാൽ എണ്ണ വീണ്ടും അളന്ന നോക്കിയപ്പോൾ
 കുറവ കാണുകകൊണ്ടു ആ ദൃഷ്ടിവേലക്കാരനെ ഉട
 ന്തന്നെ മാറിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ എന്നെ പരീക്ഷി
 ക്കയും അസഹ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ഒരാൾ മാത്ര
 മെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അത വയസ്സുചെന്ന ഒരു
 ആയ ആയിരുന്നു: അവളെ മദാമ്മക്കു ബഹു ഇ
 ഷ്ടവും അവൾ നല്ല ദയശീലക്കാരിയും ആയിരുന്നു
 എങ്കിലും ചട്ടത്തിന്നു വിരോധമായിട്ടു അവൾ നാട്ടു
 പലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന പൈതങ്ങൾക്കു കൊ
 ടുകയും ആ വിവരം മദാമ്മയോടു പറയരുതെന്ന
 അവരോടു വിലക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇതിനാൽ
 പൈതങ്ങൾ വഞ്ചന പറിക്കയും ഞാൻ ദയകെട്ടുവ

ു എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു വയസ്സുചെന്ന ആയയോ
 ടുജ്ജതപൊലെ എന്നോട സ്നേഹവും ഇല്ലാത്തു. ഇ
 തിന ഞാൻ എന്തവേണ്ടു എന്ന ഇനിക്കു അറിവാ
 ുൻ പഹിയാത്തതിനാൽ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറ
 എന്നു കാണിച്ചു തരണമെന്ന ഞാൻ ദൈവ
 തോട അപേക്ഷിച്ചു. ആ ആയ എന്നോട ദയയു
 ുളുവളും ഓരോ കാര്യം ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യണമെ
 ന്ന ഇനിക്കു കാണിച്ചതന്നപളും ആകയാൽ അവ
 ട്ടുടെ കാര്യം മദാമ്മയോട പറയുന്നതിന ഇനിക്കു മ
 നസ്സില്ലാത്തു. കടശിയിൽ മദാമ്മതന്നെ കാര്യം മുഴ
 വനും അറിയുന്നതിനഇടവന്നു; എങ്ങിനെയെന്നാ
 ുൽ ഒരു ദിവസി വൈകുന്നേരം മദാമ്മ നടപ്പാൻ
 പോയി; അപ്പോൾ ആറാട്ടുസമയം ആയിരുന്നതി
 നാൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെയുംകൊണ്ടു നമുക്കു ആറാട്ടു കാ
 ണ്മാൻ പോകാമെന്ന ആയ എന്നോട പറഞ്ഞു. മ
 ദാമ്മ റം വിവരം കേട്ടാൽ എന്ത പറയും എന്ന്
 ഞാൻ ചോദിച്ചാറെ, അവൾ ഉത്തരമായിട്ടു, മദാമ്മ
 അത അറിഞ്ഞിട്ടു ആവശ്യമില്ല വരിക നമുക്കുപോ
 കാം എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ എതിരത്തരമാ
 യിട്ടു, നിനക്കു ആറാട്ടു കാണണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ
 പൈതങ്ങളെ എൻറ അരികെ ആക്കിയുംവെച്ചു
 തന്നിച്ചു പോകേ വേണ്ടി എന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ
 അവൾ എന്നോട നീ കൂടെ പോരുന്നില്ലെങ്കിൽ
 ഞാൻ പോയ വിവരം നീ മദാമ്മയെ അറിയിക്കും
 എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവളോട, ഇല്ലാ
 പൈതങ്ങളെകൂടെ നീ കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ
 ഞാൻ പറയും നിശ്ചയം; എന്നാൽ അവരെ കൊ
 ണ്ടുപോകാതിരുന്നാൽ അതിനെകുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നും
 തന്നെ പറകയില്ല. ഇങ്ങിനെ സമ്മതിച്ചു അവൾ
 പോയി: എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചത ഒന്നും
 കൊച്ച മേരിക്കുഞ്ഞിന മനസ്സിലാകയില്ലെന്നു ഞ

മനുവ

ഞാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും, ആരാട്ട എന്നത ഒരു
 വിശേഷക്കാര്യമെന്നും അത കാണുന്നതിന ഞാൻ
 അവളെ സമ്മതിച്ചില്ലെന്നും അവൾക്കു മനസ്സി
 ലാകയാൽ നന്നാ കോപിച്ചു കരഞ്ഞും കൊണ്ടു നി
 ല്ലുപോൾ മദാമ്മ വന്നു. ഉടനെ അവൾ ഏങ്ങൽ
 അടിച്ചുകൊണ്ടു മദാമ്മയുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു
 അമ്മ, വയസ്സുചെന്ന ആയ നല്ലവളും, സാരാബെ
 ഹു ചിത്തയും ആകുന്നു, സാരായോട ഇനിക്കു ഇഷ്ട
 മില്ല; ഞാൻ ആരാട്ട കാണാൻ പോകുന്നതിന അ
 വൾ സമ്മതിച്ചില്ല എന്ന പറഞ്ഞു. മദാമ്മക്ക ഇത
 തീരെ മനസ്സിലാകായ്യാൽ എന്നോട ചോദിച്ചു
 പോൾ. ഞാൻ കാര്യത്തെ കുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നുതന്നെ
 പറകയില്ലെന്ന ആയെക്കു വാക്കു കൊടുത്തുപോയി:
 ബൊട്ടിലെർ അതെല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ട എന്ന പറഞ്ഞു.
 ഉടനെ അവൻ മദാമ്മയെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനായി
 ത അവരുടെ മുഖിൽ വന്ന ഉണ്ടായ വസൂത മുഴുവ
 ന് ബോധിപ്പിച്ചു; പിറൊ ദിവസം ആ ആയയെ
 ശേവത്തിൽനിന്നു മദാമ്മ മാറ്റിക്കളകയും ചെയ്തു:
 എങ്കിലും അവൾക്കു അല്പഅടുത്തുസ്പെട്ടിട്ടുണ്ട. അ
 വൾ മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ അവിടെ വരികയും അ
 പോൾ ഞങ്ങൾ രമ്യത്തോട സസാരിക്കയും ചെയ്യു
 ന്നുണ്ട. അവൾക്കു പകരം ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി ആ
 യയെആക്കി: അവൾ കുറെ നാളത്തേക്കു നല്ലവ
 ണ്ണം നടക്കയും ഇനിക്കു ഒരു തോഴിയായിരിക്കയും
 ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൾ മേരിക്കത്തേനോട അ
 ശുദ്ധമായ ചില കഥകൾ പറഞ്ഞുകെൾപ്പിക്കുന്നു
 എന്ന ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ ആ കത്തിന്റെ മന
 സ്സിനെ വഷ്ടമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ വേലയെല്ലാം
 ഞാൻതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്ന മദാമ്മയോ
 ട പറഞ്ഞു. അവളെയും മാറ്റിയതിൽപിന്നെ ഞാ
 ന് തന്നിച്ചു മാത്രമെല്ലാ: എന്നാൽ ഇനിക്കു സ

വിധായിട്ട ഇവിടങ്ങളിൽനിന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി
 പെണ്ണിനെ എടുക്കാമെന്ന എന്റെ യജമാനസ്ത്രീ
 പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മദാമെ! പെണ്ണെന്തെങ്ങനെ വിട്ടിട്ടു
 വെളിയൽ അയക്കാതെ പുരമക്കെത്ത ഇട്ട അടെ
 കണമെന്നും മരം ദിക്കുവാസികൾ പറയുന്നു; എ
 ന്നാൽ ഹൃദയത്തിനുള്ള പൂട്ടുപോലെ ബലമായ പൂ
 ങ്കം സൂക്ഷ്മത്തിന്ന സ്നേഹത്തെപ്പോലെ ഉറപ്പുള്ള
 കാവലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആയുധവസ്ത്രങ്ങളോട ശരി
 യായിട്ടുള്ള ആയുധങ്ങളും ഇല്ല. സാത്താന്റെ വ
 ശീകരങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കരുത എന്ന നാം നി
 ശ്ചയിച്ചാൽ അവൻ നമ്മെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും എ
 ന്ന പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട, സാറാ
 യെ! നി പറഞ്ഞുത ശരിതന്നെ. ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീക
 ള്ക്കു ജനങ്ങളോട സംസാർപ്പം വേണമെന്ന ഇനിക്കു
 തോന്നുന്നു; അവർ അന്യപുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
 ഒരു നാഴിക പോലും ഇരിക്കുന്നതിന്ന അവരുടെ ഭ
 രതാക്കന്മാർ വിശ്വാസം പോരാ എന്ന അവർ അ
 റിഞ്ഞാൽ അവർക്കും അവരുടെ ഭർതാക്കന്മാർക്കും വേ
 ങ്കുന്ന അന്യോന്യസ്നേഹവും വിശ്വാസവും കുറയു
 ന്നതിന്ന ഇടയുണ്ട്; ഭായ്യക്കു സൂക്ഷ്മക്കുറവും വരു
 മെന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ
 ഞാൻ സൂക്ഷ്മത്തോടെ ഏറിയനാൾ ഇരുന്നത എ
 ന്ന്റെ ഭർതാവന്ന അറിയാം, എന്നിട്ടും അവന്ന എ
 ന്നെ വിശ്വാസം പോരായല്ലോ; ഇനിമേലാൽ അ
 വനെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എങ്കിലും
 ഫലം എന്തു്; എന്നിങ്ങിനെ അവർ വിചാരിക്കു
 മായിരിക്കും. വിശേഷിച്ചും പുരുഷന്മാരോട അല്പം
 എങ്കിലും സഹവാസം ഉണ്ടായാൽ അതിനാൽ അ
 റിയും ബോധവും വർദ്ധിക്കുന്നതിന്ന ഇടയുണ്ട്; ന
 മുടെ എല്ലാവരുടെയും മാതാവായ ഹർമ്മിയെ സൃ
 ഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, മനുഷ്യന ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനും

ഗ്രഹപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതിനുമായിട്ടൊ, അല്ലെ
 കിൽ അവന മക്കളെ പ്രസവിക്കുന്നതിനായിട്ട മാ
 രുമൊ ഒരാളിനെ ഞാനു സൃഷ്ടിക്കും എന്ന ദൈവം
 പറഞ്ഞിട്ടു; ഞാൻ അവന്ന ഒരു സഹായത്തെ ഉ
 ണ്ടാക്കും എന്നത്രെ ദൈവം പറഞ്ഞത. വിദ്യാഭ്യാ
 സമുള്ള ഒരു പുരുഷനെ നീരെ അറിവില്ലാത്തവർ
 മനുഷ്യരോട പരിചയമില്ലാത്തവർക്കുമായ ഒരു സ്ത്രീ
 കൊള്ളാകുന്ന സഹായമായിരിക്കുന്നത എങ്ങിനെ?
 വില്പന: രോടു വിശേഷാൽ പല ദിക്കുകാരോടും
 ജാതികളോടും ഉള്ള സഹായം കൊണ്ടു ബുദ്ധി ക്കും
 അറിവ് നും വിശാലത വരുമെന്നുള്ളത എല്ലാവരും
 സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാകുന്നു: ആകയാൽ
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപകാരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്കു
 ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു ക്രിസ്ത്യാനി ഭർത്താക്കന്മാർ വിരോ
 ധിച്ചിട്ടുണ്ടാ. കുറെപ്പേർ മുഖേനം നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനി
 കളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ഒരു ചട്ടം ഉപേക്ഷി
 യ്ക എന്നുള്ളതെന്തെന്തെന്തെന്നതിനാൽ ഇന്നിന്ന സ
 ത്തനും തോന്നുന്നു. അത ഇന്നത എന്ന പറയാം;
 ചില ഭർത്താക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ വീട്ടുവേല
 യ്ക്കു ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കും എന്ന ശങ്കിച്ചു വേദപു
 സ്തകപോലും വായിപ്പാൻ പഠിക്കുന്നതിന്നു അവ
 നെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭർത്താക്കന്മാർക്കു മനു
 ഷ്യർ എന്നുള്ള നാമധേയം ധരിക്കുന്നതിന്നു യോ
 ഗ്യതയില്ല; രക്ഷകർക്കു ജ്ഞാനികളാകുന്ന സത്യത്തെ
 തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ പഠിക്കുന്നതിന്നു അവർ സമ്മ
 തിക്കയ്ക്കയാൽ അവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നു വി
 ളക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ഞാൻ എൻ
 മോനിയെ നോക്കി, അവളോട, നീ മിണ്ടാതെ നി
 ല്ലു നുവെ? ഞാൻ പുതിയ ഉപദേശങ്ങൾ നിന്നു
 സമ്മതമല്ലയോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ഉടനെ അവൾ
 ഉത്തരമായിട്ടു, മദാമ്മ! വെള്ളക്കാർ ചെയ്യുന്നതെ

ല്യാംതന്നെ ബങ്കാളസ്രീകൾ ചെയ്യാൽ ശരിയാക
 യില്ല; അതിന്നു എല്ലാവരും വിരോധം പറകയും നി
 ദിക്കയും ചെയ്യും. ദുഷ്ടാന്തമായിട്ടു ഒരു ബങ്കാളസ്രീ
 കൈമെൽ കൈപിടിച്ചു ഒരു പുരുഷനോടു കൂടെ ന
 ടക്കുന്നത കണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു തന്നെയും പെറ്റുപു
 തോന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവ
 ളോട ഘൽമോനി! തലകാല അവസ്ഥയെ വിചാരി
 ച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ പുരു
 ഷന്മാരോട സഹ പാസം ചെയ്യുന്നത ശരിയല്ലെന്ന
 ഇനിക്കും തോന്നുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഇത വരെയും
 നിങ്ങൾ അതിന്നു യോഗ്യന്മാരാ യിട്ടില്ല എങ്കിലും
 സകല കൃപയിലും നിങ്ങൾ വെള്ളക്കാരോട തുല്യ
 വും അവരെക്കാൾ മുതിനില്ക്കുന്നവരും ആയി തി
 രുന്ന സമയം വരുമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ക്രി
 സ്ത്യാനി മാഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലത്താൽ മാത്രമേ ഞ
 ള്ളം ഉണ്ടാകയുള്ളൂ; അതിന്നു കുറെ സംവത്സരങ്ങ
 ൾ കഴിയണം തന്നും. നാട്ടു സ്രീകളിൽ ചിലർ
 സാക്ഷാൽ സുകൃതം ഇന്നതെന്നു അറിയുന്നില്ല; ഇ
 തിന്നാൽ തന്നെ പുരുഷന്മാരോട കുറമില്ലാത്ത സ
 ഹവാസം ചെയ്യാൻ അവർക്കു കഴിയാത്തത. ഞ
 സുകൃതമെന്നത മുട്ടുപടമിട്ട മുഖത്തെ മുട്ടുന്നതല്ല;
 വേണ്ടാസനവും അവലക്ഷണവുമായുള്ള സംസാ
 രങ്ങളെയും യുക്തികളെയും കൊള്ളുതതാത്തതായുള്ള
 വസ്രോചകാരങ്ങളെയും എല്ലാം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത
 തന്നെ. ഇങ്ങിനെ സുകൃതത്തിന്നു വേണ്ടുന്നതായുള്ള
 ബോധം യാതൊരു സ്രീക്കു ഉണ്ടോ, ഒരു പുരുഷൻ
 അവളെ കൂറിച്ചു അശുദ്ധ്വാനിനുകൾ വിചാരിക്ക
 ന്നതിന്നു മേതുവായുള്ള ഒരു കാര്യത്തെ അവർ പ
 റകയെങ്കിലും ചെയ്യയെങ്കിലും ഇല്ല. എന്നാൽ നാ
 ട്ടുസ്രീകൾ ഞങ്ങളോട ശരിയായ തന്നെ കഴിവു എ
 ന്ന ഇനിക്കു ആഗ്രഹമല്ല; എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അ

വർ കാണിച്ചുവരുന്ന ബുദ്ധിഹീനമായും കപടമാ
 യുമുള്ള ആ നാണത്തെ അവർ മാറ്റണമെന്ന
 ഉള്ളു. ദുഷ്ടാന്തമായിട്ടു, ഭർത്താവു വീട്ടിൽ ഇല്ലാത്ത
 വേളയിൽ അവന്റെ സ്നേഹിതൻ അവിടെ വ
 ന്നാൽ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഭായ്യ അവനെ കാണു
 ന്ന ഉടനെ ഒരു കാട്ടുഗൃഹത്തെ കണ്ടുവിരണ്ടു ഓടി
 പോകുന്നതപോലെ മുഖം മൂടിക്കൊണ്ടു ഓടിപ്പോക
 യാൽ അവൻ മനോവിഷാദത്തോടെ തിരിച്ചുപോ
 കുന്നതിന്നു ഇടവരികയും, പിന്നീട് ഭർത്താവു വീട്ടി
 ൽ വരുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ അവളുടെ സുകൃത നടപ്പി
 നെ കുറിച്ചു പ്രശംസ പറകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതുകാ
 രണത്താൽ മേലാൽ വീട്ടുകാരൻ അവിടെ ഉണ്ടെ
 ന്ന പൂണ്ണനിശ്ചയം വരാതെ ആ വീട്ടിൽ കേറിക്കൂ
 ടാ എന്ന ആ സ്നേഹിതൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു: പക്ഷെ
 പിന്നീട് ഒരുനാളും അവൻ അവിടെ കേറുകയുമി
 ല്ലായിരിക്കും. ഘൽമോൻ! ഇത മുഴുവനും പരമാർത്ഥ
 മാകുന്നു എന്ന നിനക്കു അറിയാമല്ലോ. ഒരു മദാമ്മ
 യുടെ അടുക്കൽ ഇങ്ങിനെ ഒരുത്തൻ വരിക എന്ന
 വന്നാൽ അവൾ കിന്നരം വായിച്ചോ ഏത വിധ
 ത്തിൽ എങ്കിലും അവളുടെ ഭർത്താവു വരുന്നതവരെ
 ആ ആളിനെ ഉല്ലാസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാ
 ൽ ഇവ ഒക്കെയും ഒരു നാട്ടുകാരത്തി ചെയ്യേ കഴി
 വൂ എന്നില്ല; എങ്കിലും അവൾ വെളിയിൽ വന്നു
 വീട്ടുകാരൻ അവിടെ ഇല്ലായ്മയാൽ പോയി പിന്നീ
 ട് വരണമെന്ന ആചാരത്തോട പഠയാമല്ലോ. അവളുടെ
 ഭർത്താവു വരുന്നത വരെ അവനെ താമ
 സിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തിണ്ണെക്കു ഇരിപ്പാൻ ഇട്ടു
 കൊടുക്കയും പെറ്റിലതിന്മാൻ കൊടുക്കയും ചെയ്യും
 പെച്ചു അവളുടെ വേലക്കു പോകാമല്ലോ. നാട്ടു
 സ്ത്രീകളിൽ ചിലർ പ്രസംഗസമയത്തു പട്ടക്കാര
 ന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ തല കുനിച്ചു ഇരിക്കുക

ടെ ചെയ്യുന്നത ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്: ദൈവാരാധന സമയത്തു ജനങ്ങൾക്കു, ഇവരുടെ സൗന്ദര്യത്തെ കുറിച്ചു വിചാരിക്കുമ്പോൾ മറെറാരു രോഗിയും ഇല്ല എന്ന ഇവർ ഊഹിക്കുന്നതു എത്ര ദോഷമുണ്ടാകും! പിന്നെയും ബാലിദശ്രീകൾ തങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെയും അഭിയന്മാരെയും കാണുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ മുഖം മറയ്ക്കുന്ന ചട്ടവും തീരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതാകുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം വീട്ടിൽതന്നെയുള്ളവരോടുള്ള ഞരം മയ്യാദ എങ്കിലും നീക്കുവാൻ ഉള്ളതാകുന്നു. ബാലിദശ്രീകൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അപ്പന്മാരോടുള്ളത പോലെയുള്ള സ്നേഹത്തോടതന്നെ തങ്ങളുടെ അമ്മാവിഅപ്പന്മാരെയും വിചാരിക്കണം. എന്നാൽ അവരുടെ മുഖത്തെ നോക്കാതെ കണ്ടിരുന്നാൽ ഞരം സ്നേഹത്തെ അവർ എങ്ങിനെ കാണിക്കുന്നു? നാട്ടുശ്രീകളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള നാണത്തെ ഞാൻ വളരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്: അതിൽ മിക്കതും തീരെ കള്ളമാകുന്നു: എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഒരു ബാലിദശ്രീക്കു അവരുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ പെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന ലജ്ജ കണ്ട ഇനിക്കു ദുഃഖം തോന്നിപ്പോയി; ആശ്രീ തന്നെ ഒരിക്കൽ അവരുടെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവരുടെ അപമയ്യാദ കണ്ട ഞാൻ അവളെ ശാസിക്കേണ്ടി വന്നു. വേറെൊരു കാര്യം കൊണ്ടു ഇനിക്കു പലപ്പോഴും വെറുപ്പു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്; അത ഞരം നാട്ടു ശ്രീകളുടെ സംസാരം കൊണ്ടു തന്നെ. അവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ വിചാരിപ്പാൻ പോലും ഞങ്ങൾക്കു ലജ്ജയാകുന്നു; അവരുടെ നികൃഷ്ടമായുള്ള സംസാരങ്ങളും ആ സംസാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടുള്ള മോഹനവാക്കുകളും, നയവഞ്ചനകളും ഞങ്ങൾക്കു അറിയാം. ഭർത്താവു തന്റെ ഭാര്യ അന്യന്മാരെ നോക്കുന്നതിനപോലും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, നന്മതിന്മയുടെ ഉറ

വകളാകുന്ന ഘൃദയവും മനസ്സും അശ്രദ്ധപ്പെടാതി
 രിക്കുന്നതിന കരുതി ചട്ടംകെട്ടിയില്ല എന്ന ഇതിനാ
 ൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
 ഒരു കായും പറയാം; അതെന്തെന്നാൽ, ഞാനാട്ടുഭാ
 ഷയെ നല്ലവണ്ണം അറിയാകുന്നതിൽ ഒരു മദാമ്മ
 യോട ഇവിടത്തെ ഭവാനുകളിൽ ചിലർ പരിഭാ
 ഷപ്പെടുത്തി കേൾപ്പിക്കണമെന്ന അവളുടെ സ്വ
 ന്ത ഭർത്താവ തന്നെ പറഞ്ഞൊരെയും ആ വാക്കുകൾ
 പറഞ്ഞാൽ അവളുടെ അധരങ്ങൾ അശ്രദ്ധമാകു
 മെന്ന ഭയന്ന അവൾ പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ കൊ
 ജ്ജാകുന്നതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കായ്കൾ
 കൊള്ളരുതാത്തവ ആക്കി തീർക്കുന്നതിനാട്ടുകൃ
 സ്ത്യാനികൾ തുനിയും എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നി
 ല്ല. സ്ത്രീകൾ ജനസംഘത്തിൽ വന്നത സൂതിച്ച പ
 റഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം അനേകം ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ
 വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുകയാൽ നാട്ടാചാരപ്രകാ
 രം സ്ത്രീകൾ വെളിയിൽ വന്നുകൂടാ എന്ന പറയുന്ന
 തിന ന്യായമില്ല ദുഷ്ടാന്തമായിട്ട, ശമയെലിന്റെ
 അമ്മയായ ഹന്നാ ദൈവാലയത്തിൽ പോയപ്ര
 കാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അത ഒരു ഗോപ്യസ്ഥലമ
 ല്ലല്ലോ. സ്ത്രീകളിൽ നീ വാഴ്ന്നു പെട്ടവളാകുന്നു എന്ന
 ദൈവഭൂതൻ ആരെക്കുറിച്ച അരുളിച്ചെയ്യുവാ, ആ
 കന്യകമറിയ യോസേഫിനാൽ വിവാഹം ചെയ്യ
 പ്പെടുന്നതിന മുമ്പും അതിൽ പിന്നെയും പരസ്യ
 മായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു: ക്രിസ്തുവി
 ന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവളുടെ ഊറ സ്നേഹിതന്മാരും
 ആയിരുന്നു. ലാസറസ മരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ
 സഹോദരിമാരായ മാർത്തായെയും മറിയയെയും ആ
 ശ്വസിപ്പിപ്പാനായിട്ട വളരെ യശ്രൂദന്മാർ വീട്ടിൽ
 വന്നാറെ അവരെ തള്ളിക്കളയുകയുണ്ടായില്ല; എന്നാ
 റെയും യേശു ആ കൂടുംബക്കാരെ സ്നേഹിച്ച പ്ര

കാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രിസ്കില്ലാ എന്നവൾ ഒരു ബാലിഭനായ പ്രസംഗക്കാരനെ പഠിപ്പിച്ചുവല്ലോ മക്കോസിന്റെ അമ്മയായ മറിയ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു കൂടിപ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുവല്ലോ. ഫെബെ എന്നവൾ മറിയയെയും പൌലൂസിനെയും പിന്തുടർന്നുവല്ലോ. പൌലൂസിന്റെ അദ്ധ്യാനത്തിൽ വളരെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ തന്നെ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. മറ്റു അനേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ നാട്ടുസ്ത്രീകൾ വെളിയിൽ സഞ്ചരിക്കാതെ ഗോപ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റുള്ളവരോട് ക്രിസ്ത്യാനിക്കുതക്ക മുകളുകുന്ന ഭയവും ഉപകാരവും ചെയ്യാൻ വഹിയാ: ഇങ്ങിനെ അവരുടെ പാരമ്പര്യമായങ്ങളാൽ ദൈവകല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്നു. പ്രിയമുള്ള ഘൽമോനി! ഇപ്രകാരമുള്ള ചട്ടങ്ങളെ എല്ലാം നാം ഉപേക്ഷിച്ച അപ്പോസ്തലൻ നമുക്കു പറഞ്ഞു തന്നിരിക്കുന്ന മാതൃകപ്രകാരം നാം നടന്നാൽ കൊള്ളാം. ലജ്ജാശീലത്തോടും പരിപാകത്തോടും അടക്കമുള്ള വസ്ത്രം കൊണ്ടു നമുക്കു നമ്മളെതന്നെ അലങ്കരിക്കാം. നമ്മുടെ അലങ്കാരം തലമുടിപ്പിന്നലും പൊന്നാഭരണങ്ങളെ ഇടുന്നതും വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കുന്നതും ആകരുത; ദൈവഭക്തിയുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു യോഗ്യമാകുന്ന സൽക്രിയകളായിരിക്കണം. ഉടനെ ഘൽമോനി എന്നോട, മദാമ്മെ! ഇത എന്റെ നടപടിക്കുള്ള പ്രമാണമാക്കുന്നതിനും എന്റെ മകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഞാൻ എല്ലാ ജ്യോഷംശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ടു പറഞ്ഞു, ഉച്ച എന്റെ പ്രിയസ്റ്റേ ഹിതീ, നീ ആദ്യം തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ സകല ആയുധവസ്ത്രംകൊണ്ടു സാറായെ ധരിപ്പിക്കയും പിന്നീട് അവന്റെ വചനത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊ

ണ്ട ഭൃഷ്ടന്റെ അസ്രുങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിന്നു അവൾക്കു പ്രാപിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടുകൂടെ അവളെ കല്പത്തായിക്കു അയക്കയും ചെയ്യതിനാൽ നീ അതിനെ ചെയ്യേ എന്ന ഒരു സാക്ഷി ആകുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം നിന്നെയും നിന്റെ വീട്ടുകാരെയും സംബന്ധിച്ചല്ല പറഞ്ഞത. ഇങ്ങിനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട ഒരു മണിനേരം ഘർഷ്മാനിയോടും അവളുടെ മകളോടും കൂടെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ താമസിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ സാരാ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കഥയുടെ ശേഷം കേൾക്കുന്നതിന്നു സത്യബോധിനി തിടുക്കംവെക്കയാൽ ഞാൻ യാത്രപറഞ്ഞു പോരികയും ചെയ്തു.

൧൦ാം അദ്ധ്യായം.

പിററമാസത്തിൽ ഞാൻ സാരായെ പല പ്രാവശ്യം കാണുകയുണ്ടായി; അവൾ ചിലപ്പോൾ എന്റെ ഉടുപ്പുമുറിയിൽ വന്നിരിക്കയും ആയയെ തയ്യൽ വേല പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വന്നതിനാൽ ആയയ്ക്കു അവളോട ബഹു വാത്സല്യമായി തുടങ്ങി: അവൾ വന്നപ്പോൾ ഒക്കെയും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയും വേദകാര്യങ്ങളിൽ അവൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന അറിവും പരിചര്യവും കണ്ട ഇനിക്കു അത്ഭുതം തോന്നിപ്പോകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ അവൾ എന്നെ വിട്ടുപോകുന്ന കാര്യം ഓർമ്മവോൾ ഇനിക്കു ബഹു ദുഃഖം ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്തിതമദാമ്മ അവൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽ ഇരട്ടി ശമ്പളം കൊടുത്തു. അവളെ എന്റെ വേലയിൽ ആക്കുന്നതിന്നു, ഇനിക്കു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവളുടെ മുഖിലത്തെ സ്നേഹിതിയും ഉപകാരിയുമായ സ്തിത മദാമ്മക്കു അത ഇച്ഛമാക

യില്ലെന്ന വിചാരിച്ചിട്ട ഞാൻ പറഞ്ഞതുമില്ല. ആ നന്ദിയുള്ള പെണ്ണിനു തന്നെ യജമാന സ്ത്രീയോട പരമാർത്ഥസ്നേഹം ഉണ്ടായ രുന്നതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞാലും അവൾ സമ്മതിക്കയില്ലാഞ്ഞെന്നു. സ്ത്രീത്ത മദാമ്മയെ ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ എല്ലാവർക്കും സമ്മതമാകയാൽ ഞാൻ കൂടക്കൂടെ അവളുടെ സഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ പോയി അവളെ കണ്ടുവന്നു. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അവളുടെ ചെന്നപ്പോൾ പാതിരിസാധ്യ എന്നോട, ഹേ! മദാമ്മേ, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതയായ ഘൽമോനിയുടെ വീട്ടിൽ സാറായെ കൊണ്ടുള്ള അസഹ്യം അല്ലമല്ല എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, താൻ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്തെന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഉടനെ ആയാൾ ഉത്തരമായിട്ട, അവളുടെ അപ്പനും അമ്മയും ഒരു വിവാഹ കാര്യം പറഞ്ഞാറെ അവൾക്കു അതിൽ സമ്മതമില്ലാതെ മത്സരിച്ചു നില്ക്കുന്നു: എന്നാൽ കാര്യത്തിന്റെ വസ്തുത മുഴുവനും ഞാൻ പറയാം. കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച സെന്ററുവുപു, ഗ്രഹസ്ഥമയ്യാദയുമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു ഭായ്യ വേണമെന്ന അഗ്രഹിച്ചും കൊണ്ടു കല്പത്തായിൽനിന്ന ഇവിടെ വന്നു; അവന്റെ ഇടവകപട്ടക്കാരന്റെ ശുപാർശ കടലാസും അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു: ഇവൻ മൂന്നു സംവത്സരം മുഖെ ജന്മാ നസ്താനം ഏറെ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും ഇപ്പോൾ മാസം ഒന്നുക്കു ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ വീതം ശമ്പളം ഉള്ളവനും ആകുന്നു എന്ന ആ എഴുത്തിൽ കാണുകയാൽ ഇവൻ സാറായിക്കു തക്ക പുരുഷൻ ആകുന്നു എന്നും, അവളെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിന്നു നിനക്കു മനസ്സു ഉണ്ടോ എന്നും ഞാൻ സ്ത്രീത്ത മദാമ്മയോട ചോദിച്ചാറെ, ആ പെണ്ണിനു ഉപകാരം വരുന്നത ഏത എങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഇനിക്കു മനസ്സു തന്നെ എന്ന അവൾ പറ

ഞ്ഞതിനാൽ ഉടനെ ഞാൻ ഭാഗ്യനാഥനെയും അവന്റെ ഭായ്യയെയും ആളയച്ചു വരുത്തി ആ വസൂത അവരോട പറകയും, ഇടവകപട്ടക്കാരന്റെ എഴുത്ത പൊരും തിരിച്ച അവരെ കേൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ നല്ല ദൈവഭക്തൻ എന്ന ആ എഴുത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടോ? എന്ന ഭാഗ്യനാഥൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചോദിച്ചു: ഉച്ച എന്ന ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. സാറായിക്ക ഒരു നല്ല ഭക്താവ ഉണ്ടായി എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന അവർ ഏറിയനാൾ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കയാൽ ഇവന്റെ വസൂത കേട്ടപ്പോൾ അവർ സന്തോഷിച്ച ഇന്നലെ വൈകീട്ടത്തെ ഭക്ഷണത്തിന്ന അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലണമെന്ന അവനെ ക്ഷണിച്ചുപോയി. അവർ പോയി: അങ്ങിനെ തന്നെ ഇന്നലെ നാല മണിക്ക നല്ല മോടിയായിട്ടുള്ള വസ്ത്രവും ധരിച്ച അവൻ പോകയും ചെയ്തു. സാറായെ കുറിച്ചു വേണ്ടുംവണ്ണം ഒക്കെയും ഞാൻ അവനോട പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അവൻ കല്പത്തായിൽനിന്നു വന്നു എന്നുള്ളതല്ലാതെ അവനെ കുറിച്ച ഒന്നും തന്നെ അവൾ അറിയുന്നില്ല; അവളുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടാറെ അവന്നു ബോധിച്ചിട്ട, ഞാനും വസൂത അവളെ അറിയിക്കണമെന്ന അവളുടെ അമ്മയോട പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഏൽമോനി ഞാനും വിവരം ഇന്ന കാലത്ത അവളോട പറഞ്ഞാറെ അവൾക്കു അതിന്ന തീരെ സമ്മതമില്ല; അവൾ അവനെയും അവൻ അവളെയും അറികയില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ വേറൊരു കാരണവും പറയുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ ഇത മതിയായിട്ടുള്ള ഒരു കാരണമെന്ന ഏൽമോനി സമ്മതിക്കുന്നില്ല; ഭാഗ്യനാഥൻ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്ന മുമ്പ അവനെ കുറിച്ച അവൾക്കു ഒന്നും തന്നെ അറിഞ്ഞില്ലെന്നും ഇ

മുറൻ

പ്പോൾ അവരെ പോലെ സൗഖ്യം മററാക്കും ഇ
 ല്ലെന്നും അവർ പറയുന്നു. ഘർമ്മാനിയുടെ അ
 ഭിപ്രായം ഇതാകുന്നു, ഒരു സ്ത്രീക്കു നല്ല ദൈവഭ
 ക്തനും എല്ലാവരായും സമ്മതനും ആയ ഒരു ഭർത്താ
 വുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു സൗഖ്യം വരും എന്നു ത
 ന്നെ. അപ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട്, ആ നല്ല
 സ്ത്രീ പറഞ്ഞതു ശരി എന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല;
 തനിക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചാറെ ആ
 യാൾ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, അതു ശരി അല്ല നി
 ശ്ചയം തന്നെ; യൂറോപ്പുകാർക്കു അതുപോരാ; ഭാ
 ഷ്യർക്കും ഭർത്താവിനും തമ്മിൽ ബോധിക്കുകയും ഇരു
 പാട്ടുകാർക്കും ശീലവും ബുദ്ധിവാസനയും യോജിക്ക
 യും വേണം. എന്നാൽ നാട്ടുകാരുടെ തല്പാല അവ
 സ്ഥ വിചാരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഒരു യൗവനമുള്ള
 സ്ത്രീക്കു പുരുഷന്മാരോട് അടുപ്പം വഹിയാത്തതിനാ
 ല് അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും പട്ടുകാരനും കൊ
 ജ്ജാ എന്നു പറയുന്ന ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊ
 ജ്ജുകു തന്നെ നന്നു. ഉടനെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട്, അ
 തിന്നു വേണ്ടതില്ലെന്നു ഇനിക്കും തോന്നുന്നു എ
 ജ്ജിലും നാട്ടുപെണ്ണുങ്ങൾ താന്താങ്ങൾക്കു ബോധി
 ക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരെ തങ്ങൾ തന്നെ തെരഞ്ഞെ
 ടുത്ത കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു ഇനിക്കു
 ആഗ്രഹമുണ്ടു. എന്നാൽ അതു വിട്ടുപോകും വി
 വാഹകായുത്തിന്റെ അവസാനം എങ്ങിനെ? കേ
 ള്കട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പാതിരിസായ്ക്കു
 ഉത്തരമായിട്ട്, ഞാൻ സ്വന്തം പറഞ്ഞ സമ്മതി
 പ്പിക്കണമെന്നു ഘർമ്മാനി പറയുന്നു: അതിനാ
 യിട്ടു ഇന്നു വൈകുന്നേരം അവളെ ഘർമ്മാനി ഇ
 വിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാ
 ല് ഇങ്ങിനെയുള്ള കായുത്തിന്നു ഞാൻ ഏല്പിക്കുകയി
 ല്; അവർക്കു ഇതിൽ സമ്മതമില്ലാതെയിരിക്കുന്ന

തിന്ന നേരായുള്ള കാരണം ഇന്നതെന്നു അവളെ
കൊണ്ടു പറയിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്കമാത്രം ചെയ്യും. എ
ന്നെന്നാൽ അതിന്നു വേറെ ഏതാണ്ടോ കാരണമു
ണ്ടെന്നു ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ
പെണ്ണിന്റെ കായ്ത്തിൽ ഇനിക്കു വെളുത്തു താഴ്ചയും
തോന്നിയതിനാൽ അവൾ വന്ന സാജ്ജ്യമായിട്ടു ക
ണ്ടുപറയുന്ന വിവരം അറിയുവോളം താമസിപ്പതെ
ന്നെന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു: ഏകദേശം ഒരു മണി നേ
രത്തിനകം അവർ വരികയും ചെയ്തു. വന്ന ഉടനെ
മുമ്പു ചില കായ്കൾ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം സാ
ജ്ജ്യ സാരായോട, ആ യൗവനക്കാരൻ നിന്നെ ചി
വ്വം ചെയ്യുന്നതന്നു നന്നക്കു സമ്മതമില്ലാത്തത
ന്നീ അവനെ അറിയാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം ആക്കുന്നു
വെ? അങ്ങിനെയായിരുന്നാൽ ശേഷം കായ്കും ഉ
റെക്കുന്നതന്നു മുമ്പു നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പറിച്ചയിച്ച
അറിഞ്ഞാൽ ആ വിരോധം നീങ്ങിപ്പോകുമല്ലോ.
സാക്ഷാൽ സാരായിക്കു മനസ്സില്ലാത്ത കാരണം
അതല്ലാത്തു. അവൾ ധൈര്യത്തോട കൂടെ പറഞ്ഞ
തെന്തെന്നാൽ, സാജ്ജ്യ ഇത്ര സ്പഷ്ടമായിട്ടു ഏന്നോ
ട ചോദിക്കയാൽ അതിന്റെ രഹസ്യകാരണം ഞാ
ൻ പറഞ്ഞുകഴിവി; എന്റെ അയല്പാർ കേട്ടാൽ
എന്നെ നിന്ദിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചത്രെ അത ഞാ
ൻ മറെക്കുന്നത: എന്നാൽ ആ കാരണം മുറയാ
യിട്ടുള്ളത തന്നെയെന്നു എന്റെ മനോഭാവോ
ത്തിൽ തോന്നുന്നു. ഉടനെ അവളുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു,
എന്റെ പൈതൃക! നിന്റെ മനസ്സു ഏതപ്രകാര
മെന്നു പറക; ദൈവകല്പനകൾ വിരോധം ഒന്നും
നീ ചെയ്യതിരുന്നാൽ നിന്റെ അച്ഛൻ, ഞാനും
നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തുകയില്ല: പിന്നെ ശേഷം പേ
രുടെ നിന്ദ നീ എന്തിന്നു വകവെക്കുന്നു? ഞാനും
അവളോട, സാരാ, മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു മ

റെക്കുന്ന കായ്കൾകൊണ്ടു വൈഷമ്യം വരുന്നതാകയാൽ ഹരം വിവാഹത്തിന്നു നിനക്കു മനസ്സില്ലാത്ത കാരണങ്ങൾ പറകെ വേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ നിലത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു കാരണം ഇതാ തന്നെ; ഇനിക്കു പക്ഷം വേറൊരാളിനോടു ആകുന്നു: ആയാളിനെ സ്തുതമദാമ്മ അറിയും; അവരുടെ തോട്ടക്കാരന്റെ മകൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ സ്തുതമദാമ്മ സൽഗുണനാഥൻ സാരായെ വിവാഹം ചെയ്യാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു; എന്നാൽ സാരായിക്കു ഉപ്പോൾ പതിനേഴു വയസ്സുള്ളതാകയാൽ ഇനിയും രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരം കൂടെ താമസിക്കുന്നതിന്നു വഹിയ എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. സൽഗുണനാഥനോ, പഠിപ്പം കഴിഞ്ഞു പല്ലതും ജീവനത്തിൽ ആകെണമെങ്കിൽ രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരം കഴിയണമെന്നു എന്റെ ഭർത്താവു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഞാൻ സ്തുതമദാമ്മയോടു ഹരം ബാലിഭക്തൻ ആരാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: എന്തെന്നാൽ, അവൻ വൃദ്ധനും നല്ല ക്രിസ്ത്യാനിയുമായ ഒരു തോട്ടക്കാരന്റെ മകൻ ആകുന്നു; അവൻ കൊള്ളാകുന്നതിൽ ഒരു ബാലിഭക്തൻതന്നെ: ഓരോ സന്ധ്യങ്ങളുടെ പേരുകളും തരങ്ങളും ഗുണങ്ങളും പഠിപ്പാൻ നന്നാ ഉത്സാഹിക്കുവാൻ അവന്റെ ബുദ്ധിവാസനയെ എന്റെ ഭർത്താവു അറിഞ്ഞിട്ടു, അവനെ സന്ധ്യശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഓടിച്ചെന്നു അവൻ വരെയുണ്ടാക്കിയ ചായമിട്ടിരുന്ന പുള്ളികടലാസുകൾ കൊണ്ടുവന്നു റെ ബഹു മിനുസമായരുന്നു. ജാത്യായതന്നെ അവൻ ഒരു വിദ്വാൻ ആകുന്നു; ആദ്യം ഒരു കലയിൽ രണ്ടു മണിനേരത്തേക്കു അവൻ ബഹുവി

ൽ വന്ന ചിത്രം വരയും സസ്യശാസ്ത്രവും പഠിക്കു
യുണ്ടായിരുന്നു: പിന്നീട് എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ പ
ഠിപമുറിയൽ ശവം കീറി ശോധനചെയ്യുന്ന ഭാ
വത്തിൽ വരെച്ചുണ്ടാക്കിയ ചില രൂപങ്ങളെ കണ്ട
അതപോലെ വരെച്ചുണ്ടാക്കുവാൻപഠിക്കയും അത
കഴിഞ്ഞിട്ട ചികിത്സ പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ
യ്തു. രണ്ടുമുന്ന സംവത്സരത്തിനകം അവൻ എ
ന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കീഴിൽ ഒരു വൈദ്യനായി തീ
രുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നൂറോ ഇരുന്നൂറോ രൂപാ ശ
മ്പളമായിട്ട സർക്കാർ അശിപത്രയിൽ ഒരു വൈദ്യ
നായി തീരുകയോ ചെയ്യും; ഇത തന്നെയല്ല അവ
ൻ നല്ല ദൈവഭക്തനും മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനു
സരിക്കുന്നവനും ആകുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്ന
ത്തേതിൽ അവൾ സാറായുടെ നേരെതിരിഞ്ഞ അ
വരോട. നീ അവനുമായിട്ട അറിമുഖമായത എങ്ങി
നെ? നീ അവനോട ഒന്നും സംസാരിച്ചുകൂടാ എന്ന
ഞാൻ കണിശമായി വിലക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ
എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആ പെണ്ണു ഉത്തരമായിട്ട,
അതിൽപിന്നെ ഞങ്ങൾതമ്മിൽ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല;
എന്നാൽ എന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും വിവാഹം
ചെയ്യയില്ലെന്ന അവൻ പറഞ്ഞുപ്രകാരം അവ
ന്റെ അമ്മ എന്നോട പറഞ്ഞു: അവൻ കെട്ടുന്നത
വരെയും ഞാൻ ക്ഷമിച്ചു പാക്കെണമെന്ന എന്നെ
ക്കൊണ്ട വാഗ്ദത്തം ചെയ്യിപ്പാൻ അവൾ ഉദ്യോഗി
ക്കയുംചെയ്തു. എന്നാൽ എന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ
ടചോദിക്കാതെ വാക്ക കൊടുപ്പാൻ ഇനിക്കു മനസ്സി
ല്ലാത്തു; ഇത്തവണ കല്പത്തായിക്കു തിരിച്ചു പോ
കുന്നതിന്ന മുമ്പ ആ കായ്ഞെക്കുറിച്ച് അവരോട
ചോദിപ്പാൻ ഞാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ഞാ
ൻ ഇനിയും ഏറെ താമസിക്കുന്നതിന്ന അവർ സ
മ്മതിക്കയില്ലായിരിക്കും എന്ന ഭയന്ന ഇതവരെ

യും അവരോട ചോദിച്ചില്ല. എന്തെന്നാൽ എന്നെ
 കെട്ടിച്ച കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായ തന്നു എന്നും ഞാനും
 അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ കഷ്ടതയായിക്ക തിരിച്ചുപോ
 കുന്നതിന്ന അവർക്ക ഇഷ്ടമില്ലെന്നും അമ്മ പലപ്രാ
 വശ്രം എന്നോട പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട എന്ന പറഞ്ഞു. ഉട
 നെ പാതിരിസായു അവളോട, സാരാ ഇന്നലെ
 കണ്ട ചെറുപ്പക്കാരനെക്കാൾ ഒട്ടുംതന്നെ അധിക
 മായിട്ട ഞാനും സൽഗുണനാഥനെ നീ അറിയുന്നി
 ല്ലെന്ന നിന്റെ ഭാവംകൊണ്ട തോന്നുന്നുവല്ലോ
 എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സാരാ ഉത്തരമായിട്ട,
 സാരയ്യേ! അവനെ ദിവസവും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട;
 അമ്മയപ്പന്മാരോട അവനുള്ള സ്നേഹവും, വൈകു
 ന്നേരംതോറും സ്മിത്തമദാമ്മയുടെ ബജ്ജാവവളെപ്പി
 നകത്തുള്ള പുളിയുടെ കീഴെ ഇരുന്നു.കൊണ്ട ശേ
 ങ്കം വേലക്കാരെ വേദപുസ്തകം വായിച്ചു കേൾപ്പി
 ക്കയും അതിന്റെ അർത്ഥം പറയും ചെയ്യുന്നതി
 നെയും ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട. ഒരിക്കൽ മദാമ്മയുടെ
 കണ്ണെ മരിച്ച സമയത്ത ഞാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ട നി
 ല്ലപ്പോൾ അവൻ ശവപ്പെട്ടിയുടെ മീതെ കുന്നി
 ന്തുകൊണ്ട എന്നോട, സാരായ്യേ, കരയെണ്ടോ; ബ
 ജ്ജ വിന വടക്കുപശത്തുള്ള വചിയ തോട്ടത്തിൽ ഒ
 രു പുല്ലത്തോട സാശ്വീന കൌതുകം തോന്നുമ്പോ
 ഴ് അ പുല്ലത്തെ അവിടെനിന്ന പറപ്പിച്ച സാ
 ശ്വീന്റെ പരിതപമുറിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള ചെറിയ
 തോട്ടത്തിൽ എന്റെ അപ്പനെകൊണ്ട നടുവിക്ക
 യും, അതിനെ സാശ്വതനെ നന്നാ സൂക്ഷിക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നതപോലെ ഞാനും ഇളയ പുല്ലമാകുന്ന ക
 ണ്ണെ മേൽ ദൈവത്തിനുള്ള സ്വന്ത ഉദ്യാനത്തിൽ
 പൂക്കുന്നതിനായിട്ട ദൈവം അതിനെ ഇവിടെനി
 ന്ന മാറ്റി നടുക്കയായിരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ഉട
 നെസ്മിത്തമദാമ്മ, ഏകദേശം എട്ടുമാസം മുൻപമരി

ചുപോയ തന്റെ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെ ഓക്കയാൽ അ
 വരുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീര നിറഞ്ഞു കൊണ്ട
 ഹാ! ഇത എത്ര വിശേഷമായുള്ള സദുപദാർശന
 ന്ന എന്ന പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സാരായും പറഞ്ഞ
 ത എന്തെന്നാൽ ഉച്ച, അത ബഹു വിശേഷം ത
 ന്നെ; അതിനാൽ ഇനിക്കു അപനോട ഇഷ്ടം തോ
 ന്നപ്പോയി, അമ്മ എല്ലായ്പ്പോഴും പുഷ്പങ്ങളോട് ആ
 ത്തകായ്കളെയൊ പ്രകൃതിയാലുള്ള കായ്കളെ
 യൊ സദുപദാർശനം പറകയാൽ അത എന്റെ
 അമ്മയെ കുറിച്ചു എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ
 യ്തു. അപ്പോൾ പാതിരിസാജ് ഘൽമോനിയോട,
 ഘൽമോനീ! ഹം വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും നീ അറി
 ഞ്ഞുവല്ലോ; നീ എങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു? കേൾക്ക
 ള്ളെ എന്ന ചോദിച്ചതിന്നു, ഘൽമോനി ഉത്തരമാ
 യിട്ടു, സാജ്! മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ളൊരു ഭർത്താ
 വ സാരായിക്കു ഉണ്ടാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു
 ഇനിക്കു പുണ്യ സമ്മതം തന്നെ: അല്ലാതെ ഇനിക്കു
 ഒന്നും പറയാനില്ല. അവൾക്കു ഏകദേശം ഇരുപ
 ത വയസ്സായി പോകും എന്നുള്ളതു ശരി തന്നെ;
 എന്നാൽ കായ്കളും ഒന്നും ഖണ്ഡിതമായി ഉറച്ചിട്ടി
 ല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു വേണ്ടതില്ല എന്നു പറ
 ഞ്ഞു. ഉടനെ സ്ത്രീത്തമദാമ്മ, ഘൽമോനിയോട,
 കായ്കൾ സാരാ പറഞ്ഞപ്രകാരമാകയാൽ ഞാ
 ന് കല്പത്തായിൽ തിരിച്ചു ചെല്ലുന്ന ഉടനെ ഹം
 കായ്കളിൽനിന്നു നിശ്ചയം വരുത്തി ഉടമ്പടി ചെയ്തി
 ക്കാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സാരാ പിന്നെയും ബ
 ഹുപ്രസാദത്തോടും കൂടെ അമ്മെ, ഇതത്രയായാൽ വേ
 റൊരു ഗുണം കൂടെയുണ്ടു. അമ്മാവിയപ്പന്മാരും അ
 മ്മാവിയമ്മമാരും മരുമക്കളോടുകൂടിപ്പോഴും കാരീമ്പും
 പ്രവൃത്തിക്കുന്ന വിവരം നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ:
 എന്നാൽ ഇക്കായ്കളിൽ അങ്ങിനെ വരുമെന്നു ഭ

യം. വേണ്ട: സൽഗുണനാഥന്റെ അപ്പനും അമ്മയും നല്ല ശിക്ഷകരാകയാൽ ഏറിയനാളായി ഞാൻ അവരെ സ്നേഹിച്ചുവരുന്നു: എന്റെ സ്വന്തം അപ്പനും അമ്മയും എന്നെ കരുതുന്നതപോലെ അവർ എന്നെ കരുതുന്നു. വേറൊരു കാര്യം കൂടെയുണ്ട്: ഇന്നലെ കണ്ട ചെറുപ്പക്കാരൻ എന്നെ ഒരിക്കൽ മാത്രം കാണുകയും ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത അവൻ കേൾക്കാതെ എന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കയാൽ എന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ട മാത്രം അവനെ ബോധിച്ചതായിരിക്കണം. അങ്ങിനെ യല്ലൊ വേണ്ടു നന്ത; നേരെമറിച്ച തോട്ടക്കാരന്റെ മകനോ, അവൻ എന്നെ നല്ലവണ്ണം അറികയാൽ പന്നീട ഇച്ഛാഭംഗം തോന്നുന്നതിന് ഇടയില്ല എന്ന പറഞ്ഞു. അവൾ പറഞ്ഞത ന്യായമെന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു: കാര്യം അങ്ങിനെ തന്നെ ഉറക്കയാൽ ഏൽമോറിയും സാരായും അവരുടെ വീട്ടിൽ പോകയും ചെയ്തു. അവൾ പോയ ഉടനെ ഞാൻ പാതിരിസായ്ക്കനോട് സാരാ പറഞ്ഞതിൽ കുറവും പറയാനുണ്ടോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. ഒരു പ്രകാരത്തിലുമില്ല, അവൾ പറഞ്ഞത ന്യായം തന്നെ; ഭൃത്യക്കുക്കാരനായ ഒരു കാവ്യന കൂടെയും അതിന വിരോധം പറവാൻ കഴികയില്ലെന്ന ആയാൾ പറകയും ചെയ്തു. ഉടനെ സ്തിരമദാമ്മ ആ പെണ്ണെ എന്റെ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നു പോകേണ്ടാത്തതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു ബഹു സന്തോഷം തന്നെ: വിവാഹം കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ വളർപ്പിനകത്തു ഒരു പുര പണിയിച്ചു കൊടുത്ത അവളെ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ അടുക്കൽ പാർപ്പിച്ചു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്ന ഇനിക്കു തോന്നുന്നു എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ, പാതിരിസായ്ക്കപറഞ്ഞത എന്തെന്നാൽ, ഇപ്പോൾ എല്ലാകൂട്ടക്കാർക്കും നല്ല സമ്മതമായെന്നു ഇരി

കുന്നു: എന്നാൽ മറെറ ബാലിദക്കാരനോട ഞാൻ
 എന്തപറയേണ്ടു? ഉടനെ ഞാൻ ഉത്തരമായിട്ട, അ
 വന്റെ കാര്യം ഞാൻ വിചാര ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാ
 യിരുന്നു: സാരായിക്ക അവനോട നല്ല പ്രീതിയല്ലാ
 ത്തതിനാൽ വേറൊരു പെണ്ണിനെ കെട്ടുന്നതിന
 അവൻ മനസ്സു വെക്കട്ടെ. ഇവൾ കഴിഞ്ഞാൽ പി
 ന്നെ ാരം ഗ്രാമത്തിലുള്ളതിലേക്കു കൊള്ളാകുന്നത
 മോശയുടെ ഭായ്യയായിരുന്ന ചീവർത്തനം ആകുന്നു;
 ഒരു വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന അവന
 മനസ്സുകേട ഇല്ലെങ്കിൽ ചീവർത്തനം ആയാൽ വെ
 ണ്ടുപതില്ലെന്ന തോന്നുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അത കൊ
 ള്ളാമെന്ന പാതിരിസാജിനും ബോധിച്ചു. ചീവർത്
 തനം നല്ല പരിത്വം ചെന്ന പെണ്ണു ആയിരുന്നു; അ
 വൾക്കു മുഖമുണ്ടായ അനന്തങ്ങളുടെ കാരണം,
 അവളുടെ ഭർത്താവ ഭക്തിനും ആഭാസനും ആകുകൊ
 ണ്ട ആയിരുന്നു. അവൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അ
 വൾ യേശുവിൻ സത്യശിഷ്യയായി തീർന്നു എന്നു
 ഉള്ളതിന സംശയമില്ല; അവളുടെ സന്തോഷ ഭാവ
 വും രജനശീലവും കണ്ടാൽ ഏതൊരു നല്ല ഭർത്താ
 വിനും സന്തോഷം തോന്നാതെയിരിക്കയില്ല. ാരം
 വിവാഹം പറഞ്ഞനിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ മണവാളനു
 ണ്ടായ സന്തുഷ്ടിയും ചീവർത്തനത്തിന തന്റെ അ
 മാവി അമ്മയുടെ നിർഭാഗ്യമായ വീട്ടിൽനിന്നു പോ
 കാമല്ലെ എന്നുള്ള സന്തോഷവും ഞാൻ വണ്ണിച്ച
 പറയുന്നില്ല. കുറുകിപ്പറയാമല്ലോ; സാരായും ഞ
 ണ്ടും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ മേൽപറഞ്ഞ സംഭാഷണം
 കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസത്തിനകം കല്പത്തായിൽനിന്ന
 വന്ന ബാലിദക്കാരനും ചീവർത്തനവും തമ്മിൽ
 വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു വിളിച്ച ചൊ
 ല്ല കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ചീവർത്തനത്തിന്റെ മകളു
 ണ്ടെ കാര്യം എന്ത വേണ്ടു എന്ന ഒരു തർക്കമായിരു

ന്നു: അവളെ പാതിരിസായിന്റെ പക്കൽ എല്ലി
 ക്കണമെന്ന മോശ മരിപ്പാറായ സമയത്തു പറ
 ഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അതു ദൈവത്തെ കു
 റിച്ചു. മോക്ഷത്തെ കുറിച്ചും അവളെ പഠിപ്പിക്കേ
 ണ്ടെന്നതിനായിട്ടു തന്നെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു
 വാചകത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തെ ഭാഗം. ഞങ്ങൾ എല്ലാ
 വരും ഓരും. മോശ ഇതു പറഞ്ഞ സമയത്തു ചീവ
 ര്ത്തനം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തു: എന്നാൽ
 ഇപ്പോഴൊ തന്റെ കൂത്തിനെ ദൈവത്തെ കുറിച്ചു
 പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു അവൾക്കു നല്ല പ്രാപ്തിയുണ്ടാ
 കകൊണ്ടു ആ കൂത്തിനെ കൂടെ അവൾ കല്പനയാ
 യിൽ കൊണ്ടുപോയി ശുദ്ധതയുടെ വഴിയിൽ അ
 തിനെ നടത്തുക തന്നെ നല്ലതു എന്നു ഞങ്ങൾ നി
 ശ്ചയിച്ചു: അങ്ങിനെ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാ
 ൽ അതിന്റെ വയസ്സു ചെന്നു ഭൃഷ്ട അമ്മമ്മ വി
 രോധം പറഞ്ഞു എങ്കിലും ഫചിച്ചില്ല. ചീവർത്തനം
 തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ നിലം പുരയിടങ്ങളും വീടും
 ആ കിഴവിക്കു തന്നെ ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്തു നിങ്ങളു
 ടെ ജീവപയ്യന്തം നിങ്ങൾ തന്നെ ാരം വസുവക
 കൾ അനുഭവിക്കയും നിങ്ങൾ മരിക്കുമ്പോൾ നി
 ങ്ങളുടെ മകന്റെ കൂത്തിനെ കൊടുത്തുകൊള്ളുകയും
 ചെയ്യിൻ; ഇനിക്കു അവ വേണ്ടാ എന്നു പറകയും
 ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ആ കിഴവീ തന്റെ ശിഷ്ടാ
 യസ്സു ഐശ്വര്യത്തോടു തന്നെ കഴിച്ചു കൂട്ടി.

വിവാഹം ഒരു വ്യാഴാഴ്ച ദിവസം ആയിരുന്നു;
 അന്നു വിവാഹകർമ്മത്തിനു മുഖ്യ എന്റെ ആയ
 യെജ്ഞാനസ്സാനം കഴിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.
 ആ ദിവസം ഇനിക്കും ആ ഗ്രാമക്കാർക്കും ബഹു സ
 നോഷമുള്ള ഒരുദിവസി ആയിരുന്നു. നാട്ടുകൃഷ്ട്യാ
 നികൾ തങ്ങൾക്കു കടം വരുത്താതിരിക്കുന്ന വിധ
 ത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അല്പമേഖലം ഉണ്ടാക്കിയാൽ

പുസ്തകം

വേണ്ടതില്ല എന്ന പാതിരിസാജ പരകയാൽ ചീ
 വർത്തനത്തിന്റെ പേർ ഒരു വിവാഹവിരുന്ന കഴി
 ക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ നശിച്ചു. അപരംകു മാതാ
 പിതാക്കന്മാർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഭാഗ്യനാഥനെയും
 ഘർമ്മാനിയെയും കായ്കൾ എല്ലാം ഭരമേല്പിച്ചു;
 ആവശ്യമുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും വാങ്ങിക്കുന്ന
 തിന്ന ഭാഗ്യനാഥനെയും, പെരുമാറ്റത്തിന്നു ഘർ
 മാനിയെയും മറ്റു ചില സ്ത്രീകളെയും ചട്ടം കെ
 ടി: ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഒരു മൈതാന സ്ഥലത്ത
 പന്തലം ഇട്ടു. അത സാരായം ശുദ്ധനും സത്യബോ
 ധിനിയും കോരണയുടെ ഇളയമകനും കൂടെ പുണ്യം
 കൊണ്ടു നല്ല ഭംഗിയായി വിതാനിച്ചിരുന്നു. ആയ
 യെയും ചീവർത്തനത്തെയും എന്റെ വണ്ടിയിൽ ത
 ന്നെ കയറ്റി പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോയി, മണവാള
 സ്ത്രീ നല്ലവിശേഷമായൊരു പട്ടകച്ചുറ്റി ഉടുത്താറെ
 കാഴ്ചക്കു ബഹു സുന്ദരി ആയിരുന്നു: എന്റെ വി
 ശ്വസ്യയായ ആയയൊന്നിനെ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ട
 ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വണ്ടിയോടിച്ചു പോകുന്ന വഴി
 യിൽ രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം കർത്താവെ, ഞാൻ നി
 ന്നെ സ്മരിക്കുന്നു എന്ന ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. ജ്ഞാ
 നസ്സാനവും വിവാഹവും കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഞങ്ങ
 ൾ എല്ലാവരും കൂടെ ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു; ഉടനെ
 പച്ച വാഴയില ഇട്ടു വിളമ്പും തുടങ്ങി: എല്ലാവരും
 ഭക്ഷിച്ചു സന്തോഷമായി ശേഷം ഒരു കീർത്തനം
 പാടുകയും പാതിരിസാജ ആയയുടെയും മണവാള
 ന്റെയും മണവാളിയുടെയും പേർ വിശേഷമായ
 ഒരു പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാണ്ടോ ഒ
 രു സംഗതി വശാൽ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്ക
 ച്ചെട്ടിരുന്ന ഏതാനും ആളുകൾ ഒഴികെ ശേഷം പേ
 ൾ എല്ലാവരും അവിടെ കൂട്ടിടുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മാ
 താവനുള്ളതിനെക്കാൾ അധികസ്നേഹം ഘർമ്മോ

ഫുൻ

നിക്കു ചീവത്തനത്തിനോട ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ചീവത്തനവും അവളുടെ ഭർത്താവും ഘൃതമോനിയുടെ വീട്ടിൽ പോയി; അവർ പരദിവസി കാലത്തു കല്പത്തായിക്കു കപ്പൽകേറി പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു അവരെ രഹസ്യമായിട്ടു കണ്ട യാത്രചോദിക്കുന്നതിനും അല്പഗുണഭോഷവാക്കുകൾ പറയുന്നതിനുമായിട്ടു ഘൃതമോനിയുടെ വീടുവരെയും ഞാൻ കൂടെ പോയി. അവരോടു യാത്രചോദിച്ചുകൊണ്ടു വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കോരണ മേത്തരമായ ഒരു പട്ടകച്ചുമുറി ഉടുത്തുകൊണ്ടു എൻറെ മുഖിൽ വന്നു, മദാമ്മ! നിങ്ങൾ ഇതുകണ്ടോ? ഘൃതമോനീ! നീയും നോക്കൂ; ഇന്നു എൻറെ ഭായ്യയെ കണ്ടാൽ ശേഷം പേരുടെ ഭായ്യമാരെ പോലെ ഇരിക്കും; അതിന്നു അവൾക്കു യോഗ്യതയുമുണ്ടു എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു എൻറെ ഭർത്താവു ഇന്നു കാലത്തു ഇക്കച്ചുമുറി ഇനിക്കു തന്നു. എൻറെ വിവാഹനാൾ കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഇത്രവിശേഷമായ കച്ചുമുറി ഞാൻ ഉടുത്തിട്ടില്ല; ഇതിൻറെ വില നാലരൂപാ ആകുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവൻ ദിവസംതോറും വേലക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ടു അതിന്നു പാങ്ങുണ്ടു. പത്തരൂപാ വിലയുള്ളതിൽ ഒന്നു വാങ്ങിച്ചു തരുന്നതിന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എങ്കിലും ഇതു ഉള്ളതുകൊണ്ടു മറ്റേതെ കൂടിയെകഴിവു എന്നു ഇനിക്കു ആഗ്രഹിമില്ല; അല്പമായിട്ടുള്ള ഒരു താല്പ്യം എന്നോടു തോന്നുവാൻ അവന്നു മനസ്സുവരുത്തിയ ആ സ്തംഭംകൊണ്ടു ഇനിക്കു സന്തോഷം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. അവളുടെ ദയശീലം കൊണ്ടു അവളുടെ ഭർത്താവു നല്ലവനായി തീർന്നു എന്നു കാണിപ്പാൻ ഇതു വേണ്ടുവോളം മതിയായിരുന്നതിനാൽ ഘൃതമോനി സന്തോഷം കൊണ്ടു കൈകൊട്ടി “യഹോവാ

വാഴ്ചപ്പെട്ടവനാകട്ടെ; അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. മൂന്നു പറഞ്ഞസന്തോഷകരമായ സംഗതി ഉണ്ടായ ഉടൻ തന്നെ ഇക്കാര്യവും കേട്ടിട്ട്, എന്റെ മനസ്സു ഇളകിപ്പോക കൊണ്ട ഇനിക്കു ഒന്നും പറയാൻ വഹിയായതൊന്നിയില്ലേയെന്നതിനാൽ ഞാൻ ഉറിയായതൊന്നി വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

ഈ പ്രിയമുള്ള നാട്ടുകൃഷ്ണാനികളുമായിട്ട ഇനിക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന സഹവാസം രണ്ടു സംവത്സരത്തേക്കു കൂടെ നിന്നു. പിന്നീട് തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഇരുപാട്ടുകാക്കും ഭൂഖം തോന്നി; എങ്കിലും ഞങ്ങൾ വീണ്ടും സ്വപ്നത്തിൽ ഭാഗ്യത്തോടെ ചേരുന്നതുള്ള ആശംസകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോരണ ഒരു സത്യകൃഷ്ണാനിയായി തീർന്നു എന്നു പറയാം; എങ്കിലും അവരുടെ ദൈവഭക്തിയോട കൂടെ എല്ലാപ്പോഴും ഭൂഖം കലർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു: അവരുടെ മൂത്തമകന്റെ മരണം. അവരുടെ മനസ്സിൽ കൂടുകൂടെയാകയാൽ അവരുടെ സ്വന്തരക്ഷയെ കുറിച്ചു അവർക്കു സംശയങ്ങളും ഭയങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ അവർക്കു ആശ്വാസമായിട്ടു ദൈവവചനം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ: അതിനെ അവർ ബഹു നേരം വായിക്കുന്ന പ്രകാരം ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. കടശിയിൽ സ്വന്തയെ അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പുരുഷൻ തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കയും അവർ രണ്ടുസുന്ദരസുന്ദരമാരെ പ്രസവിക്കയും ഹൃൽമോനി ചെയ്യുന്ന പോലെ ഇവരെ അവർ യഥോപായം കുറിച്ചുള്ള ഭയത്തിൽ വളർത്തുകയും ചെയ്യു എന്നും ഞാൻ പിന്നീട് കേട്ടു.

ഇതിനെ വായിക്കുന്ന നാട്ടുകൃഷ്ണാനികളേ! നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും ഈ ചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

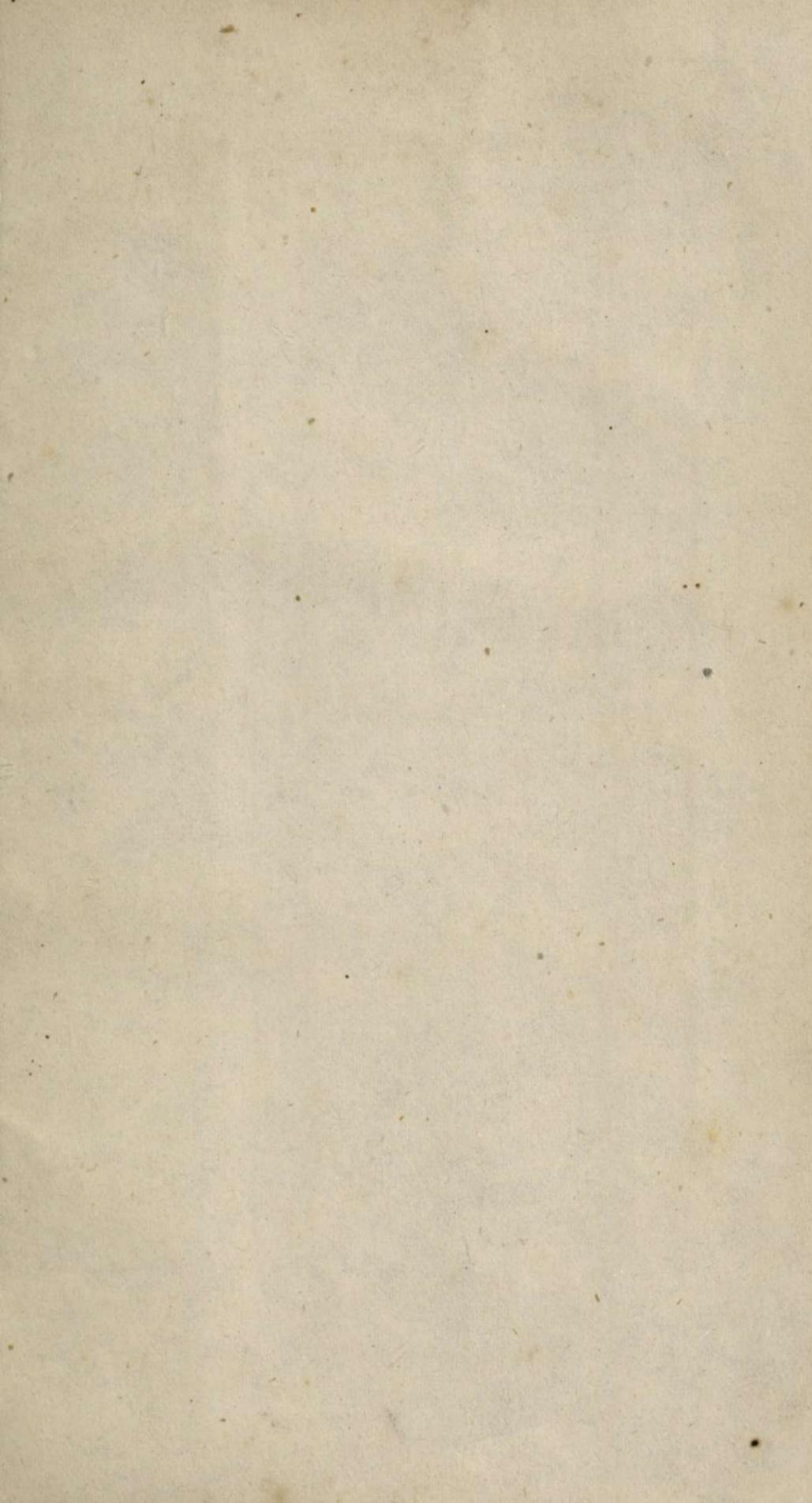
ക്കുന്ന ആളുകളുടെ അവസ്ഥയോട ശരിയാകുന്നു. അവരെ പോലെ നിങ്ങളിൽ മിക്കവരും മുൻപേ ആ ജ്ഞാനികളും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനിമാഗ്രഹാരം ആകുന്നു. അവർ പാക്കുന്ന ദിക്കിൽ തന്നെ നിങ്ങളും പാക്കുന്നു. ആ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിചാരിക്കയും പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. അവർക്കുള്ള ആചാരമയാദകളൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടല്ലോ. ഫുൽമോനിയുടെ ശീലം നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുപഠിപ്പാൻ കഴിയാത്തതല്ല; എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യാതൊരു സ്ത്രീക്കു എങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത ഒന്നും തന്നെ അവൾ ചെയ്തിട്ടില്ല; ആകയാൽ അവൾ യേശുവിനെ പിന്തുടർന്നു പോലെ തന്നെ നിങ്ങൾ അവളെ പിന്തുടരണമെന്ന ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദായ്മാരായുള്ളോരെ! അവൾക്കു തന്റെ ദർശനവിനോടു ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും അവളുടെ വൃത്തിയും ക്രമവും അവളുടെ പരമാർത്ഥമായുള്ള വ്യാപാരങ്ങളും ദയയുള്ള വാക്കുകളും കണ്ടുപഠിപ്പിൻ. മാതാക്കന്മാരായുള്ളോരെ! അവൾ തന്റെ പൈതൃകങ്ങളെ സന്മാഗ്രഹമായി വളർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതു, അവർക്കായിട്ട അവൾ കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനകളും, അവർക്കു അവൾ കാണിച്ച നല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടുപഠിച്ചുകൊൾവിൻ. ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീകളായുള്ള നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അവൾ രോഗികളോടും ദരിദ്രന്മാരോടും കാണിച്ച ദയയും പ്രത്യേകമായിട്ട അവരുടെ ആത്മാക്കളോടു അവൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവും കണ്ടുപഠിക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു. പൂർവ്വസ്ത്രീയായ പരമാരിയുടെവേദപുസ്തകാദ്രാസവും പ്രാർത്ഥനാശീലവും നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുപഠിച്ചുകൊൾവിൻ. വിചാരം കെട്ടവനായ മോശ മരണത്തിന്നു ഒരുങ്ങാതെയിരുന്ന സമയത്തു മ

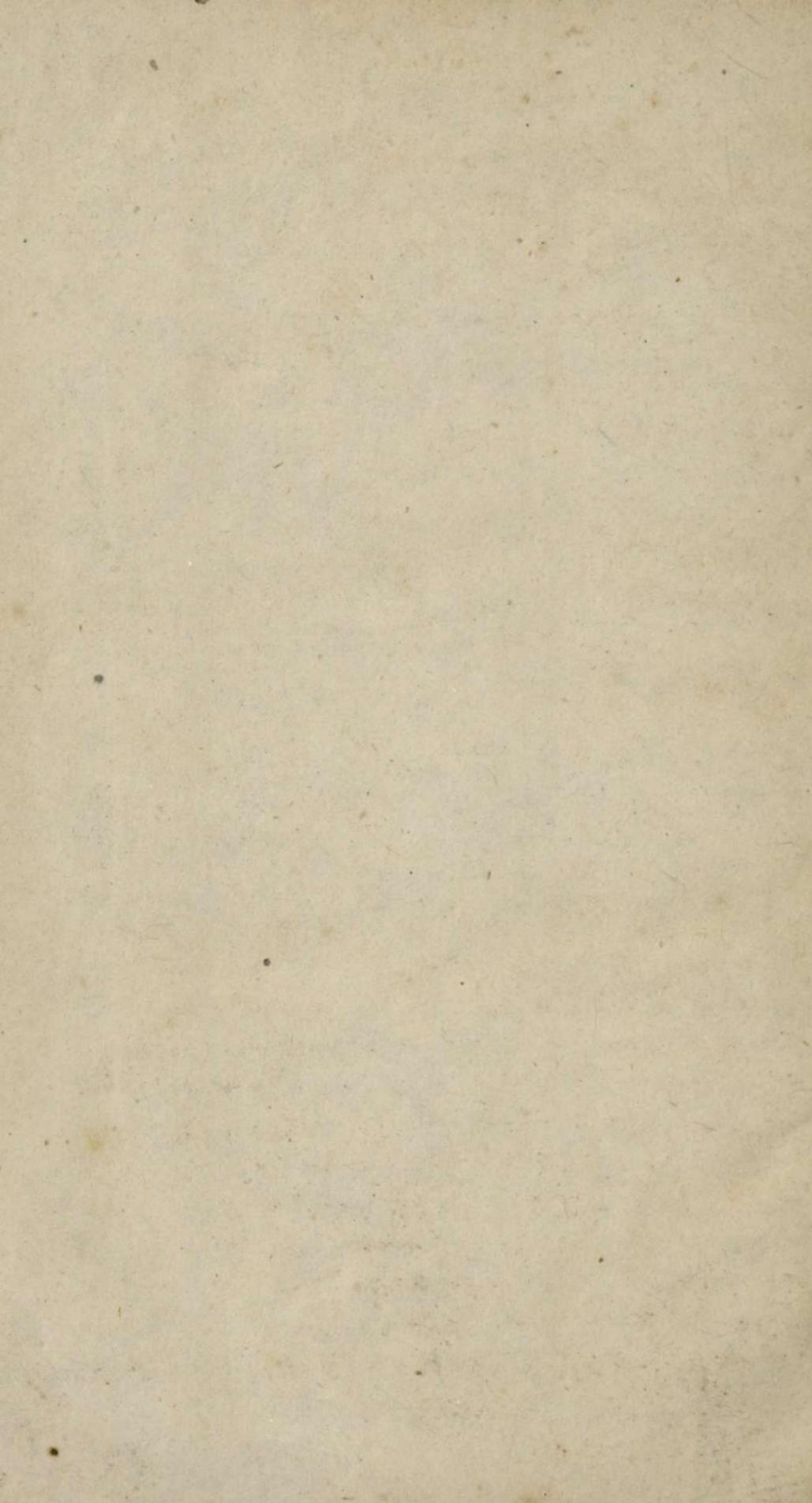
രിച്ചുപോയ വിവരം നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഓർമ്മയായി
 ഇരിക്കട്ടെ. പാപപ്പെട്ട കോരണ ദൈവഭക്തിയി
 ൽ വളർത്തുവാൻ ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ച അവർക്കു മ
 കന്നിര ശ്വേതമേൽ കുനിഞ്ഞ കിടന്ന പ്രാണ
 സങ്കടത്തോടെ പ്രലാപിച്ച പ്രലാപം നിങ്ങൾ ഓ
 ള്ചിൻ. ഏതവിധത്തിൽ എങ്കിലും നിങ്ങൾ അവ
 ളെ പോലെ പ്രവൃത്തിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അ
 തിനായിട്ട നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി നിങ്ങളെ കുറ
 പ്പെടുത്തുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചിട്ട് ഏകരക്ഷിതാ
 വാകുന്ന യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ ഓടിചെല്ലുവി
 ന്: എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാ
 സം കണ്ടെത്തും. ഇത ഒക്കെയും നിങ്ങൾ ചെയ്യാ
 ൽ റം ചെയ്ത പുസ്തകം പൂർവ്വമായി പോകയില്ല:
 എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ദൈവഭക്തന്മാർ അ
 നന്താപപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കളെ കുറിച്ചു സന്തോഷി
 ക്കയും റം പുസ്തകത്തെ എഴുതിയ ആളിന്റെ താ
 ല്യമുള്ള അപേക്ഷകൾ അത്യുന്നതനായ ദൈവ
 തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ മുന്മാകെ കേൾക്കു
 പ്പെടുകയും ഉത്തരം അരുളപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

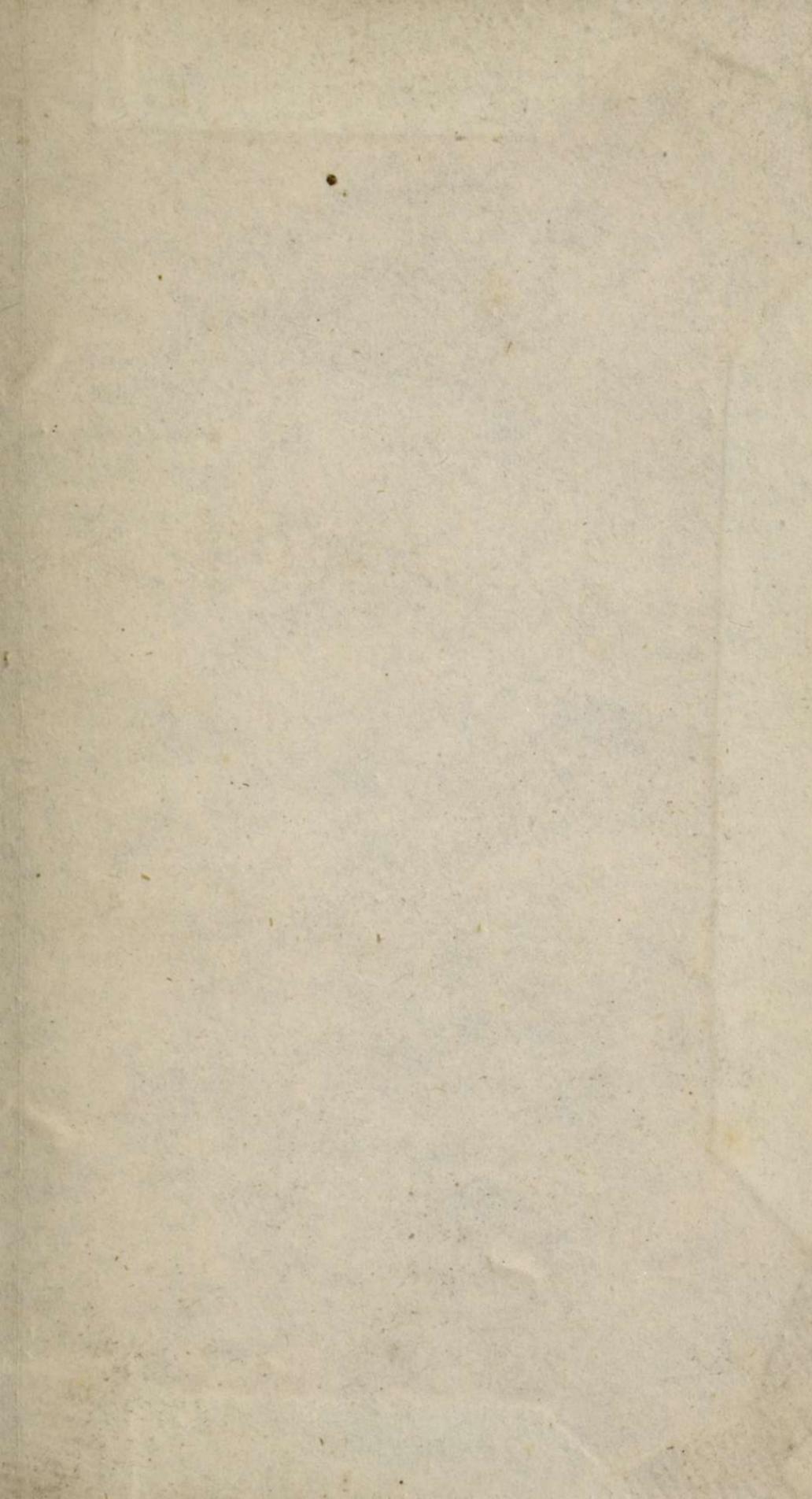
അവസാനം.

1922 8947.

51

ഇന്ദ്രാശിഖ
സ്മി ജ ന ങ്ങ ള ക

പ്രയോജനത്തിനായിട്ട

ഒരു മദ്രാസ് അപകൾ

എഴുതിയ

ഇമ്പമായ ചരിത്രങ്ങൾ.

PHULMANI AND KARUNA

TRANSLATED BY THE

REV. JOSEPH PEET

MAVELICARA.

COTTAYAM: C. M. PRESS. 1858.

